

5376

l. 2

Bibl. Jag.

II

5376 t. 2.

Oswigium s. Zator
II

" Historische data...

Kart 167

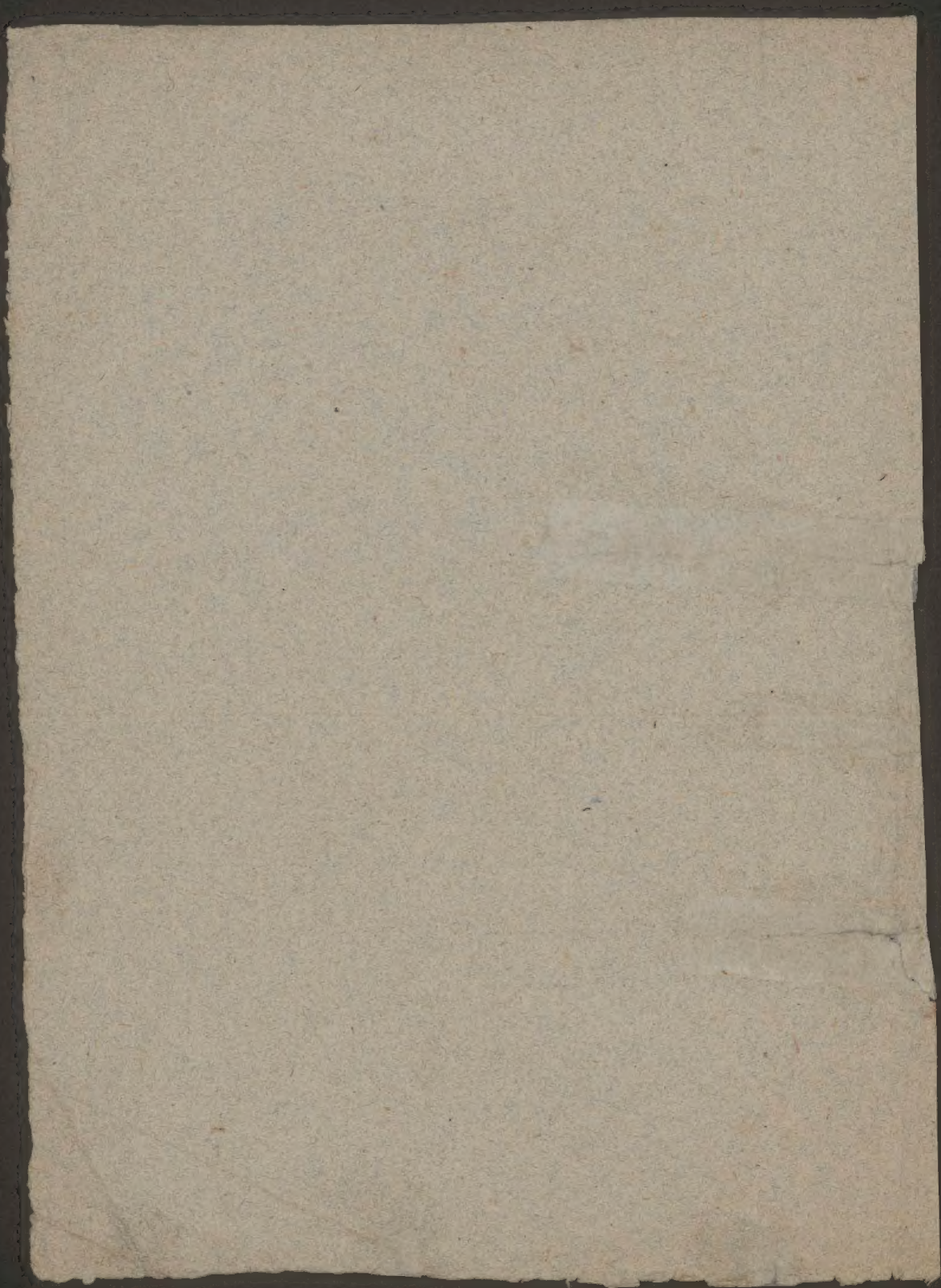
/ 10

1

Historyjane Satec
do

Księstwa Oświęcimskiego i
Latorskiego.

2

Inventarium omnium et singulorum privilegiorum litterarum diplomatum et monu-
mentorum quaecunque in archivo Regni in Arce Cracoviensi continentur per Commisarios
a S.R.M. et republica ~~electorum~~ confectum 1682. (Komisaren tym był Hanysław
Wojenski episcopus Cameracensis, 1682 d. 14 Julii) Mscr. fol. fol. 236. darowany
bibliotece Uniwersyteckiej w Upsali von Strokk 1843 - jest to między innymi treści
67 dyplomatów szląskich od 1290 - 1551, Ofiarum: zator 34 dyplomatów od 1333 -
1540, Palatinatus Cracoviensis 318 dyplom od 1333 - 1540
flr. 326

szląskie wygłasza Dudik

Erforschungen in Pfondern für Maßstab Greflister von Dr. B. Dudik O. S. B.
Briinn (Münster Carl) 1852. 8- 2 flm.
o Jadwidze p. 273.

1431. Taboyni Lyotai do Wegies iogni

Litaneien/psalmen Mißbrauch und Dämon. Klopfer. von Christian d'Elvert
Bonn 1850. 8. ft. 517.

Otto Steinbach: Zigeunertum/psalmen Klopfer/psalmen Markierung/psalmen aus dem
Eftereines-Dieter Jahr in Mißbrauch 1738. 2 Zfln. 8.

(Zdiaz. im Zglauer Annen)
Mißbrauch/psalmen Gottes/psalmen zu allen II

Herb Terenyskich: Łopos, do kota dewiza:
"Frustra vivit qui nemini vivit."

i litery A (ndrej) Terenyski ^{prodest}
G (rabia) N (a)
Wojewoda B (etfki)

H (ubieffowski) O (wiciem) Z (ator) Starosta

od r. 1578 - 1599.

W magistracie ofwiciemskim: Rota ac camerun.

1) Officj Superi. Cas. Bwiciem. iure Magidembu.
Civib. et Plebeys spect.

od r. 1578 do 1599 stron 856 ark. 214.

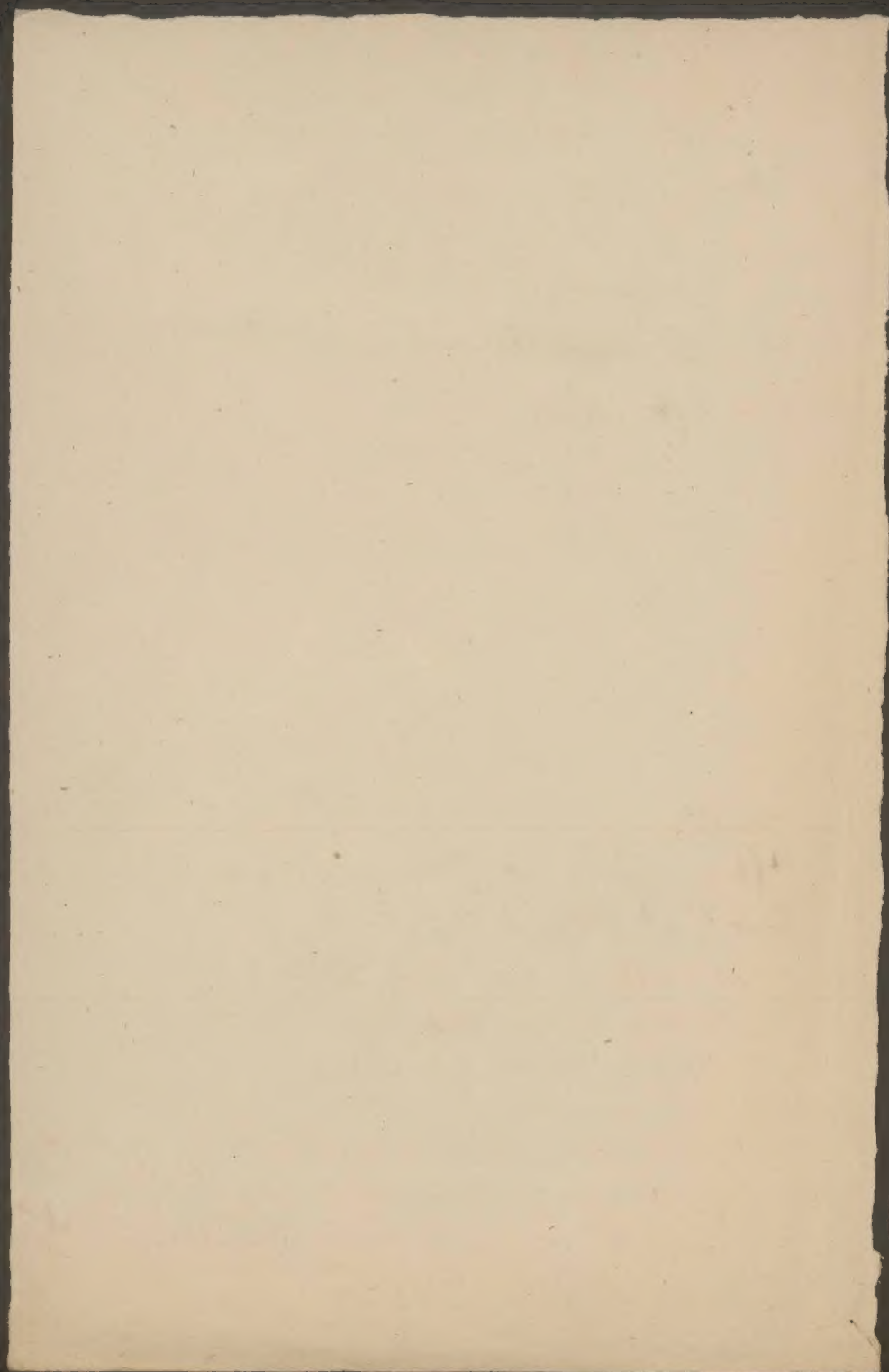
za Starostwa Andreja ~~Officj~~ Terenyskiego wojewody betfx.
Starosty ofwiciem. i zato stx.

2) Akta urzędu mieyskiego Radzieskiego od r. 1610. 1612

Podrój do Ofwiciemia Płzotka Krak. II. 74.

W Ofwiciemiu był kopiał drewniany J. Mikotaja

niemcewiz Zamistn. III. 114. piórze iż wrafie listtracyj ka len Rzeczy-
pospol. Koronnego w Krakowie 1730 odprawionej znajdowały się w niej
akta i rekonsma między temi skrynia sub 7703 zawierająca trzy puda:
1° papiers palatinatus Cracoviensis. 2° pado Papiers Ducatus Ofwiciemensis
3° pado: Palatinatus Sandomiriensis.

Gdy panujący wielko-morawskiej rzeszy Swatoboj
wstąpił do klasztoru Lobos zbudowanego przez
Greków i leżącego koło Piłicy - gdy wewnętrzne niepo-
koje targaty państwo, przy wkroczeniu Hunnów
średni mocarze zajęli część Wielkiej Morawy
między innymi Ziemią którą do Łoloki północną
część państwa (Pierzyna, Raibory, Opole, Gwercim
Kraków) zajęł. Wiele Chłopców z bojażni przed
Hunnami uciekło do Łoloki, Czech jak n.p. Prokop
Dwan w Czechach a może w Polsce Swirad (O Prokopie
czyli zwane mniema Palauki że był z rodu Świętosławka
(Ob. Strzedowski Moravia sacra p. 415, 416 Prokop lib II
p. 28, Lucie Dylgyský Moraw., Hlaga i mity p. 894
Cosmas p. 11, Lefoin a Prodomus lib I p. cap. 5)
Zajęcie to działo się około 895, wprawdzie jeszcze około
862 Cyryl i Metod wysłali dwóch uczniów do Łoloki
i Słaska a nawet 863 sami byli w Polsce (Strzedow-
ski Moravia sacra p. 231, 235) bo w życiu Cyrylla
wspomniana Wiśła.

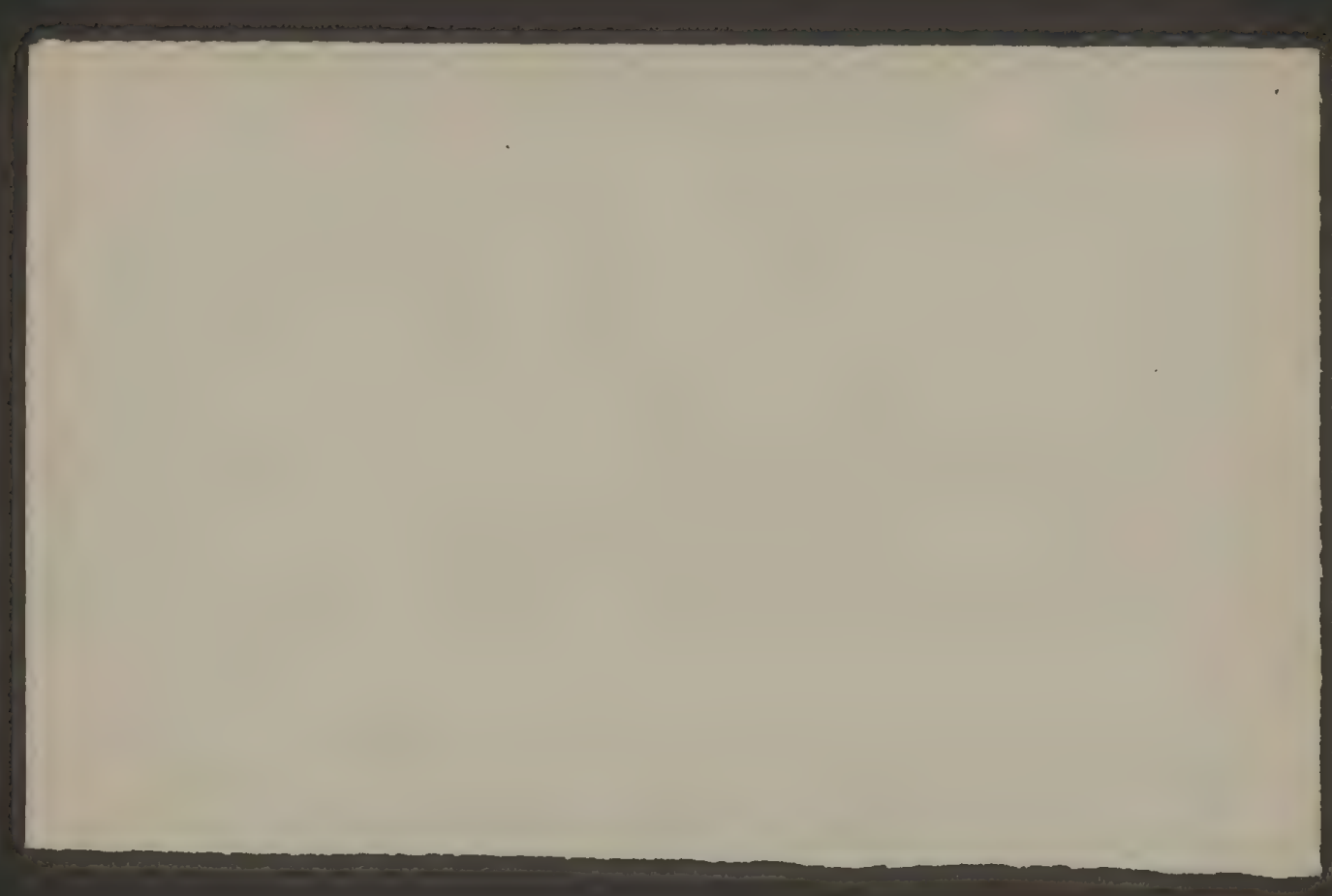
R. 948 nobili Hunnowie Olega i zabrali mu połud-
niową część Wielkiej Morawy, sam Oleg uciekł do Łoloki
pomagał mu ziemomysł około 949 lecz to nie pomogło.
to Hunnowie wygrali a nawet około 950 wpadli do
Chrobryj to jest do księstwa Gwercimskiego i Słaska

2daje się że najprzód wschodni Kościół był w Łolsce gład
tego jak mówi historycy pozostat w długim pokie polskim
który się zaczynał od niedzieli Septuagesima który do nie-
ro Innocenty IV na synodzie wrocławskim przez legata
sweego Jakoba z Lionu archidiacona leodyjskiego
listem zniósł. Drugim gładem były Kościoły imelowida
greckie o których mówi Damalewicz. Regenvolfiusz tre-
ciim że w Łolsce Cyrylla i metoda cesaro
Cesarz Otto wielki utworzył jedynę za Niemczytawą
w Łolsce biskupstwo w Poznaniu które najprzód podlegało
moguncyi a od r. 970 magdeburgowi. Dopiero w roku
1000 Otto III cesarz arcybiskupstwo i metropolię w
Gnieźnie założył; Kraków zaś należał do Drańskiej dyce-
cezji i nie było w nim biskupstwa

R. 980 gdy za czasów S. Wojciecha biskupstwo prafkie po-
gona z morawskiem należał Kraków do dycezyi prafkiej
dopiero Otto III r. 999 biskupstwo w Krakowie założył
i Poppona biskupem ustanowił
Za Swatoboja (syna Swiatonekka) gdy około 902 roku
IV ujął go za nieprzyjanie la swego zajął ziemowit czer-
chobauji, Swatoboj r. 908 wstąpił do Kłofstora Zobor
R. 993 celfki xiaże Bolesław pobożny zabrał Łola Kom
Kraków mówiąc że Walka Chrobauja należy do Czech
po i oddał rękę polskiemu xiciu Władysławowi wtedy
Wojciech święty r. 995 przybył do Krakowa - Do śmierci
Bolesława III w r. 999 zajął znown Kraków Bolesław
Chrobry

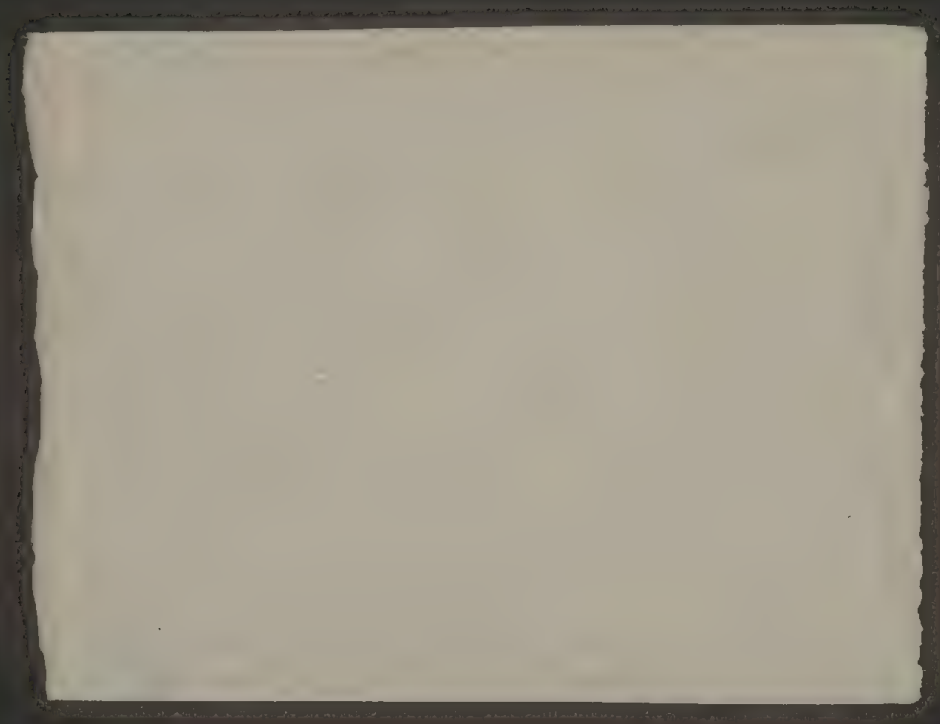

Wie postarazije tu ta. c. zasach nuncchras
cianskich o miazhanicah poganskich i c. nocogt
nach naswisia kraja i razmych rasni i nepotz
wopomniemy ty ko i z no upacku wie: ko - mo-
rawskicgo nancu na Polca Kriqia i zaji-
caty Szlask i Matq - Lolske

Bielosko stare na Szlasku ma kościół założony r. 1135
prezbiterium gotyckie z XIII wieku ołtarz barokowy
z J. Hanusławem z XIV wieku (a jak Lepkowski twierdzi
z XIII wieku!) miasto Biełsko założył Kazimierz
III książę ścieśnięty.

Waldyffus 252 fol. 100
Vibaldus abbas stabulensis et corbeienfis Epistolae. (w Martene
et Durand Amplissima collectio veterum scriptorum. Epistola
170 ad annum 1149 pag 362) mowi iż zong wotadystawe
byta Agnieszka córka Leopolda w. margrab. aust.

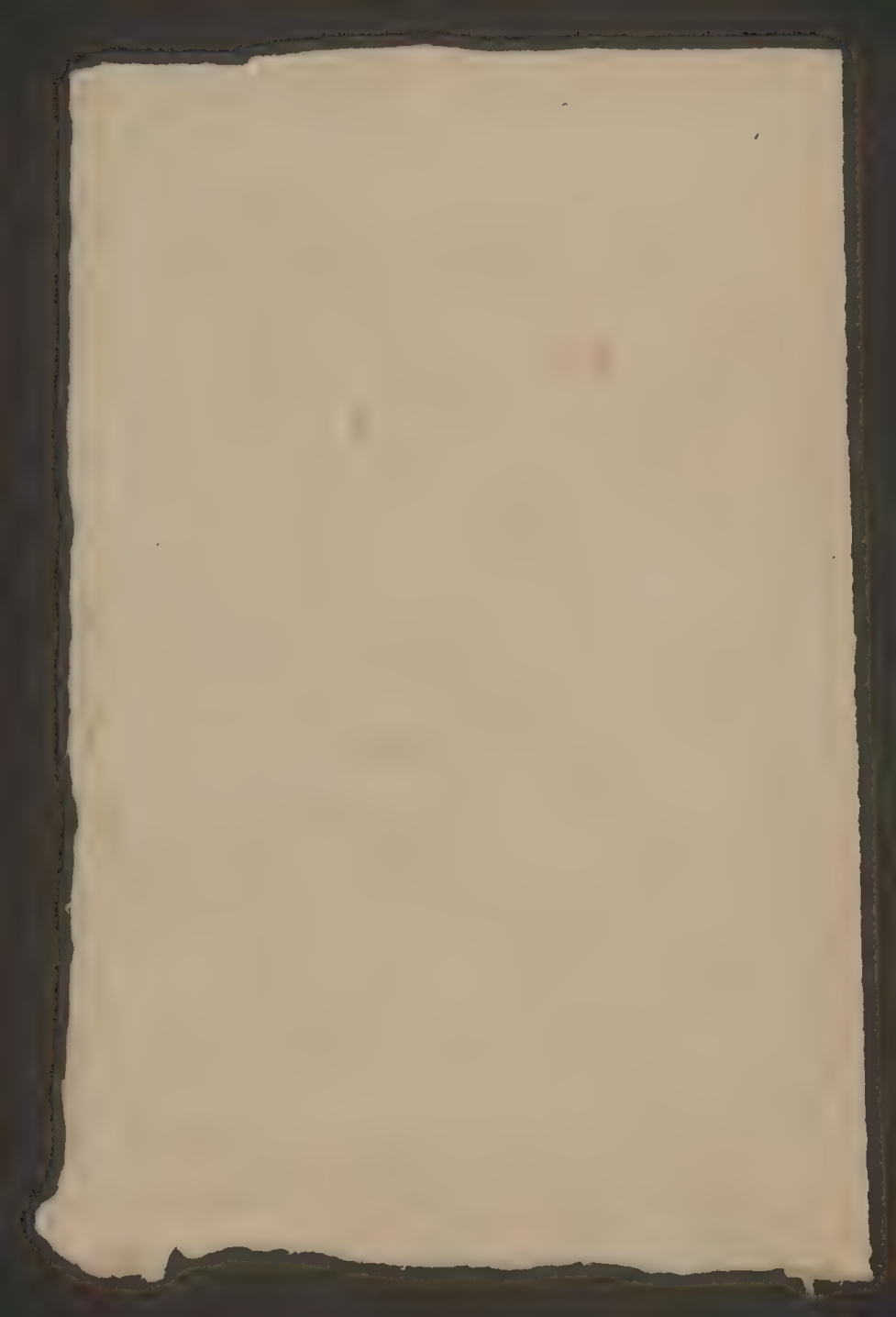
Alexander Canonicus claustris Neuburgensis: Historia Leopoldi:
(Lex. Historia S. Leopoldi) pag 72 mowi: Sub eundem annum
1115 D. Leopoldus e foecunda sua conjugē filiam ex matris
nomine Agnetem apellatam Wlasko seu Wladiaslo Silesiae
duci anno 1134 nuptam et 1139 e vivis sublatam. . . .
pag 118 mowi: Agnes nata an. 1115 nupta Wladiaslo Polono
duci Silesiorum an. 1134 obiit an. 1139.

— Inskrypcja znana przywilej fundacyjny Klastoru Leubus
wspomina r. 1179 iż matkę Bolesława wysokiego byta
dielajda córka cesarza Henryka IV

Ważę się więc iż Władysław miał 2 żony co potwierdzi Vincen-
ti Chronicon (Obnes monumenta Historia Boemiae Pars I
pag 43): r. 1155 Wladiaslaus dux a rege Frederico
in maximam recipitur gratiam, filiam Marchionis Alberti de
Saxonia dominam honestissimam optimis ornatam moribus
sibi pūit matrimonio

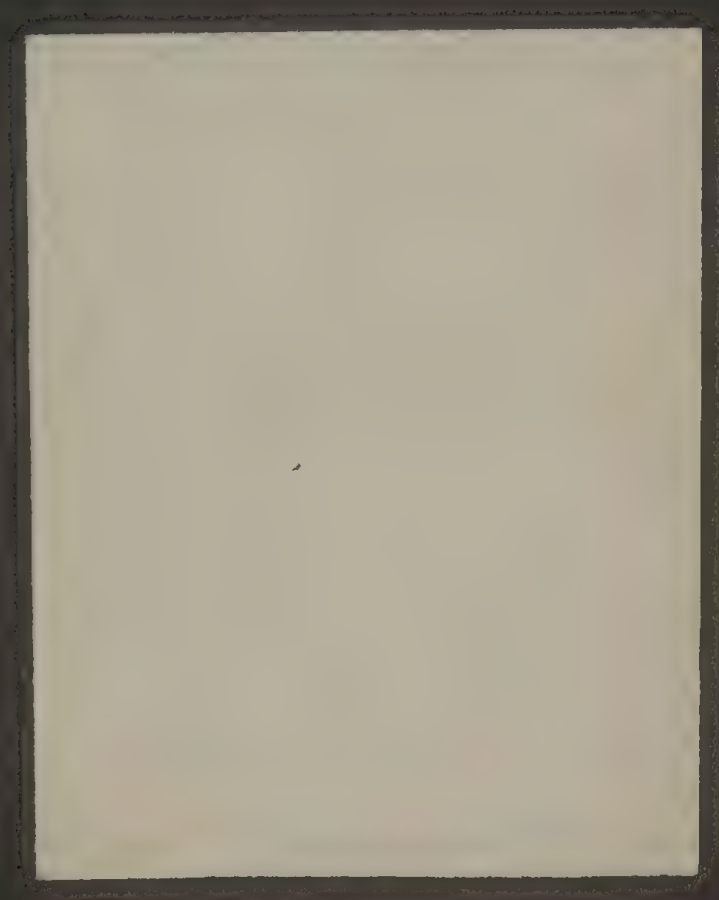
Przetoż Chronicon Joannis (Sommerberg T. I p. 10) zowie:
Bolesławum altum primogenitum Wladiaslai monarchae de
prima conjugē sua.

Więc druga żona byta córka margrabiego Albrechta niedzi-
szia. Böhmische Diplomatische Beiträge zur Unterreukung der
schles. Rechte und Geschichte. Berlin 1772. I Pr. IV Theil pag 189.

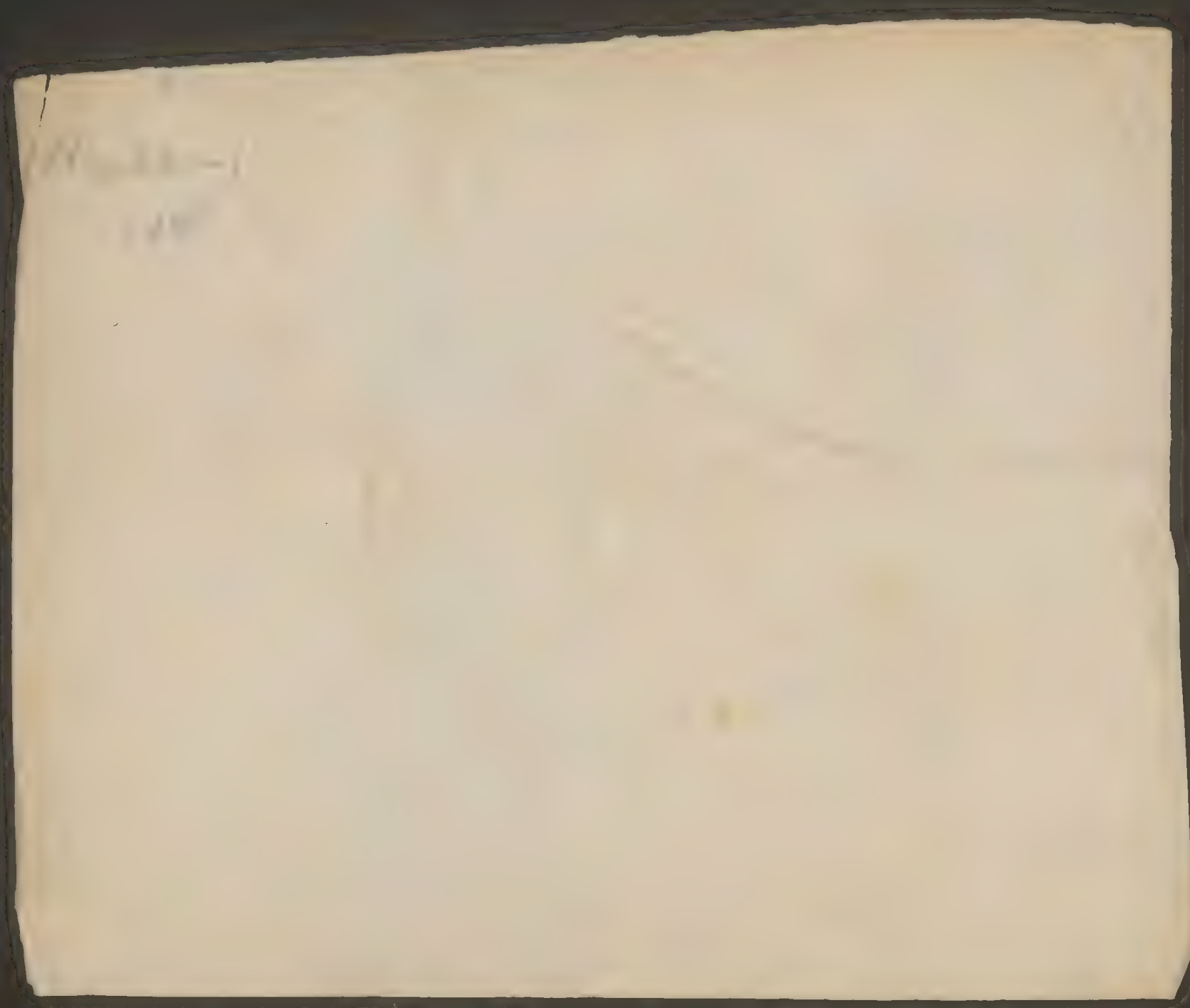

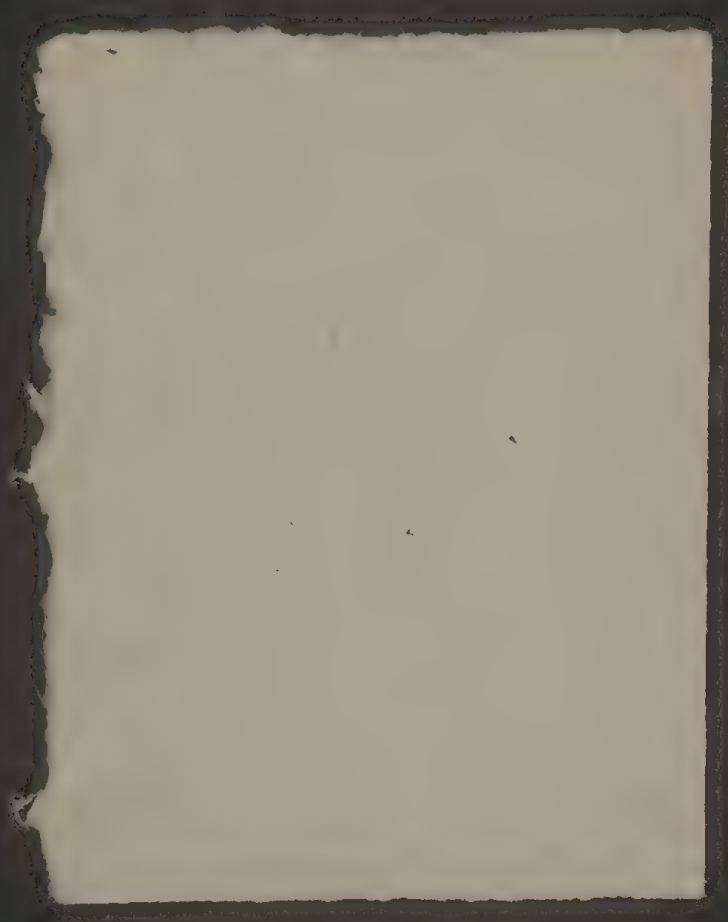

dudniła z one nieżyła Kłiscia opolskiego fan-
duje klasztor dla zakonnic Porbstanek w
Rybniku r. 1200⁺ syn jej Kazimierz I z Opolski
r. 1228 przełożył ten klasztor r. 1228 do Brzozi
dom cyguli Czarnowars i różne wstąpił tam i
Klasztorowi nadał

Wdaje: Sacerd i Canonici Brimif premon-
stratenf i nales Tom I nanceji 1734
nag 479-489 jest 19 dokumentów klasz-
toru u Jarosław od r. 1228-1640.

*1 biskup wrocławski Szwargiewicz tam i
Klasztorowi rybnickiemu in castellatusa
de Tejrin nadał różne dary r. 1223.

Propaganda Propaganda Propaganda

Verbit 1626. 40. 5

Officiarius: S. Erasm. Joannes
dus Officiarius. cum Eusebio
confessus perinde post curam.
in 1707. 1723.

Tiborienus J. Jacobi. Lina. Proben.
 et. Tiborienus. Tiborienus cum
 matre Virgile et fratre Thoma.
 in olim Jacobi Innocenti 10.
 Lont max et pame pnditall D.
 Wyaimithi pome inchoatium
 solemnitu dedicant. Thoma
 Tiborienus. Tiborienus. Tiborienus et
 Tiborienus atque nobilibus multis pome
 Tiborienus. 1258. 18 Kalend. Maji
 Tiborienus. Tiborienus. Tiborienus

W Kazimierzu 1258 Wola była
miejscem przetrwania i życia
a znowu Kazimierzem i Księcia polskiego
i znowu ten nasz kraj

p. 93 Kato Lepka zasnaga byj
Dominikana Eufrosina
Duk. Gredimansij.

(Gina Zava sa za Bogu
Klaftera i Kioćinima.)

12

Klasztor Dominikanów w Oswiecimie S. Krzyża.

Felician Nowowiejski: (Phaenix decoris et ornamenti provinciae Poloniae S. Ordinis Praedicatorum. D. Hyacinthus Belrovansis redivivus. Lofnaniae typis Academicis 1752. 4° flr. 209) mówi iż ten klasztor dominikański co do wieku drugim był po Krakowie. Kiem w Małej Polsce. „Brevi intervallo temporis post erectum „conventum cracoviensem, hic (oswiecimensis) conventus fundatus „est adhuc temporibus D. Hyacinthi, a Vladislao Mieschione „serenissimo principe osveimensi cum sua serenissima consorte Eleo- „nora qui primi aream pro aedificando monasterio et ecclesia do- „narunt cum hortis in longa platea et aliquibus agris pro consen- „sationibus designatis ac molendino supra flumen Sota. Est post „mortem horum ac D. Hyacinthi in semialteram de eadem ab annorum „dum variae sectae praesertim vero Arianorum et infidelium Judaeo- „rum in hanc civitatem invectae sunt: impii Ariani fratres nostros „capulerunt, monasterium et ecclesiam diripuerunt et in fanum arianum „converterunt, per centum quinquaginta circiter annos ibidem inco- „lentes. .... Post hos ergo centum quinquaginta annos solemniter „reintroduci sunt fratres nostri.

Mieczyław II książę opolski i oswiecimski. Pięć lat zwany panował 1230 + 1246 brat zaś jego Młodrzy: Władysław książę opolski i oswiecimski panował 1246 + 1286 ojciec ich Kazimierz + 1230. S. Jacek, + 1257; bitwa Tatarów pod dignicą r. 1241. Można więc przypuszczać iż ten klasztor założony około r. 1240 może przez Tatarów zburzony r. 1241. i dopiero około r. 1298 przez Jana III Księcia oswiecimskiego odbudowany został. — Książki Eleonory nie wspomina się gdzie.

Abraham Bzowski: (Propago d. Hyacinthi seu de rebus praedatore gestis in Provincia Poloniae Ordinis Praedicatorum commentarius Venetiis 1606. 4° flr. 5) mówi o tym klasztorze: „Oswieimensis S. „Pauis Joannes dux Osveimen. cum Eufrosina consorte paulo post „cracoviensem.

Michał Siejkowski: (Dni różne świętych, błogosławionych, wielbnych i pobożnych świętych zakonów kaznodziejskiego prowincji polskiej. Kraków w drukarni akademickiej 1743. 4° flr. 40) pisze: „Kościół Oswiecimski „pod tytułem S. Krzyża wymurował książę Oswiecimski z Eufrozyną, matronką „krojącą; wkrótce po krakowskim klasztorze jezuitów za rządu Józefa św. do tego wprowadzono „z Krakowa do oswiecimskiego.

von Aehn- kleinen Seiten, im Ganzen aus 104 Aufgaben besteht, während hier auf 10 (gross Octav Bogen 222 Aufgaben gegeben sind, darunter allein 66 über die unregelmässigen Zeitwörter, welche Aehn ganz weglässt.

Denjenigen hochgeachteten Lehrern und Lehrerinnen der Englischen Sprache, welche dieses Elementarbuch einzuführen die Güte haben, ist die Verlagshandlung sehr bereit, ein **Freiexemplar** zu gewähren, und ist die unterzeichnete Buchhandlung in den Stand gesetzt, gegen gefällige Rückgabe des unten angefügten, gütigst auszufüllenden und mit Namensunterschrift zu versehenen Zettels ein dergleichen **Freiexemplar** zu verabfolgen.

ORT und DATUM:

FIRMA:

Von der Verlagshandlung von Carl Meyer in Hannover ertheilt sich mir durch die Buchhandlung von

1 Englisches Elementarbuch von PINNEAS, als Freiexemplar, da ich die Einführung

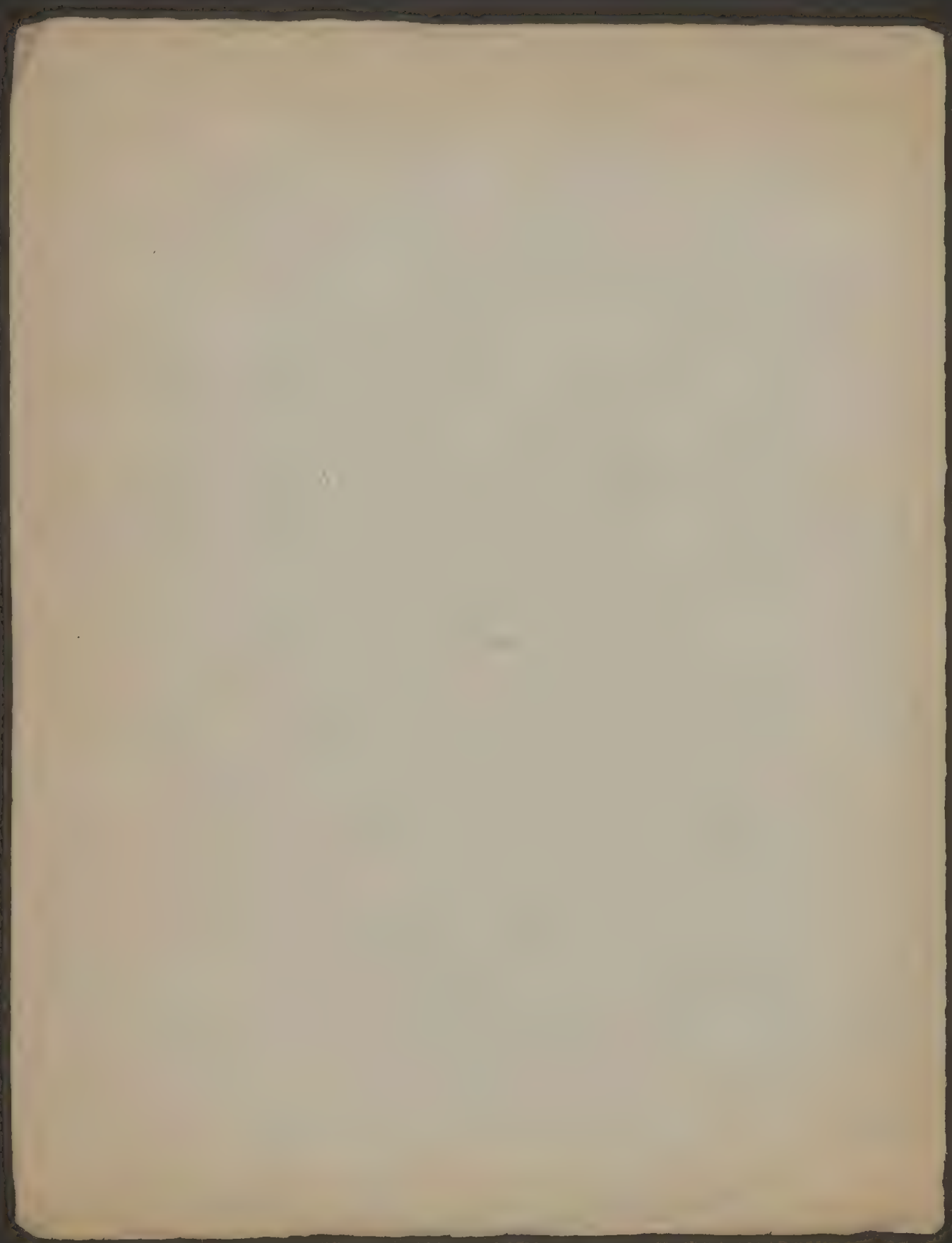
in

verabfolgt habe.

Ort und Datum:

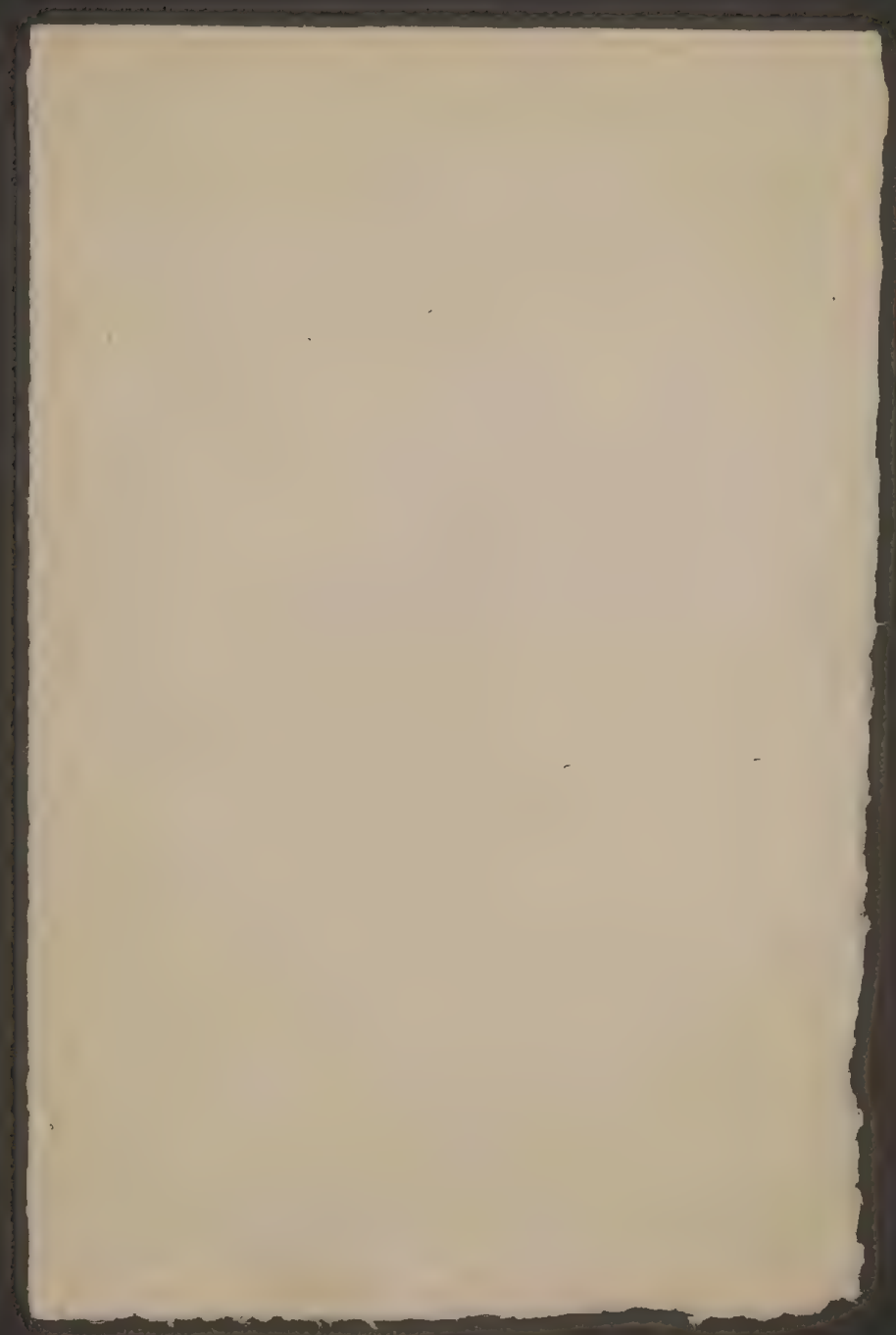
Name:

72 drugiego mszka

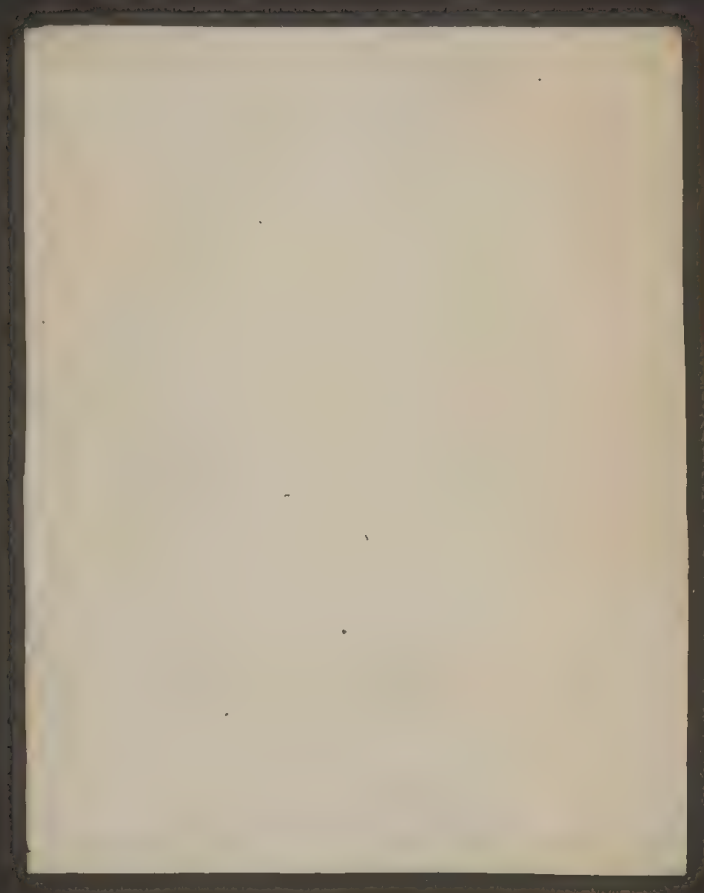

Viola Duissa de Kalisz et de
 Ruda cum filio Duce Vladislas
 baroni "nostro" Clementi Castellano
 de Cracov. ius theutonicale in
 haereditate sua Lubnie (Lubnia)
 et Konarejow confert

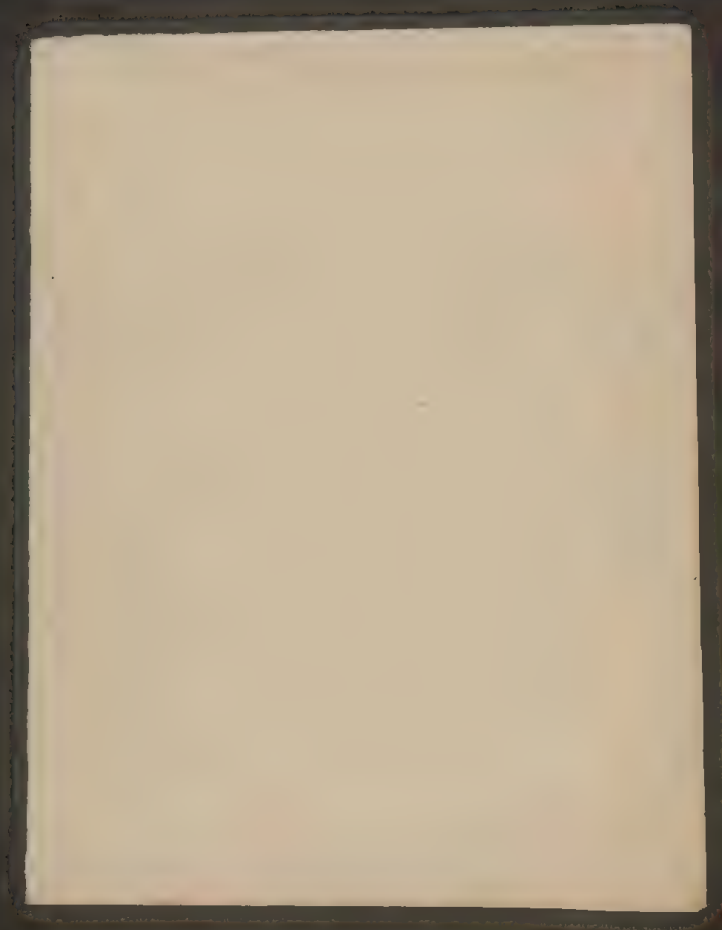
Anno 1238, Datum in Bobrownik
 in colloquio cum Duce Henrico

Archivum Klafst. Oboockiego - Fafisz
 Kronika de Kanałna Kenyinska
 flr. 247.

Bruno hrabia von Schaumburg-Holstein
 obrany 1245 biskupem ołomunieckim;
 w nagrodę za ponieśzione szkody r. 1255
 dostał od Dca Opolskiego dobra Rosławo
 Stewny polityk i wojownik + 18 lutego
 1281 pochowany w Kromieryżu.

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1249 datum Legenitz, XII Kal. Maii d. 20 Aprilis) — Boleslaus dux Lubus-
Hesie et Polonie Wilbrando archiepiscopo Magdeburgensi re = granice od
signat medietat „ districtus Lubucensis, „hi autem sunt termini Polonici,
„ni castri Lubus versus Poloniam: Ex illa parte Odere a flumine
„quod vocatur Nothes incipiunt in prato quod vocatur Guba et
„procedunt in Rudna et Rogi et usque ad lacum Wandorine et
„usque Sawice, et usque Prestice, quod est inter magnam
„villam et Molosson. Item usque Porizadlo, per thec
„ubi Lehaga Pilcha intrat magnam Pilscham. Item us-
„que Sirze et usque Rampice. Ex ista parte Odere in-
„cipiunt in Konothope usque ad lacum altiore Trebule
„et per viam quae ducit de Gubyn usque Lypa. Dehinc
„ad Powo eicere, post hec inter Corasno et Splawe,
„deinde ubique in Odra, de Odra Spreua fluvius per
„medium usque in Prelautki. Item ubique in Lecnici.
„Item ubique in Koepnuci. Item per Stobravam fluvium
„usque in Odrazam. Preterea attinent Lubus ista loca
„castrorum sita infra terminos prenotatos Chynez
„et terra que attinet Kosterin cum tota terra attinen-
„te, deinde Forum, deinde Ponzin, deinde Blatkon.”

(Bb. Riedel: Cod dipl. Brandenburgensis I. 24, pag. 336-338.
— So do granic kraja Lubuskiego ob. Wohlbrück: Geschichte
des Rosthums Lubus I. 34-46; Ledebur: Archiv für die Ge-
schichtskunde des Preussischen Staates VI. 86-89; Berghaus:
Landbuch der Mark Brandenburg III. 154-166; Regesta histo-
riae Neomarchicae, u Märkische Forschungen X. 10. — Darowienz
tę u synów. 1249 Bolesław gotyjski zię do wojny z bratem Henrykiem.
Drugie użycie kraja Lubuskiego r. 1250 od r. 1249 mit Bolesław Markia-
biem Brandenburgem.)

Podiat Niz: 1312 feria tertia post dominicam Oculi (d. 29 Februarii) in Glo-
regis Silesia.
1312.

gavia. — Henricus secundus, Johannes et Primko duces
Slesie, domini Posnaniæ et Saganæ fratres (filii Henrici
III ducis Glogoviensis) dividunt terras hereditarias in duas
partes cum fratribus Conrado et Polkone. Pars prima Bles-
niz, Kalis et Gnesna erit portio Conradi et Polkonis, ad quam
pertinere debent: Lubes (Lunbuz) claustrum ex illa parte Odere
ex qua claustrum situm est, Wolow (Wollum), Winiak (Winzig),
Hernostat (Hernustat), Trachinburg (Trachinburg), Milicz
(Militz), Uras (Urus), Trebeniz (Trebnitz), Olesnica (Ols),
Beroldostat (Beroldustat), Koly (Kollwitz), Kannołavia (Kannow),
Cunzinstat (Cunzinstat), Cresseburg (Cressenburgh), Landisberk
(Landisberg), Boyzina (Pitzsch), Poolestawice (Poolestawice in Ka-
lis Kiem), Wartinburg (Wartinburg), Ihurła (Orla in Krotoszyńskiem),
Iroda (Iroda in Poznaniisk.), Pobediot (Pobiedziiska in Poznaniisk.), Clezsk
(Cielesko in Poznaniisk.), Rakil (Rakito in Poznaniisk.), Gnesna (Gniezno
in Poznani.), Wrimostat (in Poznani. nad Wartą?), Conyn (Komin in Kalisk.),
Nuwinostat (in Kalisk.?). Kalis (Kalisz). — Pars altera erit por-
tio trium fratrum Henrici Johannis et Primkonis videlicet
Posnania et Saganum, ad quam pertinere debent: Stinawia
(Stinaw), Lubin (Lubin), Sprotawia (Sprottum), Saganum (Sagan),
Nuwinburg (Nuwinburg am Zobor), Gruninberg (Gruninburg), Croz-
na (Croyssin), Boneca (Boniec in Poznaniisk.), Gora (Gursin), Costan
(Koscian in Poznani.), Strzem (Schrim in Poznani.), Poznania, Rogozno
(Rogasen in Poznani.), Uzek (Uzie Ustf in Poznani.), Obornik (in Poznani.)
Wronit (Wronke in Poznani.), Grodis (Grätz in Poznani.), Cziwin (Kriewen
in Poznani.), Gortyn (in Poznani.), Premitat (Przemet in Poznani.), Bran-
dotindorf (Brandorf bei Meferitz, in Poznani.), Benochin (Bentrichin in
Poznani.), Slawa Schlawa in Poznani.), Wrowinstat (Graustadt, Wschowa
in Poznani.), Lubenau (Liebenau bei Züllichau)
(Ob: Sommersberg. Script. res. Siles. I. 869. — Co. dipl. maioris Poloniae
II. 292.)

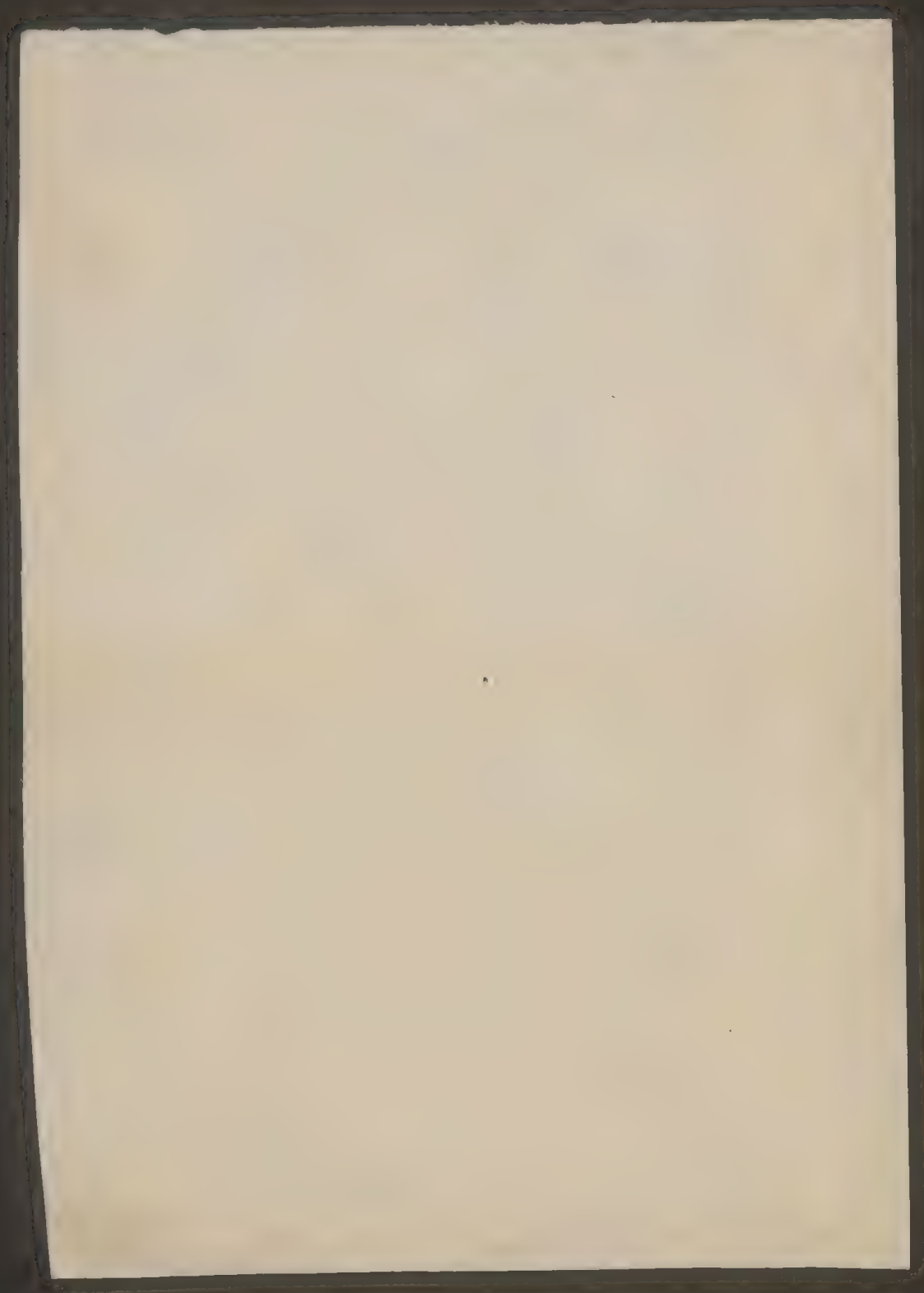

1442 Mikolasz zwany Marschalk z Dubowce (Frymuntm)
na Frydka Mikotaj Czeło starosta cieszynski Cloch Kormier
starosta siewierski Piotr Przedbor z Lanyowa - sułata Koz-
twa Cieszyńskiego.

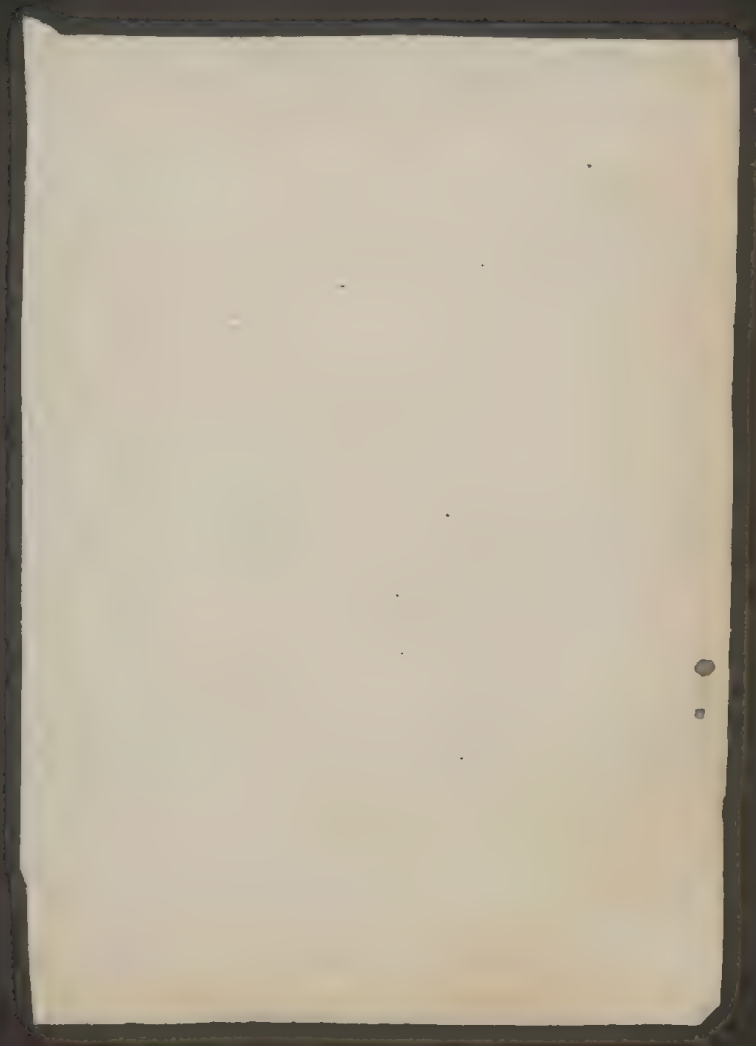
1445 feria 3^a infra Octavas Epiphaniæ (d. 12 Januarii) Ratiboniæ. —
Wenceslaus Rex Oppavensis et Ratiboriensis uxori suæ
Margarethæ de Samotuli dotem inscribit super civitate
Ratibor et villis ad eam pertinentibus. — Tertius: generosus Nicolaus
Marschalko de Friedek. (Cod. dipl. v. h. in v. m. II pag. xxv.)

ziemia Rudyka była to ziemia wielka i w wielkiej Łosce
tak zwana od stolicy wsi Ruda o 4 mil. od miasta Łosce
Oprowadził ją Mieszko I z Polski i r. 1257 od
złota ją Mieszko I z Polski. — ażeby Garmy mające
ją w dziedzi twi r. 1287 odstąpił Henrykowi polskiemu. Leci
Głogowskiemu, odebrał ją Władysław Łokietek i r. 1320 dał
tenże Władysławowi zięciu polskiemu; r. 1396 Władysław
zajął to razce ją odebrał.

Książstwo opolskie

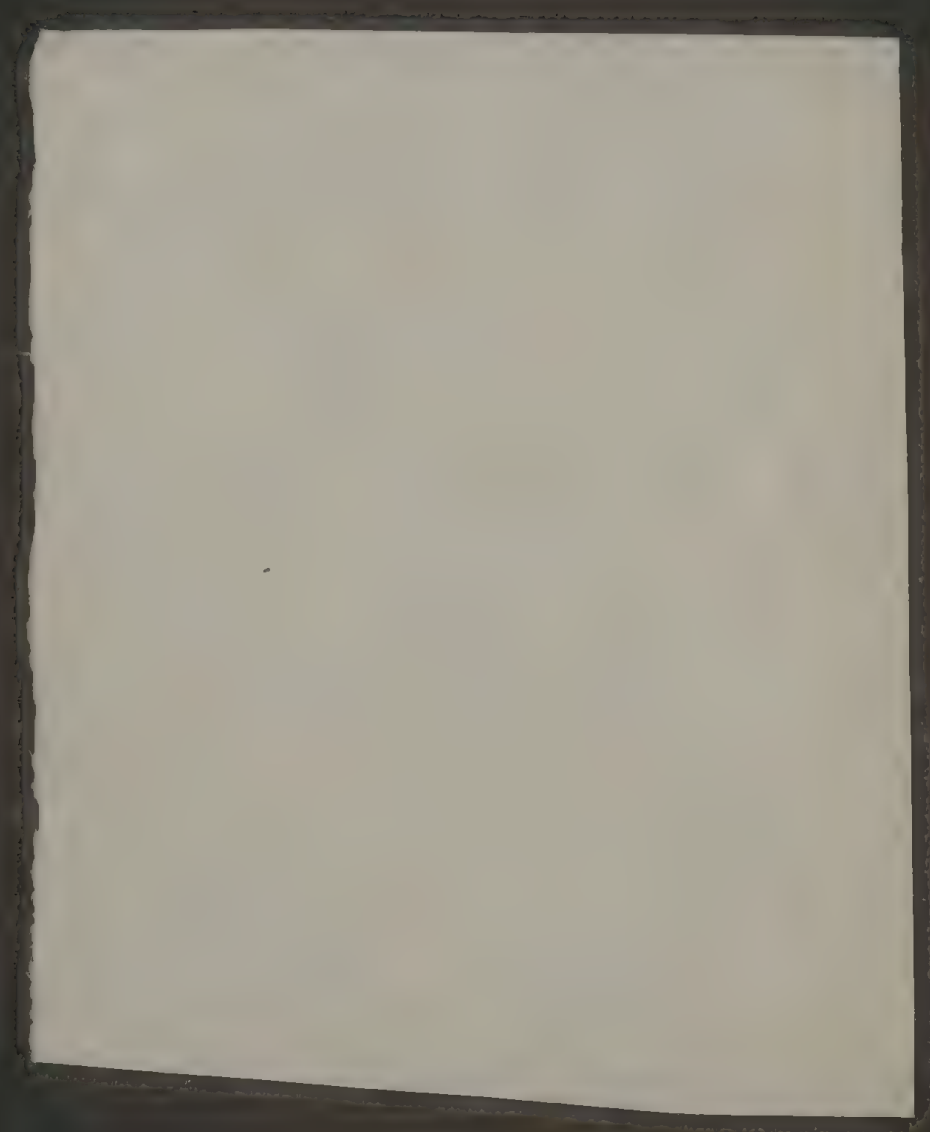
Bolesław wstępnik

R. 1270 w sierpniu w Krakowie zawarli przymierze Stefan
król węgierski i książta bracia książęta kalicki, Władysław
młody Bolesław pobożny książę kalicki, Konrad książę maz
owiecki przeciwko Ziemysłowi Ottonowi krolowi cesarstwu
któremu pomagali książęta szląscy mianowicie Władysław
książę opolski) a gdy Ziemysław Otton wpał do Węgier
cesarstwo polskie wpał do Śląska (i Rusinami, Litwinami
i Kumanami) r. 1271 i niemiecki książę biskupowie wrocławscy
i to ziemysłowa mianowicie kaptelan, Piotr wojewoda
krak. w końcu kwietnia i w lipcu zawarł król ceski
i wstąpił do Krakowa a r. 1273 rozegrał na lat 20 w
Pradze.

W r. 1273 niemiecki książę krak. Zawet z Przemysławem
wzburzył rycerstwo krakowskie przeciw Bolesławowi młodym
z powodu iż także Bolesław przybrał za następcę księcia czarnego
którego Zawet Przemysławski w wstąpieniu miał ziać r. 1273
które rycerstwo przyszło do Bolesława księcia opolskiego. Bolesław
wystał za nimi wojnę w pogoni Odołada i tak pogoń około
do grudnia d. 10 czerwca 1273 i pobił.

Bolesław krak. wraz z księciem cesarskim Konradem na znowe
nim przez zemblerato r. 1274 wpał i pustoszył ziemie księcia
opolskiego

Do śmierci Leszka Czarnego († 1288?) objął Henryk IV Krózie
wrocławski (syn Henryka III) królestwa krakowskie i sandomiers-
kie (do których także królestwa górno-szląskie, mianowicie Cieszyńskie
i Bieruńskie, jako zwierzchnie pod ogólną nazwą Łoloki, a z po-
rzeke Ostrowu należały). Umierając d. 23 czerwca 1290 zapisał testamentem
sławk Henrykowi glogowskiemu, Krosno (na Sławku) Frydery-
kowi landgrafowi turyngowskiemu, Kłodzko Wacławowi II królowi
czeskiemu, a Kraków i Sandomierz Przemysławowi królowi wiel-
kopolskiemu (Stenzel: Urkunden zur Geschichte des Bischofthums
Pöcolau, pag. 252, 81. CCLI). - Przemysław zajął część krakowskie-
go i sandomierskiego, lecz wkrótce ustąpił; albowiem zjawił się nowy
pretendent Władysław Łokietek z jednej i Wacław II czeski z drugiej strony, (który, miał na
zont, co i kr. Fryd-
mysława) i
którego Gryfina wdowa po Leszku czarnym popierała, wyjednałszy
mu stronnictwo u szlachty i mieszczan krakowskich. (Chronicon aul. *) jako krewna
reg. ed. Dobner: Monum. V p. 78 et 101 - Franciscus apud Script. res. Pr. to Kunegunda
hem. II p. 408 - Odeno de Weitmülle, ibid. p. 203. - Pulkawa ap. Dobner była żoną króla
czeskiego
Mon. III. pag. 251, który twierdzi, że Leszek czarny, za przyswoleniem
szlachty zapisał ziomie Gryfinie oba te królestwa, co i Długosz I. pag. 853
powiada). Na mocy tej donacji Gryfiny (o której nawet sam Władysław
Łokietek spierał po śmierci Henryka IV wrocławskiego, zamierzył *) (w przywileju
Wacław II zajął królestwa krakowskie i sandomierskie. W tym celu za 18 Novemb. 1293
wspomina)
wart r. 1291 d. 19 stycznia (z Oświęcim (oswiecimskim) i Bolesławem
królestwami opolskimi (należącymi do Łoloki) traktat pomógł (czep-
ny i odporny), kazat sobie holdować od Starostów (n. p. r. 1291 d. 8 tego od
Henryka de Voichow burgrawius castri Skala rive Meyn in terra Cracov.
et castri novi uica Slavkoviarn) i już d. 10 April. 1291 tytułował się jako
dux Cracoviae et Sandomiriæ (Bożek Cod. dipl. Morav. IV. pag.
379 Nr. CCXC VIII) a d. 26 August 1291 "Fulda regina Bohem. duissa Cracov.
et Sandomiriæ." (Bożek V. 293)

Na wiosnę 1291 wyprawił Władysław II z Czech wojsko swoje (któremu pewnie nieświeżo króże oficerowie mogli posilkować) pod dowództwem Tobiasza biskupa praskiego na zajęcie Krakowa i Sandomierza. Za pomocą Gryfing zajęto to wojsko Kraków, Włocławek i zamek Obłotom, lecz od Sandomierza (którego bronił Władysław Łokietek, niszczący się wtedy króciem sandomierskim) odparte zostało. — D. 13 sierpnia (wyruszył Władysław II z Pragi

z całą potęgą do Polski dla zajęcia takowej i wypędzenia z niej Władysława Łokietka. W Opolu przyłączyli się do wojska Władysława II także Otto III, hrabia brandenburski, Bolesław króże mazowiecki, Kazimierz króże piątomski, Bolesław króże opolski, Jan Kotarbiński i króże opawski, a także biskup praski i Teodoryk biskup otomuniecki. Władysław zająwszy Kraków

przciągnął pod Sieradź, gdzie się zbawował Władysław Łokietek. D. 28 września 1292 zajęli Czesi miasto Sieradź a Władysław Łokietek widząc

niemożliwość dalszego trzymania się, poddał się d. 20 października 1292 w obozie pod Sieradziem królowi Władysławowi II złożył hołd i przysięgę na wierność, obiecał królowi wspomagać i zrezygnował na rzecz Władysława II z wszelkiego prawa do Królestwa Krakowskiego i Sandomierskiego i

cał dotrzymać pod utratą wszystkich Królestw Sieradzkiego i Kujawskiego i pod exkomunikacją którą w razie niedotrzymania miał na niego rzucić Jakub arcybiskup gnieźnieński. Fiedler Jos. (Bohmen's Herrschaft

in Polen w Archiv für Kunde österreichischer Geschichts-Quellen herausg. von der k. Akademie der Wissenschaften. IV. Band. Wien 1855 pag. 174) mniema, że Władysław Łokietek z bratem dostał się pod Sieradziem r. 1292 do nie-

wolności i wskutek tego aby być poręczonym, uległ owo rezygnacyjnemu (w której jednak o nie wolności nie wspomniano). Dokumenta przygotowane przez Fiedlera:

- 1) R. 1291. d. XVI. kalend. Februar. Indictione IV in Plommar. — Henrico et Boleslaw fratres duces Bohemie. promittunt Wenceslas regi Bohemie auxilia in expeditione (pag. 173) sive Henr in duatu Cracovi. resignat Wenceslas regi Bohemie castrum Skala, castrum novum circa Plaucoviam et alia castra, quas a duce Wladislavensi Henrico tenebat, recipit eadem castra iterum a rege Bohemie in feudum cum redditu annuo 300 marc. argenti in Lippa Salis vel plumbi ad eadem castra per regem Bohemie assignato. (pag. 176).
- 2) R. 1292. VII Idus Octobris, in castris ante Sieraz. — Jacobus Gnesdenois archiepiscopus recognovit, quod Wladislaus dux Luyavie et Cracovie et Sierazie et Sudomerie renuntiavit et fidelitatem et afisidentiam (Wenceslas II) regi Bohemie promisit sub proprio iuramento et sub sententia excommunicationis promulganda, si contra veniet. (pag. 174)

*) Władysław II był już d. 8 Novemb. 1292 z powrotem w Krakowie. (Okt. gromknie I. 4) R. 1294 d. 1 Jan. Władysław II był już w Krakowie. 1295 d. 29 Martii Nicolaus dux Cracie et Capitaneus Cracovie. 1301 d. 6 Januar. Wenceslaus rex in Polen w Archiv für Kunde österreichischer Geschichts-Quellen herausg. von der k. Akademie der Wissenschaften. IV. Band. Wien 1855 pag. 174) mniema, że Władysław Łokietek z bratem dostał się pod Sieradziem r. 1292 do niewolności i wskutek tego aby być poręczonym, uległ owo rezygnacyjnemu (w której jednak o nie wolności nie wspomniano). Dokumenta przygotowane przez Fiedlera:

(7 Januar.) (7 Februar.) (9 Octobr.)

Mieszko (dominus Cracovienensis) et Boleslaus fratres
duces Epolienses promittunt Wenceslao II regi Bo-
hemiae auxilia ferre contra quemlibet hostium.

In Olomucz, Anno 1291 die 17 mensis Januarii.

Nos Mieszko et Boleslaus fratres Dei gratia duces Epo-
lienses notum facimus.... quod nos in praesentia... Wenceslai
regis Bohemiae et Marchionis Moraviae constituti, nostrae
sibi devotionis obsequia promptis affectibus offerentes, libere
et spontanee promicimus in acquisitione, persecutione ac defen-
sione iurium terrarum et bonorum ipsius domini regis, ipsum
dominum regem iuvare in omnem eventum contra quemlibet prin-
cipem et omnem hominem, nulla persona excepta, quilibet nimi-
rum in persona propria cum omnibus suis hominibus et tota
sua potentia pro cunctis suis viribus et pro posse, omni occa-
sione, fraude et dolo exclusis, quomodocunque et quocienscum-
que per eundem dominum regem vel suos ex parte sua divi-
sim vel communiter fuerimus requisiti. Ita tamen quod dum
eundem dominum regem in persona propria ad expeditionem ali-
quam continget procedere, nos ambo vel unus nostrum, si alter
legittimo fuerit impedimento detentus, assumptis secum utriusque
hominibus omnibus, in subsidium ipsius domini regis venire
tenebimus.... Hoc expresso etiam quod cum versus terras
Boemiae, Moraviae, Poloniae, Sclaviae, Pracoviae, Sclaviae vel
eorum aliquem venire ipsi domino Regi in subsidium nos continget,

nulla nobis proinde ipse dominus Rex stipendia... tenebitur ex-
 hibere; cum vero versus alias partes Ungariae... Tentuniae vel Ale-
 mariae in eisdem d. Regis subsidium venerimus... Rex nobis
 tenebitur in aliquo subvenire... Promisimus propterea... d. Regem
 et suos homines in castris et munitionibus nostris recipere...
 Ipse autem d. Rex... nos... defensabit, et si per nostrum auxilium
 aliquas terras... evincet... nos remunerare promittit... insuper
 ... si nos in bello contingeret captivari, a captivitate huiusmo-
 di ipse d. Rex suis sumptibus nos exsolvet. Ceterum si cum
 aliquo ex principibus Poloniae contra quem nostrum alteri
 aliqua competit actio, ipsius d. Regis decisione committatur. Item
 si nos ambo vel alter nostrum occasione servitiorum, quae prae-
 fato d. Regi exhibebimus, alicuius principis ingratitudinem
 forsitan incurremus, ipse d. Rex si cum eodem concordabit
 principe, eidem concordiae nos includet... Praesentibus
 Arnaldo Babenbergensis et Teodoro Olomucensis ecclesiarum
 episcopis et illustribus Kazimiro de Pytun et Nicolao
 Oppaviae duabus et honorabilibus Godfrido de Klyngenveld
 Magno Praeceptore domorum Hospitalis S. Johannis Jerusalem:
 tam per Almanniam, Bernhardo Wionensis, Johanne Wysegraden-
 sis et Magistro Johanne Sacensis ecclesiarum praepositis. Actum
 in Olomucz, A. D. 1391. XVI Kalend. Februarii, Indictione IV.

(Ex transumpto notariali A. 1341 d. 1 Septembris Pragae
 exarato ubi descripta sunt 2 sigilla originalis de cera alba.
 In primo: imago hominis armati in dextra manu hastam cum ve-
 xillo tenentis, in sinistra vero clipeum in quo erat aquila alisex-
 tensis. Inscriptio circumferentialis: "S. Mesconis dei gracia ducis
 oppolienensis domini de Ratibor." In secundo erat in medio
 clipeus cum aquila alise extensis, superius vero clipeum galea cum
 quodam signo. Inscriptio: "S. ducis Boleslai de opol.") —

172-174.

(Fiedler Jos. Böhmens Herrschaft in Polen u. Archiv für
 Kunde österr. Geschichtsquellen XIV. pag. 172-174.)
 (Z archiwum c. r. k. w. Wiedniu)

4) A. 1292. III Idus Octobris, in castris apud Syraz. - Jacobus Gnez. (13 Octob.)
 nensis eulisiae archiepiscopus, Theobias Pragensis episcopus, Theod:
 rius Olomucensis episcopus, Johannes Wysegradensis praepositus,
 Regni Bohemiae Cancellarius, frater Menko ordinis domus Theuto-
 nicorum summus Magister Prussiae, Boleslaus Mazoviensis
 Casimirus et Boleslaus Opulienensis et Nicolaus Cracoviensis
 Duces recognoscunt, quod Wladislaus dux Syrasiae et Cuyaviae
 Wenceolao Regi Bohemiae Duci Cracoviensi et Sandomiriensi
 ac Marchioni Moraviae se subiecit, eundem in suum dominum
 assumpsit et corporali praestito iuramento fidelitatis suae roma:
 gum exhibuit promittens eidem domino Regi fidelia obsequia fa:
 cere et perpetuo contra omnem fideliter associare, quando cunque
 fuerit requisitus. Item idem Dux omne ius proprietatis si quod
 ipse habuit aut habere videbatur super ducatibus Cracoviensi
 et Sandomiriensi, ad manus ejusdem d. Regis resignavit renuntiando
 omni iurisdictioni pro se et heredibus suis. Et promisit sub fide prae:
 stiti iuramenti, quod si praemissa non impleat, extunc dominium
 terrarum suarum Syrasiae et Cuyaviae ad d. Regem pertinere debeat
 et proinde reatum perinrii incidisse apud Deum et homines ac exlea
 et infamis vult amplius ab omnibus censei, reddens se deinceps inha:
 bilem penitus ad honores. Insuper ad validiorem firmitatem contra
 se petivit excommunicationis sententiam proferri, si praedicta vio:
 laret, quam nos Jacobus Gnez. archiepiscopus contra eum pro:
 tulimus in scriptis si violare praesumpserit supradicta (Cum 7 sigillis) (pag. 178.)
 (13 Octobris)

5) A. 1292. III Idus Octobris, apud Syraz in castris. - Wladislaus
 dux Syrasiae et Cuyaviae promittit Wenceolao regi Bohemiae Duci
 Cracoviae et Sandomiriae, Marchioni Moraviae, quod in spatium 14 die:
 rum aves nostros de Porzeaniz Michaeli Cancellario Syrae et concilio
 domini Regis et aliis aves de Porzeaniz fratri Menkoni ordinis domus
 Theutonice Magistro Prussiae iurare faciemus fidelitatem super eo, quod
 si nos pacta et promissa nostra violarem, extunc terrae nostrae Syrasia
 et Cuyavia ad d. Regem pertinebunt. (pag. 186)

(20 Juni) 6) A. 1294. XII Calend. Julii, Inditione VII, Pragae in capella S. Wenceslai in castro Pragensi. — Procopius dei gratia Cracoviensis episcopus recognoscit, quod quidam seminatores discordiae cum apud Wenceslaum regem Bohemiae, Ducem Cracoviae et Sandomiriae falsis suggestionibus detulerunt, ac si regi non esset fidelis. Ideo fatemur dominum Regem verum esse et legitimum dominum, fidelitatisque juramentum praestamus, promittimusque Regi, quod nunquam viderimus in damnum, et si in terris Cracoviae et Sandomiriae turbationem aliquam contigerit excitari, hoc statim Regi studebimus demandare et nos ad episcopi curiam conferre et ibi contra suos adversarios per censuram ecclesiasticam assistemus. Si non fecerimus, excommunicationis sententiae per Tobias Praeposito sem episcopum in nos ferri rogamus. Praestibus Jarosio Praeposito Scarimiriensi, Ramundo et Magistro Radslao physico Canonici Cracoviensis, Magistro Johanne Muscata lausciensi et Sleslao Dublinensi archidiacono ac Dyetino episcopatus Cracoviensis procuratore (pag. 180)

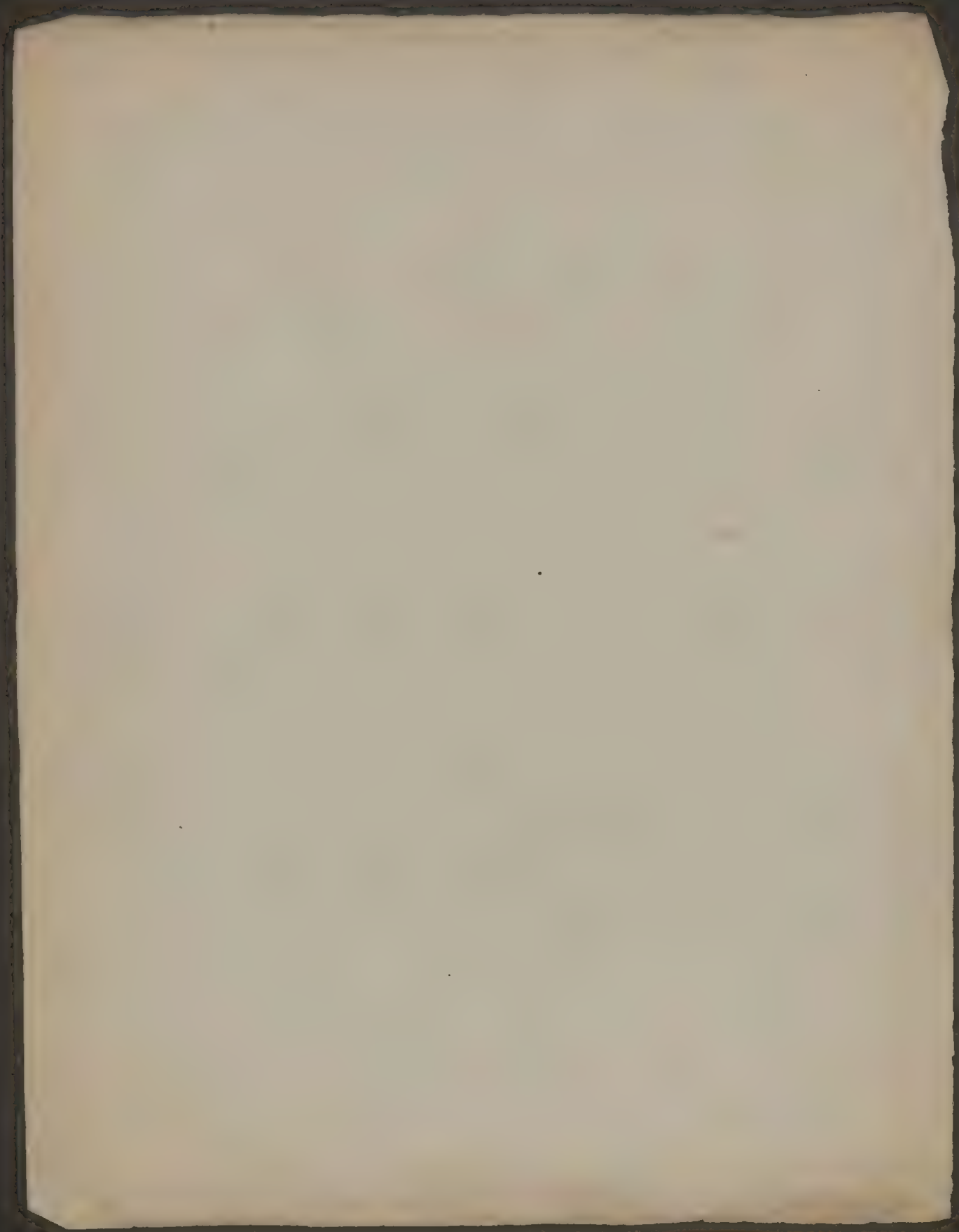
(18 Novemb.) 7) A. 1297, XIV Calend. Decembris, XI Indict. in Syraz. — Wladislaus D. G. Dux Maioris Poloniae, Pomeraniae, Cujaviae, Lanciiae et Syradiae, recognoscimus, quod cum inter Wenceslaum regem Bohemiae, Cracoviae et Sandomiriae, quod ad nos credebamus de iure spectare, dicebat Rege quod ad eum potius Ducatus praedicti ex donatione sibi facta per eos qui sibi Ducatus ipsos donaverant, rationabiliter pertinerent, iam dudum exorta fuisset materia questionis, tandem nos non coacti, sed fatemur Regem Bohemiae in praedictis Ducatibus plenius quam nos ius habere, illi tam propter praemissa quam etiam pro 5000 marcarum argenti Cracoviensis ponderis, quas ab ipso Rege recipimus, nostro et nostrorum haereditum nomine renuntiamus ac cedimus de eodem. Datum per manus Magistri Fulconis Cancellarii nostri Syraziensis. (pag. 186)

(23 August.) 8) A. 1299, X Calend. Septembris, XII Indict. Datum apud Elankam. — Wladislaus D. G. Dux Maioris Poloniae, Pomeraniae, Cujaviae, Lanciiae et Syradiae promittimus quod Pragam ad Wenceslaum Regem Bohemiae, Cracoviae et Sandomiriae affinem nostrum, in proxima ventura vigilia Nativitatis Domini personaliter veniemus. Deinde terras et Ducatus nostros donabimus, ipsosque a praedicto Rege cum solemnitate debita recipiemus in feudum et praestabimus homagii iuramentum. Si quoque praemissis impletis praedictus Rex nobis 4000 marcarum argenti Polonici ponderis nobis tenebitur solvere et proventus suppellectilis suae in 36 mos percipiamus per octo annorum spatium. Quod si non faceremus, statim periremus et omnes Ducatus nostros in futurum perdemus. (pag. 183)

/: Fiedler Joseph: Böhmens Herrschaft in Polen. Ein urkundlicher Beitrag I. (2 Bände) für Kunde österreichischer Geschichte. Quellen, herausgegeben von der ... Commission der Kais. Akademie der Wissenschaften. XIV Band. Wien 1855, pag. 161-188. :/

Ofwiecim Klastor dominikanow
fund. majsek (zysokoto 1291) i
wtadystaw (zysokoto 1316) xis jets
joannes dux ofwiecim. Ofwiecim XIV
Calend. Sept. 1405 donat aream
pro aedific monast ofwiecim.

joannes dux ofw. 1405 asignat 3.
marcas censu ex praetorio ofwieci
confirmat. Bolko dux ofwieci
die s. Jacobi 1413.

Boquschius thesaurar. ofwieci. 1335
mediam marcam censu ex molendino
sub arce ofwiecim.

Margareta Zawischowska 1404 donat
pratun in Franciszkowice

1405 Joan dux ofwieci confirmat censum
in marca ex Dwie Kozzy per Przeslonem
heredem donat.

1419 Casimirus dux ofwiecim in marca in Witaro.
Wid.

1420 Bolko dux in marca in Szydlec

1424 Casimirus dux 4 marcas in Zawischowice.

1426

Casimirus dux 2 marcas in Markowa
Loremba

1428 Martinus Cyn civis ofwieim vendit
conventui villam Brochkowie

1465 Jacobus de Zambro regni Pol. the:
saurar. ^{cap. ofw} 1 marca in villa Grodzice
infer. per Marcowa.

1520 Nicol. Jordan castel wojnie cap.
ofwie et Joannes Myszkowski
cast. ofwie 6 flor. census super
Grodzice per Petrum de Loremba
iudicem ofwie

- 1292 Mescus dux Ciesbrinen. erigit Advocatiam pro conuendo oppido Lator.
- 1372 Ofwieim. ducatus Ciesbrino feudi in personam Premislai ducis Ciesbrin in eventum mortis Joannis ducis Ofwieim a Veneslao rege et marchione Brandenburg facta.
- 1400 Lites Latorienf. promittunt obedientiam Hedwigi duci Lator ad tempora vitae.
1404. Joanne dux Ofwieim. testificatur de venditione partis advocatie Lator: additque privilegium ut in eius tantum morari non possint iudices.
1407. Veneslaus caesar confirmat feudum ducat. Ofwieim Premislao duci Ciesbrinen. post mortem ^{Joannis} ducis Ofwieimen remittitque ei propter infirmitatem iuramentum corporale.
- 1416 Casimirus dux Ofwieim vendit duas nonas partes advocatie Latorien.
- Idem inscribit debitum cuidam Georgio ratione advocatie in Ofwieim.
- 1431 Datum in Toszerek. Inducia annuae Veneslao Premislai et Joannis ducum Ofwieimen. cum Vladislao rege polonorum et aliis obviis neque consilio neque auxilio contra regem Polon. domum romagac, pozwaraz woiny pniechod Pola Kom ~~pass~~ subitis pniechoditione. Quod si quis aliorum ducum Ciesbrin interim spemio daemia regi edhaerent sequantur romagacum ipsi praestaturus sub amissione Latoriae et infamia.
- 1440 Vladislao rex Polon de consilio duorum procorum permittit ducibus Ofwieimen. ut se regi Polon & subiciant conservandorum bonorum suorum ~~causa~~ gratia.
1441. Veneslaus dux Ofwieim post redemptam et restitutam sibi a Vladis. rege Polon rege Latoriam promittit cum omni fidelitate wpraeis in 4 tygodni qdy gozeguria Hange pniechod w Krakowie i tyzyc romagacum for famo obiciant se usque Premislai i Jan Brania qdy dorozna.
1441. For famo obiciant sylvata. premislai 2 34 pniechod iam.
- 1445 Ciesbrin ducatus Ofwieimen inter Venesl. Premislai et Joan. facta Ofwieimi cum qdy.

1453. Lat. Sargoria in conventu in octava Corporis Christi: Redintegratio pacis inter
 Janusium ducem Gvricam et proceres Polonie ab ipso rege his conditionibus:
 Quod arcem Gvricamensem qua tunc obsidebatur in sua castro diei Hadot Castellano
 et profecto Cracovien i pocięcie do aitu, pape i zac Krola gdie ztoży roma:
 gium rancie i naskhcieu potym respiciet ducatum. et poterit eum rex re-
 dinere vel aliis bonis commutare Gdyby nie otrzymat pnbagenia: nie
 ztożył homagium nie oddadę mu jam ku Gvricam. dopoki nie zapłaci Krolowi
 1800 aureos partim mutuo sibi dato partim in stipendium militum e experio
 post eam traditionem durabunt induciae 15 diebus postea liebit regi injuriam
 nam persequi. Towody Gvricamskie, prefectus regius obracać kdie ad instau-
 rationem et conservationem arci, (podani zostanę pna swych prawach, gdyby
 wiskę porobiono wydatki ca dux non prostał. Gdyby ante festum
 Assumptionis proximum nie wypłacił to summy nie dostanie nazad jam ku
 poki nie zapłaci fykod ktore i obustion wybrani i obitany o gdie. Gdyby
 tym resem umart dux, pacta te. dyguc his bds Venceslaum fratrem
 ducem ratoroi

1453. Casimirus rex Polon. recipit Joannem ducem Gvric in gratum et approbat
 conditiones in literis ejus contentas.

Lie mitli duas Gvricam et Jorien inducis cum Casimiro regi obie up se ventu:
 rum albo prysła: 4 arbitro ktorę z Krolewskiem 4 arbitrami inter
 Bithom et Bendzin de contrave hui et insinuil cognoscent Captivi liberi
 sint usque ad festum i. Gregorii Mercatore libere requantibus i. et unciales
 non permittet excurrere in regnum i. bdie ich tapat. Karat i zmusi il do
 oddania ablatorum i. nennugantow Krol polsk. nie bdie pomagat

1453. Recognitio Janusii ducis Gvric. de receptis 100 aureis a Casimiro rege
 super ducatu Gvricam et quod rex non debebit ei ducatum et arcem
 restituere nisi satisfactum debitum erit et alii obligationibus satis
 fecerit

1454. Nobilitas ducis Gvricam promittit fide i. statem sub juramento Casimiro regi
 Polon.

1456. Cracovia. Latum Casimiri regi Polon. cum Janusio duc. Gvricamen. Rex ad
 3300 marca Pragen. ante pombas addit 1000 marca et 21 aureos redimens Du-
 catum i; gdyby Krol tej summy ad caput je jiniu proximi nie ztożył Janusius
 retinebit ducatum per 4 annos et prefectus regius cum omni usufructu et pro onfer:

24

vandis munitionibus Ofwieim et Wolek i rok accipiet in subsidium a rege
 300 marca vel pro solut Ofwieim conseruatione 100 marca nam regi
 licbit ab ipso duc recipere Wolek et demoliri. si non soluerit hac subsidia
 circa solutionem totius summe id facere debet. Gedyby dux ab hostibus
 regni ~~hujus~~ non data ab ipso caria byt na redniet K ról go bedzie bronit.
 is intra 4 annos Krol poroyzys summe ne zaptaci Jamsprius relinquit
 ducatum pise perpetuo: ~~ne~~ uolmigo Krol y poddanem ab iuramento
 fidelitatis. si eubent pro Janubrio de seroanti ut tentis Venieflan
 Zato rierpis et Premislans Joscerpis ducis cum 10 primoribus i gedyby
 Janusz umast obicim paktow dot. ymar sub infamia et inuisione
 lucrum nuncum regne resistere debent. si que autem literas
 Janu ut regi noxias non tradiderit amna praestabit ad iuridicem
 regi apx. ionem

1458 Concordia inter Cazimirum regem et Jamsprium ducem Ofwieim
 cum 6 sigillis

1457 Designatio ducatus Ofwieim

1458 Jamsprius dux Ofwieim mortificat omnes literas rationa retinuerat super
 seruium Prubus aut aliquod aliud debitum sibi inscriptum.

1460 Premislans dux Ofwieim et Thoserpis quietat Cazimirum regem de 1200
 florenis.

1461 Concordia inter regem Polonie cum Joanne luce Ofwieim facta per Premilla
 um ducem Liebrupen. et Conradum Elephnen. ducem de Bombarda.

1465 Joanne lux Ofwieim. et gliuicenis praefigit regimiro regi terminum
 ad solvendum 2000 florenorum mutua una cum usuris.

1466 Joannes Labuth et Wlodek germani recognoscunt astra Deswalt
 Liwie y cum oppidis et omnibus villis ad ea pertinent. Cazimiro regi
 et regno Polon. se reddisse.

1465 Idem quietat Cazimirum regem de 3000 aureorum Ungar. pro
 bonis Deswalt rex entor. cum 1 sigillis

1466 Idem quietat Cazimirum regem de pecuniis pro bonis Deswalt et Liwie y so:
 lutis. cum 9 sigillis

- 1474 Vladislav rex Bohem. confirmat ordinationem Georgii regis et Ofviciem
Wolek Zator, Brewior Berwalt Zyurien per Capimium regem Polo-
nia ad vitam pacifice possideantur sine tamen prejudicio regni Bohemie
- 1477 Divisio ducatus Zatorien inter Capimium Venceslaum et Joannem et Vla-
dislaum fratres cum successione mutua ut primo secundus, tertio quar-
tus tantum succedat si sine liberis decesserint. Datum Zatorum 10 sigill
nobilitum
- 1477 Successio mutua inter Capimium ducem Ofviciem et Joannem ducem
Ofviciem constituta si alteruter sine liberis masculis decesserit, si
autem filias reliquerit eis singulis dos 2000 aureos dari debet, item
liberis utrique donare inter vivos vel ante mortem de suis bonis mille
aureos. Barbara tamen Joannis uxor quoadvivet de bonis mariti
moveri non debet. Sigill. S.
- 1504 Littera resignat. omnis villa Porzeinkii regi et regno Polonia
in districtu Ofviciem
- 1507 De devolutione ducatus Zatorien ad regnum Polonia Jamusius dua appro-
bat panta cum Joanne Alberto a. p. a. post juramentum f. del. talis sigil-
lato regi propositum et subijcit se cum toto ducatu ac omnibus suis regi
et regno. Sunt autem inserta panta quod Joanne Alberto emit ab ipso et
Barbara uxore ejus ducatum supradictum et solvit sed usum fructum cum
omni dominio quoadvixerint. Et quod subditi ejus cum ducatu
jurare debebunt regi et eius libris avere quousque opus fuerit Propter
ea donat rex supradicto duci et uxori eius in solam mortuam ducatum
maris et 10 denariis salis in annis 200. in poena dupli. Excepit etiam
eos a jurisdictione omnium magistratum et iudicum suorum et quoda-
modo rege iudicantibus iure suo. Ipsi vero non debebunt praesentare Arce-
mori indigenam qui iurabit regi et regno fidelitatem et quod nemini
alteri eam tradet post mortem. Orig. sigill. supradicta. Praev.
- 1517 Nicolaus Jordan praefectus Ofviciem et Zatorien testatur de vendi-
tione advocatie Zatorien.
1521. Venditio censu in advocatia Zatorien. pro spitali suburbano in vim
redemptionis in Zathor

Antiquarium regni Poloniae litterarum inventarium et brevarium 4. 1551
a Martino Cromero factum. fol. CXXXIV

R. 1292 Mieszko dux opol. et thessinen conedit fratribus Rudgero et Petro locare civitatem
Zator, 2 primum Ptawianie Tawex mlynow. Teyni, 2 primum młocem i primum phtadu otowin
miedzi i cyny.

1292 Mieszko dux thessinensis, Wladislawi fi:
Eius Arnoldo capellano vendit advocatiam in
Zator et fundandi oppidi cum libertatibus concedi:
volitis facultatem concedit. Dat. Slawicimen in
vigilia s. Martini a. 1292.
(Sommerstb. III Coron)

1372 Venceslaus Bohem. rex: Marchio Bruni
ducatum Slawicimensem jure feudi contest
Przemislaw duci thessinensi (trek)
(Sommerstb. III in coronice Epens).

Zdaje się że król Mieszko, oddał lennicę
duktaro Slawicimskie dającą cisygnoskie:
mu Przemysławowi gdy pierwsza dziełki:
ca uymaria. Następni dziełki Slawicims:
by byli wisc z rodu zaju dziełki, cisygnis.
Kuch

1396 Johannes dux Slawicimensis Hed:
vigi consorti sua super oppido Zator
et castro Wolek ac villis Spytko:
wie, ~~Przeciszow~~ Przeciszow, Przewz
5 mill. marc. gros. pragens. dotali:
tū nomine obligat. Sabbatho die
s. Mathaei apost. a. 1396.
(Sommerstb. III Coron)

1398 Cives Zatoriensis - profitemur ob:
dientiam Hedvigi ducis Zatorien
quoad in vivis superotes erit
(Sommerstb. III Coron.)

1400 Venceslaus rom et. boh. rex approbat dotali:
tū inscriptionem per Janusium ducem
Slawicimens. Hedvigi consorti sua factam.
(Sommerstb. III Coron)

1290 Mieszko dux thessinensis confirmat
Proguisio villam. (Zygnitej w archiwum
szpitala w Liefzynie w opisie - Mies
ta nazwana później Proguisowice
należąca do szpitala cisygnoskiego
ob. r. 2. H. Gabriel. Programm des
K. K. Katholischen Gymnasium in
Tepfer. Prag 1857. S. 11. 4)
podług tego pomyśleju miał być
mieszko 2. synów: Casimir i Wla:
dislaw

1418. Conradus episcopus auctus ab ecclesia capitulum
 initiat. 3800 marci et groborum prag. numer. polonici
 territorium cantense in nigrum eadem corcebit
 et aliquando dicitur: sequenti anno. 1419.
 dus imperator id confirmat, cuiusque iusta hereditas
 relicto ino fratres in antichristum onerabant.
 hic. Henrich ab. Carnenfeld. Annates. 1418.
 Sommersb. II p. 311.

1445. Divisio ducatus Ofowicimensis in
 per Wenceslaum Premislum et
 Johannem fratrem per Ricardum du:
 em praviensem et alios quosdam abbe:
 rores facta
 (Sommersb. III Coron.)

1407 Veness. Rom et Boh. res confirmat secundum 14
 ducatus Ofowicimensis Premislao duci
 Teschenensi

(Sommersb. III Coron)

Mozna 2. Tych dokumentow wnosic ze
 Jan. Lige Ofowicimski ktory mial za iona
 Ladwiga byt mlodszy m bratem moie Pre:
 mystawa r. 1410 2. martego - i ze po
 bi. 1410 2. martego - i ze po
 xistwo Ofowicimskie r. 1407 2. now do
 Premystawa sta srego brata wrota.

1447 Dux Opavia, Ratiboria, Teichneses, Ofowicim:
 censes foedus perpetuum ineant cum rege
 Pol. In primis copiantur omnes hostiles
 respectus inter unguatos principes et reg:
 num: hostium transitum se non detu:
 ros duces promittunt, transfugas non
 recipient, res ablatas restitui facient,
 de injuriis iudices dant qui una
 vice in Kamina altera in Ofowicim iudi:
 cent, de adventu hostium reges et reg:
 num certiores facient: Datum Cracoviae
 abbato ante dominicam carnis priorii
 proximo in conventionem inter praedictos
 principes cum praelatis et digni:
 tatis regni Poloniae celebrata 2. 1447.

(Sommersb. III Indea lill. arum. regnum
 Hungariae et Bohemiae ut et ducatus
 illeis: ex diplomatario 88 dato polo:
 nico. p. 88

1449 Datum in Astoria cum fe. 4 post fest.
S. Francisci. Littera certe idiomate bohe-
mico scripta continentes arbitramentum
quoddam Boleslawis ducis Teschen.
inter Casimirum regem et Nicolaum
de Wlodymno ac nepotes illius Her-
boslos

(Sommerb. III p. 89)

1450 Datum Thesryn. A dominica ante
festum S. Michaelis. Boles-
laus dux Teschen. Annas conjug. uxor in-
scribit bona dotalia in summa
1000 aut. hungar. et tutores ejusdem dota-
litii Casimirum reg. pol. Nicolaum Ra-
tiboriensem: Wencislaum, Wladizlaum
et Lysenyslaum fratres suos Teschen.
duces constituit.

(Sommerb. III p. 89)

1452 Bernhardus, Boleslaus et Nicolaus
duces opolienses, Johannes de Cratowi-
ce et Johannes Gietz inducias ad fest.
tum Bartholomaei cum rege Casimiro
concludent, arbitres de injuriis
habent, qui quid statuerint ratum
habebunt. Datum Lyrae in crasti-
no S. Regidii abb. 1452.

(Sommerb. III p. 89)

1453 Idem prorogant inducias cum rege
Casimiro Datum in Litzkow sabato
in crastino S. Petri 1453.

(Sommerb. III p. 89)

1453 Premyslaus dux Tatchecensis induci-
as biennales sanxit cum rege Casimiro in
forma prout alii principes. Datum Petro-
coria die Visitationis B. V. M.
(Sommerf. III p. 89)

1459. Premislaus dux Głowicimensis con-
positionem certam fecit inter regem Casi-
mirus et fratrem suum Ducem Głowicim-
ensem occasione stipendii in Prusis
promeriti. Datum Teschyni fest. s. post-
festum divisionis apostolorum.
(Sommerf. III p. 89)

1460 Idem ~~Premislaus~~ dux Głowicimensis
quietat Casimirum regem de 1200 aure-
is.
(Sommerf. III p. 89)

1462 Król Jerzy Podiebradski królowi
polskiemu porwała poriadac' do zywot-
nie zanki Głowicim, h'ote X, i'curior,
Zator, Barwałd, Zyuriec
(ob. Koj. lib. legation)

1474 Mathias rex Hungar. Bohem. con-
firmat ecclesia Tratislavorensi Dominium
suprematatem et ducatum Carthii
Nicolai Heneli ab Hennefeld: Annales
Silesie Sommerf. II p. 35.

1470 in conventu Petricoviensi die pro-
sentationis B. V. M. Casimirus, Ven-
eslaus, Janus et Wladizlaus
duces Zatorenses pollicentur regi Pol.
Casimiro se ad decursum unius anni
cum nullo alio de eodem ducatu con-
tractum inituros.

2. 1473 umart s. Jan Xanty jego przytlo wie byto: cum nullo alio de eodem ducatu con-
tractum inituros.
Contumace cave, non est placare grave.
Inflamare cave, nam revocare grave.
Zut dy Linnus zu ruffen - in man p' h'it p'it, d'inn t'inn.
Hannuylingz ruden minn ruffen - in minn ruffen p'f'urgt p'f'ur.
Schickfuf I p. 145
(Sommerf. III. Coronat. j.
dodatki do genealog. tawle u
I to mi' ruffen)

1477 Datum in Herwyn iabbatho post
 festum S. Venceslai A.D. 1477. Premis:
 laus Teschenensis, Victorinus de Lodie:
 frat Monasterbergensis, Premislaus
 Esztercimensis duces pacis faciunt
 de mutua successione.

(Somm. III p. 90.)

R. 1474 krol Mauej usqiake z suemi ludymi
 zapad Lelpe u ludzie pruteli: prepsio 2000 wla
 terek inf (?)

R. 1475 wielka granica w bieszczadach, w 1475
 :Lelpe. Chikpus I 152-

541

541

541

541

rdum
cu

ze
ons
Fra.

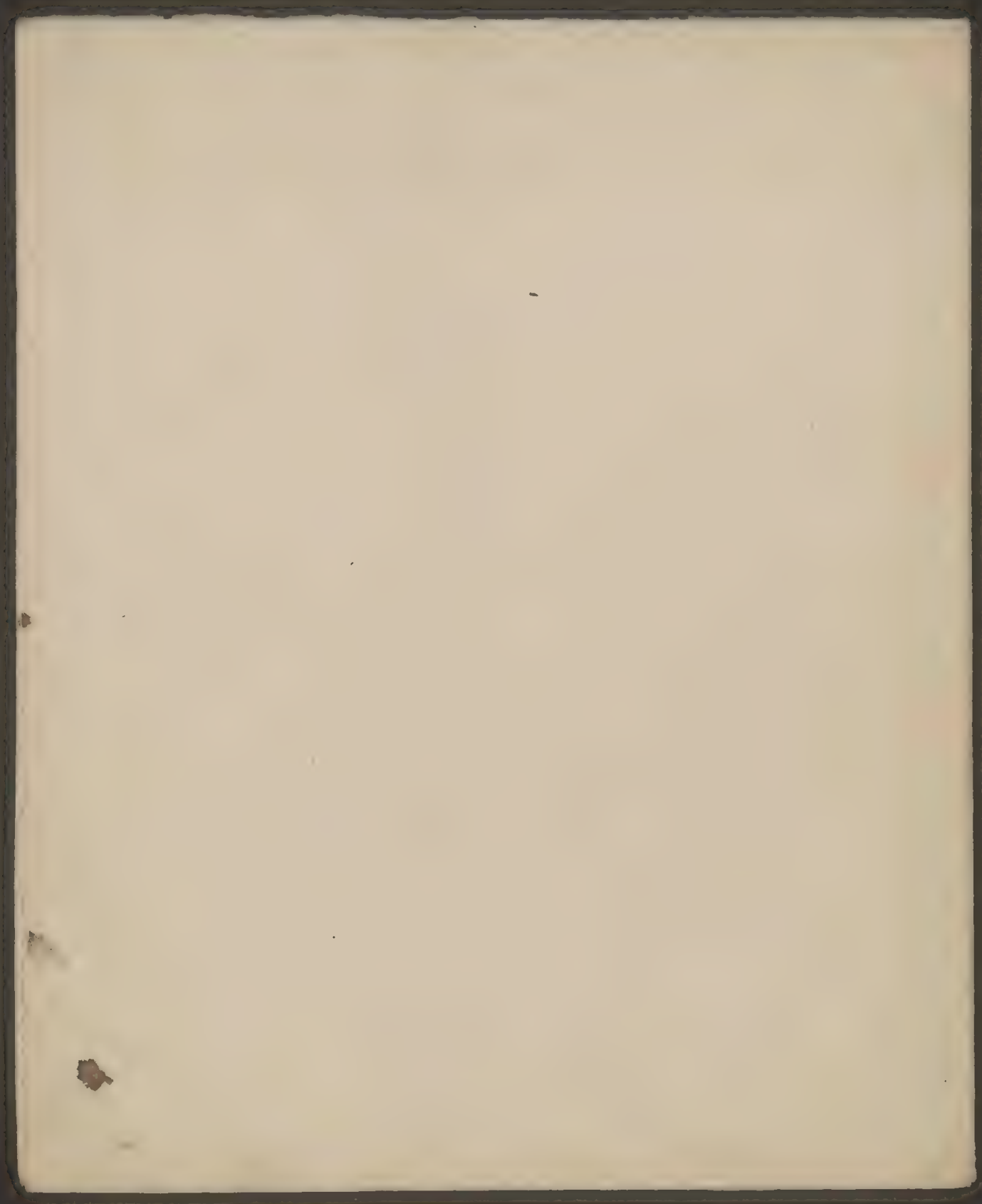
o
lara
do
ato.

wi:
ege
les
freq.
tu.
on
ert,

nu
ind:
reg.
oris
ii

edic:
ignic:
1447.

porum
catus
nolo.

1372 L'ami des deux de l'ami, in l'ami in notu
 rapit *Wysława de Witanowic*

1406 L'ami des deux de l'ami, et l'ami (Prieur) de l'ami
 et l'ami de l'ami de l'ami de l'ami
potwenda glancetur in l'ami

1318 L'ami des deux de l'ami, in l'ami

1327 Joannes des Prieur

Jan des Prieur de l'ami de l'ami
z l'ami de l'ami de l'ami

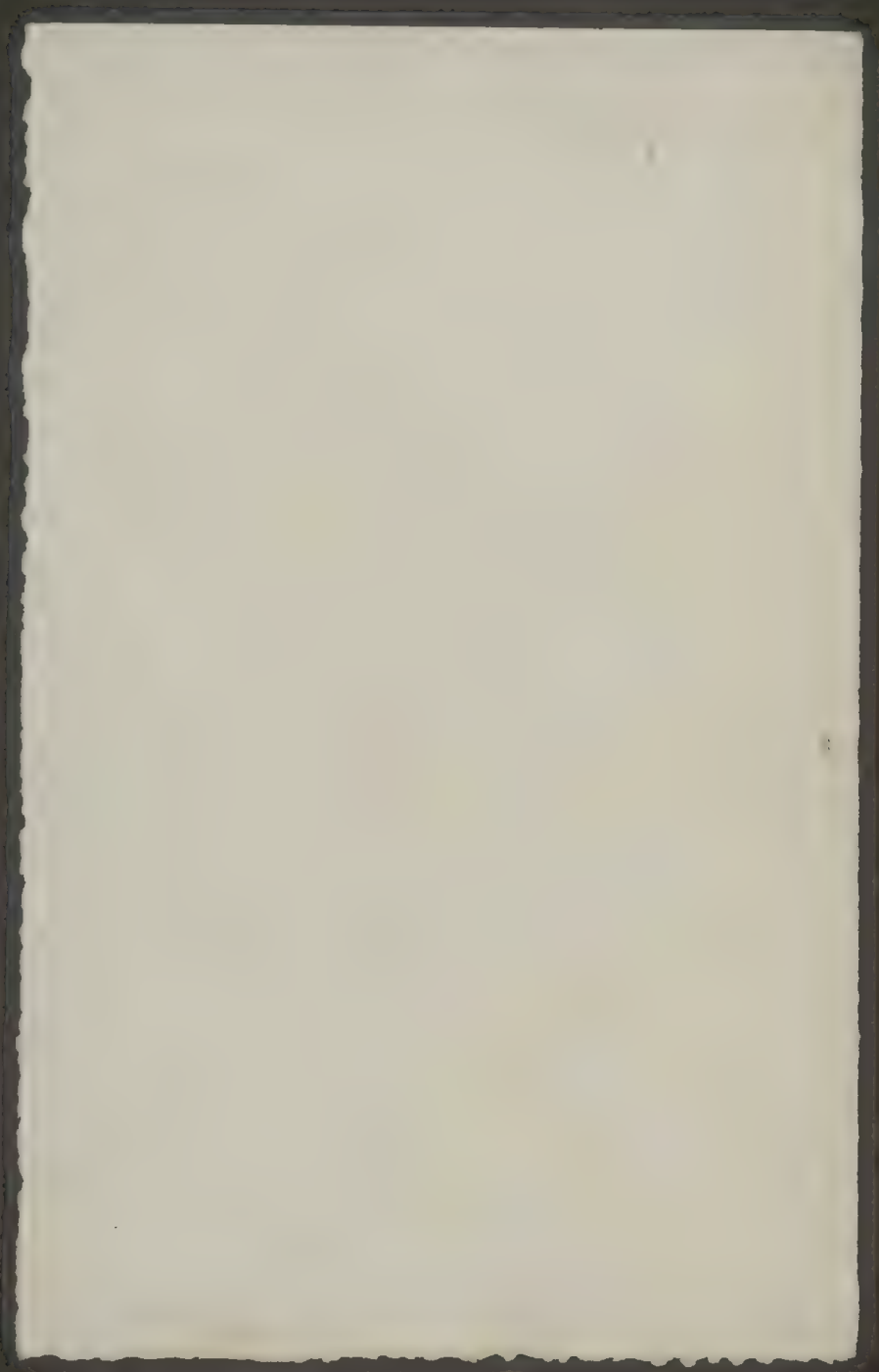
1376 L'ami des deux de l'ami, in l'ami
l'ami

1401. L'ami des deux de l'ami, in l'ami

1292 L'ami des deux de l'ami, in l'ami

13

L'ami des deux de l'ami, in l'ami
l'ami

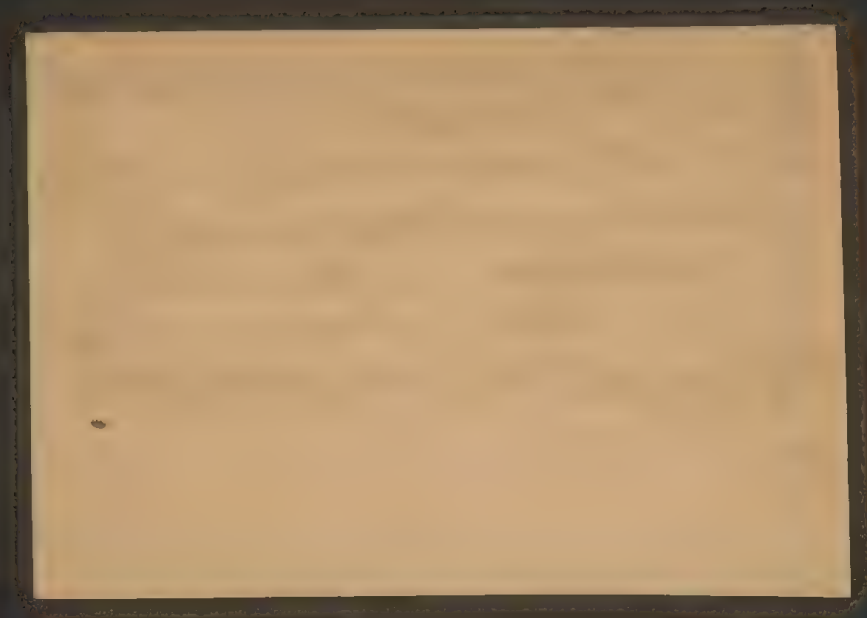

~~24. 27. 74. 177. 184. 223. 261. 285. 287. 293.~~
~~29. 101. 102. 104. 295. 296. 307.~~

1296 fr. Petrus episcopus Camineris Cod. Mor. V. p. 55.

1297 Herbordus dictus Traberger de Fullenstern
seodalis Theoderici episcopi Olomucensis - patrum
eius (fratris Herbordi) erat Emericus. Cod. Mor. V. p. 60.

1297. IV Nonas Augusti. Comes Nicholaus castellanus Gmuntinensis.

Oroicim

26

Mesco dei gracia dux Teslinensis et Orwennensis compro:
sitionem et conventionem suam cum Theoderico episcopo olo:
mucensi de metis Poloniae et Moraviae (id est: de metis ^{bonorum} ~~ad ducem~~)
atum Teslinensem qui tunc fortasse ad Poloniam spectabat et
de metis bonorum episcopatus Olomucensis ad Moraviam tunc
spectantium, quod videlicet ab aqua Odra sub Landek fluente ubi
Ostravia influit in ipsam Odram in ipso et ascendendo superius
usque ad metas Ungariae ubicunque ipse fluvius Ostravia decurrit
sit limes et meta bonorum Poloniae et Moraviae, et quod Ostravia
debet metas Poloniae et Moraviae distinguere) mediante fratre suo germa:
no Boleslao ^{ive Boleslao} ~~duce~~ Gpoliensi factam confirmat et protestatur. Actum
in Ostravia 1297. IV Nonas Augusti. Praesentibus testibus: Adalberto

subcameratio tefoinensi; comite Nicholao castellano oswentiniensi;
comite Johanne castellano tefoinensi; comite Hermannno dicto Speher
castellano oftraviensi; comite Swelsoone dapifero nostro, comite Jascone
dicto de Corniz, comite Wlodzimiro dicto Kacza subjadice curis nostra
comite Borcone iudice curis principis Epoliensis, comite Henrico dicto Mi-
culez, comite Bludone dicto de Hygin, Andrea dicto Brus, Sobcone dicto
Hrela, et Borfuta domicellis ducis Epoliensis. (Ex archivo archi-
episcop. Premfir.)

Borzek V N° 74 st. 74-76.

Bolesław Krzywousty podzielił państwo r. 1139 między swych synów potem
 i bracia Bolesław Krzywousty i Władysław II kłóli się o państwo sprygał
 na koniec za pośrednictwem cesarza Konrada Fryderyka przygotowano
 Władysławowi z najniejszą częścią Śląska. Lecz gdy Władysław umarł
 podzielono to spuszczając r. 1163 między synów Władysława 1) Bolesław
 wysoki dostał Łtwa Wrocławskie Lignickie i ^{ienkie} Krosnowskie 2) Miecysław
^{intusup.} Raciborskie, Opawskie i Pieczyńskie 3) Konrad Łaskonogi Głogowskie
 i Legawskie R. 1327

Joannes dux Bzowiecensis scholasticus cracoviensis
 podaje się jako wazat królowi Janowi Habsburskiemu Boemia & Poloniae
 regi "Terram nostram Bzowiecensem cum suis civitatibus et Castris videli-
 cet Bzowiec civitate cum castro Zator, civitate Lant (Kety?) Zipsa
^{Schikfus Ep. 4 ma: Zankar, Lant, Zipska, Karonitz et Pizowitz}
 Wadowicz et Spinowicz oppidij datum in Bountung VI Kalend
 martii 1327 (Comessb. I. 807) więc wtedy z Zatorem jedno państwo Jasia:
 dat Bzowiec — tegoż samego dnia in Bountung 1327 (6 Kalend. Martii)
 Król ceski Jan dat Kazmierzowi III księciu Pieczyńskiemu stryżowi rodzonemu
 Jana księcia Bzowieckiego, zapewnienie iż jeżeli Jan bezdziejnie umrze
 to Kazmierz i państwo Bzowieckie dostanie (Comessb. I. 804).

niedzieli tej ekspektatywy Kazmierz który + 1358 Jan jego synowiec był
 jeszcze i nadziat ~~z~~ w Bzowieckim r. 1379 jak widac z przywilejem
 jego oblatowanym przez Piotra Brandysa z Grabisza zapisana również
 go ratorskiego r. 1606 we gwałtach między innymi dniami po niedzieli
 następnej wprost blisko był to pergaminowy przywilej z piękną na
 jedwabnym finurze: In nomine Domini Amen Nos Joannes Dei Gratia

dux Olivicumensis et Scholasticus cracoviensis significamus
notuierda ze nobilis Wierzbicka heres de Malefrow spredat
vul sua Swinnia Loremba nobili Petrasio militi de Klecza
et suis heredibus pro 10 maris grosorum pragensium more.
Colonialis pergamenti prout in suis metis limitibusque
granicis huius ville vulgariter nuncupatis videlicet
Czymna, Czymoropien ea una et Byotrec ad montes usque
ad Leszkowskia ea altera extat prefata villa limitata
cum omnibus suis utilitatibus pascuis agris pratis & excepto
solummodo camino contingeret nostras firmare munitiones
vel homines nostros per inimicos quod absit debellari aut
munitionem perdere aliquam, tunc secundum quod alius
villa solvere nobis et dare tenebuntur servitio secundum
terra nostra consuetudinem ipse et sui successores nobis
et nostris heredibus exhibebit - replicaverintque nobis
predicti Wierzbicka et Petrasius de Klecza ut talem
renditionem et resignationem admitteremus notuierda
Actum et datum in Olivicum A.D. 1379. Presentibus
ibidem nobilibus nostris Mierkowie dicto Ostoyko Gotard
iudice curie nostre - Boguslas dicto Rogala - Ottone de
Malica Zgorza Dwiechowski, Toma de Tomicz et aliis
quam plurimis fide dignis - Karmien wielki koniegraspony
z krolestem Crefkim Janem r. 1335 w Trzegracie i 1339 w Kra
Kowie wyreka sie praw do Sleszka wchodzą wspomniene
tam jest: Liestwo Olivicumskie - R. 1355 Karol IV
cesar: Krol Crefki wielki Liestwa Sleszkie hotdorowize
do Crefk a wice: Olivicumskie (Somerstb I 774-776)

Łośmierci Jana Wacław Krolowski prawem lennem nadał Xtwo Głowiec i
Przemysławowi I Hofrak i wasemu synowi Kazimierza III a bratu stry-
jeynemu Jana r. 1372 a drugi r. 1407 (Somegł. Koronide Opierł. T. III)
panował więc Jan w Głowiec lat 80(!?) Przemysław przez lat 30 więc
podagros Hofrony był w knesle dla tego go zwano Hofrak (Dług. l. X p. 210.)

Somegł. t. III przytacza rapis r. 1396 przez Jana Xcia Głowieckiego i onie swę-
jadwidre w którym jej miasta Zator, Zamek Wolek, i wsię Przewodów, Spyt-
kowice, Przewod w Sumie przywiankowej 5^m grzywien grofy prask. ra-
stania. Wacław krol Czeski r. 1400 stwierdza ten rapis a r. 1396 mierzanie
Zatorscy obowiązują się być postupniemi potki Jadwiga i go będzie. — Kto był
ten Jan i jak przyszedł do posiadłości Zatora niewiedzieć. Somegłberg
mniema go być bratem bezzielnym Przemysława rabitego Dzieńkowicki
mniema że był synem a bratem Kazimierza lecz ie bezpotom nie
umarł dostał się dział bratu jego Kazimierzowi.

Przemysław + 1410 podzielił swe państwo między dwóch synów 1) Doleśław
dostał Xtwo Cieszyńskie, Łędogowskie, Góra, i Siewień 2) Przemysław lecz gdy
on r. 1401 przez radę Czecha Chrzana rabity rozstał syna jego
dostał Xtwo Głowiec i, Stratin, Toprek, Zator, Kety i Rywiec
(Dług. l. X p. 169 i 210)

Kazmierz + 1433 pochowany u Dominikanów w Głowiecu rozstał z 3 synów
1) Wacław dostał Zator 2) Przemysław Toprek (Topk) 3) Jan r. Głowiec
od tego czasu powstało Xtwo Zatorskie. Dział ten stał się 12 lat
pożgonie ojca r. 1445 prowadzony przez Mikołaja Xcia Opawskiego
i alioi qualdam Ofreproci (Somegł. t. III)
Jan r. niepokojąc polski starat się krola Kazmierza najprodo przeobra-
zac (Dług. l. XIII p. 166. 172. Promer. 343) potem musiał przodać dobra
1457 r. 50,000 grzywien

Wartaw dze ratorfki mianował się wyprawdzieć Xciem Ofwieimskim
jakow tej linii pochodzący był niepotiadat Ofwieim. R. 1454
poddal się na lennicstwo Kazmierowi Jagiellonczykowi (Vol leg
I fol 184. Somersb. I fol 816.

Zdaje się że skończył Wartaw iżnie przed r. 1470 gdyż tego roku
na sejmie piot. Kowfkim ~~nie~~ profer tationis Od. Mar. Virg.
wynowie jego: Kazmier, Wartaw, Janusz i Władysław
xiążęta ratorfcy obowiazali się królowi Kazmierowi Ja-
giellonczykowi iż do roku komu innemu listwa Jurego
przedac nie mogą. (Somersb. t. III in Coronide)

Zator czyli dziatem cy tej bezpotomnym rójciem dostat się na ko-
niec Januszowi który go r. 1496 sprzedał Janowi Albertowi
za 80,000 ces. rłt zastawiając nad to dożywocie dla siebie i
żony jeszcze coroczna 200 grzywien wyprawniej monety i
16 batwanów soli i in. wielkich Vol leg I f. 241
Somersb I Specim Cor. dipl

Somersb. I p. 695 myśli się że listwa ratorfkie sprzedał Janowi
Albertowi Janusz dze Ofwieimski który r. 1457
poddal własnictwo listwa Jure Kazmierowi Jagiellon-
czykowi wprowadzita go w ten bład jednostrajności imion

R. 1421 upominat się wlad. Jagiello u Zygmunta Cesara i króla
węgiersk i o Śląsk Odpowiedział Zygmunt że może oida jeśli
wznieć za żonę córkę jego Elzbiety mającą wtedy 11 lat za którą mu
odać król węgierskie i Cieskie, lub jeśli poznie bratawoz jego
Ofke tudauk za Wartawie królu ceskim za którą mu
dać w wójagu Śląsk i 100 m rłt owocofnyh (Dogiel I p. 542)
lecz wlad. Jagiello pisał wnucyke Witolda Łofke na chrzcie najwa-
ny Elzbiety (Dlug. XI p. 446: 447)

R. 1462 Kazmierz Jagiellończyk zawarł traktat
z Jerzym Zodiobradzkim król czesk (Dziół I
fol. 14, 15, 16) w Głogowie, obcaja sobie monie rchy, obajina

pomoc przeciwnym Turkom, zamki i warownie w Głogowie
Wolek, Dewor, Zator, Bernwald, Zilbes i catemi
niemiami i powiatami puszt. Jerzy królowi polskiemu
mu rato odstąpił Kazmierz swych pretensji do

Już król Kazmierz był panem
ktwa Zatorskiego (choć
mu dopiero r. 1496 je
sprzedał.

Crak.
R. 1527 Ferdynand cesarz i Zygmunt I król
polski potwierdził traktat z tego króla czeskiego
(Dziół I fol 30)

Janusz rabita r. 1513 od Waworzyńca Myśkowskiego a
Zygmunt I objął Zatorskie i kłuswo: przytaczając
go do Korony (Bernard Wapowski w Edecyi kro
mera 1589 fol 552 mówi że Myśkowski rabita
Licia Janusza gdy mu rabita: Dobył jego Aquas
duntum violenter a gdy go do proht deprecanti
perbiter respondente gladio per medias
scapulas transegit. A że ten był bezdziejny

Urządowanie: w Kstatie prawa wielit dopiero
do Polki ktwa Ofwiecimskie: Zatorskie Zygmunt
August najprzod listem w piotrkowie Janym
w pier ten przed niedziela jndica 1563 (Jana Janusow
Kiego constitucie p. 1004) przytara do piemie woje
wództwa Krakowskiego jednake aby silanta iem owych
miata ofobliwe sady i lundy ziemskie: gadykie unedniy tam
teji miefkanie tych uradow; Wojewoda Krakowski wybior
rat kedyego, Zadecka: pisana na rokach ziemskich
niemfke miejsce dzierzyt sędzia ziemski Ofwiecimski po nim
nastepował podsekka sędzia Zatorski. Zei rokach Zatorskich
nie wke miejsce ujmie sędzia Zatorski a za podsekka sędzia Ofwiecimski

Diezto Latorshie i Povnecimphie

Roki będą 2 razy w roku. W Gwiecimin 1) w Poniedziałek pierwszy po 3 królowa 2) w Poniedziałek pierwszy po święcie S. Jana Chrzciście. - W Łańcucie 1) w Piątek we dni wielkiego Tygodnia zwane ślubami 2) w Poniedziałek pierwszy przed S. Michałem. Wtedy był oba święta starożytny Jan z Osiptyna Kamelety - że język świątyni będzie polski, że Ki będą w Gwiecimin na sejm wielki oba święta i po święcie popytaty Dodatki: użycy użyciu wiążą się też same co w Polsce dawne raz i niejany świątki się znają.

Drugi przywilej zawieszający poprawy wzięcia: zjednoczenia
księstw Łator i Gwies (Janina p. 1011) dany w Warszawie na
sejmie koronnym 20 Lutego 1564. Słuska księstw moje closta-
wa: unoda i godnoci w Województwie Krakowskim. Obiecanie
unoda sądowego przedsięwzięcie Kaptelan Gwiesimski: Łatorfka
uśm bedacy. Gdy ziemie bedą w Łatorze w każdej
pięć dni w czasie suchych dni co roku, cyrograsły słuska bedą
moć miały. Podaraj rąbienia popiołitego słuska księstw bedą wojo
wać pod horagwie ziemie Krakowskiej. Pod Komorę Krakowską
obuże Komornika dla tych księstw.
W roku 1773 oddane te księstwa Austrii

obcięż Komornika dla tych dzieł.
Wtraktaie 18 Wnephia 1773 oddano te Xiſtwa Austryi
Xiſtwa (ſwiecniſcie miało za herb orta czerwonego i rozpietym ſiknym
Tami i litera O na pieſiach Tato ofie Orta białego z literą Z
za pieſiach (nieſieck I 167.) les pnywiei Joſefa II d. 27 ſty
cznia 1782 przy otworzeniu Hazon Galicyjſkich nadat Xiſtwa
ſwiec. orta frebnego w polu białym z i totym O w pieſiach
Tato deſtat orta czerwonego polu frebnym z złota literą Z

Liśtwo Oświęcimskie było więc w drugiej połowie XII wieku nadane Mieczysławowi Kłobuckiemu, którego potomkowie przez 9 pokoleń w prostej linii to Liśtwo posiadałi dopiero w XV wieku podzieliło je to Liśtwo na ratorfskie: Oświęcimskie

Salekta Chwiesznicka i Zatorzka: Jordanowie, Lorebici, Prodeccy, Gieraltowscy
Inglzkaicy nadzwyczajnie. Karcznowscy z Kalcnowskimi Topas, Larylsc i Lgoty 45

II p. 32. 2. 1243 dwu Polonia Przemysła z łowami polakami zbudowatay.
trum Ofwanzim. (Anonim archidiacon. gregneris brevis Chronica Cracovia
u Sommergera)

Wawrzyniec Myrzkowski z siostra Alojzjudy Targowskiego majac na wyjezdu z kielcem
siostrą Zatorzka cwoiz kielce ma kielce od jego szawie przebił go mieczem
1513 Zapracki z Tambuch zięty form. (ss II)

Jan zięty Ofwianowski i Zatorzki miał córke która poszła za Zięty koczniogodol
który z niej miał córke Dorotę (form. ss III)

(Zięty zięty)
Górniki (mowi że r. 1543 król Zygmunt I do moru wjechał do Zatorzki: Zatorzki i Zatorzki
do Wieloski pod anionieszen.

1243

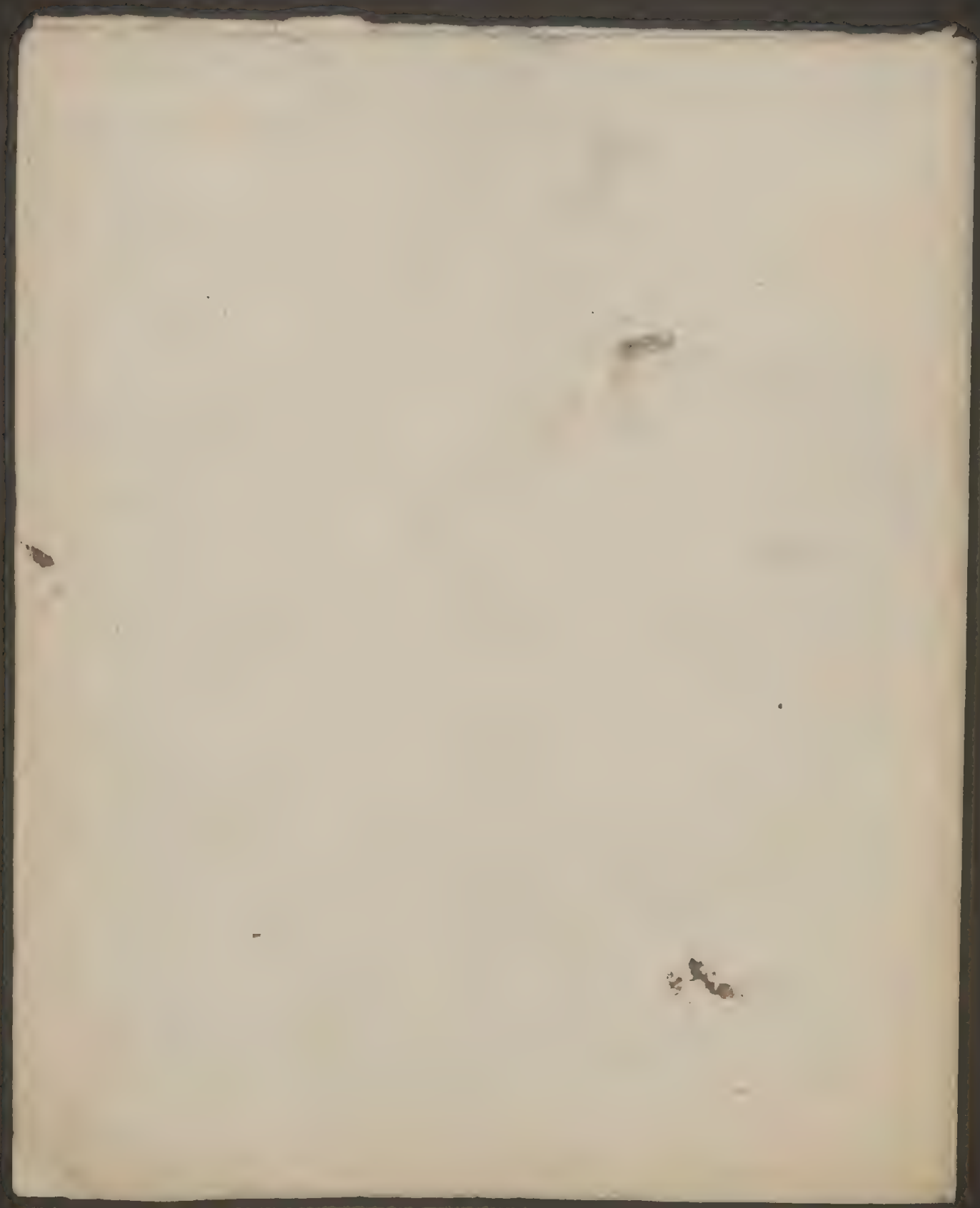
1221

22

1163

1138

25

Sancti Iogisla mact obymowei in druziei
creari Instrumenta ad negotium cum marum
Reipublica Leopolditana pertinentia.

S. III in II creari Prefectura Lepusienfis,
Ducatus Obviciensis et Ratorienfis miedy
ninem.

S. IV in terra Pontificia ad ducum et regum
Polonia concordata, privilegia, ordinationes
statuta, edicta, rescripta, mandata, ad ordinem
spiritualem et res regni ecclesiastica pertinentia

1027 homagium in Joannis Duci Obviciensis
scholasti Cracovienfis Joanni Regi Bohemae.
factum.

Przywilej; Jana Krola Polskiego w Lwowie 24 Feb.
1328 w Lwowie przyim Kie Gwëcomski nie:
dzietnie umar - zię Krolowi Kamie:
rozowi polski i jego sukcesor. na wiegne. i as
alt. puz

Curacul neu umachte Schiefische
Thronia von Jac. Schickelbo. Leipzig
125 fol. pag st. III. 511. Cat.
document;

1339 Cracovia in Octava Purificationis Mariae. - Casimirus rex Pol. ~~na~~ na rzecz Jana Króla czeskiego i jego syna Karola margrabi moraw. wszelkiego prawa do posiadłości Królestwa czeskiego:

Bolesława na Lignicy i Brzegu
Henryka na Sagan i Gropen
Konrada na Oleśnicy

Jana na Steinan ~~księstwa~~
jakoteż Bolka na Opolu

Bolka na Falkenbergu

Alberta na Strehitz

Władysława na Cieroginie
księstwa

oraz Władysława na Koglu i Pytomiu

Władysława księcia mazowieck.
i Jana na Ptocku

Leszka na Ranborsku

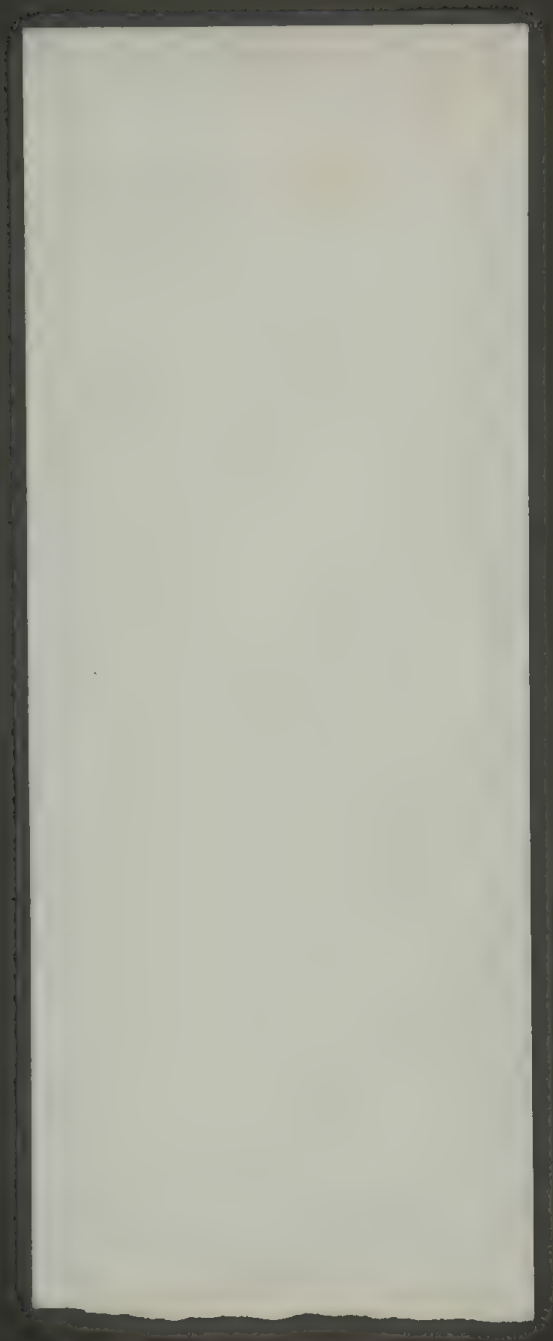
Jana na Oświęcimiu

oraz do miast Wrocławia i Głogowa

druk w Sommersberg

treść w Nariszwurum Tom VI (ed.

1785) str. 73.

1355 sabbato proximo post diem S. Wenceslai (2. 3 Octobr.) Pra-
gae. - Conradus Blonicensis et Casimirus Theochinensis
Dices ab una parte; item Bolko Falckenbergensis, Opoli-
ensis et Joannes Brviciensis Dices ab alia parte recog-
noscent, quod licet ducatus Bitunienfis et Colsensis post mortem
ducum patris et filii sicuti feudum ad coronam Bohemiae de-
volutus sit: tamen Carolus Romanorum Imperator et Rex Bo-
hemiae indulget, quod nos de iuribus nobis competentibus expe-
riri possemus et viam diffinitionis seu compositionis amplecti
- sed nos recognoscimus quod ex huiusmodi desione gratiosa
nullum praesudicium Bohemiae regibus volumus generali.
(Index d. l. c. Moraviae herausgeg. v. Vincenz Brandl. Wien
1874. VIII Band pag. 258) *notitia sua christiana: Principatus seu ducatus
Coloniae*

Format

A u t o r

(Redaktor)

T y t u ł

godko, edycya, miejsce druk
miejsce składu, ilość tomów,

rycin, mapp, tablic, pl
Stan egzemplarz

Lit.

1361 2. 21 Januar. Joannes dux Bfowien:
mensit provido Hansil filio Verner de
Heppnewalth qui apud emit fultetiam
in villa nostra Barwald incipien-
do a metis Jaroschow ex utraque parte
fluvii Kliessee sursum 50 lanceos damus
eidem fultetiam vivem. Zathor in die
S. Agnetis 1361 Praesent. Hans advocatus
de Zator, Hansil Golden Wladarius
(damus eidem Hanskoni) T. III. p. 268.

24

1378 Obratwo Kaptanów Jurekui zatorpeig
chwierimskiej i pfermijkiej dzierżawii w 22 88.

Potwierdził Florian Mokulski 12 maja 1378

Zawisza z Kurogus 10 maja 1381

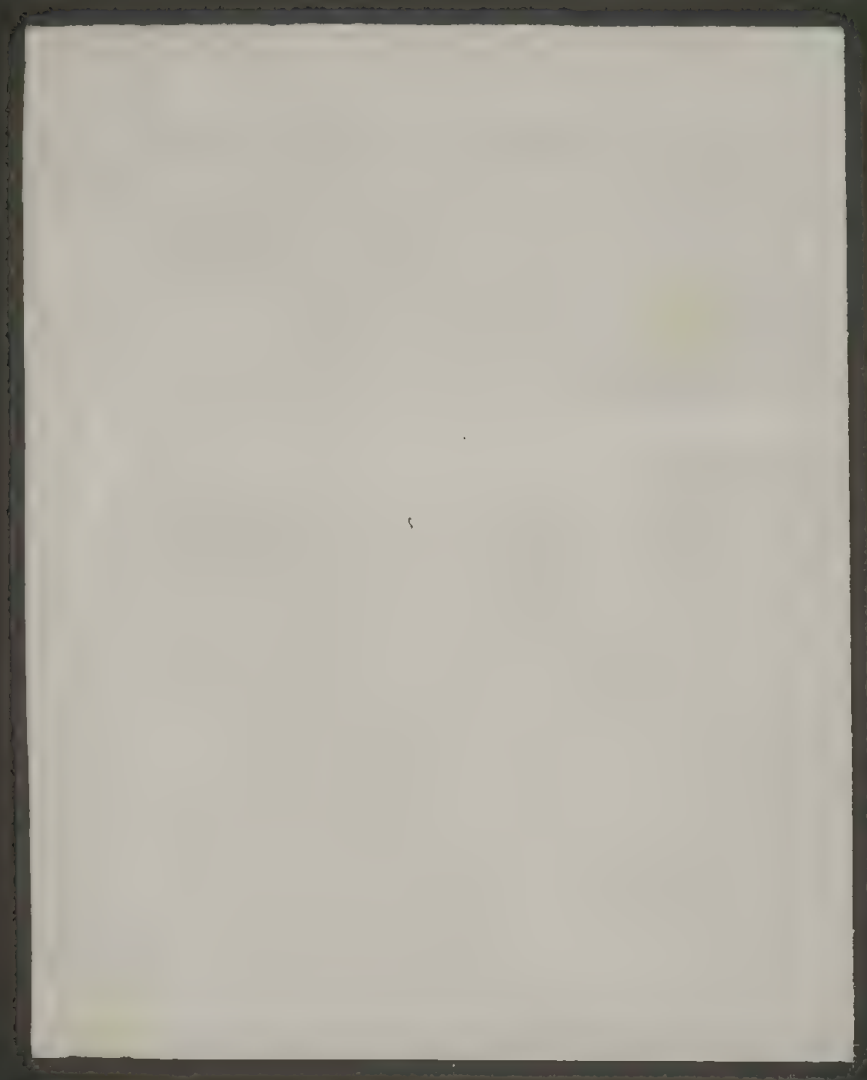
Jan Radhica 29 Wreśnia 1382.

Zbigniew Olepnicki 1428

Jan Łapi

Piotr Tomicki 1514 dał dat bartyntow.

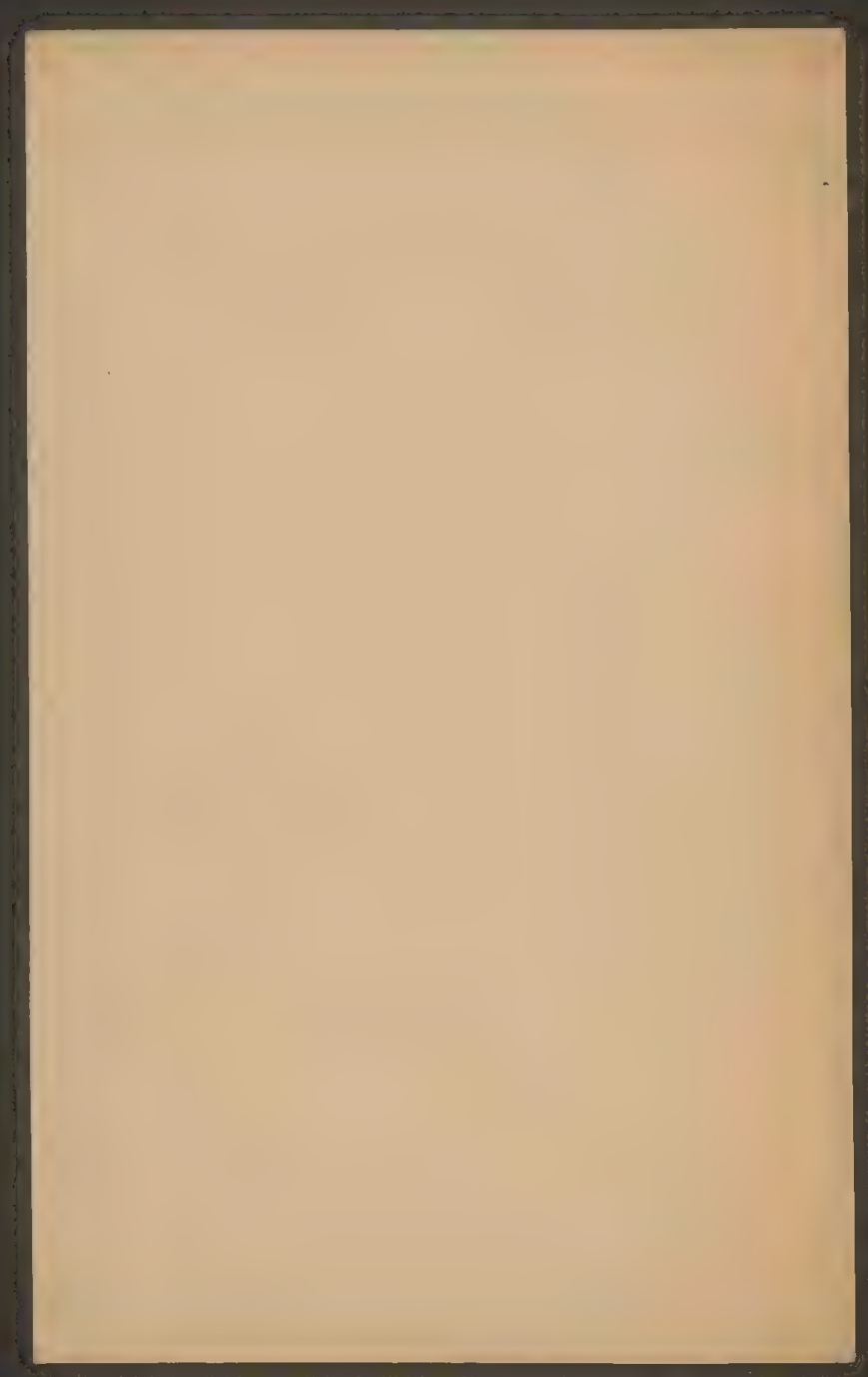

na. 221. (Juliani de Sefo Juris civilis
profeponis: Florel legum de toto Juris
colpore collect. Nunt in fol. donet. d. m.
Legatus 1451 pro Collegio Cano.
notatum.

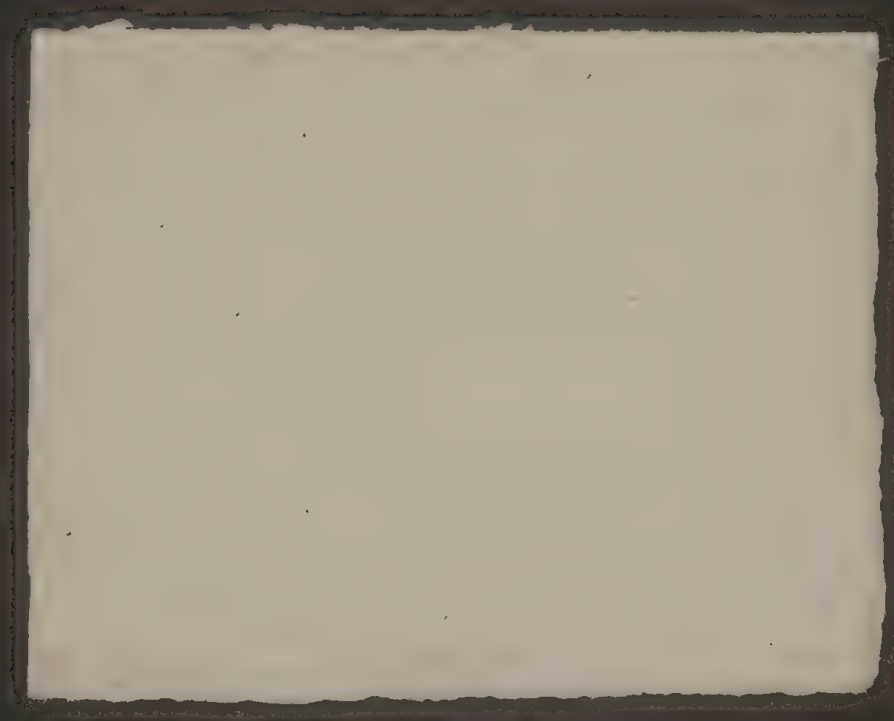
Coram vobis venerabili viro domino Nicolao
Secretorum Secret. Canonico et Administratore
in spiritualibus eullesiae Crac. Petrus Rector
mediae partis eullesiae parochialis de Oss-
wanuzim et nomine eullesiae ejusdem
contra et adversus quasdam responsiones
invenitas pro parte Facteri Advocati
de Osswanuzim seu incluti d. s. Romini
Johanni Dignata Osswanuzimof Inter-
ventis sui representis pro se hero eodem
contradict. ...
decreta de Osswanuzim;

fr. 63 in signa ... in
... 802° CCC° LXXXVIIJ. (1388)

En. Sept in fol. Sign. Aaa. I. S. N. 1. 404
Julian. ... Florel legum. piset ...
... 1388 ... Nicolai ...
... 1393 ...
... 1395. 1217

zator. Lwo zatorskie miało być (dawne : aż do Krakowa
rozwożone) (kiedy promisdzy wziętami Jagiell r. 1394
przychodzi)

Venceslaus dux Gvietimensis et Latoriensis
inscriptionem census $1\frac{1}{2}$ marcae redemptionis
per Michaelem haeredem de Witanowice Frater
nitati plebanorum districtus Latoriensis super
ipsius villa factam approbat

1465 J.

In Lator d. 21 m. Octobr. 1465.

Johannes Dux Gvietimensis navignim in fluvio
Wisla Fraternitati plebanorum Ducatus Gvietimensis
pro fundendo Altari Corporis Jeshu Christi in eulepi
civitatis Lator, vendit.

In Lator Anno 1395 die 1 mensis Julii

Cum confirmatione Petri Wysz de Radolina episcopi Cracoviensis
data Cracoviae d. 9 Junii 1396.

1914. 10. 1. In (Hullman) 10/14
Dyngman - 10/14
Vanderburg - 10/14

1916. 3. 4. Dyngman - 10/14
Vanderburg - 10/14

1918. 1. 1. Dyngman - 10/14
Vanderburg - 10/14

Dośmiesi Boddzenty arcyb. Jan Kropidło biskup kijawski
 (syn Bolesława IV księcia Polskiego i Eufemii Kijewskiej
 wrotańskiej) wyjechał sobie bez wiedzy króla u papieża
 Bonifacego r. 1389 nominacji na arcybiskupstwo. Jagiełło
 nie uznał jego nominacji a nadał mu biskupstwo kijawskie.
 odebrał. Uciekł Kropidło do Krzyżaków i przyjął biskupstwo
 kamieńskie był wrogiem Jagiełły wpełakoż poznał go
 Ubijnow z Brzezia małżatek Korony i w więzieniu
 w Kaliszu opadł r. 1394 z którego go Jagiełło dopiero
 puscił za porękę Przemysława księcia Cieszyńskiego i
 Wielkiego Głogowa, ^{ow} ~~Dynastę~~ tegoż Przemysława
 Bolka, Jan Książę Gwienięński (Joannes
 dux ustrorogensis) Bolka i Bernarda Książę z Topolskich
 r. 1399 na wolności wypuścił ich spokojnie prawo-
 waci będzie. Dziwilej tej poręki pisany Testinid
 in Conductu Laskae 1399 był Archidum Koronnem.

Golebiewski Dzieje Polski za Władysława Jagiełły;
Władysław III J. I

ff. 78.

Janusz Książę Oświęcimski w Zatorze w dzień S. Mateusza
24 lutego 1396 dla żony swej Jadwigi siostry Władysława
(?) w posagu i wienie zapisuje pewne dobra; gdyby oboje zes-
li bezpotomnie na następców wkłada obowiązek zwrócenie
2000 kop grochy prażkich Królowi polskiemu (Wypis z
archiwum Koronnego)

(więc jest to niezgadza z Sommerbergem który domniema
mówi że ta Jadwiga była córką Ludwika króla na Onie.
była to córka króla Belgarda która w pismach zwana Eufra-
zya z nią Jan Książę Oświęcimski zał. się. Książę Oświęcimski
w Oświęcimiu. Ta Jadwiga siostra bratna z r. 1396 była wdową
po Janie Hensel sędzią (I. 79)
O. Norbut czy nie wspomina że Belgarda córka a siostra
Jagiełły była za Książem Oświęcimskim? Jaką więc
Golebiewski wiadomości że to była siostra Jagiełły?

J. I p. 232.

R. 1414. Wypowiada Jagiełło wojnę książętom (Kotzebue.
Preussens Altere Geschichte mówi) i wraz z Jagiełłą wy-
wiedzieli wojnę książętom i zwaną pokoju: Bolko Książę
na Głogowie, Cieszyński Oświęcimski i Słonie, Zawisza szary,
Henryk Książę lubiński, Lignicki, Władysław głogowski, Bernard
opolski, Janusz opolski i raiborski, Władysław lubiński, Janusz
mazowiecki i Jagiełła.

(moje 1501?)

51

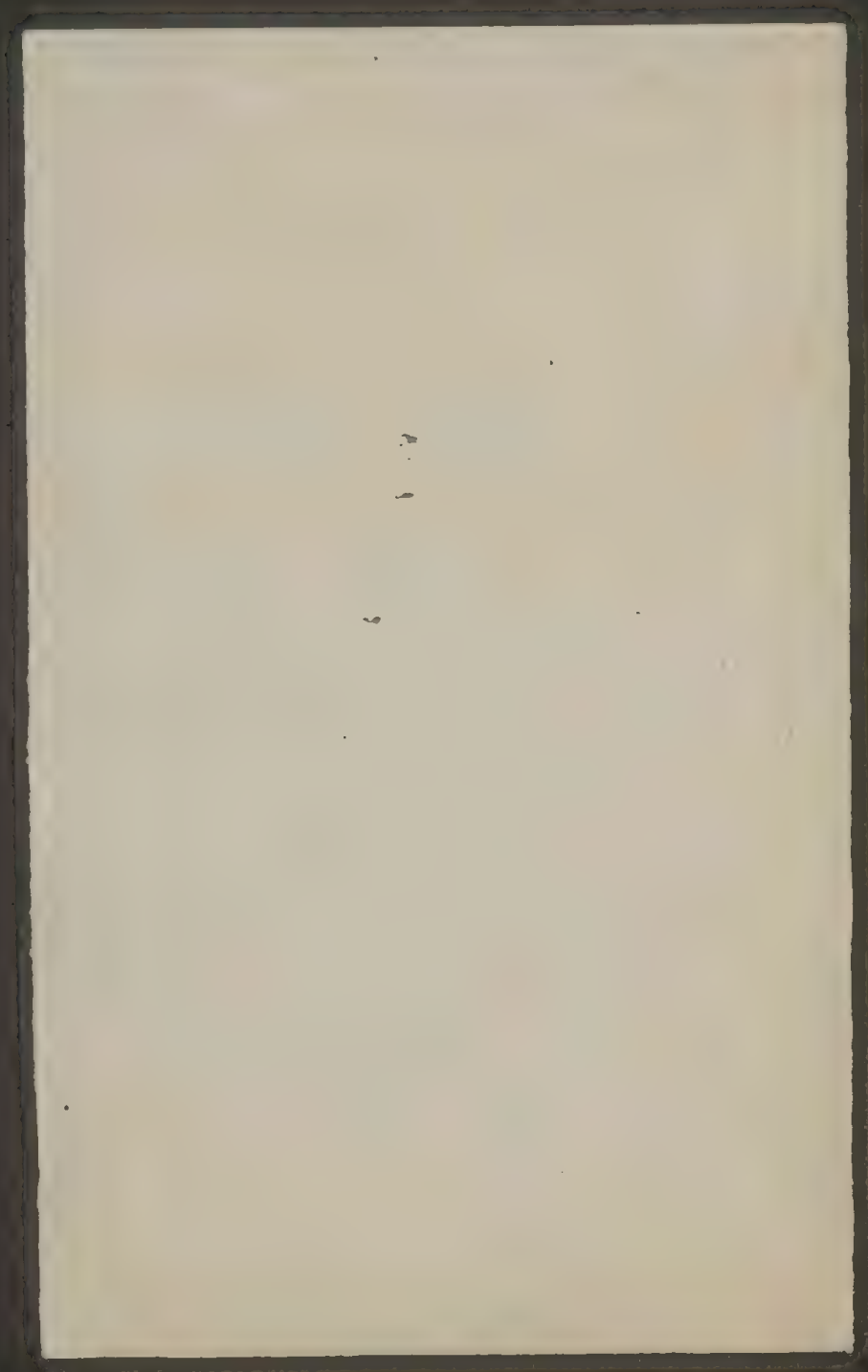
1401 die S. Laurentii Venceslaus Premko dux Prvici-
mensis nicolao Desztem in Villa Piotrowice 1500
marcas assignat in usum thelonei (podobno r. 1501)

Ten Desztem był synem ^{Krzysztofa} ~~Jan~~ Desztema herbu
Mieniawa ktorzy posiadali dobra w Zator i Gwizdostku.

1502 Janusz dux Zator. daje nicolao Desztem Mieniawa
pauktatem disrenitionis bonorum in duatibus Zator.
et Gwizdum.

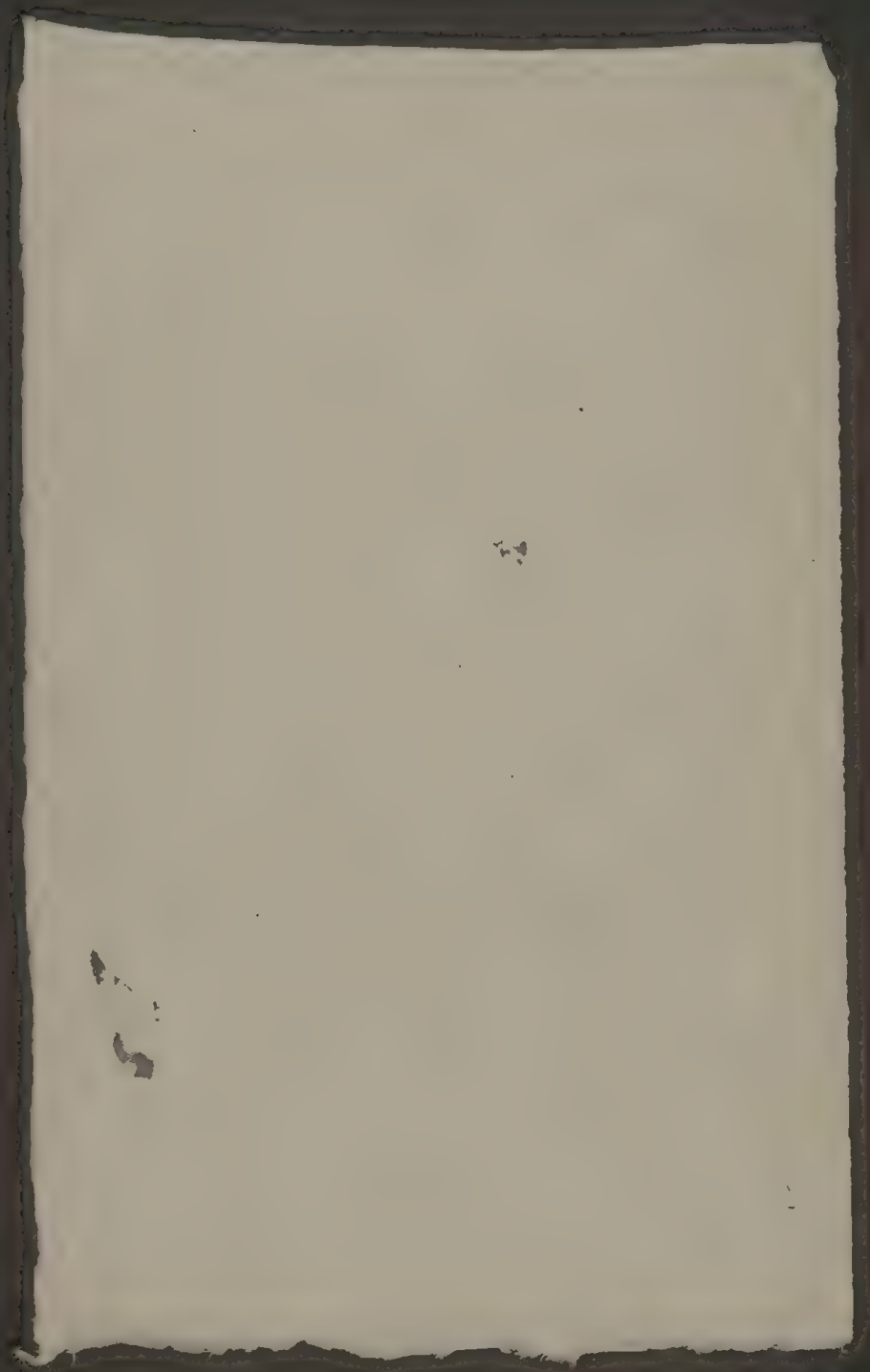
— Za Zygmunta I Michal Desztem posiadał villam Malce
1563 Thomas Marcklowski de armis Mieniawa seu Desztem hae-
res de Zebrau.

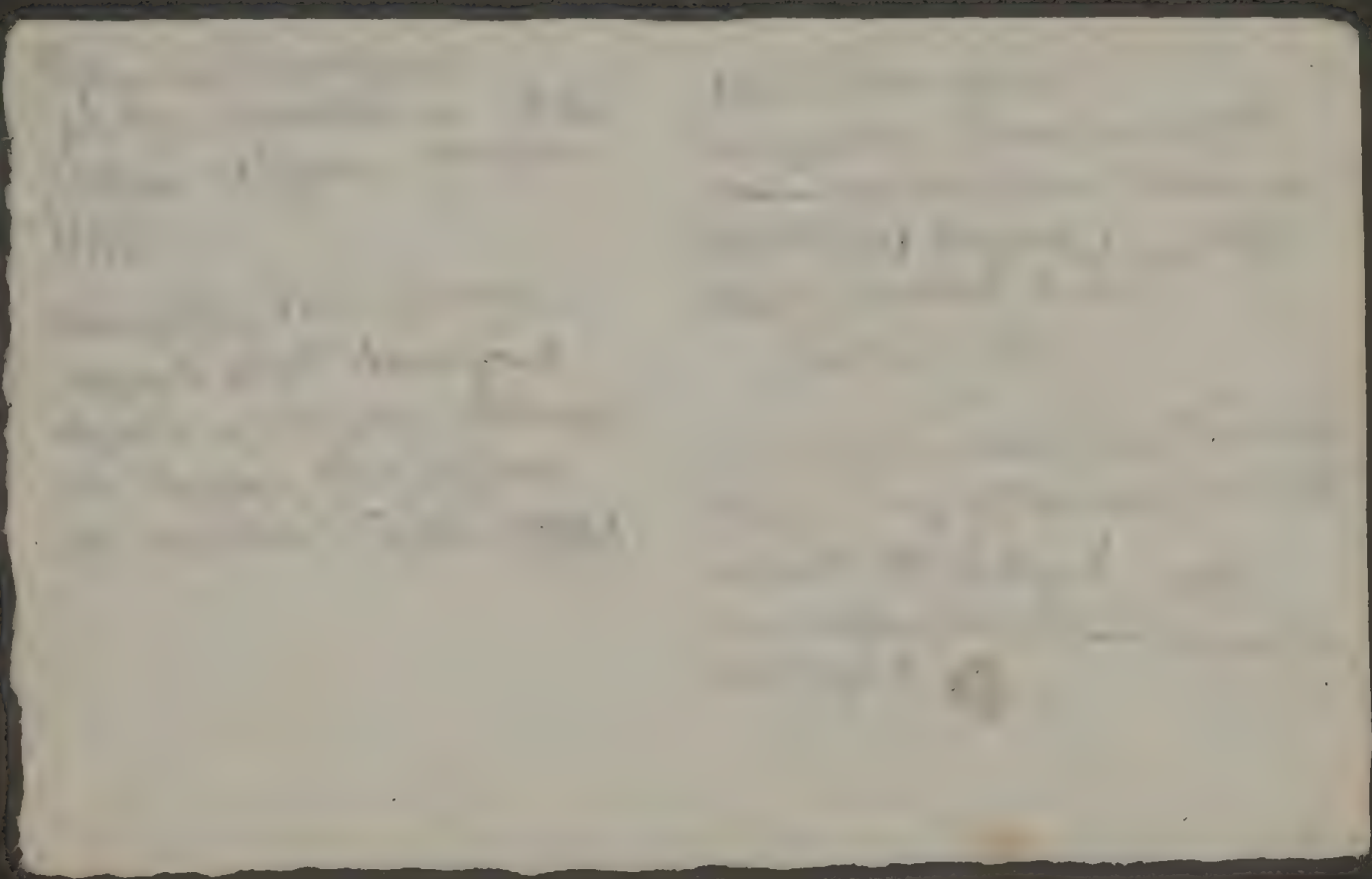

Stan Księstwa opuszczonego.

Przez słabość podległa wrotemi zmianami panują-
cych oraz ich kłótniami korupcją z tych rozterek
dawała ruciłwa pomoc (do tego niedostatek książąt i ich
względnie słabość) niepokoiła gościnie i tamowała
handel - mianowicie po gościnie Litwinów na Śląsku w
XV wieku zaczęły się rabunki, podpalenia i inne
zbrodnie do czego tamto było wiele przyczyn. Przez to
utrudzony został handel, kredyt ustat, oraz bezpie-
czeństwo osób i majątków; prawo mocniejszego przeważało
R. 1402 na sejmie w Wrocławiu książęta śląscy lepiej
myśląc utworzyli związek przeciwko tym kunom; lecz
to nie wiele pomogło podobnie jak: wojnowanie
księcia Władysława. R. 1435 ponownie książęta śląscy
utworzyli związek przeciwko kłótni na Śląsku wiele
statów wrocławskich a gdy: to nie pomogło
same miasta między sobą związek tworzyły i broniły je
takimi sposobami byli Słobowice z Kawnic
niepokoje te pomnożone były rozterkami kłótniami
wewnątrz książątami (które było) staranie po-
czenia książęta wchodzącego z Taurinim

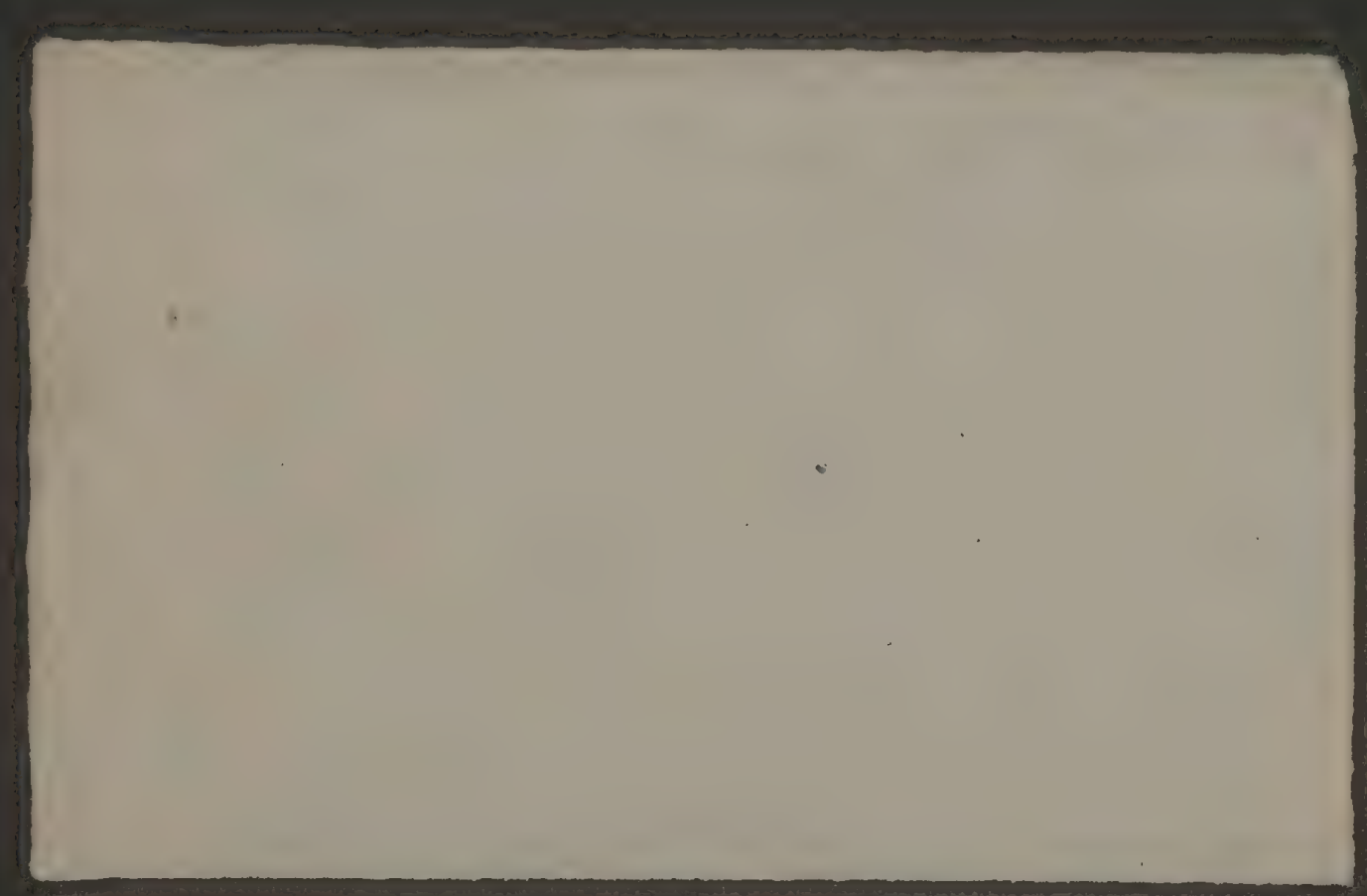
„Prima die Ianuarii Przemiſlaus Arzwan.
 „cienſis dux junior, filius Przemiſlai
 „ſenioris vocati Noſza K, filii Schemoviti
 „ducis Theſzenſis . . . per Martinum
 „Bohemum dictum Chren . . . occiſus eſt
 „et in Theſchin apud monaſterium Fr. Praedie
 „catorum ſepultus"

*Hactenus . . .

Le neviosty poi. Kiewitz.

Nos Bolko dei gratia dux Sleswicensis et comitis Holsacensis
et regiae maiestatis - quia tamofus facultatis de Kiewitz liberal
exhibuit se nobiscum esse cum denodii strepe et proclamatione
Largosona et petit suae affines Formannum et Tobacorem de
Lenez aby nappitani ogli do ego hunc nunc dijsse mowi je
sq. fuahta de undum ius statuta et consuetudines terrarum
nostrogrum Sleswicensis. — nappitani Sleswicensis eligi capi-
tanes Sleswicensis. Vanzone Schapok, Andrea de Vila mouice
Li. Datum ipso die Sancto cum Petri et Pauli Apostolorum.
a. 1456. Lapprochi Hierby ps. 236.

Decani Zatorzy

1416 Nicolau

1522 Bernardus de Zator

1553 Jacobus de Zator ^{Artium} Magister et Decanus Zath.

1509 - 1514, Jacobus de Zator (Jacobus de Zator) Zath.

1521. Jacobus de Zator de Wieliczka (Decanus)

1548 Jacobus de Zator (Jacobus de Zator) Zath.

1529. Jacobus de Zator

1593. Jacobus de Zator

1597 - 1629 Jacobus de Zator

1646 Benedict Delpacy

1559 Jacobus de Zator

1559 Jacobus de Zator

1710 Jan Zator

1711 Jacobus de Zator

1714 Jan Zator

1715 Jan Zator

1716 Jan Zator

Zeta Curiae et documentorum ecclesiae Zathoricensis 1766 pro Michaelis Kamelowski in 1766 (in bibl. Grolingiana in Lubowia mfr.)

in Zatorze był kościół farny - Jerzego z altari - kościółek S. Barbary - kościółek

Krzyż (przy szpitalu)

Acta in quibus iura et documenta ecclesiae parochialis tituli B. Virginis Mariae ac S. Alberti et Georgii Martynum suis in originalibus cura et sumptibus Michaelis Kamelowski olim Radacensis Kleconus ad praesens Zathoricensis Curati et decani foranei collecta et compacta. A.D. 1769. fol. kart 9. Th. 343. F

(A. 1542 z koncem miedziąca Augusta tyle samemu do Zatorza naliczono i aż Tonka nielubta widzi, nozarta wozotko-w polu. Z tej przyczyny Jodok Wilichius Dr. Filosofii i Pradawnosci, kiedy w tedy w urzędzie pastera Elektora Brandenburskiego był w Krakowie u niego rozprawy o Zatorze.)

F. M. Kamelowski w przedmowie skarzy się na niedbatostwo Krzyż w ściszeniu dokumentów kościelnych i wyliczając jak wielkie szkody z tego powstają, przytacza przykłady jak lekomyślnie sami Krzyż rozwolili akta parafialne. I tak no zmarł proboszcz rektorium Kinderowicz znalazł w śmieciach poginłe naniery kościoła w Orlaku (które z tamtą zebrał, również jak i z Zatorowa), w Orlawicach znalazł je Hnacki muniamenta kościoła w Kozuch wplekając złozone, toż samo w Orlawicach o nanierych na rufii formy rufowitnic - to było przyczyną iż wszystkie wyzgi z akt ziemskich, miedzi, kół zatorskich, konfliktoskich, dekanackich dotychczas Zatora kazat razem onrwać. Acta in quibus iura et documenta ecclesiae paroch. in Kleczy collecta cura in Kamelowski. fol. kart 47.

Formatio ecclesiae Zathoricensis A.D. 1770 d. i. Julii Episcopus Kosciotafarnego Zatorskiego pro mrie i. Michaelis Kamelowskiego plebaniego Kosciota w 1775 - (zobacz wyżej) fol. kart 47. (zobacz wyżej) z dokumentami do powstania kościoła

p. 54 W języku Cieskim przedaj wsi Łanówka Zygmuntowi I przez Jana Tomickiego
i Alexandra Brandysa w Księstwie Oświęcimskim i Łęczyńskim (Gazki T. I)

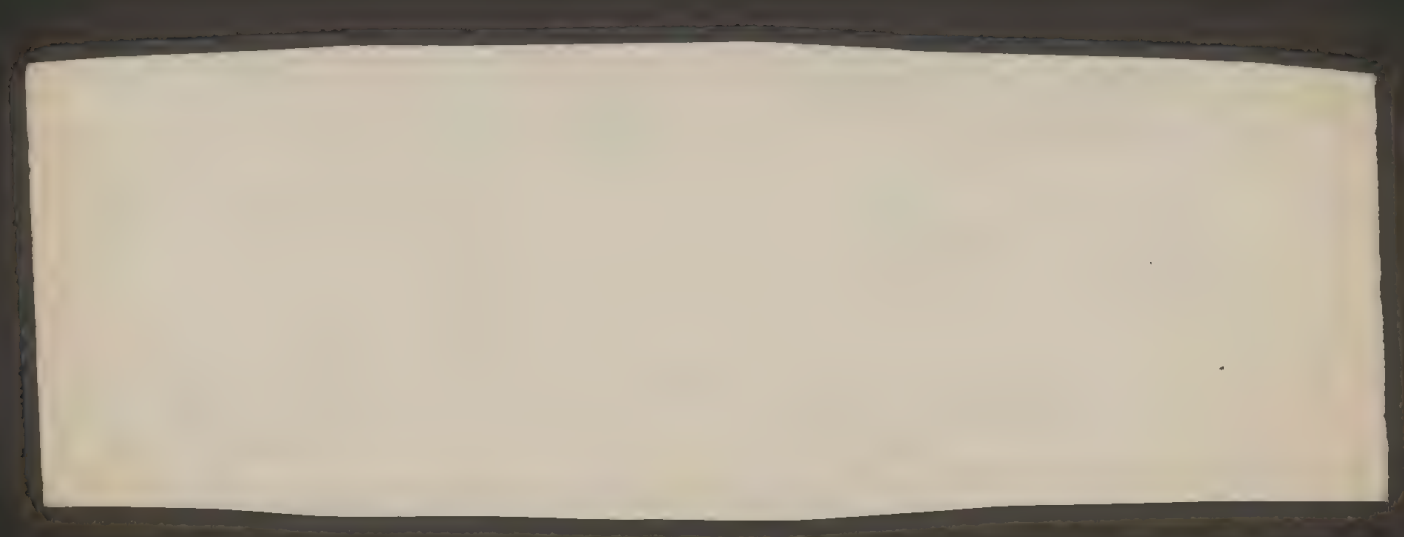
57

p. 64 Angarie daniny p. 66. osep. dzianio poroczne (Grezna r. 1256 od rej. iztosep)
Przywilej Leśnictwa Opolskiego wspomina wieś Drozów w Samborskim 1375.

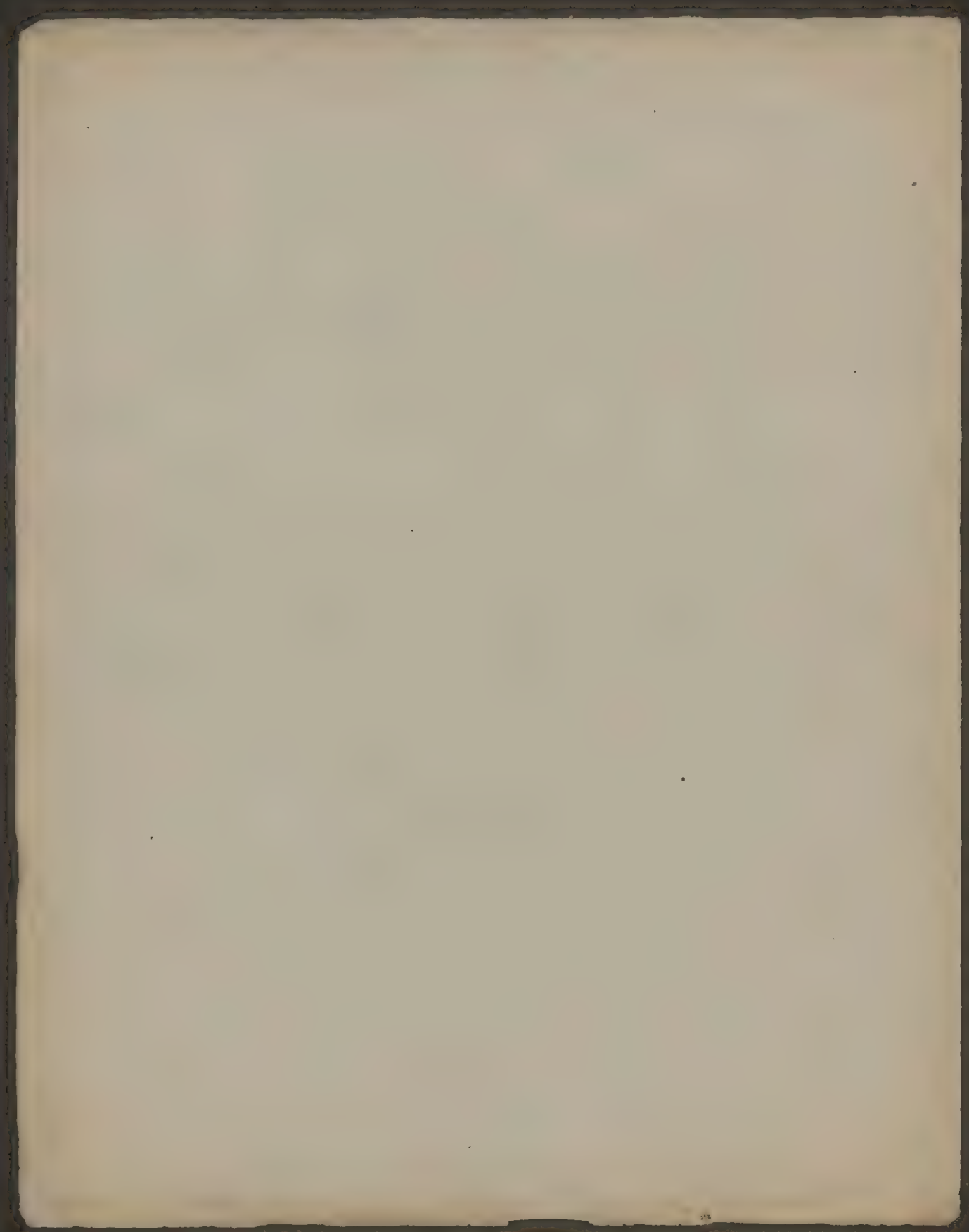
p. 75 Siuzeta Oświęcimskiego zawieścił swe pięczęcie na frakciowym gromie

2 mocy umowy 1411 Alexander hospodar Moldawski trzymał kotomyjs i Łokunie w zastawie
indykta od Zarządzania Monarchii rachunek

p. 284. Prawo Magdeburckie co było i pag. 190.

100
Jeszcze z 14^{tych} latowa zagietły przybyli do Łalicki tamże
Strataw z kłóstwa rauborskągo gdzie posiadali majątek z
własnością i wsi: Kierzych i Kuzich wsi. i nowice.
Petrus Strata w kaszowieze haeres który się był ucy wsi
kłóstwa rauborskągo dla nich i ku kłóści rauborskągo Konra
dowi) Ten Piotr Strata r. 1418 miał wsi swą Łonowice
dai' Nicolao dicto Stryz de Radoce za wsi Radoce in
ducatu Ofwreimensi w zamian. lecz Król niechęci go puszc
dził z Łolicki i kazał tej zamianę 1419 w nowym mieście
Korczynie ferii 29 proxima in Petava Exemptionis B. Mariæ V
Zarymna była niechęci pomiędzy Stratami Konradem Białym
zwanym do Kozle Str. i Konradem dobrą zabrat. Stralowie za swe
ludzi wzięli w niewolę i niektórych arzeńjali. i dopóki obywateli
1421
do die Beata Włodzisława 1421 pogodził Str. i Konrad w ten
spokój iż kłóści Konrad miał Stralom dobra wsi i za s
ludzi normanych puszc spokojnie się zachować i miłowanie
dotrzymać. Zaprosił Str. p. 560.
Stratowa sądyżka uszyli na kłóści z Str. do kłóści Str. i Konrad
normac ledwie miał kłóści na konin Str. i Konrad wsi. woznie Str.
Kłóści Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad
i tak na konin wsi Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad
wsi Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad
Stratam dobra i gdy u Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad
Str. i Konrad r. 1464 ucy Str. i Konrad 200 g. ucy Str. i Konrad
wsi Str. i Konrad na kłóści Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad
Str. i Konrad Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad
Str. i Konrad Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad i Str. i Konrad

1421 d. 29 Aprilis. — Kazimirus Dux
Ofwensem dominus civitatis Thost.²⁰⁶
et Lisskowie. (Böhme VI. 203)

Husyci otrzymali swą razę z rąk Jana Husa kędzja :
profesora uniwersytetu praskiego który miał 15 lat młodości
to jako kaznodzieję już jako młodego podburzał
lud przeciwko Kościołowi przeciwko stugom i naukom
Kościoła a w końcu gwałtowną namiętnością jawnie
przeciwko pretorjonym Kościołowi powstał. Powstał przed
sobor konstantynopolski ogłuszony za herezję ka i r. 1415 dnia
6 lipca spalony, według ustaw prawa szwabskiego (długo
wymierzony) rękawiczkę. Zwolennicy jego powstałi
jawnie za słabym był król raski Wacław aby im się mógł
opierać, który w 24 godzinie po wybuchu powstania Husytców
umarł, a brat jego Zygmunst był już odmienny w przekonaniach
i nie mógł nic poradzić. Wkrótce cała Czechy były
w ich rękach. Ogłuszono na nich krucjatę zbierało się wojsko
przeciwko nim na szlaku pod 14 kwietnia z tamtami leży się co do
r. 1421. Husyci zwan ^{taborytami} Brebitami (od góry Horeb) podnie-
śli się po śmierci Zygmunsta na partyje : Brebiti (od góry Horeb)
i Świątki. Ci Brebiti wpadli 1425 do szlaka i naślęzanie
i 1426 : 1427 zburili monacha klasztoru, palili. Największe
zgrupowanie działali taboryci od góry Jabori i Świątki
(Orphanici - sieroty) pomiędzy ktorými wiele było raski :
szły do sekty Adamitów (ktorzy są bezżenni) ale tak daleko
nie poszli, iż farmy żyłki ich chcą wygubić z swych okolic
nawias). Dlatego te Husytców a zwłaszcza między sobą
nie zgodne co do zasad religijnych na party najwięcej z nich na-
wiedzi na Kościołowi i wpadli na wojnę 1428 do szlaka
palili wieś, miasta przebiegły góry stadyńskie dostali się

do goi nego była pka. Nawata ta przechodzą w okniech:
flawie janyh Satarow mordowata rabowata palata jany
tynie r. 1428 i wyniszczyła była pka. - Dorak jednosi
klijat była ich był głownie przegryna, in Hufygi
bykarnie bujai mogli nois tego spryjał Hufygiom niektoży
klijat n.p. Eufemia klij zniyka Münterbergka, lud:
wik klij ze na Brzegu. Najwiecej ras Taryt ję z nimi
Bolesław Taryt Opatki. Dopiero gdy r. 1433 mi:
kotaj ainy Saibor ję d. 13 maja radat porazę
Bolesławowi xiciu Opatkiom, uniktę przegrynie
Hufygiom na byatim.

2. 1433 wtargnął przez Myslenice do Węgier
Diedrych anostata klij z Hufygiom i
złowitwika ziemie. Było tych
Hufygiom 22000 dowodził nimi: Diedrych
Hraźnicki byli prztem i polacy: Abraham
z Gostie, Włodzik z Brzina

ragaſiute ſi myboje
 manowicie podzes Klotni
 o tron wſki za jezege
 L. raiſkiego i Manieja
 : za Hujryton wproi

1057

11

1040

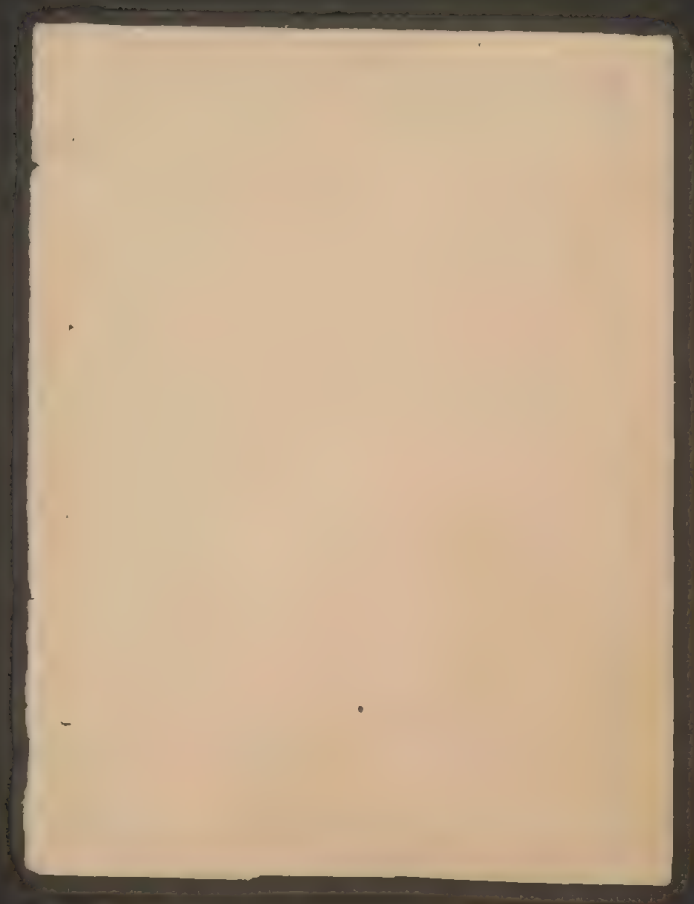
25

 965

1057

Gra Koronacyjna Królowej Łotwy ziom, państwo
przybyli do Krakowa cesarz Zygmunt z żoną Bar-
bara Ercka król Danii, Branda kardynał
legat papieżki, Julian Caejarinus później kardynał
dudwik Łęczyński: Niemowit: Alexander
mazowiecki, Gerard Bzowski, Wacław Łomski
Jan Pawłowski Kazimierz Świerczkowski
Wacław Podziemski duobit Porciek Kozłowski Wacław
Łęczyński Chrystof Warlewicz: *Imperium
regum et principum Vitarum parallelarum
libri duo. auctore Christop. Warlewicio. Franco-
furti. 1604. in 8.*

Lib II p. 247.

ii.

Kościół parafialny w Sietarze miał inskrypcję:
 „in sup^{er} alt^{ar}i r. 1428 iak ~~widac~~ zerk
 czi i próbati w konf^{ess}ionium ara kowpin
 z r. 431. d. 15 marca.

150 8 Muebles de madera para la rapifuga
do con una p. mano - bi en el Odeon
para + entus - atencio 300 yf usque.

8

Wm. W.

10/10/10

- 1432 Nicolaus Lorawa de dubien
 1433 Vladislaus Jagiello Mytkoni de Smolensko villas
 monasterium, Chotkow et Chomianowkow abeunt
 1436 Vladislaus III territoria Iniatyn et Kotomyja dat
 Michaeli muzyt de Brucy ad vitam
 1469 Nicolaus h. kop de Dubowice castellan. officium et 1471 et 1478
 1493 Petrus de Xurozowski capit. officium i. 1493.
 1456 Nicolaus marschallus de Dubowice capit. officium
 1470
 1333. Joannes dux officium de gota de Benkowice
 rivum ad skawa ultra villam regiam Lembruge
 donat
 1396 Joannes dux officium uxori sua Hledvigi
 5000 marc gros. prag. super oppido Zator, castro
 Wolek et villis spytkowice, Zenciszow, Lzawoz reformat
 1407 Hledvigis duissa feodalis officium. cum Premislac
 duc. Sepis
 1416 Casimirus dux officium vendit 2 partes advocatis in
 Zator Elisabetha Lilczyna — in em. maneribus recept.
 dealeham J. Barbara in Cracov. super officium infirmit
 1419. Georgio super advocatiam in Lwowie infirmit 1422
 1422 Veneslaus et Premislac duces officium. cedunt Xentz
 1433 Casimirus dux officium.
 1440 Vladislaus III castrium Zator per Deszlau de Litywian
 captum restituit duibus officium cum conditione ut cas-
 trum Bernalt vendit Nicolao keraphin suppario cracov.
 1441 Veneslaus dux officium
 1465 Joannes Walthuill et Wlodek fratres veniunt Bernalt
 et Lwowie regi Casimiro 1465.

- 1547 Andreas comes de Gorka castel. crac. curiam Praegow in
ene Cracov. donat Sigismund. Aug. regi
- 1537 Stanislaus Lubomirski cum Laura de Effren
nobili Baroni
- 1536 Sigismund I pozwala Piotrowi Kmici z Wfniya wojew.
Kra k. wykupic zamek Gorzlym z rąk Jerzego z Lanowa
- 1532 Nicolaus et Stanislaus Koniecpolsky cum matre Catha-
rina domum peres portam Grodzka (gdzie arsenat) re-
signant Sigismundo I regi
- 1508 Cracov. ante Laetare Sigismundus I Elisabetha de Sino-
rgye relictae olim Petri Kmici palat. crac. opicium Landey
confert ad vitae tempora i zapewnia na jacy jej sukcesorem
2000 flor. długu
- 1509 Leonardus Liczykowski Med. Dr. Canon. Crac. Krol
mu zapisuje parafia w Dobni
- 1512 Sigismundus I puskoni de Jarostaw castel. cracov.
dat. consensum eximes castum et oppidum Lan Korona
de maribus Breslai de Brezja aancorowski (Lanko
ronsy mieli na Lan Koronie przywilej Wladystawa z r. 1410)
- 1523 Zygmunt I daje przywilej baronowi Kom Krakow.
- 1522 Zygmunt I metrykanom Krak. przydaje widerkan.
fowo mlyn Kutowski
- 1483 Krolowa gora monsalis in Wieluzka.
- 1487 Casimirus rex Felici de Laniewo castel. Leopold. 400
marc. et 50 flor. hung. in castro Gorzlym et vilis in sen-
bit. Petricoria 1487.
- 1430 Krol daje w zaręce zamek i miasto Landey Dostawowi z
Wlaskowic
- 1434 Abrahamus Niger de Goorzyce tenentarius castri Gor-
zlym.
- 1439 Petrus, Nicolaus, Martinus fratres filii olim Martini de
majkrowow resignant castum et oppidum Dobzyce regi Vladislaw

R. 1444 Wladystaw
Wawenszyk zapisal
mikołajowi z Porezia
miejscowosci summe 1000
ogow. na Lan Koronie

- 1496 ~~W~~ Karmieny Krol. zastawia sta. restwa spoxie w ⁶⁵⁰⁰ ~~6000~~ flor.
 1390 Wladyslaw rex Clementi de Moskizow vicecancellario regni
 castrium Dobryce donat
 1391 Wladyslaw rex gen. strasz boz nar. in oppido Lanczona inscribit
 1543 Sigismundus rex Polowi z Obornik D. mcd. rajej kta k.
 naznaja perzija roczna 400 grzyw. i ju knis a xamitka, z flar.
 bu krol. (Eracoria ser. 2^a ante fest. S. Joannis Bapt. 1543)
 1452 Jan niesz de Wioniz castelan. leopol.
 1535 Zygmunt I konfiskowal dobra Kniazowi Buremskicima
 za napady
 1509 Teodor Swanowicz kniaz z zony Hlebona dobra Lin'k
 Kleck, Dawidow-Horodiek, Rohaczow i Wladzimirsk
 Zygmuntowi I (i. t. nadat mu dobra zabrane Glinfkiemu 1508)
 1389 Kniaz Symeon Juriewicz holduje Jagielle
 1393 Teodor (Lubartowicz) Kniaz Wlodzimierski holduje Jagielle
 1401 Jerzy Dowgot (syn Liguena) holduje Jagielle
 Swan Algimuntowicz holduje Jagielle
 1403 Bazyli Koniałowicz holduje Jagielle
 1403 Witold nadaje Romanowi synowi brata swego Kobryn,
 Milanowicz
 1428 Witold po smierci Anny zony pojmuje Julianne
 1448 Andrzej Wladymirowicz dobra Flajna, Towienka. Moszelne Olchowicz
 zapisuje swej zonie Maryi, synowi i córce Piotra
 1465 Swan Kobryński ziaje wianuje zonie swej Teodorze
 (był pono synem Szymona Olchowicza - może)
 1487 Kniazeta Symeon Swanowicz, Andrzej Wlodzimierzowicz i
 Jan Kobryński z zony Teodora wladzimirsk Flajna
 1385(?) Swan Semenowicz Kobryński zonie swej Teodorze (córce swo-
 na Rohatynskiego a wianuje Andrzeja Wlodzimierzowicza robi
 zapis na Kobryniu (może syn Szymona Juriewicza)
 1528 Elzbieta (Isabella) Chlebowna zóna 1^a v. Jana Sapiehy wojewody
 pol. lek. 2ª voto Juregoza Chyłowicza wojew. trock. wdowa - sta 1548

1387 Theodorus Danilowicz, Romanus Fiedorowicz, Simon Swanowicz,
Alexander Czetwertynski, Joannes Biełwiski, Jętko Roman-
kowicz, Wątko Kierdejowicz, Andrejko Roman kowicz Książ-
ęta ruscy hetm. ięz. Jagiello

1443 d. 19 maja w Budzie Władysław Warnemczyński Książęstwo Ko-
rzyckie konfiskuje za rebellij Książęci Sanguszkowi i za-
stawią Dorostawowi i Rytwian Starosie chelmski (za rajazd Ratna
i rabuje starosty Krot.)
Władysław Jagiello nadał temu Dymitrowi Leodorowiczowi
Sanguszkowi powiat Koferski i ratneński

1518 Zygmunt I pozwala Michałowi Sanguszkowiczowi z uzi-
kowel zrobić miasto

1562 Andreas Anirzejowicz Sanguszkowicz Koferski

1265 Leoduz Dufria ^{serwitijs} stem koni. Satarjanowicz bona Drohiczy
Lubrows in dystr. Jambor. donat

1358 Kazmierz W. nadał Szymonowi Edlam wsi Stobno
w powiecie przemyskim

1390 Spytko de Melstyn advocatiam in Nova Jambor (Bey-
mikon) pro 800 marc. vendit

1419 Wladislaus rex Swan koni Kaplicz de Lachorze confirmat
donationem ducis Leonis villae Lachorze excerptis 2 aribus
videlicet, Lachuzyno, Lachorowo et Dwanghuz in fluvio
Dniepr.

1422 Wladislaus Rex civitati Drohiczyj magis burg. donat
et 100 laneas franc. jingit, advocatiam Joanni Marzyc
de Lubrows pincerna regis donat.

1423 Wladislaus rex Raphaeli de Niechow booman. super
oppidum Jasto villis Konyajowa, Gorajowie, Kapijowice
opereurat

1427 Wladislaus Rex 100 marc. Nicolas Mertant de Melstyn
inscribit super Kolpiecz ad Drohiczyn (Drohiczy?)

1427 Wladislaus Jagiello rex Mytkoni filio Simonis ducis
Brestenski donat villas Kropy, Wanierce Kąkolowce, Ko-
marino Litowycze in Grodecenski et Kleszko in Lencenski
dystr. Praemissis ante f. 1. s. maris magis.

1433 cepit Veneslao Zathor Premyslao
Thophet et Janusio Gwraim
Stralin enim Capiminy Boleslao opol. dui
vendi derat

Herzog

2. Musfalischer

Condicten

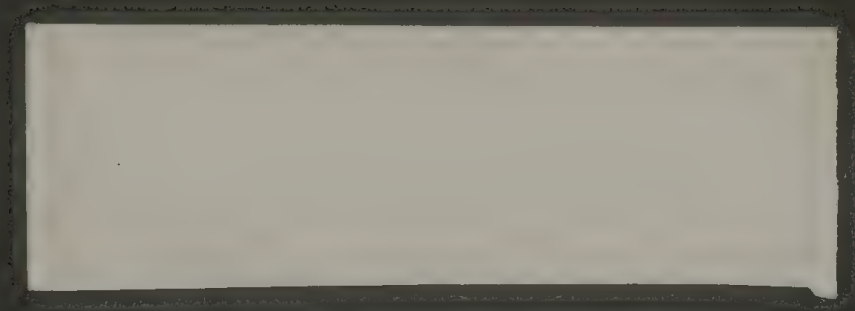
8a

Für
Karl der
Kaiser M
Strandend
Des Fisch

Prag, D

Oświęcim

Nicolaus Kotwicz de Syestrenec 1434.
wpadł do ziemi Krakowskiej, był burgrabia
bedziński.

Świecim

1434 Mikotaj siełteniec Kofczy którego Długosz uważa za prostego
kupieckiego, wstawił zwolennik Fluka i nieprzyjaciel Zbigniewa i Ols-
nickiego kardynała nagbiat Głazaków z Cieszyńskiego. Świe-
cimskiego najechał i zniszczył majątek głazowski brzołek biskupów
krakowskich

1435 Jerzym Cyturiani nieprzyjaciel Jagiły między innymi brzołkiem
miał zamiar osadzić na tronie ić mowita mazowieckiego nagbiat
wojako a nawet kmieci w łob i woiach pod rozkazem wyprawy do Węgier
najechał w noli i zniszczył Łator. Oburzyło to mocno kupców krakowskich
którzy mieli inne fitydy w Łatorze i którzy nie chcieli aby jakokolwiek
Kłisza Świecimskiego niepokoił. Gdy polski król poprosił o pokoj
wykupił Łator od Cyturiani ^{x. 1438} 1000 grzywien a zostawił go
czar niejako podług wstąpił wrocił nagał Wacławowi xiciu Świe-
cimskiemu który za to musiał zostac iennikiem królewskim i zamek
Barwałd wprydatku zniszczyć. Kłopot ożijia 42, 666 str. 20 gr.

1452 Proci zafrańcie pod komorzy krak. i Łodka z Barwałdu mając z sobą
zatarci z fangali iście z łob walki kłisza fangali zremko tożemski
Janusz Świecimski wielkie od nich ponosił szkody; zafrańcie wreszcie
zdobył zamek fangali brzołek oraz miał zbrojnych w (30) zinn i wielkie
kontyngencye od fangali wymagał. Kłisza fangali niemogąc znaleźć
przeciw niemu sprawiedliwości rzucił się na pogranicze i zborów
kupcom krak. zabrał. Wreszcie przyszedł do zgody, według wyroku polubow.
nych sędzi Mikotaja kłisza raiborskiego i Mikotaja Łopna marszałka
cieszyńskiego odebrali kłisza brzołek zafrańcowi wypłacili 2800 zł.
pol. Gdy jednak kuniów krak. nie zadowolili małenolanie na zjazd się
lubelskim umowiali Jana z Jerzego kłisza Karolta lubelskiego i Jana
Kurpatow pod komorę lubel. i obłąkali Świecim. Kłisze Janusz uścisł
do Krakowa i zrobił zgodę z panem polok. aby wojsko polskie tak długo
trzymało Świecim dopoki kłisze niewruci pieniądzy wydanych na wojsko na-
jemne do wyprawy lubelskiej która nie złożyła. Gdy Kazimierz król odrat Łator
pojechał aż Janusz na Łator jednak Łator nie był jeszcze ponos na odwiez zinn
do Łator nie złożył, a za powrotem do Łator kłisza z wojaczką na Świecim
pojechał klasztor dominikancki na zamek zannier i obłąkanie rozprawił; on
zamek Łator naprawił z Łator obłąkał. Pod dowództwem Jana z Kurpna
wojewody krak. wyruszyli niemal wszyscy panowie małopolscy w Łob; Janusz

Pracowni
Świecimski

musiał w skutek tego za 20000 florentin grofów przekazać ko-
ronie polskiej księstwo opulskimie — z bratem jego Ziemysła-
wem tohucynskim dla mrozów i siewców zawarto do s. sakwa-
rejm, ten Ziemysław kupił cięgie kupców krak. jadących do
Włodawia, a Łodaty nie mieli nieniedzy na wojako aby te
tupiestwa pokromie.

- 1372 Władysław król czeski księstwo Opulskimie nadeje lenno-
cia Ziemysławowi zięciu cięgiynskiemu biał. Łoryk.
1400 Władysław król czeski i czeski potwierdza zapis 5000 gry-
wien praskich przez Jana H. Opulskimiego zrobiony zię-
ciowi Radwidze (Bib. Łor.)
1441 Złota księstwa Opulskimiego rzeczy z Władysławem zięciem król zto.
z Władysławem król czeski i pol. oraz Łąstów pol. (B.Ł.)
1441 Złota księstwa Opulskimiego zięciem król zto.
z Władysławem król czeski i pol. oraz Łąstów pol. (B.Ł.)
1445 Podział księstwa Opulskimiego pomiędzy Władysławem, Zie-
mysławem i Janem brai zrodzonym przez Nikołaja Łęcia
Opulskimiego i innych pośredników (B.Łor. Org. n. 154)
1453 Janusz zię Opulskimiego księstwo Opulskimie królowi kaz-
mierzowi odstępuje i do Łódki wieła (B.p.)
1453 Odniesienie umów między Januszem Łęciem Opulskimim a
Łanami polskimi pod nieobecnosc króla naszej nie paragonij
1453 Pierwa wojenna między Ziemysławem zięciem Opulskimim
a Kazimierzem królem pols. (B.p.)
1453 Janusz zię Opulskimiego najmuje król do Łódki i warunki
przez tegoż Janusza umówione z Łanami polskimi (B.p.)
1454 Złota księstwa Opulskimiego oddaje król i pod przykrym zażę-
ciem Kazimierzowi i królestwu polskiemu (Consulesque
oppidorum videlicet Orvanzim et Laththi ac eorum
comunidade) (B.p.)
1456 Umowa o księstwo Opulskimie między Kazimierzem królem
a zięciem Januszem. (B.p.)
1457 Janusz zię Opulskimiego za zgodą brai sprzedaje księstwo
zwię Kazimierzowi królowi za 50 000 grzywien grofów praskich.
1457 Odstąpienie Opulskimia (B.p.)
1505 Jordan capitaneus Opulskimis.

Dla pokrośnienia rozbojów potoczyli się Książęta Jagiellacy
na zjazd w Wroclawiu 1402 a między nimi: Janusz
oswiecimski obowiązywać się dobywać zbrojnie rozbojników
i takich się dzieć

a później gdy się w skutek napadów szlacheckich znowu
rozboje namnożyły

znowu na zjazd w Wroclawiu 1435 toż samo ponowili
a między nimi Wacław książę oswiecimski z braćmi.

Jednak że to nie nie pomogło, wojskami książęta
brali się do tego niemioła między innymi przymuszani

znowu książęta Jagiellacy między temi: Przemysław
Zofiecki: Janusz oswiecimski r. 1442. w Krakowie
podobny związek ułożyli.

r. 1452 Janusz książę oswiecimski z Przemysławem książęciem
świętokrzyskim zabrał kupców krak. wracających z Wroclawia.
r. 1460 Janusz ^{znowu} z braćmi rozbił w ogólnym

R. 1382 kosztowała w Wroclawiu 1 Scheffel (korcy) soli
krakowskiej 16 groszy = 4 ^{tem.} kłose II (3d. II kł. #. 348.

z polski prowadzono sol ołów między zetażo
tową uphodnie

Wacław książę lignicki swej matce Katarynie księżnie
bawarskiej przeznaczył na tydzień i gnywa groszy
r. 1349. t.j. 1386 30 str. m. kon.

de Zathor

Matthias de Zator baccal. 1402

Valentinus " " 1450

Vincentius " " 1413

Paulus " " 1413 " 1415.

Caspar " " 1505

Laurentius " " 1471

Pawel Harsia " 1506 senior ludi S. Joannis

Joannes Sacramus Cracoviensis rector acad. sac. +
17 Novemb. 1527 aetatis 83

(Zanoviana II NY 125 p. 235 236. Soltysko
wiz p. 129) (hebraica podług Kleszczewskiego?)
requisit fuit in scripta bibliotece Krak.

Pawel z Zatora r. 1434 miał mowę pólną na pogrzebie

Jagielly

Łotz z Zatora matematyk a kademii Krak. za
wzmięga Jagiellonów.

1298
1786
12

Jan xięże Świecimski -

2. 1337 ~~Władysław~~ zmarł bezżennie
Jerzy Książę raciborski; odziedziczyła po nim
księżstwo raciborskie siostra jego Anna która poślubiła
za Mikołaja II Księcia opawskiego. Lech Książęta ~~opawski~~
Władysław Bytomski, Kazimierz cieszyński, Bolesław Łal-
kenbergski opolski z braćmi Bołkiem opolskim i Albertem
Strelickim oraz Jan xięże Świecimski rozprzagli 1. 1337
prośbę o sukcesję - Król Jan augsburski ceski
wyrokiem 2 d. 14 stycznia 1337 przyznał księstwo Raciborskie
z miastami Raciborz, Żoraw, Rybnik i Lwówce Mikołajowi
a Kozle i Gliwice wraz z seknestrem - następnie Karol
IV Król ceski wyrokiem 2 d. 4 Octobr. 1355 księstwa Kozle
z Bytomem, Łosiem i Żejstretroham (po śmierci Bołka Księcia
Kozieckiego Bytomskiego który + 1355 zostawił tylko same tylko córki)
przydzielił. Konradowi zięciu Lesnickiemu i Kazimierzowi zięciu cieszyńskiemu
mu, a oddalił pretendentów: Bołka opawskiego, Bołka Łalkenbergskiego, Alberta

Strehlickiego i Jana ofwiecimskiego. —

Ten Jan^I xiazie ofwiecimski który r. 1327 był pretendensem
do sukcesji Księstwa raciborskiego, a r. 1355 do Księ:
stwa Kozelskiego, był niedoswójconym Księdzem, clericus
in minoribus i scholastykiem Krakow. i jak widac z
dokumentu rymskiego (Theiner I, 305) z r. 1327 mianował
tonzurę, prowadził żywot światowy i miał zamiar
się ożenić. — Wezwał się na dworze cesarza Karola
(of. Cod. dipl. brandeb.)

oswiecim

Hom II ft. 21. (Gole białe: Dzieje Polki za Władysława
zaginiony i Władysława III)

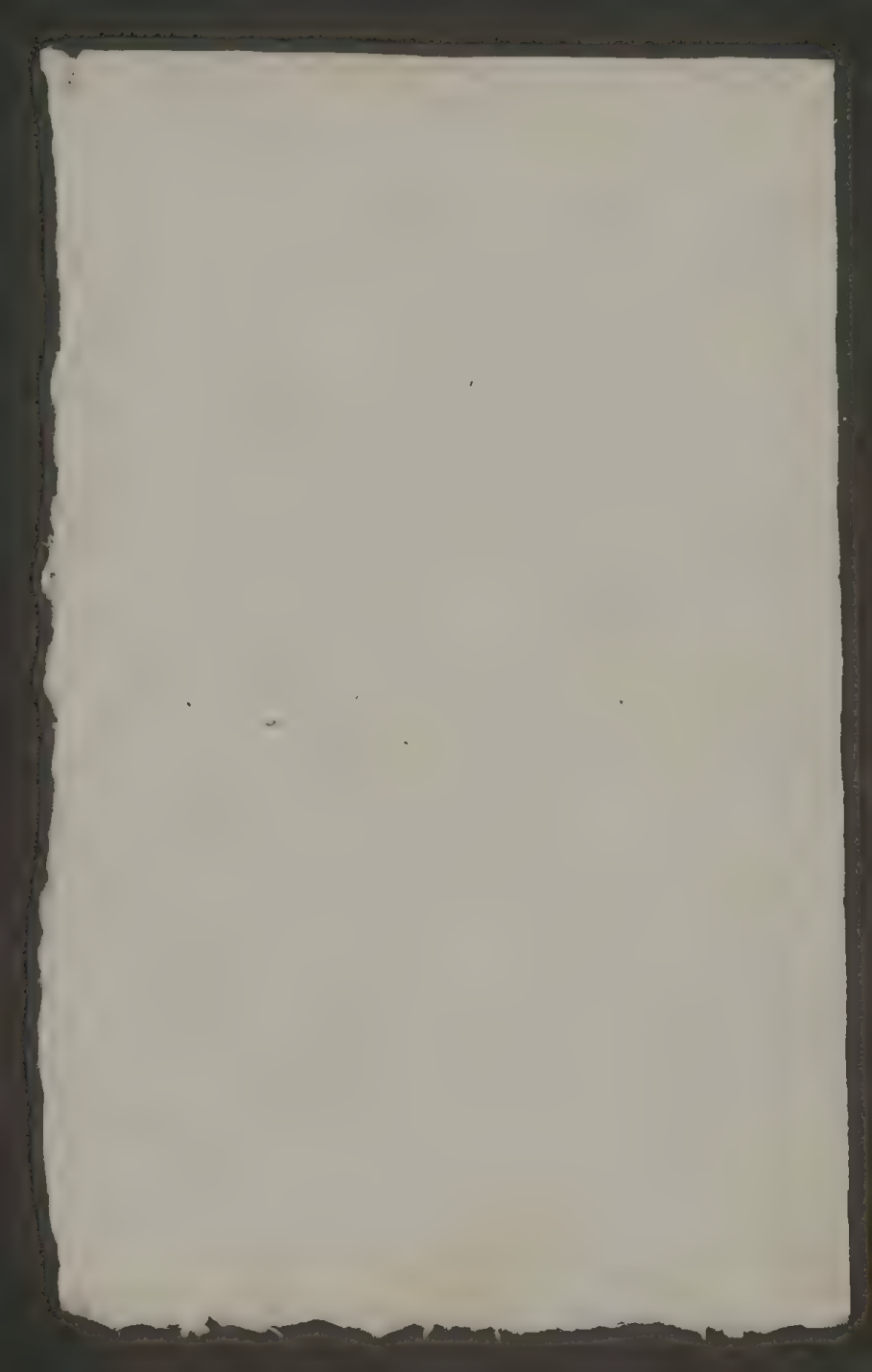
Orig. bibl. putaw: 1441 primis Januarii Venceslaus dux
oswiecimensis redemptam et restitutam sibi a Vladislao
rege Poloniae Zatoriam possidens, promittit se cum omni
nobilitate omagium regi prestiturum.

Orig. tejże biblioteki: 2 13 pieczęciami; Nobilitas oswieci-
mensis promittit et fidejubit pro Venceslao dux suo,
de praestando homagio Vladislao regi Poloniae et
Hungariae nec non regno ejusdem paterno.

Za sejmie r. 1598 zmešione w Kisthurie ofswiecimskim
rekojemskie listy takżę cyrografy, które jęsię byli jębie
wale zachowali większąc się do Korony.

Joachima Oświeckiego Dalszy Cęg Kroniki
pag. 310.

Wojko Krola Macieja pod na dyła/ku Kłose wair
wytło z Łolankami zweeno czernemi bandami.

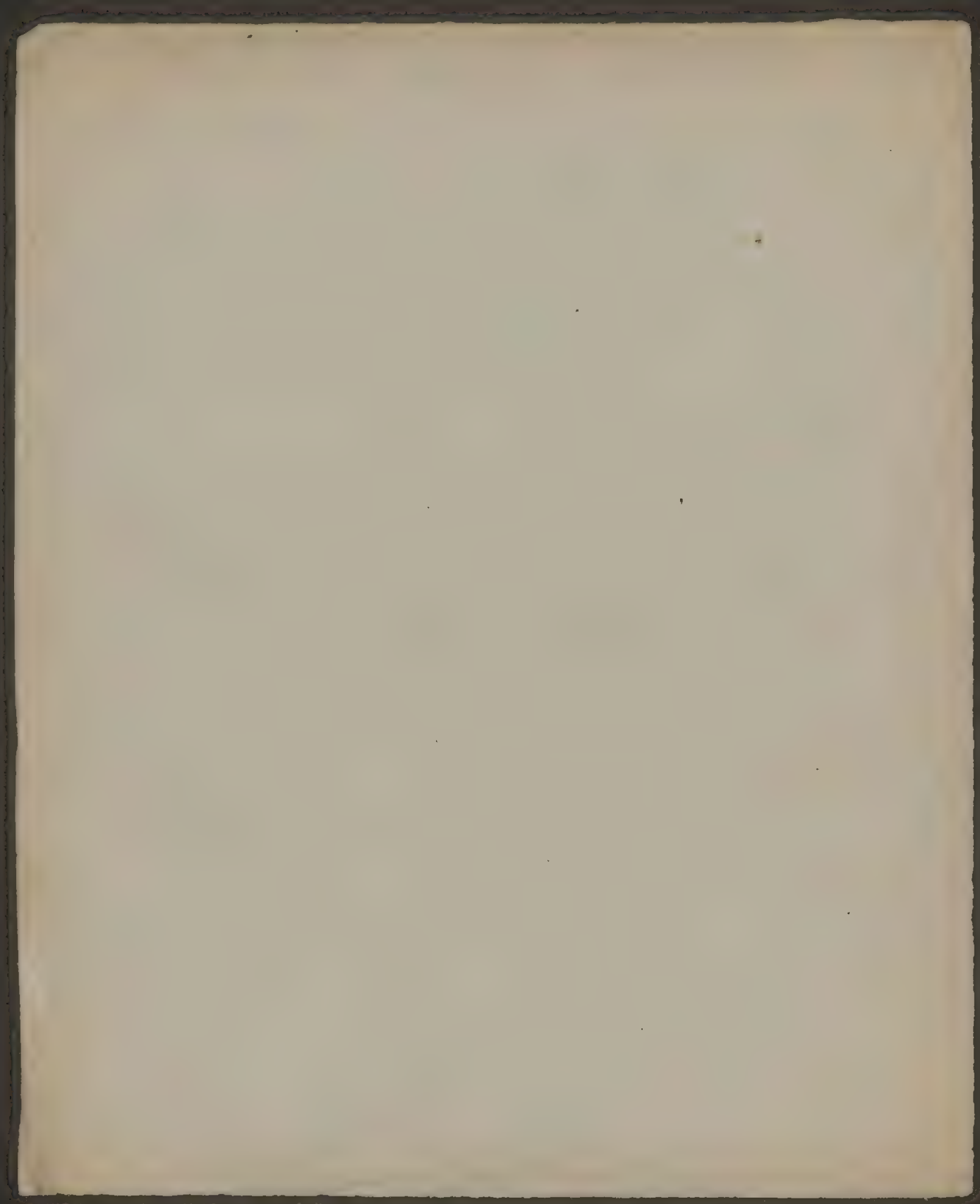
"Księstwo Zatorskie i Oświęcimskie które do krakowskiego województwa
 "przysiężono i na jedną rękę złączono oboje i zwały Zatorskie Piśta
 drzyskie Białego w piściach Z z łote, Oświęcimskie żarnego w piściach O z łote.
 "To księstwo dopiero w r. 1454 przypadło do Korony polskiej za sprawą
 "Jana i syna jego. Czytaj Kromera Ks. XXII list 533."
 Laprocki herby p. 716.

Andreas
 Żudecki Zatrius był synem Pawłówny siostry biskupa Łomżyńskiego
 brat jego Bernat parochus in die k.
 Była ta ta była w listwie Oświęcimskim
 ten książę używał tego herbu również w listwie Oświęcimskim
 c. k. n. a list Wacława księcia Brawskiego: Radołfskiego
 w r. 1453 — ten książę w roku naszego kupał wyjechał
 biskup Krakowski synowcom swoim.
 Laprocki fol. 55 b.

ze Złotego w roku 1419 w listwie Oświęcimskiej
 Palczowski J. J. J.
 Jasakowski J. J.

Tracy de Ledre de Ducat Oświęcimski 1419 nabył od Petrum
 Hnada z wsi de Sopotowice. Krol pisał na pozwolenie

Jan Jan z Oświęcimia 1339 r. 1
 Krakowa.

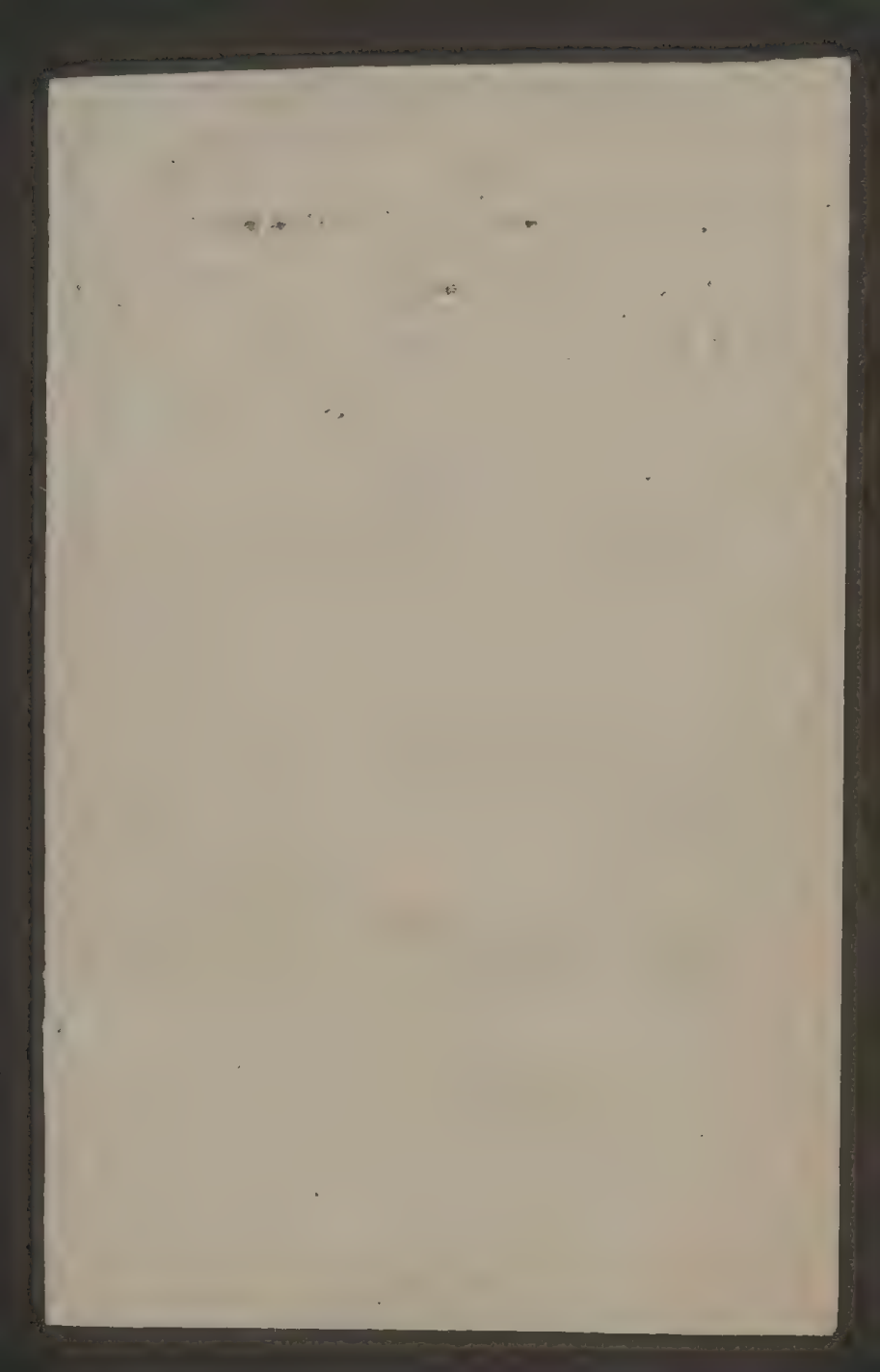

Kazmierz Jagiellończyk na doptacenie
księciu Janowi z ziem
ofiarował 1000 przysięgł oś Akademii
Krakowskiej 4000 czerw. zł.
i za to summe na miesiąc Bochni
widerkauf roczny 100 grzywien afoe:
karawat Pracowis Sabbatho proximo
ante Conductum Paschae 1456.

Owo summe 4000 czerw. zł. zapisał
1454 kardynał Zbigniew Oleśnicki
biskupie Jerusaleń.

Jan Szefler kanonik rzymski fundował
r. 1433 pensję dla profesora akademii
Krak. filozoficznego zapisał summe 200
grzywien od której to summy na raty i
szafkowiać abrekuracii na zimie z
natgorrat i może zgażone ofiarował
summy rocznego widerkaufu 20 grzywien groszy
przeł. i płacił (Dufanowicz: Stan uniwersytecki
Studia 1772.)

Kazimirus rex Polon. cum Hannosio duce
Oswieciemiensi concordat de emptione terrae
Oswanienfis et castrorum Oswanizim
et Wolek. Cracoviae per. 29 ante fest. S. Med-
vigis 1456 (d. 11 Octobr.)

Codea Sam IV. pag 72 Nr 40.

Janussius dux Oswieciemfis idem profitetur.
1456 s. l. d. 15 Octobr.

pag. 78. Nr 41.

Janussius dux Oswieciemfis terram Oswieciem-
sem cum castris Oswanizim et Wolek vendit
Kazimiro regi Pol. Cracoviae per. 6^a in die
Medvigis 1456. (d. 15 Octobr.)

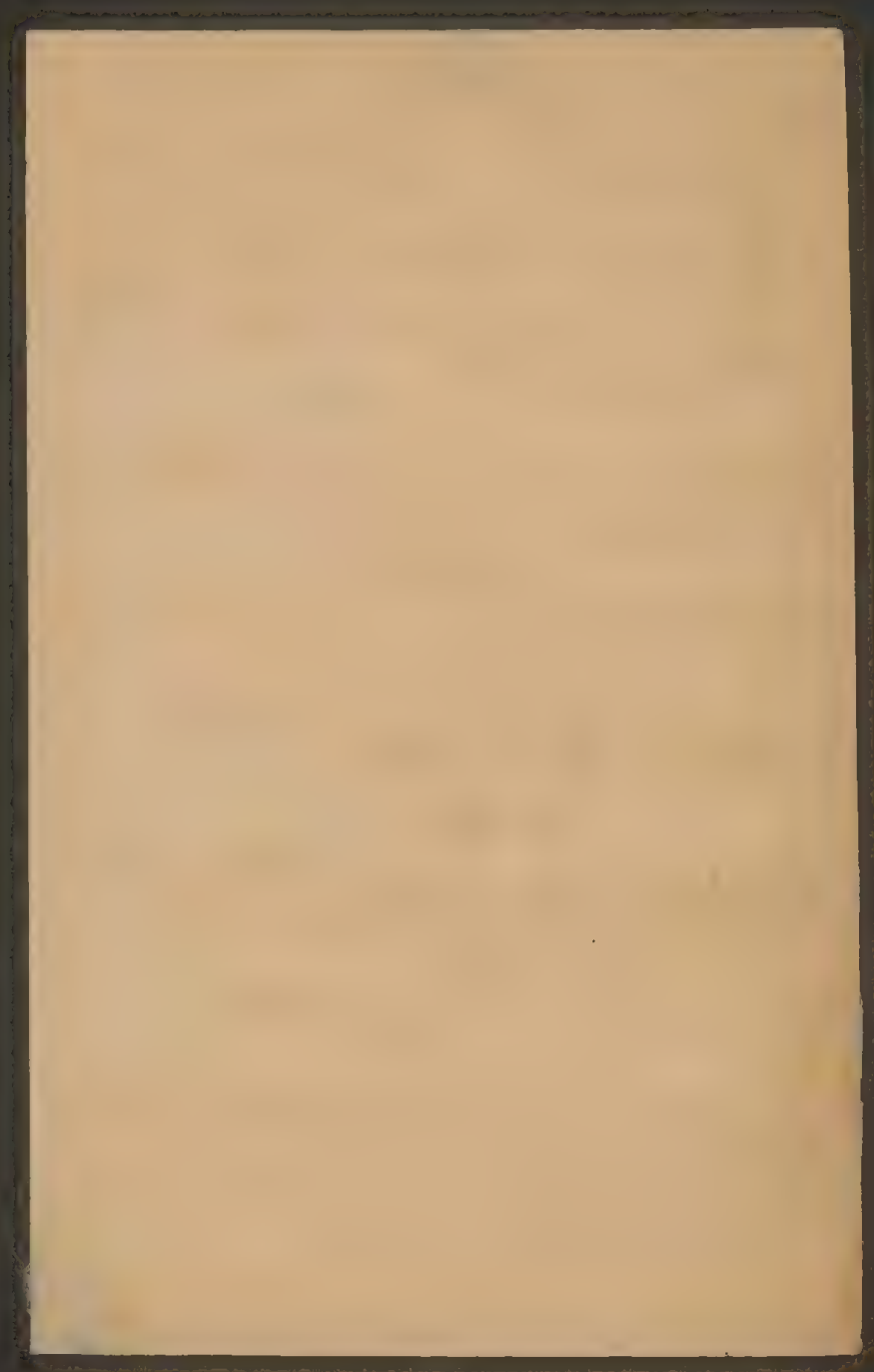
pag. 79 Nr 42.

Venceslaus Satoriensis et Dnemet Fostensis duces
cavent Regi Polon. de terra Oswieciemfi
a Janasio duce vendita.

Cracoviae (d. 15 Octobris) 1456

pag. 81 Nr 43

Kazimirus Rex Nicolaus (Sulop) alias Marzalek de
Dubowicz capitaneus Oswieciemfi perimitit ulte-
riorem partem terrae Oswanizim. Cracoviae per. 6^a
in die S. Medvigis 1456 pag. 82 Nr 44.

Constitutiones conventus Petricoviensis nro festo S. Mariae Nativitatis
celebratae 1456. mss. Logiel Codex diplomat. tom VII

Item de Orwiczyn Michael nuntius domini Ducis Orwiczynensis Janusci
hoc postulavit a serenissimo domino rege: ut castrum cum terris Orwiczynensi:
bus restitueretur, aut in pecuniis capitalibus ^{in orwiczyn} ^{mu pa sigdach} et omnibus
dominis alias Prekiedky detur in tantam ad exemptionem (an capitat
zaptawow lub za proanta dano wdziarskows i pozwoleniem od kupa), ita quod uno ano deberet
avisari quando deberet exiri, ubi pecunias suas reponere deberet, et quod in servitorem
eorum dominus rex reiceret. Domini hoc concesserunt finem reum facere
tali modo ut sequitur. — Praelati autem et barones sic adinvenunt: quod cum
domino duce Janusci debet loqui dominus rex destinando pro ipso si poterit,
reum regia majestas facere aliquem finem. si et si autem non poterit indici,
ex tunc Orwiczyn cum terra debet restitui, aut si voluerit eorum Orwiczyn
cum terra exolvere sibi dominus palatinus sandonimienfis, debet riri dari
ex omni praclatorum et baronum hujus conventionis consilio

Et si sigisq idat ubi mu: rowin mierzynski kapitulu: proventor oddano chorowin waziarzawo — ... wa.
lono aby, rowin mierzynski i omni mu: waziarzawo kszepin chorowin pusit; abby aby rowin mierzynski
wojewoda sandonimienfi loy kszepin rowin pusit — abby polski bowiem pro wyprawo pusit rowin mierzynski
mierzynski

p. 295. sub poloniam addit Joannes Vincen-
tius Sandonimienfis 1801. 72

1456, multique stipendarii regi et signantes duo ducis Olzwarumenses Janusci et
„Enemislau et Joannes Colda non valentes dilatare stipendiorum suorum solutionem
„amplius perre disceperant. (Tugoch J. II aib XIII p. 193.)
„Legowidai i i nie klony kszepin kszepin oray kszepin kszepin w wojnie pncis kszepin kom
„i i im krol polski dla braku pienisdy w kharbie nie pteint naleznego gotdu.
1456 ha zjedza w Korczynie uchwalo, ktawine kszepin kszepin kszepin i na Duszny pncis (Tugoch
J. II p. 193): aby krol i komu ziemi kszepin kszepin nie darowal, zamieniat, zastawiat ub
zanisat. 22. dten w Korczynie byt w Lądziez ni ku 1450 — ora tymiz samym zjedzie

w Korycynie d. 5 października o bytem wielce szlachetnym i cnotliwym drukowniku w Lipsku edict
w Dandkie Kasawie 1831. 40. str. 302) uchwalono aby na dzień 26 kwietnia przyszłego 1452 roku

L. 1452 Zamiast d. 5 października był w Krasie kasimierzem w Górnym na wyprawie
początku roku Długosza Tom II r. 13 p. 205.

zrobiono kongres w Bendzinie lub w miejscach sąsiadujących za Benicinem z książętami Bydgoskim
i Władysławem radziwiłłem wielce załatwienia spraw granicznych i wielu posłomienici
rybożników i łowców rybnych z owych krajów mianowicie Brzyska i weborowskiego.
Na ten kongres wyznaczono biskupa Krakowa. Kąpielana Krakowa. Kąpielana Łódzkiego.
i podkomorzego Krakowa. - Uchwalono też aby stała Krakowska dla brzozy typhzy
pogranicznych krajów i ziem trzymać gotowe wojsko, do którego wchodziły
mają Dobrużę i ~~Włodzisław~~ Łanę koronę 8 koni i tyfliz Tuczniaków, Bendzin 4 konie i tyfliz
Tuczniaków, Rabsztyn 4 konie i tyfliz Tuczniaków, a przeciw ze Stawkowem i iecwierzem
(Szewyor) 12 koni i tyfliz Tuczniaków, Zicow (A. 1000) 2 konie. Łelów 4 konie, Berwald 7
koni, Rabsztyn 4 konie, Krasnice 10 koni; to jest aby straż pograniczna z 58 koni i tyfliz
ników złożoną trzymać na którą wyznaczono pobór.
Wszystko to miejsca były strażą obsadzone

R. 1462 po śmierci Bolesława (syna Bolesława) książęcia opolskiego wyjął w posiadanie ten książę
swojego brata jego Mikotaja. Zamiast d. 5 października uchwalono sobie prawo do sukcesji tego
księcia (ratione aviae suae licet pro ter ueritate) i przysłał 200 wsi w Krasie które
poisłkiem opelit i zaliczenie za jstaniem 1000 floren (syn. 3 lot. ?) i stał w drodze
sądu polubownego. (Długosz Tom II r. 13 p. 203)

Spécies Kpistur curcumix 1457.

cf. Meelhorita p. 288 lib.
IV. fol. 328. 329.

um torrentibus aquarum subfluit et de curibus montibus fabricis ferri
fodinis plumbi fodinis auri et argenti etc.
Dyffon Lommest.

1) Joanne dux Bo. um profectus. 1327. reg. 793.

2) Janus dux Boecum enst. vici ducum 1457. 2 kart in fol. (Lingisch)

3) Janus dux Boecum accipit. confitetur. 1457. 148. (Lingisch)

4) Basimirus rex Bo. Henricum ducem Sator. vasallum Colonie declarat. (Lingisch)

5) Joanne Albertus ad. inuit ducatum Sator regni Bo. 1494. (Lingisch) 2 kart in fol.

domnica meli 1224. Lommest. I 830.

ob. Hebel.

~~libetate congrua refertur. Lommest. I 830. in remedium animarum~~

~~rowin Gipsen gipstige 1292.~~

~~Beatrix dux Boecum. 1308 in Karth. wyd. gipstige. Klappt
Beatrix dux Boecum. 1308 in Karth. wyd. gipstige. Klappt
Lommest. I 830. in remedium animarum~~

Hagen Lommest. I 830. in remedium animarum
Hagen Lommest. I 830. in remedium animarum
Hagen Lommest. I 830. in remedium animarum

Dyploma tałyńskie	Biblioteka Warsz.	1847. IV. 287.	dyplom
B mniemaniem podrobieniu		1848 I. 116. II 119.	
Podroze po Odieskidach		1848. III. 96. 371. 426.	(II. 116.)
Tałyńskie		1849 I. 57. 335. III 441. IV. i. 1851. IV. 523.	1852
Podroz do grodet wstę		1850. I. 421.	(1852)
„piś ptaków w Krakowskim		1850 I. 351.	
Hydrografia kraj. polsk.		1849. II 221. 441, III 19. 259. 496.	

Ab. Prypietw. G. I. 90.

z. dale i p. o. n. a. p. o. h. y. t. o. s. i. T. a. t. o. w. c. y. l. i. T. a. t. y. p. o. l. s. k. i. e. p. o. n. e. y. d. u. w. i. k. a. T. e. j. o. z. n. o. r. a

1852 Tom II Kalendarz 146-150 jest to portowanie artykułu dawniej umieszczonego: Przegląd na Podkarpacie 1844 Tom III Lipiec p. 113 z dodatkiem Listu ludu Podkarpacie

AKT Sprzedaży dóſtwa Olszyc przez Xiecia Jana Kazimierza
 Jagiellończyka (wówczas wolał sprzedać dóſtwa które wziął po ciele
 króla za 50000 grzywien) z roku 1457 w piaskach liży 48 grafy półkub.
 na każdy grzywnę. W Glinicach feria 2ª ante festum S. Bartholomaei ap. 1457
 nawiązuje się to imię jego Wincenty Zatorski; Leontyusz Łobzowski
 pisał

Kurt. ap. 1457 dnia w Krakowie 1457 feria 5^a po popielcu.

Przyjęcie Xiecia Zatorskiego Wincenta z prośbą bydzie królowi
 Janowi Olszycowi

Jeżeli dokumenty w proklamacji polskim w ? II Niemcewicz
 Zboru i innych historycznych zborów Łobzowski w Wąchocku 1822
 str. 43-47.

|||||

1493

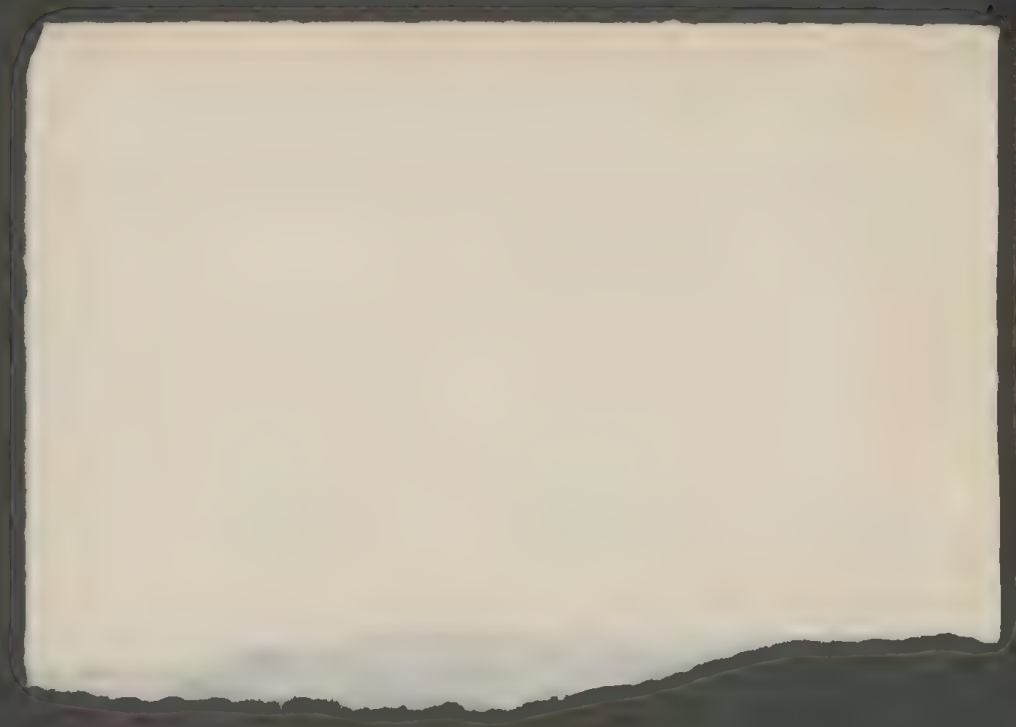
5441

84

48

Barbara Hostia ofstatnig Kficia na Karwinie a zons
Georgs von Schellenberg, Probowe po Janulje Kwiecim.
kein rige 1573, Spudata 45 24 24 589,000 zt. w
gestrich, ~~de~~ Karwin: Gtupurje ~~Kadow~~ Jensem?

- 1457 Kvit z Jacun ku za Kłostwo mraz Kiecia Janusza 6. p
- 1458 Traktat między Kazimierzem Królem a T. Oświęcim.
- 1461 Uгода między królem pol. a Januszem x. Oświęcim pro
polskim n° 180
- 1464 ~~1464~~ Listo Janusza x. Oświęcim, wzywa kdem dlużn
ktora mu król Kazimierz pozostawien porol.
- 1477 Podział ziemstwa Zatorskiego między Kazimierza Władysława
Jana i Władysława braci z opisaniem prawa następstwa
n° 1861
- 1456 w Łoniedzialek przed c. kaduniga w a Kowie. Umowa nar.
szatka mikołaja z Tambowie starosty Oświęcimskiego z kró-
lem Kazimierzem o posiadanie ziemi Oświęcimskiej i zamkow
Oświęcimia i Wotek pokąd płona suma nie będzie wypłacona.
- 1403 Władysław cesarz i król czeski potwierdza i zemystawowi ad-
two Oświęcimskie
- ~~1462~~
1562 notowie ziemstwa Oświęcimskiego i Zatorskiego Tymonut
myślkowski, Jan Łalyszewski, Jan Gójski proszą aby do
swobod i innych wiazarów zinnemi należeli.
- Władysław II jadąc do wód w Baden w poroście d. 4 No-
wembra przybył do Oświęcimia gdzie go witali: myśliwski
kasz. tel. wojnick. Marcyan Chetmiski podkomorzy krak. dubomir-
scy wojewodzie krak. Klemenś Boraniński starosta chrzcinzki,
Łobkiewiczski starosta opoczyński, Franciszek Dębiński chor-
ży krak.
- 1339 w Krakowie w okolicy Dąbrowy Marcy Łanny Król polski
zegnaje je do Lto dignick. Boreg. Kropien. Alphen. Złoty k.
Zal. Konbur. Strelie. Ciechyni. Korel. Dąbrow. Aai bor. Oświęcim.
do miast Głogowa i Wrocławia żadnego niema prawa.
toż samo r. 1335 w dzień L. Bartłomieja wyznają spytak
kasz. Zbigniew. Złoty k. Jandom. Tom. z Zajączkowa, i Niemica
Mandrosza.

Obecnie w mieście Krakowie

2. 172. rodem Szymon Syreniński (Sirenus) medyk Krak. autor
Zielnika polsk. 1613. fol.

1438 Inductus Annus, Nemesslai, Premislai et Joannis ducum
Bohemensium cum Vladislao rege Poloniae d. 3. Octobris
Bryginat 2 Gniezmi w bibl. putawskiej

Jan Łaskanul 2 Płucimia Teolog naukowy Albrechta Alexan-
dra: Zygmunt I Łapiez Alexander ujął go do namawia-
cia Rusi na unią.

Gabriel Sija Kowalski kapt. Płucimski 1753. +1515
Jan Łaskanul 2 Płucimia Teolog naukowy Albrechta Alexan-
dra: Zygmunt I Łapiez Alexander ujął go do namawia-
cia Rusi na unią.

Jan Bonet (po nim) 17. rosta ofwimski + 1573
Lewon Bonet kaptelan wieck: 17. rosta ofwimski zatorski + 1546
Jan Cichy: 1556

Andrzej hr. Sierzyński 17. rosta ofwimski: zator 1578
Zygmunt Myszyński: 17. rosta ofwimski: zator 1578
Marcan Łęski: 1619.

Stefan Koryński: 17. rosta ofwimski 1648.

Stefan Koryński: 17. rosta ofwimski 1648.
Telen ofwimski: 17. rosta ofwimski 1616.

Zborski: 17. rosta ofwimski 1661
Tokowski: 17. rosta ofwimski 1661
Adam Łęski: 17. rosta ofwimski 1661

Adam Łęski: 17. rosta ofwimski 1661
Adam Łęski: 17. rosta ofwimski 1661
Adam Łęski: 17. rosta ofwimski 1661

Adam Łęski: 17. rosta ofwimski 1661
Adam Łęski: 17. rosta ofwimski 1661
Adam Łęski: 17. rosta ofwimski 1661

1459 Bolesław Opolenski
dux + 29 maja w małej Głogowie
pochow. w wielkiej Głogowie
w Kollegiacie - żona Elżbieta z
Litwy repudiata syn Wacław + mł.
Konstanty Hedwigis filia Adae
Bess de Cuyawry (Gess de
Cuiavia) - brat Mikołaja

Janusz Opole umfi
ratione avia Opolskie
dostał 1000 flor. od
Mikołaja

1460

in Dayton:

Zdenek Kozomnicki de
sternberg

Guthrie in Asseembly
de Abbe

Johannes Hysingh

Hysingh

Hysingh

Hysingh

+ przed 1494

82

Weinrich Teodoryk x. przy kościele Ś. Maryi
dziekan łancki, nieknał przyjąć ofiarowa:
nego sobie biskupstwa wrocławskiego

(Hankius Martin. De Silesijs indigenis
eruditus. Lipsiae 1707. pag. 145)

Testament jego w Krakowie d. 15 Września
1449 - zatożyciel Kaplicy Ś. Jana Nepomuc.

w kościele Ś. Maryi (dziś Bartholomaeus) w r. 1449

i s. marfionarzy w kościele Ś. Barbary

(Kaplica Weinrichowska) kapitał 1600 dukatów lokowany
d. 14 lipca 1449 na dobrach Ś. Kłowie i Bachowie Wąsawa,
Pieniężna, Jędrzejów, Gwieździn

Hieronim Rockenberg żyje 1454

Barbara Rockenberg, r. 1449 wdowa po Jerzym
Orient, r. 1454

Krzysztof Raiborski
(siostrzenica x. Teodoryka Weinricha)

Stanisław Polak ten Cracovita płeban w Boles:

Tawin + przed 1503 (bratanek neposłańskich str.

riol)
Machna (siostrzenica Teodora Weinricha) zaślub

Kezimierzowi Krzysiu zatorzk. + 1492

umarta 1511 (?) Włocławski.

Bartholomaeus Ogrodzienicki
herbu Sulima 1450.

Emeramus Salomon Capit. et Supper
Drohob. + 1504 in die J. Marci

Petrus Salomon de Benedictowycze confus
Prac. + 1516 (?)

Joannes Weinreich Burfanus et ab 1503 + 1522
abbas Monasterii Aisterain. Clarae Sum-
mae.

1448 Theodorus Weinreich sigd3 u
P. Margj

Weinreichowie byli w Gdansk

1390 Marten Weinreich

1394 ~~Wald~~ Peter Weinreich

1420 Michel Weinreich

1453 Hans Weinreich mied ~~Wald~~

 1480 Krifta Weinreich mied am i fklep

1491 Andreas Weinreich i Georg Weinreich mied
Krifta

1461 - 1496. Caspar Weinreichs Dänziger Chronik
herausgegeben von Theod. Hirsh und F. R.
Votberg. Berlin 1855. 4to

1520 - 1554 Hanns Weinreich Buchdrucker in Danzig
und Königsberg.

iz kłazeta P. w. c. m. f. c. j. B. n. y. m. a. l. i.
stano do zabiała w. c. m. i. j. a. p. i. c. j. o. m. i.
in. a. t. a. k. l. o. t. n. i. a. t. a. k. H. u. g. o. a. z. k. r. o. l. n. o. j. k. i.
k. a. z. m. i. e. n. j. a. p. i. c. j. e. l. l. o. n. u. y. k. u. d. y. m. i. e. j. a. z. a. t. a. g. o. j. i. s.
w. o. s. e. I. I. n. 408.

~~W. c. m. i. j. a. p. i. c. j. o. m. i.~~
~~W. c. m. i. j. a. p. i. c. j. o. m. i.~~

1466 die dominica proxima post festum S. Jacobi Epist.
 Cracoviae. — Premislaus D. G. Dix Berengarius.
 et Hofnen. Conradus Dzerzlawsky, Johannes
 Lampizowicz Capit Hofnen et Henricus
 Sreptowicz significant quod nomine Conradi
 et domine Margarethae ipsius Consortij Ducum
 Sleziae, Olfen et Coslen. 5000 flor. mger.
 in auro de manibus Jacobi de Dambro Supremi
 Thesaurarii Regis Pol. Cracovian. Berzen et
 Sandersen Capit. Johannis Dzerzlawsky Cars.
 nici Cracov. et Novae Civitatis Kozgin Capitanei
 et Stanislawi Viskizsky Secretariorum regaliū
 nomine Kazimiri Regis Poloniae pro termino
 S. Jacobi in vim primae solutionis in extimationem
 20000 flor. causae in vim contractus causae
 terrarum Mazoviae et Ruscia facti, perciperent

Stronż Wzory N° 59 z 2 przyciami

1) Primi: .. ..
 (wzrostek)

2) Conradi de Driflaw ..
 (Rostkojz)

Wzory pism dawnych w przerysach wystawione
 i opisanie drukowaniem ich wyrytaniem. Cz. I
 Warszawa 1839.

2

1

Wzory piśm dawnych wpierysław wystruione ele Ezer I. Wajgawa
1839. fol. [wydat Hronyprski]

N° 59.

2) Premislav dei gracia dux Bforyancrimen et Thofnen Conradus Treer:
Hauflav, Johannes Gampzowski Capit: Thofen et Henricus Szepkonicz
zafwiadcza ze odebrał 5000 złb węgierskich na rozkaz Konrada i Matgorzaty
jego żony Liucia Hlaska ~~z~~ Błhny: Koziełpkiego odebrał od
Jakoba de Dambro karbniaka koronnego: starosty jandackiego w imie
ni Krola Kazimierza a konto 20000 złb — Cracovia die domini
ca proxima post festum S. Jacobi Ep. R. 1466.
miedze orol Kolo niez prym de Of. druga glowa
ofla w hucie a na wstodze ko-to niez S. Conrad de priclawier.

1) 1466 Cracovia die dominica proxima post festum S. Jacobi Ep. R. 1466.
Konrad Książe śleśnicki i Koziełpki z żoną swą Matgorzatą (corka zmarłego
Ziemowita zięcia Mazowieckiego) posiadają iz w skutek zawartej ^{dupie} ugody
z Krolm polskim Kazimierzem ugody o Krolestwa Mazowieckie ^{po śmierci}
tescia Ziemowita, syna swego (patronum) Kazimierza i Katarystawa, oraz
fratrum petruclium Ziemowita i Katarystawa in eadem mianione 20000
florenorum, otrzymat z rąk Jakoba ^{owd} de Dambro podkarbięgo Koronnego
Krakow. bisk. i jandack. starosty 5000 dukatów węgierskich (florenorum
in pialium in Euro) wrytomności je Kretazów Krolewskich Jene zjeżonpkiego
kanonika Krak. i Stanisława bisk. kiego per manus Premyslawa zięcia ofiar:
wiskiego i torzeckiego oraz Konrada Przeczławskiego, Jena Gampzowskiego
starosty torzeckiego i Henryka Szepkonicz postanych umyślnie od Konrada po te
mianione — i tej porowej raty kwituje.

N° 58.

1470 Wierchnicza feria 5ta ipso die sancti Jacobi takiz sam kwit Konrada Księcia oloni:
kiego na odebranie 3000 dukatów węgierskich jako piątą ratę i ostatnią, Kłora postani
comiliarii Stanisław Auzęski i Klement de Jakochorow odebrałidła Księcia z rąk

za na Rzeźwofkiego podkierkiego Koronnego.

№ 61. w tem dyplomacie mowi

iz te namige clostawa w kate ugody za prynceter na niego Chřitla a męgo
wreckie i refkie ps pmiaci Semowiti Wigitisi et Vladislai fratrum seniorum
et tunc Semoviti et Vladislai juniorum filiorum pro fati Vladislai ducis Ma:
lorid) (wiec nę optatni ratu)

1473 Wolaria feria 3^a proxima post festum S. Jacobi Apostoli. Conradus
albus dux S. legie Plonienfis, Wlawnienfis Warthembergensis et Margare-
tha coniuges Plonienfis Beroliciensis (?) (wiośna po Konradzie zmarłym
braci zginieć ośmiu) do krowy z ożebrań, ośtatniej raty 3000 du-
katon z summy 2000 dukaton) Kłom ożebrał przy niej postaw pręgiel
Linne datasek, Jara Moryelintezky i Ehardi Milditz ożebrał.
n° 63.

504 Isaacovis perie 3^a in Cratino. Atharino Alexander Krot refuad-
na iz od Anna matki oca Stanyslaw i Jana synow k 1934t huzo-
wiekub strymat 10000 flor. ^{angustali} a to per spe rate 2 fumny nalezacy
maji kapitalni 30000. ^{16000 angustali} 31 pro in flor acio re ducatum Nazovis ad
regnum que nostrum per mortem Conradi ducis Nazovis devolutum
regalis Stanyslaw et Joanni ducibus facta.

26
Mikołaj Skop Kaptelan ofwieimski z Stanist. Wątrobsk
Kapt. Jandeckim r. 1469 posłują od Króla do Jerzego
Podiebradzkiego

1471 Król Kazimierz przez Skawins: Ofwieim od prowadzał
ryna Władysława (jadącego na tron ceski z 7000 jazdy i
2000 piechoty) d. 25 lipca; towarzyszyło mu wielu panów
(DTug. p. 469)

1474 Wiarotomny Matiasz Ilunied mimo pokoji z Polak
zwatętego mścić się Piotrowi Komorowskiemu u wywie
wyprawy do Węgier przechowywał u siebie (w Illawie?) Kró
Leuiya Kazimierza zabrał mu zamki węgierskie i z ten
do Polski do Żywca uciec musiał. — Z Polakim wyprowad
2000 ludzi na Śląsk który opanował. Zburzył, ~~zab~~
z tamtąd 300 jeźdźców wpadło w kłopot ofwieimskie:
lecz z tego ofwieimka zostało piątych im pomiędzy stawa
ni 200 wysłanka, reszta w niewolę zabrana. (Kroner
reg. 542. Bielski pag. 461. DTug. f. 511. Muchovit. p. 323.)
hamował Matiasz Komorowski w Polce, który się p
skłaniał r. 1477 do śląskich układów, dowiedziawszy
się o tem Król wysłał Jakuba Dębińskiego wojew. Jandom.
który mu zabrał Żywiec Banoat Szafłany. Komorowski
skłonił się u Króla w Krakowie ten wrócił mu tylko Żywiec
u za resztę dał mu Krasnystaw.

Mikołaj Komorowski Starosta ofwieimski 1600.

Na króćcach królowy Radwigi (córki Kazmierza Jr.
gallonierka byli książęta hłasy: Przemysław
ciechowski, Władysławski, Jan radwigi, Jan
gliwicki i Jan rybnicki (Długosz p. 184)

R. 1478. 1479

Zaraz po ^{zjeździe} ~~zjeździe~~ a Maiej z Kolem i Starym w ~~starym~~ Olomuńcu
 uził krol Maiej w Olomuńcu w dzień S. Janku 1479 przywilej
 niektórym křizatom ~~z~~ mianowicie Janowi křizciu na Olomoucie
 i Gliniacz Przemysław křizciu na Olomoucie i Jozefu (ktory o sobie
 byli na ~~zjeździe~~ zjeździe obu krolow w ~~starym~~ Olomuńcu 1479)
 mocą křowego ich w ~~starym~~ Olomuńcu potwierdził i opiewał swą obietnicę, jeżeli
 po śmierci jego to křizstwo i imienie węgierskiej królewskiej kancelaryi i potomkowie
 jego tej křizsta przy ~~swym~~ dawnych przywilejach pozostawia

Klose III 22° pag. 81.

Dojmaia Maieję gdy w ~~starym~~ Olomuńcu, polski a ~~stary~~ polski
 nadził křizciem ~~starym~~ křizciem ~~starym~~ křizciem do Olomoucia i
 ktora ~~starym~~ křizciem ~~starym~~ křizciem ~~starym~~ křizciem

R. 1487 w piątek po S. Franciszku Kazimierz
książę ofwiciński i zatorski z mianem
zapisał kraj swe w hrabstwie Janowu
(III) księciu raiworskiemu w razie gdyby
dzień nie mieli. (Regist. S. Wenceslai
48 fol. 82. b.) Expektatyon
(ob. Weltzel p. 105)

1404 Wacław z zatorski, Jan książę
gliwicki i Niemko książę tofuzenki
byli w Krakowie przy Królu Krowiegiu
(Długosi)

1439 Wilmodorff (Wilamowice), Dambkendorff (Dankowice)
Neustadt (Zator)

1499 ser. 5^a in die S. Arnolphi - Anna relicta ol. Wladislei
duci Zathorienis inuadiat 3 uittas alias thanski
perlowe iure crac. Korbel in 37 flor.
(Acta consul. Crac. T. III p. 566)

1497 ser. 4^a in die S. Annee - Margaretha relicta Kazimiri
duci Zathorien mutua, a Henrico Danygne iure Cracov.
140 flor. in auro et 117 flor. in mediantibus (pro 30 profu)
(Acta consul. Crac. III p. 503)

R. 1498 ser. 4^a in die Petri et Pauli - Paulus Swerz
supplicans Cracov. raptauit na ten dluż za Księża Danygne
rowi 140 flor. in auro 129 flor. in mediantibus et 6 flor. i
odebrał raptawiony ^{prze 200} (dokument Krolewski. (III p. 532)

1508 ser. 5^a post Jacobi - Petrus Staruchowski familiars
ol. Machnæ duisboe Zathorienis quietat Andreem
Kosiulecki castel. bacen. de 150 flor. ipsi in testamento
per ol. Machnam duisboam legatis (Executores in testamento
byli: Kosiulecki Andrzej, Jan Bozner i Jan Sontagk)
(Acta consul. IV. p. -)

Ziemia oświęcimska i zatorska była okolo r. 1440 zbroj-
nikiem rozbojniczego rycerstwa, które z rannów miano-
wicie z Benwardu napadało na przemieszczających kupców
i na kraje osiadłe, w których to rozbojach brali udział i Książ-
ęta. Derstau z Rytwian chęć te rozboje pokroić zajął
dla Króla Władysława Zators. Król jednakże niechęć wstąpienia
sporów z Łępańskiem - zawarł r. 1440 Zators Książętom oświę-
cimskim pod warunkiem że złożył hołd i zamek Barwata
wydadał. - W kilka lat Janusz Książę Oświęcimski na nowo
niepokoił granic, lecz zwyciężony orszek zrzucił napadów
na Kazimiera Króla 1451. Gdy jednak niepoprosznie napadł
obłąkał go wojsko polskie w Oświęcimiu, a Janusz w następstwie
Króla udał się do Krakowa, obiecał pojechać do Króla na Litwę, złożyć
hołd i Książętom Królowi przedać albo Kobieta wyprawy 1100 cenn.
zł. kapitał. R. 1457 sprzedał Królowi Polakom już Książętom
za 50000 grzywien furak. grofów praskich (czyli 2400000 grzyw.)
R. 1494 kupił Jan Albrecht Książę zatorski za 80000 cenn.
zł. majątek czyli 2, 100000 złp. w ten sposób iż Książę Janusz i jego
żona miał posiadac w dożywocie Łępańsk Książętom i co roku od
Polski 200 grzywien i 16 butarawanów soli pobierać.

Wobec Książętwach szły 2 sądy ziemskie (iudicium terrestris)
w których aż do r. 1565 zasiadał Książę albo Starosta, sądy
i Tawniak ziemianie - R. 1499 uchwalono szlachta oświęcimska
aby każdy ziemianin Tawnik który się nie stawia na rok i zupa-
st dla drugich Tawników Kary i auster piva - w zatorskim zaś
r. 1538 ten auster piva zamieniono na konie, grzechy do 4 koni
ziemskiej. Zasiadało zaś na rokach 8 do 15 Tawników ziemian.
Przywazyli się sądy czyli roki (termini) 4 razy do roku, mianowicie
w Oświęcimiu we wtorki 1) po trzech Królach 2) po przemówieniu niewiele
3) po św. Janie Chrzc. 4) po św. Michale. - w zatorskiej w środy
dni: 1) po popielcu 2) po św. Duchu. 3) po Rodzyczeniu Krzyża św. 4) po św. Łęgi.

13

Eodem anno 1513 ducatus Latoriensis iure feudi ad regnum Poloniae devenit hoc modo. Inussinus dux Latoriensis vasallo suo Laurentio Smirnowski de Spitzkowie rivulum aquae ex localibus piscinis in piscinas Laurentii decurrentem ex certis quibusdam offensionibus ademorat. Laurentius damnum et injuriam hanc Regi ad Lithvaniam eunti in Radom quæstus est. Controversiam rex propter celebrem transitum suum cognoscere non valens ad redditum suum in Poloniam distulit, mandavit tamen: ut dux interea temporis a vi et injuria abstinere, et aquam ademptam redderet. At dux contento regio mandato, aquam non reddidit. Observabat itaque Laurentius occasiones ulciscendi ducem dominum suum. Accidit ut cum dux venationi insisteret, nunc Laurentius accedens blande compellens abducensque e conspectu comitum in sylvam tanquam secreta aliqua ei communicaturus, gladio per utrumque latus confossum dominum suum occidit XVII Septembris

et per loca sibi cognita insequentium se manus effu-
git. Itaque morte duis - hæredem non reliquerat -
ducatus Zetoriensis jure feudi regno Poloniae tan-
quam membrum corpori suo reunitus est. Laurentius
odio hominum infamia et caeteris actus periculis,
tandem post partam anno sequenti 1514 insignem
de Moscis victoriam, cujus et ipse depugnans for-
titer pars nonnulla erat, rogantibus pro eo belli
ducibus impunitatem est a rege consecutus. Caeterum
abhorrebant ab eo et regis et aliorum animi tacitis
cum judiciis damnantium.

Hunc cum regina Bona initio adventus sui
in Poloniam inducta commendatione Lascki archiepis-
copi, magistrum curiae suae creari a rege posceret,
rex ei respondit: nescitis quid petatis, homicida is
est, dominum suum dolose occidit. At illa ex-
pavescens omnem occursum ejus execrabatur.

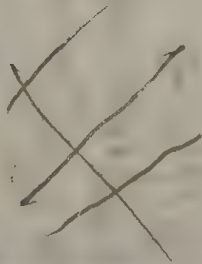
Ofwieim (Długoski w Statucie pag. 789 pisze iż Królowie
polski otrzymawszy Zator: Ofwieim obywateli nie chcieli wa-
tem wielić do korony polskiej: „Ne tamen divi reges nostri
incolas earum provinciarum invitos pertrahere videren-
tur. integram eis optionem relinquerunt, ut si velint in iure
suo antiquitus recepto, quod non mediocrem ipsis servitu-
tem imponit) remanerent vel juri ac civitati regni acce-
dant. Itaque noli fallor primum Komorovi hos vero secun-
tus magnificus Severinus Bonas de Balize, castell fende-
ens. et horum ducatum episcopatus aliique nobiles exemplo
illorum una cum suis bonis ad civitatem seu municipium
Regni se se transtulerunt i byli by ris i wfuoy inni swiat:
leji obywateli przenieśli ad hoc municipium Regni go dy by
mikołaj mlykowski de miow kaptelan radomski i miedzyrecki
stanisław ofwieim i zatorski. prudentia sua illorum provincialium

juris ruditatem tractaret et rigorem aequitate temperaret,
omniaque clementius quam jus provinciae exigebat, faceret.
2a *Plotius Rusticus* viri *Dalmatini* *godolphi* senatoris.

Terri *tyriensis*
nico *erectam* *venit*
wedz

I Rota Comitiana Appendix p. 24-26.

De devolutione ductus Patonensis ad
regnum Poloniae. Manuscriptus dux approbat
partes cum sermo Joanne Alberto facta
Joan. Alb. rex. Pol.

Expletis his comitiis (in Radomia 1513) Sigismundus
in Lithuaniam secessit. Laurentius Wisnowski
vis militari disciplina insignis variis injuriis a
Janusio principe Zathoricensi duce affectus ad regem
Radomiam pervenit supplicans regi omni voto jus-
titiam precatus; res ad reditum in Lithuaniam rejecta,
dum ut ab injuria interim abstinere perscriptum,
at cum regis discessum ille cognovit ad nostram
molestiam reversus aquam quae estis ab eis Lau-
rentii viscinas incurbat abduxit. Tum Lauren-
tius facinus maximum aggressus, ducem venatio-
ni intentum adiit, dumque duo simul longius
a familiaribus abscederent verbis (ut Laurentius
narrat) humilibus ut ab injuria abstinere
admonuit. Sed dum de his majores infetre mina-
retur arrepto mucrone Laurentius ducem per la-
tus utrumque inter scapulas sibi belli finem
facturum dicens transfixit. Princeps Janusius
in terram nox ex equo delapsus antequam sui adesset

expiravit, et Laurentius per loca cognita sequentium
manus evasit. Peto ita foddere Sathoriensis ducatus
ab eo tempore regibus Poloniae. Laurentius vero
neque hac morte pacem adeptus, sed pro ea re
aliquandiu variis periculis laboravit, donec ad
extremum in bello Moschovitico Anno salutis
1514 in Lithuania magna audacia fretus egragium
in hostibus facinus perpetraret, ex eo a ducibus
bellique praefectis supplicantibus regi reconciliatus est. Inciderunt haec in annum 1513. die 17
17 Septembris

Jodocus Lucovius Decius: De vetustatibus
Polonorum de Jagellonum familia
et de Sigismundi regis temporibus.
Frankoviae 1521. fol. pag 86.

Jak samo i jak się zdaje z tego źródła
opisuje Bernard Wapowski Fragment.
p. 552. — Krótko bez szczegółów na mienią
o tem podług Deciusa Jarmicki Zmiesz p. 384.
Zmiesz także i krótko. — Wapowski proste ma-
rzył to z Decyuszem.

Swiadectwo Decyusza oraz Geta Tomitiana mogą
w tem być źródłem jedynym.

Jan Boner Landanus z pod Wittenburga przybył
około 1450 do Polki gdzie kupując landy
mu się znalazło, był lubiony w Kazmierze
magnackim i Jana Alberta i Alexandra
Krolow. Ten prowadził do Polki braci
swych Jakoba, Fryderyka i Andrzeja
Godok Ludwik Deijny był lat 14 jego struga
(Deijny p. 119)

Jan Boner r. 1515 zotat Zupnickiem

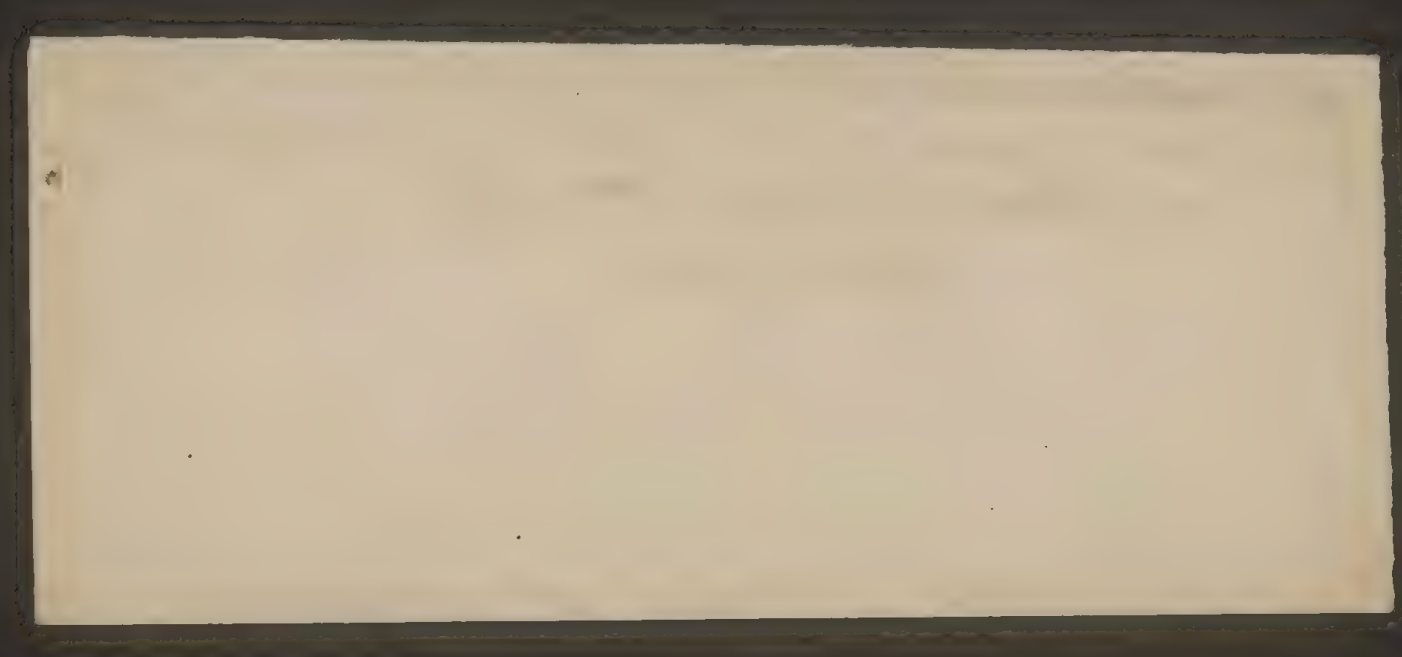
Ten Jan Boner wykupił się two oficjantem
dla Zygmunta I od Pawła Czernego dzwars
niezręcznie krakowskiego za 14,000 dukatów
wraz z galinami ruskimi a krakow
Spisnie a 2000 dukatów o Jana Jor-
dana z Lattaw, razem Ritter za
za ~~100~~ 100 zł. wykupił Landec za 4000
złoty

Spitkowice Ark musa za Samickiego

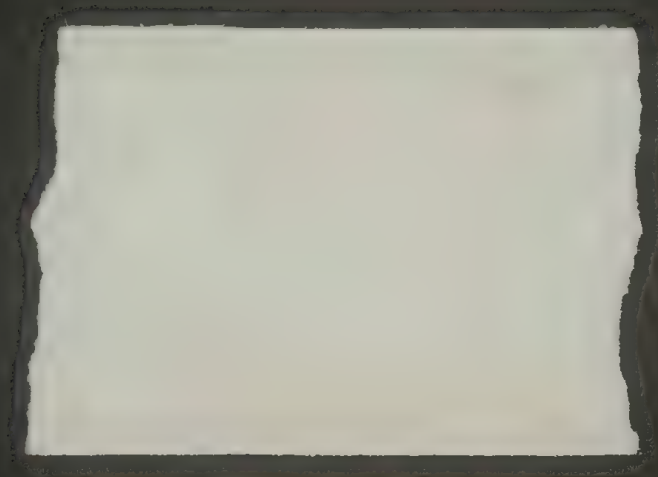
1525 Venditis advocatiis Zatorien regi Sigismundo
1530 Joannes Tomiczki et Alexius Brandis villam Lancykow in
ducatu Zator. vendunt regi pro 1000 aureor.

(M. H. Cromera)

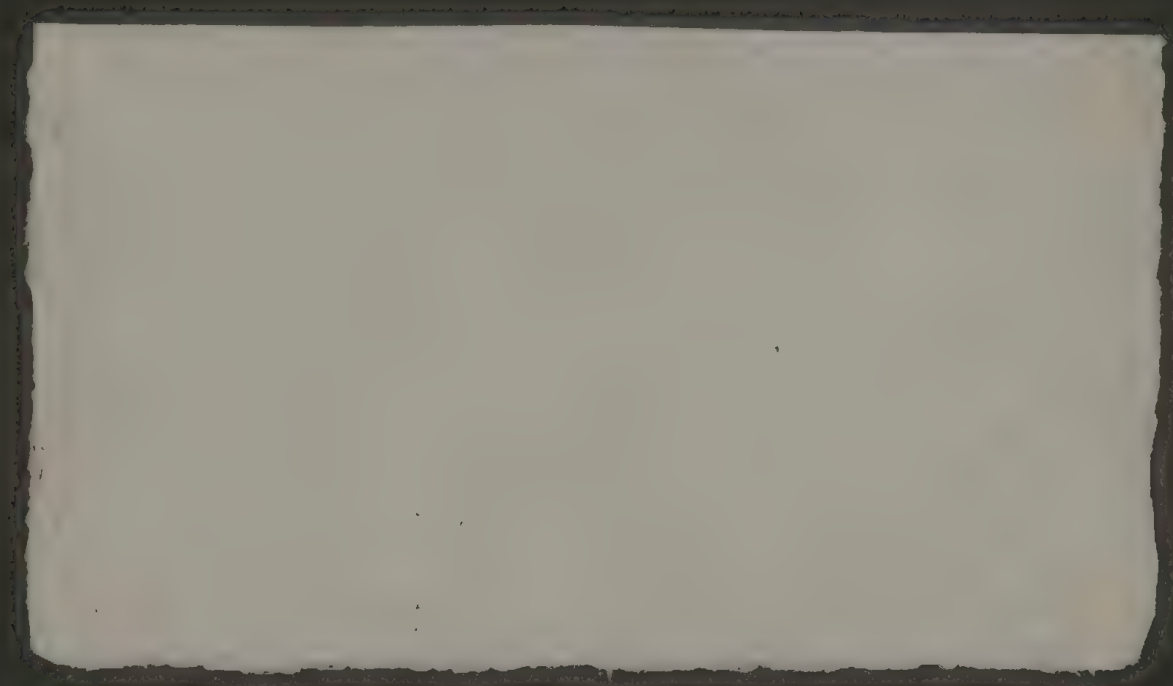
96
Świecim było za
Zygmunta III do
warownych miast
pohrony

muszyne z powodu rozb
jów gwałtkich Kazat,
Zygmunt III obwarować.

Czowiec był pierwsiem miastem gdzie przyjmowano i nagro-
dzić przywrócić dooby królewskie. R. 1543 wyjechało tu
na przeciw Elżbiety, raskuskiej córce Jerzymu króla rzymskiego
iślubionej Zygmuntowi Augustowi. Z królową wyjechał książę Władowicki
wielce polski biskup i wojewoda; oraz Henryk margrabia branden-
burski biskup saski i wrocławski, hrabia Salm, i wiele
innych książąt i panów. Na przeciw królowej wyjechał do Olsztyna
Wojewoda Krakowski i Łódzki z domu, pan Tarnowski
i książę Oleśnicki. 2)

1564 wiekhanos = 2 kwietnia
Dziotkowski sejm 22 listopada 1562 Stawny bursiowy listy,

Kasztelan Knyplowski Komorowski.

Jan Dzierżki,

list Sigmunda Augusta pisany d. 1562 do Kancelarza Kor
Habsb. ofiarcomskiego aby s Oetora z nich naznaczył w Ofwie-
cimie zjazd dla ziem ofiarcomskiej i zatorskiej bi. złączką tam-
tę wysłała swe posty na sejm Dziotkowski p. 80

list do kasztelana ofiarcomskiego tejże treści p. 87.
list do Lorembfkiego tejże treści p. 82.

Informacja poselska Krolewskiego do Szwabty na sejmik w
cimski - Listy k. o. aby wysłali posty na sejm w Dziotkowiu 15
Novembra. - aby Szwabta na sejmie pokazała przywileje Krolew-
skie nadzierzawcy, dozycowca i uzgod a Krolewskie, na myta, przy-
wileje miały na jarmarki, aby ci wysłali listy na sejmie pod utra-
tę przywilejów, zaleca im potęgowanie z Krolestwem na tymże
sejmie p. 82-88.

1561 byt Baltazar Porębski na do. białe i dziedzic na
groju nad Habsb. ofiarcomski.

1562 w utęry prawi po Prowodnej niedzieli;
w Oświętimi w roku zemskie. — Jar z Otter-
ryna Kancelarz Król. Pols., Krakowski Obecny,
Oświęcimskiego a Zatorskiego Kniżestwi
Lemborski i Olczyński Starosta podkomorzy
zeme Krak. a Janusz Brodecki z Guory
a na Branzy Sądzi Kniżestwi Oświęcimskiego
zatwierdzają zgodę pomiędzy Mikolassem
Piłborskim z Bogusow a w Starogwosi dziedzicem
i Janem Ralskim z Ralska a w Dankowicach
dziedzicem. Co się tyczy przykopu a która prowadzi
wodę na młynek w Dankowicach (Ralskiego) ma być
tam gdzie jest spad ryli wodnicza od której prowa-
dzona jest woda przykopu na młynek w Dankowi-
cach, ma być wedle której z dawna ustawione jest
pidło, na którym pidle jest dzimna przewiercona od
której dzimny niżej potłokiem ma być deska ryli
stawidło włożone, przez które stawidło wienychem
woda do pidła płucać ma, a z pidła do przykopu,
młynkiej wyżej opisanej. Potowia tej wody ma iść
na rybniki Piłborskiego, a druga potowia na dot-
na rybniki Ralskiego w Dankowicach. ^{ta woda}
młynska i na rybniki Jawiszewskie) — 2) Karzymarz
w Dankowicach Piłborskiego ma dziesięćcinę duchowną
z ośrodkstwa i scholasterji Krakowskiej należącą
stać po 2 grosze i po 4 szelągi polskie. Mikolas
Piłborski Janowi Ralskiemu z Dankowic prze-
daje za 100 złotych (złoty po potłokony) podanego rogo

Martina Nemiza poddanego rządu w Dąbko-
wiec - z dopuszczeniem Anny Biberstynowej
żony swej.

Świadkowie: Stanisław Helkenoński poſta-
roſi ofwiecimſki, Baltazar Lorembſki na
Groju, Stanisław Jordan na Malcu,
Walenty Skidziński na Skidniu, Jan
Nidecki na Nidku, Jan Lorebſki na
Lorembie, Stanisław Rajski na Rajsku,
Tobiasz Łyżnowski na Łyżnowicach,
Łotr Małynowski na Małynowie
Adam Kralik z Ofwiecimia piſany
z ramienia ofwiecim

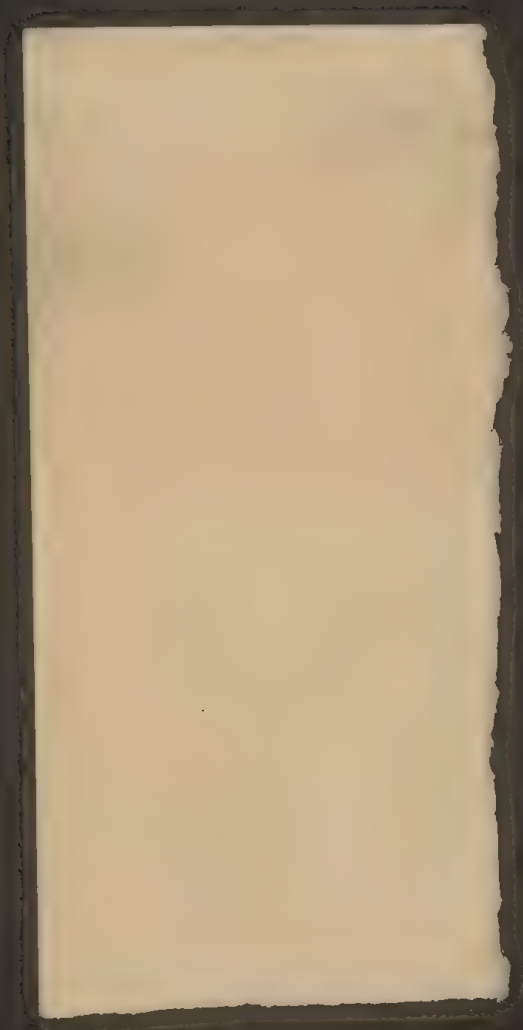
2 pięćce - czerwona Oweſkiego -
woprowa naturalna Brodeckiego
herbu jaſtrębiec

100

Oswicum

Privilegium primum In:
corporationis et Unionis
Regno Ducatum Oswicumen
et Latoriensis Conventus Regni
ejusdem. . . Petricorice, in
conventionem Regni generali,
seria 6.ª ante dominicam Judica
proxima 1563. fol. Kart 3.

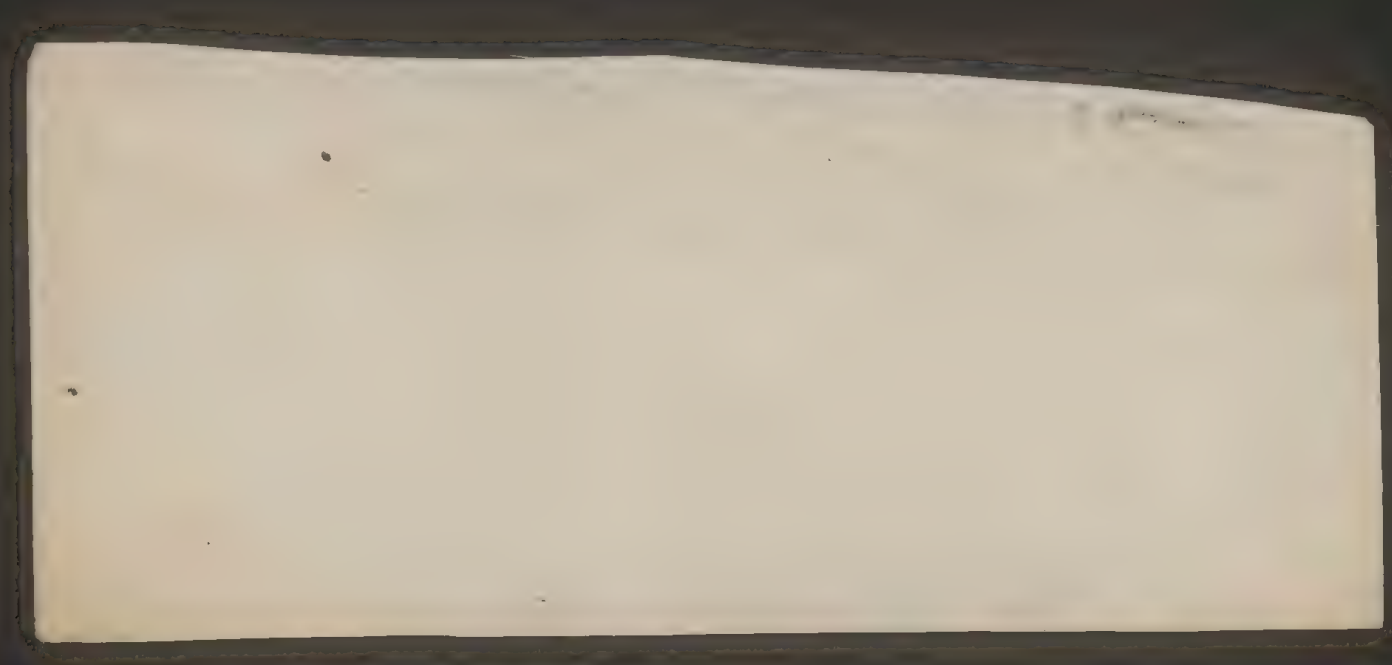
Bochnia miejscowość bocheński wózy łagier na przetrzymywanie żydów poślaz najemnika
do kofuła a klony wykarcz pusty i iglorium i żydom pały brama kofuła żydzi
przebiegli z Bochni żyd żydzi pały mikał fkorali i potem spali

2 128 1580 w Chrystianin palono 2 fwis to kradziew klony kofuła wykarcz i żydom
pusty i spali

Łetka Gładzi i syn jego Ławet Gładzi w Borku 1403.
w Borku przez niestrzeżoność Gornika wpało się w jupach igiel trwał kilka dni; był wtedy
zupnikiem Borkowskim i Wołoskim Michałaj Cerafin z Dłubrowki miecznik ziemie Krakowskiej z
Karcharem Borkowskim Ławet Gładzi.

Michałaj Gładzi był Karcharem Borkowskim.
R. 1644 d. 16 Grudnia rąsty się jupy na dole w Wołosce wiele zginęło przy gaszeniu trwał ten
pożar, waleczni przez półtora roku rąsty i podpory stracił w parę dni **mieszkańcy** ponieśli się wy-
prowadzić bojówkę z zapadnicę Wołoski; był wtedy zupnikiem Adam Karpowski marszałek nadworny
półzupnik^{ek} Alexander z Borkowskiej parafii Borkowskiej
Stanisław Dubomirski wojew. i starosta Krakowski w asifowej Swierze znalazł się; był
byłben i kuzynami, rąstali.

Oficjum. W r. 1592 zaślubiona Zygmuntowi III Anna córka Karola arcyksięcia Austriackiego
porymowana była od ^{ameryka} szlachetnych matron zon Worewody; Kasztel. hr. Kowalewskiego; Tryniskiego
Zrodani (?). Z ^{ameryka} rodu jechat z ^{ameryka} kciem wspaniałym biskup ptoch; ; Sebaſtyjan auborniski
Kasztelan ma Tagoski. D. 26 maja z Balie do Krakowa wjeżdżała. (Heidenstein p. 296)

153
Ducatus Cracoviensis et Zatoriensis descriptio 1592 (wobrode.
Sta Por. pinxit. Ma. Qu: sculpsit (wobrode)

40 portuzyne

na drugie; stronie druk Tac. opis i pag. 76.

Ducatus Cracoviensis et Zatoriensis. Amstelodami
ca. Petri Mortei fol.

$$\begin{array}{r}
 18 \\
 4 \\
 \hline
 72 \\
 72 \\
 \hline
 0
 \end{array}$$

3

$$\begin{array}{r}
 20 \\
 4 \\
 \hline
 80
 \end{array}$$

~~Polak~~
Johannes dux Gfircim, Vladislavus iuss.
Theobaldus, Geyzko dux Ratibor z innymi
Książkami ~~Polakami~~ wymienieni są na
ugodzie Kłowa Jan z Luxemburg i Kłonecki
zawart z Kazimierzem królem pol. 24 August 1335
Jan z Luxemburg odstąpił od pretensyj do Polski
a Kazimierz król pretensyj do Śląska. Uгода
ta omów. w Schickelfus 3. c. 16 p. 141.

Gfircim

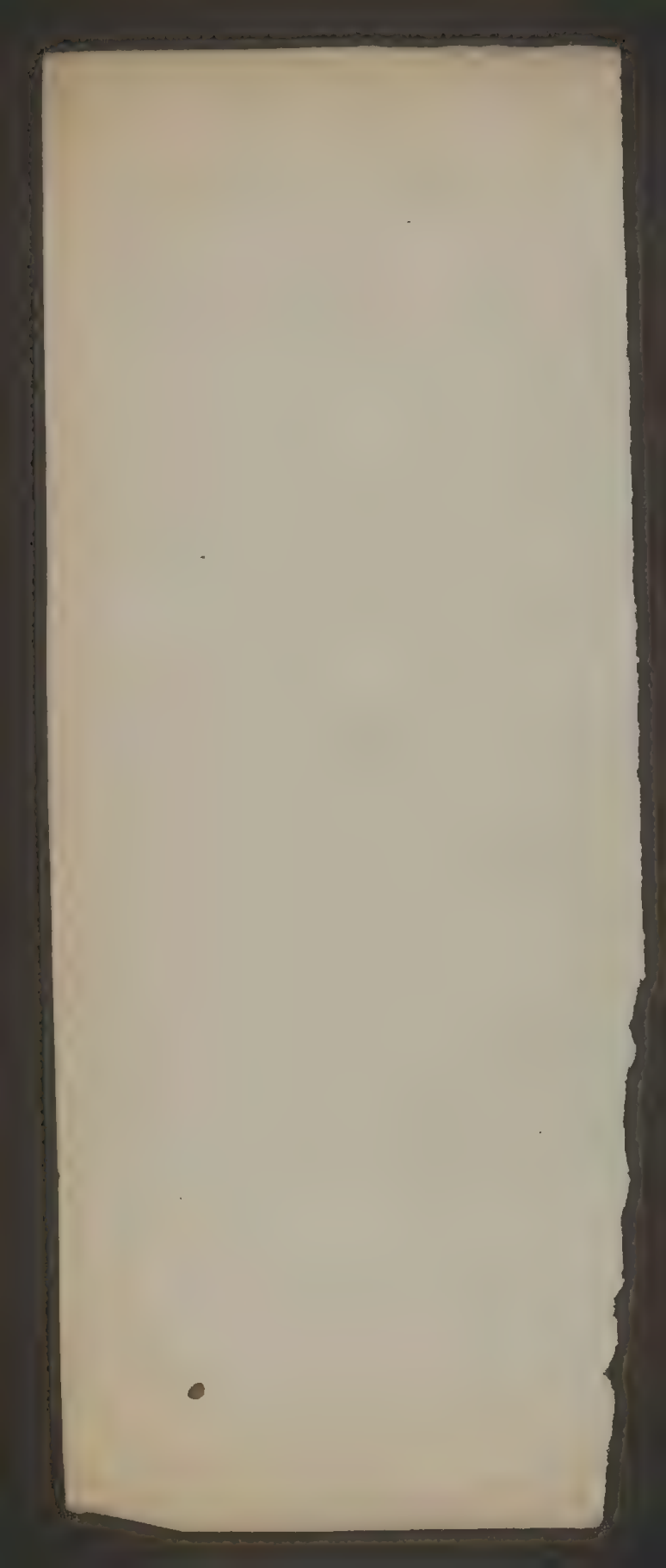
R. 1574 Henryk waleczy po krótkim
rannowaniu br 3 miesiące i 26 dni
d. 18 czerwca w nocy z 2 strażcami
przy Gfircim umknął na Wiedeń Węgry
do Francji.

2. 11. Octob.

R. 158. (Ta Tarzu i rozgany wpadli do Śląska
zstąpili tylko i palili kłopotowice
(Zohl. II p. 135)

R. 1591. Anna (córka Anglijska aust. Karola)
żona króla Szwecji III d. 27 maja
przy Gfircim do Krakowa przejechała

R. 1620 w wielkanoc wpadli Litowscy Kozacy
do Śląska koto Lyczowa wielką szkodę po:
czynili górzianom pobiło a reżyty pojmano
i w Wrocławiu obwieśono, między temi
roztłuczono Ligej. Powtórnie znów w
zakupionej sile wpadli 1622 do Śląska
i koto iemysłowa rabowali było ich do 11.000
podobno z Niemiec wracali.

Twierca

105

Kaluzini w XVI wieku r. 1576 Przylęcki
Paluszowski, Myżkowski, Bonar,
Bethman z Ofieka Jan Zebrzydowski
z Zebrzydowie, Mikołaj Brandys, Ko
ściół Arzaka (Kępski) Krynika pag. 27.
12. 1605 d. 25 Aprilis Kaluzini synod
odprawili w Łosie

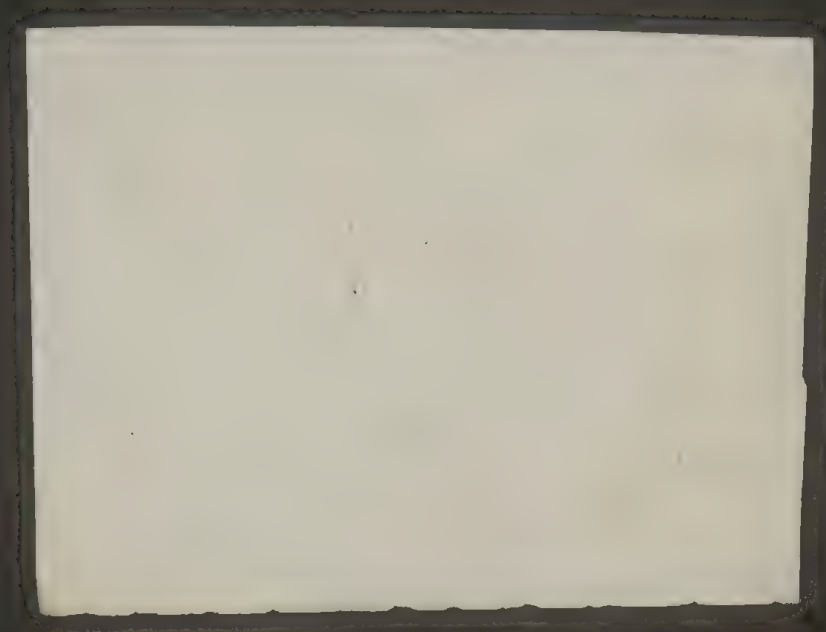

Eufrozyna Izna Głwieciniska leży pochowana
w Krakowie u Dominikanów koło zakrystyi
(Sacrarium) (rytmickiego ołtana?) wraz z
Lisem Polskim albytem czerwym.

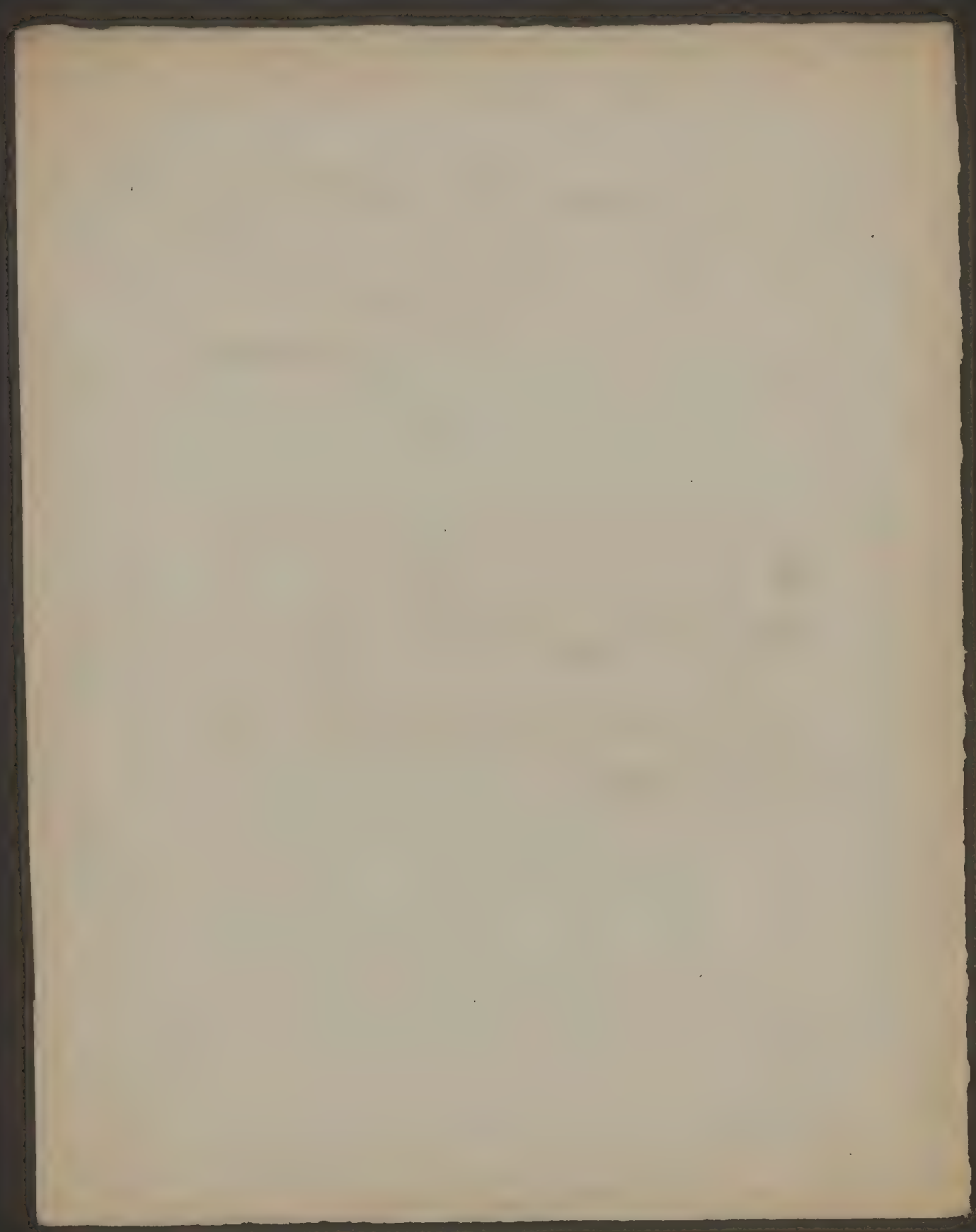
p. 93. Czowżni Propag.

W Głwieciniskim klasztorze r. 1506 było
12 dominikanów.

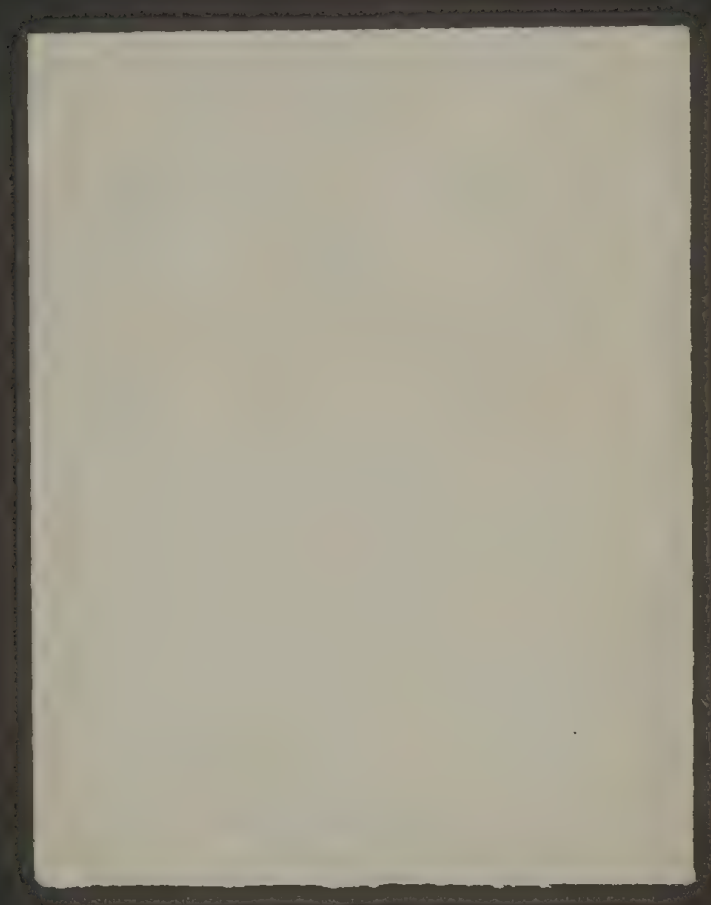
1620 Starosie Gburcamfkiemu na sejmie pozwolono pobor jeden
(na pobory tanowe) rybiar dła trzymania ¹⁶³³ zotawczy
przeciw rozbojnikom. na sejmie 1624 znova to apro-
bowano rownie 1638. i 1640, 1641, 1654 jednak gdy
w tej chwili protestantizm ¹⁶³⁵ zniechcono ja na sejmie
1655.

1638 Poniewaz szereg grodzie tych aqsta przez starosi i
cieste uzywanie znaczenie sie popplyt sejm 1638
pozwolit p. pisac a nowo na co ofobnego pot
tanowego poboru obywateli obiecali ztozyc. ro-
wniez pozwolono im reymen zic sie na sejmie w
zatorze dla obmyślenia środkow przeciw rozboj-
nikom toz samo 1640

diowerykowi oddział 162¹ wracając na
wiosnę z kusznyj pod wodzą Rusinows:
kim Stanisławem pułkownikiem w Łańcuch:
kim i Opuszczimskim Tuzili bróili dalsi
i Tatrówani dla braku żołdu

aż konstytucją dla wstrzymania tych
rozbojów uchwalita oddzielny pobór
na wojsko

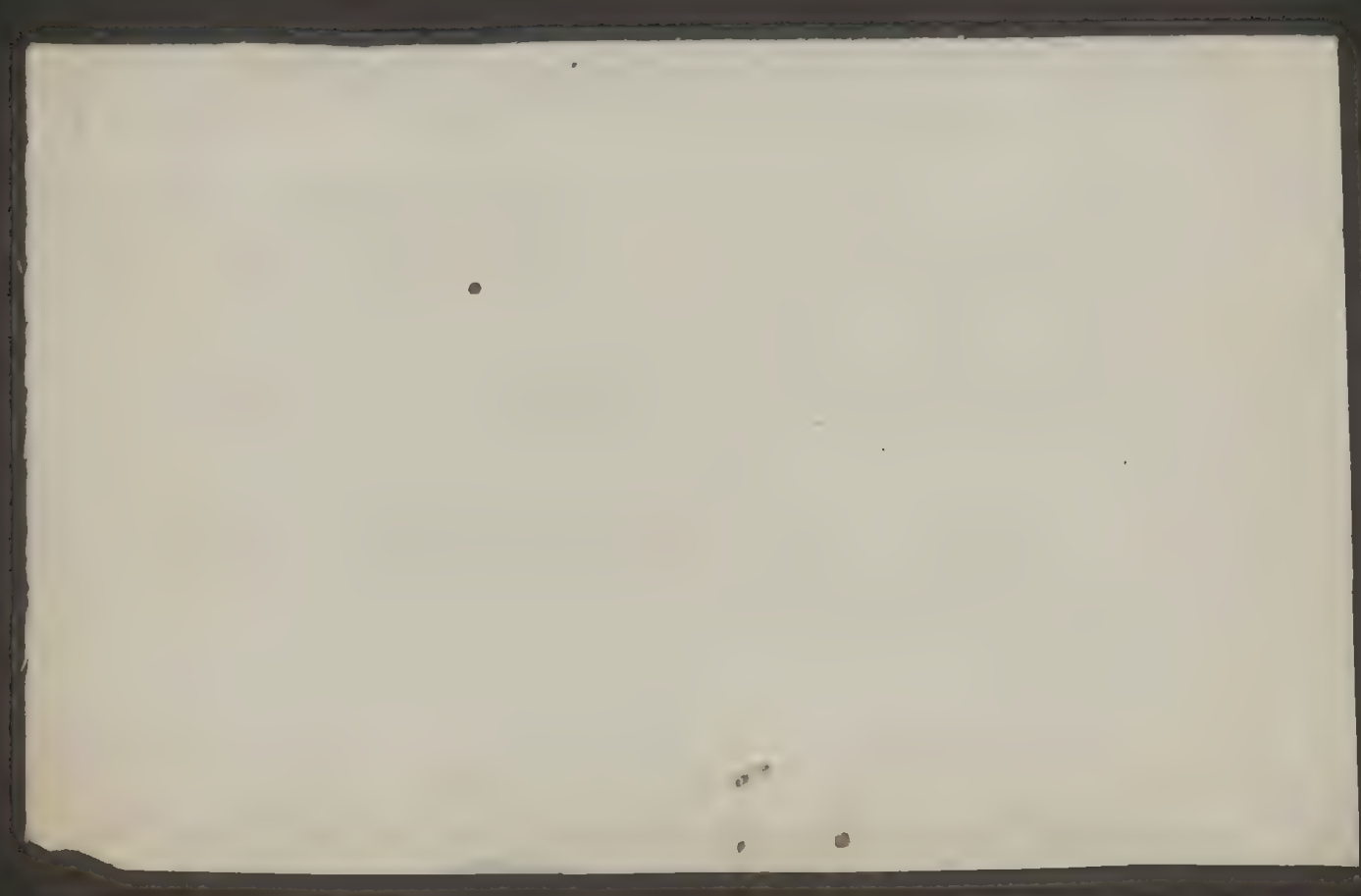
667 na sejmie na poprawę zamku podpartego ~~pr~~ pogranicz-
 nego w Gwiecimię pozwolono wybierać na stołę pod
 Brożkowicami cto od idących ze Szląska ryb od kopry
 po grzyby 10 i dziesięćte drzewo. To cto tylko kupcy
 ptanie mają i przez lat 30 wybierać se być ma t j. do
 r. 1697 i li tylko na poprawę zamku w Gwiecimię
 obracane (Pol. leg. IV p 937.) Wzelaż dochody sta
 tego wcale nie były na poprawę zamku i zamek już
 r. 1696 nad uszonym znacznie groził r. na przetoż.
 1736 na sejmie znowu do lat 30 pozwolono toż samo cto
 wybierać i nakazano staroście ofwiecimskiemu Adamowi
 Boratachowskiemu aby prawnie u sukcesorów by tego
 starosty dubowickiego który to cto przez lat 30 urbie-
 rał na reparacyja zamku nie obracał zwrót tego
 sta pochodów poszukiwał. ~~Pol. leg. VI p. 671~~
 Boratachowski obracał to to na naprawę zamku i ak to
 sejm r. 1778 uznał, prócz tego godził się Smatuchowski
 z miastem Gwiecimem iż mu odstąpiło cto od soli i olej
 wbatwanach do Szląska) wyhodowe. Później ~~zwrócić~~
~~zwrócić~~ ~~zwrócić~~ ~~zwrócić~~ nozwano sukcesorów o zwrót
 dochodów z sta solnego ofwiecimskiego ~~zwrócić~~
~~zwrócić~~ ~~zwrócić~~ i dekretem komisji
 1761 skarbowej r. 1764 zwrócić nakazał; lecz sejm r. 1778 sta-
 1778. rował ten dekret i sukcesorów zaskwitował zupełnie

Vol. leg III p. 614.

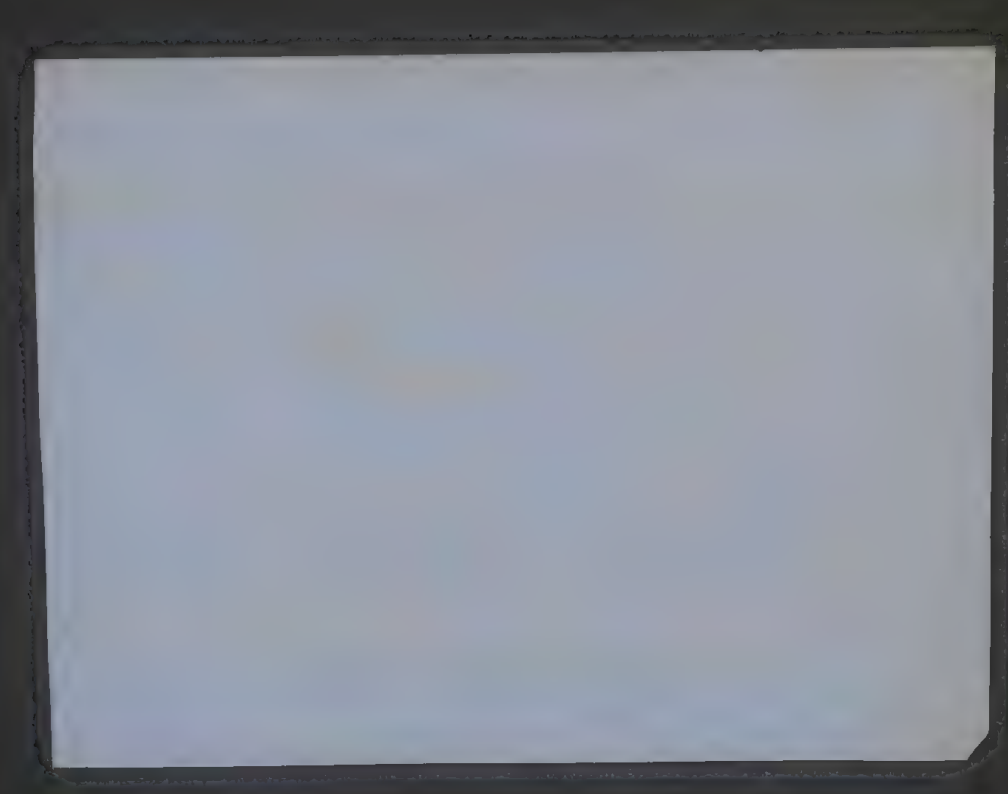
Donieważ komisya do uspokojenia sporów ze szląskim granic
na r. 1627. nie doszła więc r. 1629 nową na sejmie wyznaczono
na której komisja z m. od strony szląskiej był Ławet defnió-
wolski stałosta zatorski z innemi komisarzami razem sen-
nym wojewodą krakowskim Jan Teorzydowski miecznik
kor. i inni - lecz i ta nie doszła. więc r. 1633 nową wyzna-
cono (Vol. leg III. 803) i ta również nie doszła więc r. 1637
nową ogłoszono le. doszły r. 1638, 1642 1647. 1649 1661. 1670
(najwięcej było o poddanych którzy do szląska: Morawy zbiegano już dłu-
1076 dostac trudno było) 1677. 1683 lecz wszystkie te komisje
nie nie się nie przydały bo nie doszły dopiero od Jana III czasu gdy
rezydent polski zaczął być we Wiedniu zaczęto przez niego dypla-
matyczny o koryndy się upominać.

A 1690 na sejmie powtórnie wszystkie komisje po-
przednie nie doszły wyznaczono nową komisję i
do niej 3 komisarzy. soj samo r. 1703.

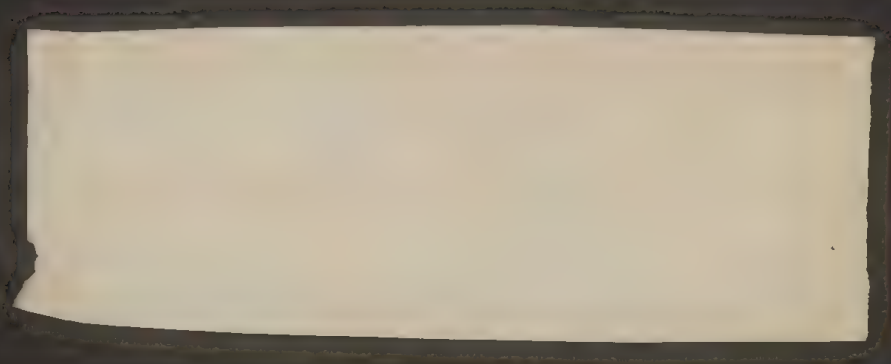
Dla Królestwa Gwizdamskiego po zajęciu r. 1782 bit rządy Austrijanki.
 Szelagi, Piśtafsto grajcarówki i Frydrieffo krajcarówki od r. 1787-1807.
 Dla zachodniej Galicji bito r. 1794 Grosze i Trojaki.
 W Pruszech w Królestwie Warszawskim bito 1835 Trojaki, Piśtaki.
 w Pruszech, Dzierżki, Złotówki. i 1798,
 W Pruszech południowych r. 1796-1797 Szelagi, Półgrosze,
 Grosze i Trojaki.
 W Gdańsku r. 1801 Szelagi.
 W Gdańsku r. 1808-1812 Szelagi, Grosze, Szostaki.
 W Królestwie Warszawskim r. 1810-1814, Grosze, Trojaki,
 Piśtaki, Dzierżki, Półtalara, 1/3 Talara, Talary, Dukaty.
 W Wielkiem Królestwie Poznańskim 1816-1817 Grosze i Trojaki.

1785 d. 22 Augusti de mane circa horam sextam ^{11a} terrae
motus fuit in Zato brevif.

Kriegis Indegawen/kiè, (Borbon/kiè, Alwerne/kiè)

Dziaryusz

zdobycia Zamku Krakowskiego przez
Konfederatów barskich i Wojsko mos-
kiewskie, oraz Zajęcia Galicyi przez Austrię
(opisany przez Piotra Matachowskiego Kasztel. oświęcim.)

R. 1772.

Die 10 Januarii. Wszyscy którzy się tu w Bilsku
znajdowali, wokowani są z Licsryna do Gene-
ralności, tam co się ma być rozstrzygnię-
jarem Jm. Pań. Marszałka W. X. Lit. Kłórego
wokoję do Wiednia. Tenie ex resultado Con-
silio ma wyjechać z Jm. Panem Generatem fra-
cuskim zowigcym się Viomini. Fama volat,
że listy Jm. Zaremby Regimentarza są prze-
jęte od Generalności do rosyjskiego wojska
ordynowane; dano co fine Tenur Jm. Zarem-
bie Ordynans, aby ze wszystkimi Houtmen,
Daulami swymi ściggat nad Wisłę pod Ty-
niec. Królowa Sapieżyńska Krajczyńska Lit. zje-
chata do Licsryna, spodzielani także tu są z
Główną Borchową Podkanclerzową Koronną,
Sapieżyńską Wojewodzinową Abisławską i
Xie Prymas, o którym jeszcze pewności nie
ma.

Die 15 Januarii. Raporty tu poprzynchodzący, które
wyrażają, że w Żebicy, w Wojniczu, w Tarnowie
Moskwa obłożona się, która z Obywatelami
bardzo się pięknie obchodzi; w Kielcach zaś,
w Nowym Mieście, w Pincrowie Moskwa się obło-
żona i Pincrow fortyfikuje, na którą Oby-
wateli bardzo błyskują, bo nie tylko furarze bę-
rą, ale też pogłównie zadawuione, nie uważając
na kwidy konfederackie wybiegają.

Przysła w tymże czasie wiadomość, iż J. P. Regi-
mentarz Łaremba w Koscianach ufortyfikował
się i sam 500 piechoty obłożył, które-
go rachują wyrekrutowanego wojska na 1000
Muszarów Hawalenyi a 600 piechoty Infanterji.
Do tego J. P. Łaremba postanowiła mocniej-
szego ufortyfikowania się tej fortecy i tak-
żem Francuzi sami onere sta sustentowa-
nia jego wojska; o temże J. P. Łarembie mówią,
że miał mieć pod Koscianami podłyckę
z rozsyżkiem wojskiem, która pomysłnie
sta niego miała nastąpić.

J. P. Generał Viomini ~~z~~ warszawskich znakomitych
Obywateli obliżuje, aby jak najwię-
cej mogli podjąć się rekrut ludzi czynić i
oświadcza się, że da na to pieniężnie; już J. M.
Podskarbi i J. M. Marszałek Nadworny, jak od,

144

Włos publiczny sonat, mieli się podjąć tego re,
krutu i rekrutować mają Infanterya.

Die 25 Januarii. Jest upewnienie, że w roku re,
sytym die 15 Decembris zasiadł Koulumacya J.W.
Pozocki Podczasy Lis. a die 17 ejusdem J.W. Krasin
ski Podkomoray Rożaniski. Karły z nich ~~oko~~ o,
sobną ^{ma} (rezydencya; do których przybył 2 Turek
Posel jadący do Przedwielnej Generalności mazwi
skiem Szapiewa, który tamże wysiaduje kwa
rantanę.

Die eadem na Leszyi Zgromadzonych prawie
wszystkich zaciężnych Ichmościów do Ko
na Przedwielnej Generalności w Licsynie a
głoszący się pogodili się z sobą zupełnie J.W.
Radziwiłł, Sapieha i Oginski. Na tej Leszyi
oddana jest Komenda wojska kompulow
go J.W. Malewskiemu ad interim póki J.W. Pod
czasy Lis. nie zjedzie.

Na tej także Leszyi była rzecz o oddaniu Dyg
czyi Karbu Koronnego J.W. Podskarbiemu Ho
ronnemu, ale przynisłata się przywada i pre
skhodzita, że na to nie pozwolono, przeto J.W.
Podskarbi z J.W. Marszałkiem Nadwornym po
wysiedzianym dygodniowym czasie nad sz
robotę z Licsyna do Bielska wyjechali, nie
będąc i raz na Leszyi.

W tych dniach Generał Viomini odebrał upe,

wnienie, że wielkie quantum pieniędzy ka nie,
go idzie; ubolewa nad tem wielce, iż z oporem
idzie wzbudzić ludzi. Tu w Bielsku stanę,
to kanoników Francuzów 60, a uniofice,
rów lakie Francuzów 60. in procinctu viae,
ci wszyscy do fortis mają być dysponowani.
Ea Resultato Rady Leczyniskiej przysiędo do
Rady Wojakowej J.W. Wilkońskiego Marszał,
ka Kijew, ten die 26 Januarii przysięgo in
ordine ad hunc actum czyni.

Die 26 Januarii doszła wiadomość, że Mos,
kwa Dobra J.W. Podskarbiego Koronnego,
Marszałka Nadwornego i Marszałka Hra,
Kowskiego odbiera w swoje dyspozycję. ~~W~~
Officjalistom tych Dóbr przysięgo nakaza,
na super fidelitate reddendorum omnium
proventuum, i z tych Dóbr co było, zabrano.

Diebus ultimis Januarii odbieramy tu po,
myślnie wiadomości, że nasi Barcy, jst
ich na 1000 osób, wysiadują konsumpcyą,
którym teraz J.M. Karol dać pieniędzy, i
le tylko potrzebować będą i wszelką wy,
godę.

Przyjechał do Wiednia Posel Francuski, Prince
Louis de Rohan, który oświadczył, że Dwór
Wiedeński w interessa nasre pomysłnie
wda się, że wkrótce do tego przyjdzie kroku,

iz od nas przyjeżdżę będzie Ablegat.
Tęże Posel Francuski wyraził, aby donieść
o całej potrzebie i wielkości na miesiąc
expensy, którą pieniężną zupełnie wys,
sarczającą przysyłać upewnić. - ~~Wiednia~~
Że Posel cesarski Lobkowitz z Peterberka pi-
sał, iż Moskwa punktów przedugodnych
akceptować nie chciała, abąd wnosić mo-
żna o wdaniu się innych Potęg w wojnę. -
Że siedm regimentów cesarskich posłano nad
Dunaj dla obserwacji dalszych kroków.

Dzie 1 Februaria. Jest upewnieniem nas powieści
ze Marszałek Krasinski jest wysiedlonej
kontumacyi już stał w Presbrowie, zbliza-
jący się do Generalności.

W Warszawie Referendarz Litewski wystąpił w
Delegacji od Króla do Wiednia, już stał
w Krakowie. Szachenberg, kommandant
Krakowski pisał tu do Narodowych, żeby sta-
ł się to bezpieczeństwo na dwie mile
przy granicy, gdzie nie może konwoj ro-
syjski dojść. Stycha, że i Wiedeń o to
samo bezpieczeństwo sta wzmiankowanego
Posta rekrutując pisał do Generalności.

Karłetański przesłany do Generalno-
ści ratione podjęcia się Poselsstwa do Tu-
rek, infectis rebus pojechał narad do Wz.

gier naprzeciwko Podczaszemu Lit.

Die 2da Februarii, to jest z Łoboty na Kie,
Dzielę, a w Dzielu Majów. Panu Oryszerem
Jm. Walewski Marszałek Krakowski, Moni,
eur Choisier. Kommandant Tyniecki pod,
śląpili cichaczem pod Łanek Krakowski
i sam mające piechotę pokrył Koszulanami
białymi, aby się z śniegiem równała i
tak się przedziwiała ukryta, z tej 150 Dzielu
przez osoby wprawdzie subordynowane wy,
robioną wesoło do Łanki i Łanek Dzielu
wacha moskiewskiego za gardło schwycę,
no, tak że ani zawołać mogą, któremu w
tym razie Karabin z ręki uleciał i uderzył,
wszyscy o ziemię wyszczerli. Tu na ten odgłos
Moskwa się rzuciła, ale nie będzie w goło,
wiosni, gdy na nią żywo natężył żołnierze
Konfederacki oraz i z niewolnikami swymi
natychmiast od niewoli moskiewskiej wy,
inowódzonymi łebem do 200 wygnoszącym,
wywręgli Moskwy 300 i przesydzim
Łankę Krakowskiego odebrali. W tym
razie Koraki Moskiewskie wypadły
za miasto na jary Konfederacką stojącą
blisko Łanki uderzyli, ale ze wstydem jej
serowali się do Krakowa. To samo spod
Katy i Lejbregiment. Który się z miasta

przebiegu jedyne konfederackiej posunęły.
Dni 5 la Februarii. Komendy Moskiewskie w
Kielcach, w Pincrowie, w Tarnowie, w Wajni-
can, w Dębicy i po innych miejscach stoją,
ce wiadomości o odebraniu Ławek Krako-
wskiego przez wojsko konfederackie, po-
ścisnęły do Krakowa i pod Kraków w lic-
bie 5000, dołżył się Generał Suwarów i Pro-
nicki dowodzić Koronny z Pułkami Krolews-
kimi na zulkurs Moskwie, oraz na ode-
branie Ławek Krakowskiego przybyli,
atak przypuszczali, porobiwszy ruszo-
wania na kamienicach Kanoników Kra-
kowskich, skąd ognia do Ławek dawali,
co sławo przez półtora dnia, ale nie
nie czekali, bo konfederaci oknami zam-
kowemi ze śmigłowac do Moskwi strzela-
li i nie mało zabili, tak dalece że przymu-
szeni byli poproszć się tego ataku. Za-
mek Krakowski natychmiast opasowany ludź-
mi jest konfederackimi, których się sam-
licy piechoty 1000, a jazdy 200, nad któ-
reimi Komendy ma Monsieur Choisir Ge-
nerał francuski. W sygnie Ławek Kra-
kowskich zostali konfederaci amunicji
bardzo wiele, bo samego prochu wachu-
ją na sto jedynastu beczek, i wynosi na

ludzi, oraz siano i owo podostatek, zgo-
ła, co w tym Zamku zaczęli, może się
na sześć milionów rachować, Na dru-
gi dzień po odebraniu Legacji Zamku za Or-
dynansem J.M. Marszałka Krakowskiego
poprząbowały na sukurs Komendy
Konfederackie; piechota Łanckorońska
idąc przez Twierznię na mostku Bn-
dajskim (około którego asadził mostkiew-
skie były) wielkim ogniem armatnim i
ogiernym poraziła, tak że 40 bra-
na padło, Komendant jednak z wielką
częścią ludzi przez tak wielki ogień do
Zamku przeszedł, jechał także, między
którymi Koracy Tomaszewscy znajdowali
się udani za Moskiewskich i mając so-
bie odwołany bramy Floryjnskiej wjecha-
li do miasta, maszerując do Zamku, lecz
gdy Moskale poznali, iż to nie ich wojsko
było, natychmiast za Konfederatami o-
gnia dawali, których także kilkadziesiąt
padło po ulicach, jednak 200 ludzi jazdy
Konfederackiej do Zamku weszło. J.M. Ma-
rzałk, Marszałek Krakowski oddałszy Kom-
endę Zamku Krakowskiego Monsieur Choi-
sir, sam ukrytym miejscem z innymi of-
ficjarami wyszedł na Grodz, tam zasta-

wazy oblokowang swoję jazdę, zaraz postat na
 broń do Tyńca, który się już ledwie przeprawit
 Na zasadzek przereynajacych drogę od Wtanów
 Królewskich Widge do Jm. Walewski sam azard
 ten ucygnit z ludźmi przy nim będącymi i
 sam przez godzinę utarczka była, gdzie ludzi
 swoich nie nie straciwszy, a tamtych broche
 poraniwszy i potrogiwszy, jednego z tych W,
 Tanów wziął w niewolę, od którego ma język,
 co Moskale mają czynić. Tenie Jm. Marsza,
 Tek Walewski w Tyńcu dotąd zostaje, a o prze-
 reniszych passach między Tyńcem i Łankiem,
 aby komunikacya mogła nastąpić prze-
 myśla. Pisat do Generalności, aby wydane Or-
 dynance były do wszystkich Kommand, gdzie
 kolwiek znajdujących się, żeby się jak naj-
 prędzej ściągaly, póki Forsa nieprzyjaciela
 większa nie przyjdzie. Na tym tedy
 fundamencie wydane są Ordynanse tak od
 Generalności jako od Rady Wojkowej, aby się
 jak najprędzej Wojska ściągaly. Postany jest
 i Generał Adjutant od Rady Wojkowej tak do
 Jm. Putawskiego, jako i do Jm. Zanemby, aby
 jak najprędzej pospieszali ku Krakowu
 Na przeciwdrocznia mocnienia się nieprzy-
 jacielowi, Co dalej wyniknie, ewentus pokaze.
Linca Diem Jan, 8 Janu Februarii. Ogiciu był wi,

Ozianą przy Krakowie. Powiadają, że Ryba-
ków, Zgroń, Królewski i Zwierzyniec spalono.
Die 9 na 10 ma. Stychać tu, że w Krakowie mo-
skwa od Zamku na Grodzkiej i Kanonij u,
licy waty Karata sypać i na nie armaty
miano rakać. Nakazano, aby z Karatej ka-
mienicy jednego cztaka dać z Topatą do
sypiania tych watów, a każdy ich ludzi 5
zakre z Topatami.

Klasztor Dominikański zrabowano i
dwóch Dominikanów zabiło. Ze na sypa-
nie watów z Zamku Krakowskiego mo-
cno przeszkadzają przez ustawiczne
dawanie z armat ognia, od którego co-
dziennie wiele ludzi i winnych i niewin-
nych ginie. Moskwa do Krakowa wiele
fur ze wsiów i ludzi sprowadza.

Die 13. Jest tu wiadomość i jakoby pewna,
że króla Praskiego paraliż z arami przez
pół w nodze i w ręce. Doktorowie decydu-
ją, iż życie jego nie może być dłuższe,
jak do trzech miesięcy, chyba by extraor-
dynaryjną w tym opatrności Boska moc
swoją pokazała.

W przeszłym roku Garsa Wiedeńska i
Hamburska donosiła, że Król Duński ma-
jący siostrę Króla Angielskiego znow

był braty, przez co czuść zmyślow bytu,
 stracił. Dni 17 Januarii Karat z opery po-
 wracając z zong, czego się nikt nie spodzie-
 wał tylko ci co wiedzieli, w areszt wzięć
 kilku ministrów i Doktora oraz i kilku
 generałów tak na morzu jako i na ziemi
 Kommandujących.

Dni 12 Februarii. Monsieur Choisir mają-
 cy niewolnika moskiewskiego sta kilku,
 nasza ludzi na Zamku, postat adjutanta
 swego do Mł Pana Branickiego do miasta K-
 nowa, aby zamiana zobopólna mogła na-
 stąpić aresztantów, na co repositur Pan
 Branicki; że nie jestem Kommandantem;
 lecz Kommandant będący natenczas u Pana
 Branickiego odpowiedział, że żadnej zamia-
 ny nie chcemy, a zamek jak był w naszym
 ręku tak musi być.

Dni 13 ejusdem Monsieur Choisir raportował
 się Jm. Marszałkowi Krakowskiemu, że choi-
 by dziesięć lat tak obleżony był w Zamku,
 jak jest, na niczem mu zbywać nie bę-
 dzie, gdyż ma wszystkiego dosyć, prócz
 mięsa i gorzałki, lecz wina dostatkiem znaj-
 duje się na Zamku, z których gorzałki ro-
 bić ma.

Dowodzi i do z Krakowa, że Szlachemberg Hou,

menendant przesyły miasta Krakowa po wzię-
ciu Łamku przez Konfederatów miał wpaść
w wawaryę, któremu straci moskiewska
jest dodana. Lecieli także mieszczanów
Radnych Krakowskich wzięto do aresztu.

Die 17ma Februarii w mieście Krakowie
wojsko rossyjskie różnymi fortelami ku,
silo się odebrać wzięty przez Konfederackie
wojsko Łamek, ale wszystkie prace i forte-
le, których wzywali, na ichnie samych błędy
i zgubę wrata przerwano. Komendant
wspomnianego Łamka Krakowskiego J.P.
Choisir straszą, bo najprzód rozsłajęcy Mo-
skale w mieście Krakowie samym bez Łam-
ku widzący się, prawie być więzieniami Kon-
federackimi, ostatnimi sposobów wzywali,
aby wspomniany Łamek odebrać, który
przy wszelkiej ostrożności od Konfederac-
kiego wojska strzeżony był Karali muni-
strów naobici podobnych Konfederackim,
a tak udawczy się i przebrałszy za Konfe-
deratów, przypieśli spieszno bardeś do Łam-
ku w nowy wotaję i pukając do Bramy:
Moskale nas gonią, ^{co} otwierajcie ^{co} przdey
nam Bramę, oś jedziemy wam na sukurs
od tego a tego Marszałka postani, Dano co
przdey znać Komendantowi, co by z tem

czynić Karat; on zaś rozumiejąc po prawdzie,
 że Konfederacji (gdyż się zawsze spodziewał przy-
 bycia swoich) otwierać ciem progiem bramę Ka-
 rat, ale gdy postrzegli, że hurmem i stokiem
 wielkim cisną się Moskale na Łanek, zaraz
 porzucił mocno ognia dawać a armat stoją-
 cych przed bramą, a tak owych zmuszonych
 Konfederatów, a w rzeczy samej Moskalów
 mocno pobawszy, raniwszy odpędził z ter-
 enu od Łanki. Ale chociaż tu wielką po-
 nieśli klęskę Moskale, przecież nie przestali
 na tem, bo ^{dnia} 18 ^{lutego} ~~18~~ brzech z pomiędzy
 siebie wybrawszy żołnierzy kusili się tą za-
 mą wypierką czyli wytamąż Dniem po-
 dejść Konfederatów w Łankę, którą Konfe-
 deracji ichnie podarli, lecz i tam za pomocą
 Boga i pilności Konfederatów około sie-
 bie i nieprzyjacielskich sztabach bynajmniej
 nie powiodło się, gdyż siedemnastu trupem
 pozostaw, a piętnastu w niewolę wrzół.
^{zaś} ^{dnia} 19 ^{lutego} ~~18~~ brzech z pomiędzy sie-
 bie wybrawszy żołnierzy ichnie namówi-
 szy, aby dobrze udali rzecz, ubrali po babku
 z chlebem i innemi rzeczami ku pożywie-
 niu potrzebni, nadszali ich do Łanki
 na porók ku sprzedawaniu żołnierszowi
 Konfederackiemu wspomnionej żywności,

w rzeczy zaś samej sta zdrady, ale skoro
do Łamku zmysłone baby wzięty, zadumie,
nie wielkie wojsko czemu uczyli, że
im przechodu Moskale nie wstronili, dom,
nie mając się Kommandant Łamkowy j.,
kolej zdrady sta wojska i sta siebie, zaka,
zad chleba i innego pożywienia kupować
Komunikowick w Łamku i owszem baby
le, przytrzymać rozkaz, a chleby psom
dai, które trzeci godzinę podychały, a
zdrajców w bańkach przebranych szaty,
stracił Karauo. Ponac' dotychczas można
czego nie robić, jakże używają sposobów,
aby stracony narad mogli odzyskać za,
mek. Ale porównać i to trzeba w jakiej
okoliczności, pilności Konfederackie wojsko
dotychczas zostaje w Łamku. Nie masz za,
dług dnia, którego by nie kusili się Moskale
le podejść Konfederatów w Łamku, co
dziś w Krakowie, ale Konfederackie
wojsko w Łamku nie się na to wzięło,
ko nie słowoz, co z raportu J. Cholsir
Kommandanta do J. W. Walewskiego Marszał,
ka swego poruc' można, który temu
oznawia, że we dwóch godzinach może
Kraków miasto całe odebrać, aby tylko o,

120

Koto Krakowa Komendy slauzdy Konfede-
rackie, a to żeby tım więcej pobily zostat
nieprzyjacieli, gdy za miasto wychodzić przy-
muszony będzie.

J. Oginski przejeżdżający z Warszawy do
Wiednia konwojowany był od J. Branic,
Kiego z Utanami z Krakowa do granicy pro-
skiej pod Myślowice, który zostawiwszy w
Fryszladzie żonkę swoją i dzieci, pisat do
J. Helmana Lit. Oginskiego, upraszając,
aby się z nim raczył widzieć, ale Helman
ani odpirac ani do niego iść i z Leszyna
pryjechać.

Raportuje Senie J. Komendant Ramku
Krakowskiego J. Walewskiemu Marszałko-
wi, iż w lochach powyższych pienigdze,
jedne za sol zebrane, drugie kasy Lejbre-
gimenda Ewardyi Koning, trzecie kasy E-
merata Suwarowa, czwarte drugie dysigay
czerwonych złotych osobno stworzone i berdy,
nowane na Poselswo do Wiednia J. Ogini-
skiemu, Referendarzowi Lit., o tych tedy
pienigdach osobno karide lokowanych, do-
wiad J. Walewskiemu, Marszałkowi, iż
ty je radz jemu przestac, gdyż mu na tam-
tem miejscu nie są potrzebne, ponieważ
Lejmgow żadnych nie daje, gdyżby za tım

pieniądze nieby dostać nie mogli), tylko
żywi wszystkich ludzi.

Tę Wpłynęła do rządu tu z Lisszyna do Bielska
wiadomość, iż J. M. Mierzyński Starosta
Łosicki, Marszałek Województwa Białego,
go pod Ławkoronę w roku 1771 od Genera-
ła Suwarowa zabrany i w niewoli stugi-
cras będący, lenie rancessowany i re-
wersowany wypuszczony jest z niewo-
li, który po stugicji byłności rezydujący
w Warszawie wyjechał do Drezna, gdzie
do Generalności przybywszy mile od wry-
skich był wilany. Z okoliczności racho-
żących już dawno Kłotni, między J. W. Kwa-
zińskim Marszałkiem i Polockim regimien-
tarem Generalności z kontumacyi w Trans-
sylvanii wychodzących wystano z Trybuna-
łu Generalności Delegowanych J. W. Łopacińskiego,
go Upiskiego, Birara Wołyńskiego, Marszał-
ków i Sarneskiego Konsyliarza ziem Prus-
kich, którzy mają sobie zlecenie w Instruk-
cyi danej od Generalności aby ich pogodzili i
nie wprawić z nimi pojechali do Lisszyna,
półkę raportować nie będą, co zrobili i jak
ich pogodzą. Wzruszy martwizę, dobrze ży-
wiący Gierżanie i stępną o tak bezbożnych
Kłotniach, których manifest J. W. Polockiego

21
ekskuzowana Lubaczewskiego oświeca. J.M.
Putawski i Taremba odpisali Generalności,
że na sukurs Krakowowi przyjąć nie
mogą. Putawski ekskuzuje się, że poroko-
menderował ludzi, jednak 150 piechoty
przystąpił do Tyńca, a sam porobierawczy
ludzi, z Tęczywąry się z J.M. Marszałkiem
Smoleńskim Kossakowskim wymanewro-
je lub pod Kraków, lub gdzie indziej stać u-
czynienia dywersyi. Taremba zaś odpisał,
że nie sądzi za rzecz sprawiedliwą, aby
sam miał pójść sukursować, lepiej War-
szawy pilnować stać uczynienia dywersyi.
Przyśreśli tu na Białą pewny raport, że
J.P. Trzeciak po objęciu miejsca po J.P. Sa-
wie kilka polityczek chwalebnych z nieprzy-
jacielem odprawiający, rozprószeni wie-
lu ludzi potraciwszy został w Województwie
Świeżo Ptockim. Dostało tu nieomyślnie i pra-
widliwe wiadomienie, iż dywersya Łęczy-
ska i Rawska w Ławaku w Wielkiej Polce
przez rozsypanie wojsko jest zniszczona,
a Łęczyńska dywersya w Lubochni pod Piotrkowem
jest rozprószona. Dywersya zaś
Łęczyńska pod Komunią J.P. Drzew-
kowskiego roduwistrza w Bąkowej blisko
Starąsowa w Województwie Łódzkiem

w powiecie Radomskim trzęcego na Tur
przez nieprzyjaciela wroga, Sakie ledwie
J. Drwontowski rodmistrz w Kittka Dui
Koni rejtrował się.

Prusacy nie przestają dotąd w Wielkiej
Tolsce czynić exorbitancyz gwałtowne
z uciemiężeniem Obywatelów i Ducho-
wiewstwa.

J. W. Wareszcyński, Marszałek Łęczyński
z J. W. Lienskim Konsyliarzem Oświęcim-
skim Delegowani będą do lustrowania
skarbów Łęczyńskich, pierwszy po-
jechał do Łęczyńsk i tam chciał zado-
syć uczynić wtorionemu obowiązkom,
lecz Ojcowie Paulini nie dowolili tego
bez konsensu Generalata swego, do którego
Ojcowie Paulini postali i za sydzien-
nia nastąpić rezolucya.

Donoszą z Warszawy de data et die 23^{go}
nuarii, że Król Królem będzie zapewne, pro-
wa nam odmienić do woli Generalności 14
Dzie.

Tł. Pan Karol Jan Brzaski Towarzystwa do
Turck podjęć się nie chce z przyczyny, że
nie ma z kim, czeim i o czeim odprawie
tę tak wielkiej sumy.

Mówią o tem także, że Tł. Kier Biskupa

Kamieniecki ma być wysłany od Gene-
ralności w Poselstwie do Wiednia.

Dzi 10 Februarii Donosz, że Moskwa swo-
ch wolniej posługuje z Obywatelami,
jak dawniej przez prowiantów, które O-
bywatele tamtejsi na Tureccyżnę mu-
szą dostawiać, za to jednak furarze oby-
watelskie godzić się wolą z Liverantami na
pieniądze.

Kuryer z Wiednia do Warszawy przybiegł
powsłownie już, aby J.M. Pan Oginski Posel-
narnaczony do Wiednia jak najprędzej
przyjechał.

Z Węgier donosz, że Biskup Kamieniecki
i Lboński nieśli jechać naprzeciw,
ko Krasinickiego, ale to podobno po dro-
dze do Wiednia, na Poselstwo od Generalno-
ści tak stwierdza i domysla się tego, że
też zaś przyrzany wyprawienie tych dwóch
Posłów do Wiednia chwalebnie głośli, że
Pan Lboński jako szwamiak rozumny i Pa-
niola dobry przydany piecowarennu.

Donosz z Warszawy, że Granowski Woję-
woda Rawski razem z J.M. Panem Crackim
Strasimkiem Koranym, porozumiewają
całe interesa w Generalności odjechali
stamtąd.

W Litwie donoszą, że tam wszystko całkiem
cisze, choć iż Kto porwie, to potrosze i
wreszcie karą Tapis i gonią Houfede,
ratów.

Pan Salden pełnomocny Posel miał Pać
Dwadzieścia punktów ministrowi prus-
kiemu, którego zatrzymuje w Warszawie
Pana Kwileckiego. Karość Wschowskie,
go wyznaczono Posła do Berlina, aby
pierwój miał respons na dane punkta
reczonemu ministrowi.

Twór Wiedeński nie mogący przemówić
Króla pruskiego (a nie chcą o to woj-
ny poczynąć) deklarował Królowi Pol-
skiemu, że go na tronie uszyma.

Radiwiłłowski Dobra wszystkim z sekwe-
stru wypuszczono tak się domyślać, że
do za interessowaniem się Króla prus-
kiego.

Łukawski razem z awanturą warszaw-
ską z Kosińskim wchodzący przywrócić
do Łęskobrowy, którego J.W. Łomienicki
Putawski ukrył i schował, że nikt o
nim nie wie i dotychczas w więzieniu
siedzi.

Dzi 18 Februarii. Jadący do Wiednia Posel
od Króla Tuli Polskiego J.W. Oginski, Rufe,

123

Cesarz Lidewski w Opawie popasał. Była z
Wiednia uczyniona dyspozycja, aby z honorem
od łamczyniej był przyjęty Kommandy, ale se,
go uniknął J. H. Poset, gdyż prywatnie tylko
na przedmieszcium Opawskiem w austeryi pod
tęszą koroną (gdzie i cesarz I. M. pod bytności
swoją stał) dokonywał się, tam mu był przyda-
ny sztylwach cesarski. Ten Poset u żadnego
z Panów tam Polskich rezydujących nie był,
ani se od żadnego z tychże Panów nie miał
wizyty. Tęgi dnia ruszył do Dorchester, gdzie
pierwszą nocą, tam za rekwizycję Pana Le-
nerata Opawskiego miał Janu w Patacu Wgo
I. M. Pana Bernarda pisać pokojów, i wreszcie
grzeczność czynił mu, Pan Bernard młody.
Był pyławy, powtórnie ministerialiter Król
Pruski od Dworu Wiedeńskiego, co robi wojsko
jego w Prusach i państwach Polskich? odpow-
wiedział, że interes aliantki jego Czarowej Jej
Mości, której sacrosanctę przyjaźni dotrzymy-
wać chce, wyciąga tego po nim, aby wojska
jego zaszadowały się w polskich państwach.

Z Warszawy die 24. Januarii.

I. M. Pan Buryński Prezydent Sudejskiego
Dworu w Londynie przystał punkta do
pokoju utworzone z Europejskimi Dworami:
1mo Aby Król Pruski panował na tronie,

2te Zwarancy Moskwy znieć. 3^{cie} Wol-
ne Narodowi Polskiemu Sejmowanie.

4te Ustąpienie Moskwy z Polski. 5te Umo-
wienie tego wzyetkiego, co było.

O strasnej akcyi z Wiednia donoszą, że
do jadącego w Karacie lekarza Telli strze-
lano, nie inn kula nie strzodziła, Kare-
ta tylko postrzelona, winowajca złapa-
ny jest, indagacya jego niewiadoma.
Dodają i że we 24 godzinach z tamtego
wyjechać musiał Rezydent Pruski,
czyma wyjazdu tego niewiadoma.

W ostatnich dniach Lutego se następu-
jące wiadomości i ciekawości: 1mo W
dniach przed zapadnięciem Niedzieli Moskwa
a Skakowata Zamek Krakowski w ten spo-
sób: Napędzono chłopską ze wsiów oko-
lic Krakowa nabranego, Drabin dostał,
ktem znieśli do Łankow, i tak po
Drabinach najprzód chłopi z przyni-
mami moskiewskiego srebra, a moskiews-
ki kotelnik z nimi gęsto dając ognia
zbliział się. Długo wystrzynał Komonen,
dane Zamku Krakowskiego, wzięli się
do odciętych porwał, aby tam lepiej z nie-
przyjaciela porzytkować, tak dalece, że
około 50 chłopa z Drabin do Zamku pędzi-

ci, a gdy Moskwa już się blisko pod-
sunęła, dwi dopiero straż Łankowa po-
niżej i tam bez żadnej szkody Przasidium
Łankowe bardzo wiele Moskwy padło,
która ze wstydem rejdować się mu-
siata. 2^{go} w Sobotę Łopuszka J. Inia
ostatniego Łutego z Opawy wyjechał
Doktor panu J. Czerwego Szolastyka
Krakowskiego ^{dia} obligowany przez z lic.
by najpiśmowszych J. W. Wojewody Łęczy-
ńskiego niebezpiecznie zachorzałego w
tych dniach. Ten stał w Bestwinie w
Łopuszce Niedzieli i wyśledzono kilka
godzin narażu, że się odstawy do Dę-
browy.

Martins. Łopuszkarz, że w Bestwinie
J. W. Marszałkowie: Krakowski, Bielecki,
Warszawski, Podlaski, Chomętowski, Ko-
syliarz, Brzostowski, Kartelan^{ie}owie, Ko-
marski Kasztelan i innych wielu offi-
cerów odebrali wiadomości, że we Włocławku
Łopuszka Moskwa znówu atakowała
Łanek. Zdaniem do Brany Łankowej przy-
puszczony i miny zasadzone wystraj-
mał również jak pierwszej Kommandant
Łankowy, tak, że już Moskwa Dring
wygrzała w Drzewiach, że w tym razie

moce obojczy strony starcie i ogień
gesty, jak powiadają (zginęło żołnierza
moskiewskiego około 1000, a zamkowych
prostych gembuów 30, officerów dwóch)
nie chwalcie tu bardzo tej dysymulacji
Kommandanta Zamkowego, która była
okazy, straty kilkudziesięciu ludzi.

Lic zapustający odebrali tu od Kilkun O.
bywatelów z Astwa i z Województwa
listy z rozaleniem się na niegigiliwę
zbyt Konfederacy Litewskiej, która tu
niejszami nie tylko opiechłone podbi-
jała, konie porabierata, ale i na oso-
bach wielu ukrzywdziła. To samo daje
się widzieć w skutku niesprzysiężnym
tu w Kijstwie Oświecimskiem i Łabors-
kiem, gdzie ta Litewska Konfederacja
obrała sobie stanowisko.

J.W. Marszałek Petelki przybywszy z
Doradna do Licszyna do Generalności
od niej był mile przyjęty. Ten nami-
jesdował się wprost przeciwko Danij
na siebie submissyji w Warszawie i
ten manifest w grodzie Oświecim-
kiem oblatował. Jak słychać ma
być dana Komenda Pomienionemu
J.W. Petelkiemu rząd 800 ludzi, z który

mi Barsey ciągły ciągły do Polski.

Z przyczyny niezgody między J.W.W. Połockim i Krasiniskim stycha, że J.W. Krasinski intencyonowany jest Marszałkos, two Generalne rezygnować.

W Tarnowie pozostała Kommandę Moskiewską Rudnicki wyrzucił. J.W. Putanowski Kommandę swoją napędza na Dreni, crowskie wory i se zabrat. Helman Ogiński znaczne od Francuzów odebrał niewiagrze subsidium.

Dzie 8 Marcki slangli w Presrowie J.W.W. Barsey: Połocki i Krasinski. Wyruszo, na im rezydencya w Tulczyku, Karidy a nich będzie miał osobny zamiek sta się, bie.

Kasztelanowa Połocka w Dreni rezy, dująca z ludzi saskich redukowanymi zwetbowata i zrekrutowata 800 rios, niery, których Braku swojemu Helmanowi w tych czasach odsyła.

Generał Fruski Dalwig pewnemu przy, jasielowi z Polaków powierzył, iż Prusacy kordonem swym aż po Wartę zasiggnęci mają i do nieochybnie z przyczyny upatroszonego pretextu stycha, nych katników w ⁶⁰⁰⁰ widzących z cignę

Artylerję z Kraju zaraziłiwego.

Dzie 1ma Marcii w Łatorze żona Doktora, wi Łankiejarsku umarła. Putkownikowa Orackewska tam na Kuracyi byłą, ca, jui się w drogę wieczności przystawata, ostatniego wyjścia Ducha z ciała okrekuje. Tam P. Marosła Łatorski niecierpiący bardzo. Chciano na konsylium sprowadzić z Krakowa Doktora Raduskiego i o to przez umysłus arto, jeli dopraszano się po J. Braniczku, ale Łankiejarski zawód, nie pozwolił przystąpić do Krakowa, choć wcale gwałtowniej potrzebie.

Dzie 10 Marcii J.W.W. Petzki, Podlaski Marosławowie wyjechali z Bielska do Przorska na przeciw Barzdim, tam jui znają, dużej się.

J.W.W. Krakowski, Oświęcimski Marosławowie na Tyńcowi wybrali się. Za nimi Generał Wiomini i Józef Łapiesza Regimentarz Litewski, mają także po, spierają; Józef eras potkare skutek ich samych.

Warszawska gazeta donosi: że z Warmii przybiegła artofela do Warszawy do króla Kili uwiadaniając o tem, że

Król pruski Kapitulę Warmińską na „
 Karat, aby na Erektę, Archiwum i Wy-
 pis całej Warmii podano. Wnoszę śledzić
 Klirę, iż oczywiście Król pruski daje znać
 iż Warmię chce na siebie odebrać. Mówię
 i to, iż Dign Biskupowi Warmińskiemu te
 sprawy Króla pruskiego dobrze zdawna
 wiadome, bo kiedy (dawniej przed tem) Kom-
 menda Pruska do Warmii weszła, Biskup
 Warmiński z Łódzka miał postać pe-
 wny jakiś papier ręką Króla pruskie-
 go podpisany, który gdy dobiegł Kom-
 mendant, zaraz z wojskiem z Warmii
 wymaszerował. Tui nie daję wiary,
 aby się Król pruski miał Karat do o-
 debrania Warmii najwięcej polegając
 na słowach od Talberna wyrecytowanych
 o Królu pruskim: Przyjdzie nieraz
 go na koniec temu paterercowi andrej
 monety. Dostrumiciwają się, że Cesarz
 Tui z Moskwą wszędzie w alians prze-
 ciwko Prusakowi i jemu przytył rogów.
 Jhr. Granowski Wojewoda Rauski z Łódz-
 ka pisał do Biskupa Kujawskiego o-
 najmuje mu o swojej intencji, że
 mimo wszelkich względów jedynie
 przez obowiązek sumienia będzie się

z tymi Tęczyt, Młody Mary, Praw i Wol,
nosi bronią. Long zaś i siostrę onęję
ma lokować w Opawie.

Dzie 13, 14 Marci. Polycerka znajdowała
się pod Krakowem, jedna pod Hobiery,
nem Marszałek Krakowski z Branickim
polycerka się, gdzie awantura Marszałka
Krakowskiego Kawalerza odebrała nad
Włocławem; Druga polycerka była pod Tyń-
cem Litwy pod Kommandę Regimentarza
Lapiewy z Pułkownikiem Langiem,
gdzie dosyć dobre Litwa opierała się,
a jak przysłał sułtan Langiemu In,
kawalerji przysłał, już w ten czas
Litwa zaczęła retyrowania się, gdzie
obawiano zostawiać od nieprzyjaciela,
takiego wojska musiała się retyrować,
wac w płaci przez Wiedeń retyrować
się, tam wiele Litwy miało paść i pa-
sować w Wiedniu. Marszałek Krakows-
ki raport mając o polycerce Litwy
z Pułkownikiem Langiem, sułtan
postał, lecz ten sułtan nie mógł
przejechać. To były tedy polycerkiach
J. Branicki postał dobić z office,
nem prosząc na parol Ichłl. Panów
Marszałków, aby do niego przyjechali

w narnacroném miejscu i w lierbie umó,
wionej, szło się radości i Marszałkowie
Kwakowski, Regimentar Lapiecha, Tyberg
Marszałek Inflanteki, i inni Konsylii,
nie na tym parolu znajdowali się, tam
głównie byli od J. P. Branickiego przyje-
ci i stałoby się przyjacieli szampa na-
cieli, wiele dyskursu przy flance by-
ło, ale J. P. Marszałkowie na pytanie J.
Branickiego wrażliwie odpowiadanie
dawali. Lidwa stała wryszka, która tam
się znajdowała i w liestwie Oświecim,
skicem jest do z pod Kommandy J. P. Kos-
sowskiego, Marszałka Smolenskiego,
która poszła w górę po podjęcie pod
Tylicem, o której owinują, że w wrysh-
kiem zginie, ponieważ jest lud nie
mieszający subordynacji.

Dzie 19ta Marcii. Marszałek Kossakow-
ski mający raport o klęsce swego
wojska na ten czas znajdujący się
w Czesłochowie bardzo zadowolony był
na J. P. Regimentar Lapiechy, który
mu i nieprzekorności jego zgubił wo-
jska przypisuje. Ten Marszałek Kos-
sowski zabrawszy resztę z pod
Czesłochowy swego wojska oraz i z

Lieutenanta Oswiecimskiego przymaszerował tu na Białą i gdziejsz wdrzeć się z J. B. Regimentarzem Sapiechą, Kłóre, go nie zastawszy, gdyż pojechał do Przeworska, ubolewał. Tenże wojsko swoje tu przy granicy zgromadziwszy z Generalnością wprzód rozmówczy się ma gdzieś przez Podgórze ku Litwie.

Dzie 20ta Martii. Dochodzi tu do Białej przez szpiegów słuchy, iż Branicki ma tu sięgnąć w Liechtwona Kawa, lewy.

W polityce pod Tyńcem do dnia 13 lub 14 Martii odprawioną miało się kilka oficerów z Putków i Komendy J. B. Branickiego, między Kłórem i Rosmistrem Babasowem szereg, Kłórego niedytko putki, ale i J. B. Branicki bardzo ratuje, z Konfederackiej ras Komendy szereg kilka nasu ludzi i oficerów dwóch, a jedenastu plejserowa, wych. W tej tedy akcji pod Jaską wyżej wybarioną Rosmistrem Lidewskim zowiszy się Ryk i Japał Generata tu, warowa, Kłórego chciał prowadzić do oboru Konfederackiego, lecz tenie

122
General opierał na się, którego zaczęły
ptarować, alście Lejpusarzy przy-
biegłszy na sukurs salwowali tego
Generalata, i jeden Lejpi Hussar wymie-
rzywszy do tego Rodmistrza Ryka oko
mu wystrelił, drugi plejser w głowę
dał śmiertelny, którego do Tyńca zawie-
ziono i tam decumbit, lecz nie ma na-
dziej, aby żył. Mówią tu o ostatnim do-
bywaniu Hamku, że Absolonick odebrał
plejser od kuli armatusch w obydwie
nogi, tak dalece, że wyprę kolana ustro-
cone rozstąpiły. Ptackenberg przebrany
Kommandant miasta Krakowa ten naj-
pierwszy z ludźmi swymi był do ad-
mirała, o którym mówią, że od kuli arma-
tusch jest ranny, a ludzie jego wielką
kłopotę popraci.

Głoszą tu na Biedzie, że Georgianie i
Egipcyanie bunt przeciwko Turkom
pośpieszili, przerw co wnoszą sobie, że
Turcy wojny już nie chcą, ale bardziej
brakadała pokoju rzygają sobie.

Dostała tu wiadomość z Lidwy, że wie-
le wojska moskiewskiego w Ławden
Kraj wesoło, skąd wnoszą sobie, że Tur-
cy rzygają pokoju, kiedy wojska moskiew-

skie w kraj Polski przegimnają się.

O Marszałku Beklewskim pełne wiado-
mości są, że nie było to wojsko jego, ale
i sam jest ztapany, tak dalece, że się
wojsko jego nie mogło ratować, które
po części referowało się przed nami
nisi, za którymi nieprzyjaciel w se-
brony poszedł i wszystko zniszczył.

A Miednia donoszą, że Posel Referendarz
Lilewski Ogiński miał audyencyę u
Kajarskiego Cesarstwa, który w in-
strukcyi mającej w pierwszym punkcie,
aby upraszał Cesarza Tmł, aby dla Na-
rodowego Polskich mieszkających w je-
go kraju nie było pozwolone azylum
na to Cesarz Tmł odpowiedział, że jak pro-
szko staliśmy w moim kraju na mieszkanie,
nie, tak zaraz prosili mnie o azylum,
którym wyprzedem i odmówiłem nie mo-
gę. Ta odpowiedź uchyliła wadę 70.
Referendarzowi Ogińskiemu do innych
proponowania punktów. Tak prosi-
ko ta wiadomość odpowiedzi cesarskiej
doszła Generalności, tak zaraz publi-
cznie w Gessynie oświadczył wrysz,
kim generalnie narodowym mieszkają-
cym na tamtym miejscu Tmł Bu Mar.

125
szatek Litewski Pac Łę Łaskę Cesarstką, z
której wyszły generalnie kontenci byli.
Die 22 Martii. Obierają tu pewne uwia-
domienie, że J. H. Krasinski Marszałek Gene-
ralny z J. H. Polockim Regimentarzem Ge-
neralnym pogodzili się, już w zupełnej
zostają przyjaźni i harmonii, którzy
w tych dniach mają przybyć do General-
ności.

Die ejusdem J. H. Pan Braniccki z Putkawi
i z Infanterią moskiewską dwóchset
ludzi wynoszą i z dwiema sztukami
armat stał tu w Nizkowie w Kłach,
który chciał profitować z dywiryi Li-
lewskiej stojącej przy samej granicy
na Białej. Tenże J. H. Braniccki omyslił
się na swojej imprezie, bo nie nie wstę-
pił, tylko czterech genierułów i jednego
officera z dywiryi Litewskiej bawigee,
go się około Kł, a wystawił patrol
we 300 ludzi ku Chotnowu dla obserwo-
wania Litwinów, gdzie się oblokowali,
gdy rapport przyszedłszy J. H. Branic-
kiemu donoszący, że nie tylko wojsko
Litewskie, ale i Koronne, już nie przy
granicy, ale w samych granicach cesar-
skich uwaruiowało się, przeto J. H. Branic-

Ki infelits rebus marze swój obrócił przez Łe,
tor ku Krakowu, wytrawny pogłównie i re,
szę ludzom iynności.

Dzie 26 Marsia. Dochodzi tu wiadomość przez
spriegów, iż Moskwa niedylko Wionia, a,
le i Bielany, klasztor OO. Kamendulów, Ligrz
z tego klasztoru wyprowadziwszy, tylko je,
dnego Liedzka zostawiwszy, forsyfikują. W
tych dniach przybył tu officer od Kommen,
danta Zamku Krakowskiego z listem, który
w ten opisany sposób uczytnił arard, tj.
J.H. Kommandant Zamku Krakowskiego,
widząc że już dawno czas żadnej Kommu,
nikacji nie ma z J.H. Marszałkiem Hra,
Kowakim i nie wie, co się z nim dzieje,
ani czy Marszałek Krakowski nie wie,
co się w Zamku dzieć może, przeto u,
myslił J.H. Kommandant z Zamku wy,
stać Officera i proporycyę uczytnił
wszystkim Officeroim, który się arard,
wai będzie, rekonstruując im, że jest
jedno od Kuli zgingi, co i ten arard
uczyni. Ten tedy officer, który jest tu
przytany zaraz się oświadczył z Komdu,
cyę, aby J.H. Kommandant dał mu sposób,
jak ma przejść do Tyńca. J.H. Kommandant
dał mu taki sposób, że jak przedko z bra,

110
my wypuścić cię Karę, tak zaraz pojdziesz
prosto na szylwacha moskiewskiego
stojącego przy Grodzkiej Bramie, który
gdy na ciebie będzie wołał Chul! odpowiadaj,
Daj, że swój; a gdy się przybliżyć będzie,
staraj się go koniecznie zabić, a ja w tym
samym czasie, gdy się zbliżyć będzie do
szylwacha, alarm na wszystkie strony
wyrzucę. Moskale będą rozumieć,
że wpadłem na nich do miasta, zabra-
wiał się być do tego alarmu, aby tym
czasem zabijemy szylwacha przystąpię.
Dziś to się to wszystko, alarm wyrzuci-
my, Officer zabijemy i zostawimy w
branży szpada szylwacha, wrócę na
Piasek, a z Piasku przeobrażę się ina-
czej do Tyńca przyciemni, którego tu Kom-
mendant Tyński konno odeśła.

Ten tedy Officer ma dyspozycję Kom-
mendanta Łanki Krakowskiego, aby z
rapportem przyszedł, który, gdy do zi-
szi Kapitan i chorągwi ma sobie
deklarować. Ten Officer od wszyst-
kich tu w Bielsku był pięknie przyjęty,
i do Generalności pojechał, który czynił
relację, że na niczem im nie służywa,
tylko na jednem miejscu i drwach, w

niedostatku sedy misra, Konistie misro
jedug, do którego jwi sz przyzwyczajeni
i 30 koni jwi przez ten czas zjedli.

Ten Officer czynił relacyę, że w ostat-
nim ataku w Miszopusty od Moskwy
czynionym ze wszystkich stron do tam-
ku jwi Moskwa przez Seminarjum Mis-
syonarskie znajdowała się w tamku i
bateryy, jedug z armatami odebrata;
postroczony to J. Kommandant tamku
wielką porę uderzył na tej Moskwę
z bagietami, sam 250 na miejscu po-
strzył, a Konfederatów 39 z plejzera,
wanemi zostato.

Dzie 28 Martii. Upewniali nas dawniej
o przyszłym pokoju, a teraz twierdzą,
że ^{sta} Generalna wojna nastąpi.

Funkeł mioty być takie, którym się
Francya sprzeciwiła, Austryi i Har-
stwi Szickie, Królowi Pruskiemu War-
mia, i Moskwie po śmierci Birona,
Kurlandya i Inflanty, ale podobno
na śmierć Króla pruskiego czeka-
wać będą.

Do traktatu ma być miejsce narwa,
crone niedaleko Belgradu, Ortow jawo-
rył i Obreszkow dawniej w Turcech Poset

51
wysnaczeni, Feldmarszałek Romanow
we Lwowie spodziewany; z prowiąka-
mi z Ruskiego Województwa na Wołosz
czyżby zatrzymać się Karano, jest do
coś dobrym znakiem.

Historja Xcia Marcina w Rzeszowie
z Ligiem Kasprem (który przez woj-
sko Xcia Marcina był wzięty i przy-
prowadzony do oboru dla rozmówienia
się, stowolnionym dla Tułienia został)
publicznie tu uwiadomiona jest.

Powiat Piłńwieński częste czyni ode-
zwy na uciemnienie swego kraju
do Generalności. zgadzają sprawiedli-
wości z J. Lenczowiczem.

Dzie 30 Martii dołodzi tu wiadomości
do Bielska, że z Kommandy J. Drewnia
stapany jest pod Flig z Dywizji J.
Putawskiego J. Putkownik Nowicki i
Rynkiewicz.

Dzie 5 ta Aprilis J. Braniczki przyszedł
szy tu z Putkami swymi w dąstwo Ła-
barskie i Oswiecimskie oraz i z Infa-
serya moskiewską, który obłokował
szy się po miastach kał profitował
z polowania do przeszkło Kawaleryi
Konfederackiej ze Dwudziestu po róż.

nych miejscach zabrat i worów kilka
Konfederackich napetnionych ubio-
rem dla Infanteryi Konfederackiej,
przy których 30 piechoty w niewolę
wziął. Dwóch Francuzów Officerów
jadących do Tyńca schwycił, przy któ-
rych wiele mieli znaleźć pieniędzy.

Gwardya Honna Koronna oblokowata
się w Ks. Sach, która Uniwersatem swo-
im obwieszcza, aby pogtówac zaległe
na ten Regiment należące się oddawa-
li, nie mając względu na ubogich lu-
dzi, grozi exekucyą nie wierzącą na
kwiły Konfederackie.

Dzie 6 ta Aprilis Grabowski z Putkami
i z Infanteryą moskiewską stoi w Ks.
Sach, który za sobą do wsiów exekucyą
wysyła po zaległe pogtówne.

Braniccki z Putkami i z Generatem In-
warowem jako ~~z~~ żywcem znajdują-
je się; sam Narodowi z niemi politykali
się i nicco ztapali utanów i trupem
potwarzyli, jednak Braniccki nie prze-
je mającymi i tapie Narodowych, który
podobna myśl okazyje Litwę stojącą
w górach.

Dzie 7 ma Aprilis Barscy w Cieszyńcu

131
staug die Thma praesentis wojsko ich na
sie tu zbliżyć, nad Klórem miał mieć
Kommandę J. Mizerski Marszałek
Petrki, lecz tego wojsko nie akcepto,
wato i wolato pojechać pod Kommandę
J. Radziwiłłowskiego Marszałka Łanow,
kiego, Klórego w Barze znano i Kocha,
no.

Die 10 ma Aprilis dochodzi tu nas wie
domość z Wiednia, iż Cesarz J. M. w chę
nakładowe Posa ma wysłać J. M. Pana R.
wiskiego Barona do Stanów Przemys
spotkają do Warszawy.

Die 10 ma Aprilis J. W. Braniccki Łowczy
Korony stojący w Hsieck przejął list
Konsyliarza Łęczyckiego Płokowskiego
do J. W. Dzierżbickiego Marszałka Łęczy
kiego pisany, w którym wyrażał w
jakim porędku Litewska Dywizya
pod Żywcem lokowana zostaje, i gdzie
marsz swój ma odwrócić. J. Generało,
wi. Szustowski Rorombawowi wysta
nem od Marszałka Krakowskiego do
J. W. Branicckiego o uwolnienie Dwóch Fran
cuzów Officerów w aktualnym wojsku
francuskiem znajdujących się, oświadczył
J. Generałowi Szustowski, iż tych Dwóch

Francuzów Officerów w obecności jego
zaraz z aresztu wypuścić i tych przy
sobie na Wolanteryuszów do Wojska na-
kazać, oraz mówić, że wszystko wie, co
za rady w Cieszyńcu bywają.

Dzi ejsiedem dochodzą tu raporty z Wiel-
kiej Polaki od wojska z pod Kounmen-
dy J. Ławemby, że w Piotrkowie akcyę
odprawili z awanturą swą, które
wojsko gdy postregło zdradę, zaraz się
rejtrować poczęło do J. Ławemby
Łokotnicki narwaw, tam postregłszy
J. Ławemba, że większe siły nieprzyja-
cielskie odaczają go, zaczął mówić do
wojska, że odpór nie damy, wręć vero,
lucyę przed siebie tenie J. Ławemba
rozproszył wojsko swoje, i w tym
rozproszeniu miał większą część at-
akować fama poddać nieprzyjacie-
lowi, a sam za granicę umknął.

Wzyszy tu tak Rada Wojskowa jako i
inni Marszałkowie nieukontentowani
z tej wiadomości (i za zdradę J. Ławem-
by poczynając), wyjechali do Cieszyńca,
chcąc radzić o sposobach, jak się roz-
próżyć zgromadzić i zgromadzić
Koun w Kounemby i dyspozycją oddać.

121
Die 11ma Aprilis Wasysska Armia Moskiewska wyszła stąd z Kraju z Nizszwa, gdzie siedmudziestu i pięć tysięcy z sobą wyprowadziła, ta do Krakowa samego poszła, obiecując swój powrót do Krs pro die 16ta et 17ma praesentis.

Posyłka ostatnia wojska rosyjskiego z Dzwirym Lilewskim w Kuryrtu przy samej granicy, sam formalna bitwa była, i wiele drupa zobopólnie padło, tak dalece, że rosyjskie wojsko w granic Cesarstwa potrafiło gonić, i tam w niewolę dwadziestu kilku Konfederatów Lilewskich i dwóch Officerów w niewolę wzięło.

Die 13ta praesentis. J.W. Koszarewski Marszałek Smolński marsz swój z wojskiem kieruje ignorum gdzie.

J.W. Kwasinski z J.W. Tolockim już w Licsy nie stali i wojsko ich z Turcech przeprowadzone w granicach Polskich pod Luckę znajduje się.

Oświadczenie Kommandanta z Kłasztoru Bieleńskiego.

Wiadomo każdemu dobrze, jak wiele nie, winnych od pewnego Koszarewskiego i innych wzburzytelów pokoju, albo

buntowników kłamliwym sposobem
z obietnicami i z finesą pod pretek-
stem Religii są oszukani, do szkody
przyprowadzeni, zniszczeni i zgubie-
ni, z tej racji dają się do wiadomości
wszystkim, a partykularnie tym, któ-
rzy się Lidewskimi nazywają, że jeżeli
rozsądne i spokojne myśli mając do
Kraju swego powrócić sobie zgodzą,
niech w piecowarję góreckolnicką znaj-
dując się rosyjskiej Kommandie
niechdaj, mogą być pewni, że po wy-
nionym recessie Salvo Conductus
i Eskort na bezpieczeństwo dany im
będzie, takdawni traktowani wszyscy,
którzy jakiegokolwiek krzywdy od woj-
na rosyjskiego odnieśli, niech się
niechdaj czuli sami przez się, czuli
listownie u J.M. J.G. Generata Suwarowa,
konie i broni kardecum od buntowników
dobrowolnie odstępującemu wolno będzie
do wojska rosyjskiego według podo-
kania poredac, i, którzyby dobrowolnie
od nich alienować się nie chcieli, niech
pewni będą, że jeżeli ich dostać będzie
można do Rosyi, jak niewolnicy tra-
ktowani będą.

Kommandant Bielański Kapitan
Schmatow

Respons J.W. Skilskiego Regimentarza
Wódzwa Belskiego.

Wiadomo dobre Kardecu, jak wielu Po-
laków cnotliwych odda pierwszy Dóbr,
majętków swoich, nie dopuszczając
zguby Wierze Świąt i Wolności Kraja,
wój, w własnej Ojczyźnie poginęło.
Wiele najproszorniejszych osób nad sém
się u Polacy nam sprzyjających kasa,
nawia, nie nie naganiając, owsem spro-
wiedliwe Dzieło i tak heroiczne męstwo
Polaków w ofierze osób swoich u wrzys-
kich jest pochwalone. Mech się wie
nikt nie dziwi, że z Grubego Narodu
pewny Schmatow Łaz Bielańskiego
Generalny Kommandant, wtorzwszy
na siebie postać rozbójnicę, niero-
zumnie napisane paszkwile, czyli ba-
dziej batamuctwo o J.W. Korzakowskim
Marzałku Litewskim rozrzuca i tego
równie innych zacnych Obywatelów bu-
lowańkami nazywa. Ten albowiem le-
ny Kommandant będzie partykularnym
ertowickiem, jakim crotem śmie tak
wielkich ludzi czerwić? szerególnie ob-

jaśtry się chlebem Polskim tyle ma się
mówienia. Sprawiedliwie by należało,
aby ktoś przyszedł, naradził się do swojego
kraju z innymi wrócił, a usłuchany lud,
Poddanieństwo nasze i Słachy ubogę za-
prasał rabować, bo jeżeli tego z innymi
nie nie przesłanie, niech będzie pewien-
ie go z równymi jemu nęścicielami P.
koju naszego do Petersburga J.W. Kossak-
owski Marszałek z Euolliwymi Obywa-
telami zapędzi, a równie na kraju jego
nieść się będzie, co aby się jawniej
było wryskiem in Europe Kosakom ma-
cicielom stadyery obrabowania naszego
do wiadomości podaje, Jmieniem tegoż J.W.
Marszałka przykazuje.

Nadto Jm. Jm. Jm. Kossakowski
Marszałek nęścicielom pokroju zaleca,
aby broni po skarbach polskich, srebra,
Ornaty i inne bogactwa, tak z Dworów jak
Kościółów rabowane, konie Obywatelskie
bydła i inne do słaski potracone w Polsce
zostawili, za furację przez tyle lat brane
zaptarli, nie tylko J.W. Kossakowskiemu,
ale całemu krajowi Polskiemu ujść się.
Nasze to powinności będzie wykonywać,
a J.W. Kossakowskiego i innych wielkich

Ryeczów przymusił do wiernego krajowi
swojemu w kotdownictwie postuszenia,
swa.

Ignacy Ryk Rolnikistrz Województwa
Tuflanckiego.

Dnia 10^{go} Kwieciana na 11^{ty} był Taktak
Zamku ze wszystkich stron wtemczas,
kiedy Suwarow z Bwanickiem znalazł
wał się w digstwie, w tym Ataku
miało paść wiele trupa z awanturcem
wielkim Zamku.

W Pilicy Druwier miał znaleźć kilka
nasze armat w lodowni, które zapro-
wadzone są do Krakowa.

J.W. Gwanowski Wojewoda Rawski wraz
z żoną i siostrą stanął w Cieszyńcu,
który obywatel wyjeżdżał przeciwko
J.W.W. Hrasinskiemu i Polockiemu przy-
jeżdżającym do Cieszyńska.

Dzie 15ta Aprilis. Upewniam się tu rappor-
ty, że Lipskowska jest okrojona przez Ge-
nerata Bibikow z Warszawy przybyłego
z ciemnym wojskiem rosyjskim i z wiel-
kimi armatami, między którym wojs-
kiem ma się znajdować Gwardya Ho-
ronna Piesza i Gwardya Litewska.

Dzie 17ma Aprilis z Dywizji Generata Galli

czyzna, której Kommandantem jest pułko-
wnik Oboldow, stał się w Oświęcimie
który rozbiliwawszy się w nieście
i Infanterję, a już po wsiach poro-
zytawszy na furach, profitował w dy-
cynie kilku Konfederatów, gdzie w t.j.
sach Podmistrza Koryckiego i kilku in-
nymi i tapawszy odstąpił do Krakowa. Tem-
że Pułkownik Oboldow porożytał pale-
ty swoje po całym Księstwie do Wsiów, aby
kiedricie i dysporysorowie dawali znać
do Kommandy jego o Konfederatach w
jakiej liczbie gdzie się znajdują.

Temże Kommandant miasta Oświęcimia
karał wybić drzwi do Archiwum, gdzie
akta Grodzkie znajdują się, tam schwy-
lawszy dwóch nieszczerańców samstej-
szego miasta Obywatelów i jednego
szlachcica J. Łaskowskiego w Oświę-
cimie nieszczęśliwego karał zaprowa-
dzić do Archiwum, aby brama karał
rewidować wszystkie papiery, i prze-
prawę papiery szlacheckie, że odru-
nąć karał, a Konfederackie Akta, Kłó-
nekolwiek od porządku były karał zgro-
madzić i zgromadzone papiery dyktu-
je się Konfederacyi zapieczętował i

Kazat je odwieść do Krakowa, a resztę
poczerwconych papierów rozdać i do
archiwum warszawskiego swą Kłodzką za-
pieczętować.

Dzie 18 va Aprilis dochodzi tu wiadomość
z Podgórza, iż J.W. Marszałek Łanowski Ra-
dymirski wystawny Regimentarza
swego J. Łaska i J. Putkownika Francu-
siewicza z Dywizji Litewskiej w ludzi
blisko 400 na Komendę J. Polimano-
wa wojska rosyjskiego, który było lu-
dzi 200, sam napastczy w Polanie w mie-
ście na nich, zginęło 100, wziętych do
obozu z plejzerowanymi 36, z officerów
Kapitana i Porucznika zabito, Porucznik
Drugi Moskiewski widzący tak wielką
Kłódkę rejserował się do Kościoła, któ-
rych sta mającego być sukursowaniem
nie dobywali, w tej potyczce Karadowi
wiele broni, koni, bagarów różnych, pie-
niędzy propitowali, bez strachu jednak
tak wielkiej ludzi swoich, co było od Ła-
noskiej Dywizji Koraków dwóch zabito
a od Litewskiej Dywizji trzech zabito
i pięciu plejzerowanych.

Dzie 19 na presentis o Ławku Krakows-
kim tu donoszą, że już od tygodnia w

ataku ze wszystkich stron zostaje, jednak
wszysty Szwedz, ze zamek wielki awan-
sada ma nad nieprzyjacielem, ponieważ
moc Szwapa Moskiewskiego państwa.

J. Braniczki jak tu gloszę, miał wyje-
dziać na parol do Kommandanta Zam-
ku, z którym pół godziny miał trakto-
wać względem poddania się, któremu
Kommandantowi miał proponować nie-
które punkta, ten przecydlawszy żadnych ak-
ceptować nie chciał oświadczając się J. Bra-
niczkiemu, że żadnych donasyw, żadnych dekla-
racji nie pretenduje i póty siedzieć będzie,
póki wszytki Moskwa z Krakowa nie wy-
jdzie.

Widząc J. Braniczki, że wszytkie jego re-
flexye nie zmiskczyły J. Kommandanta
Zamku, z którym pół godziny miał trakto-
wać względem poddania się, odszedł od niego
i co tylko na kilkanaście kroków od Zamku
odstąpił, zaraz senie J. Braniczki zaczął
atak przypuszczać do Zamku.

Dzie 20 ma czerwca dochodzi nas tu wszytkich
z Wiednia tak za granicą, jako i ponadgra-
nicznymi mieszkających Obywatelów okropnie
bo smutna nowina, jakoby podział Polski
miał nastąpić, przez allians między Cesarza

34
Rajmskiego x Krolew pruskim i Carowz mo-
skiewskz, przez co polkoj sobie ominujsz i
ten tu wojedzie ogtanujsz.

Podziat ten w ten sposob ma byc: Moskwie
ma sie dostac' Ruskie Wojewodztwo i Wo-
tynskie, Prusakowi maja sie dostac' Prusy
Polskie i Wielka Polska pod Warz, Cesarzo-
wi Xięstwo Adwiecimskie i Zatorskie i
cste Podgórze az pod Wistę do Lwowa, oraz
Wielickę, Francya ma byc' oszukana i
zwiedziona, Turcyyn ma zerwalc' na
ten traktat ze strasę swego kraju i
ustapieniem dla Moskwy, Któłowi Sta-
niawowi Polskiemu maja wysuzyc' al-
liansi dopomagac', aby w tym kraju Sta-
niego zostawionym szerszoliwie panowat.
Ta okropna wiadomosc', jak nas tu wszyscy
kied martwi, o ktorij publicznie gadaję) kon-
firmacyi potrzebujęca. Minister pierwszy
Cesarza Jmci Kaunitz pisat do Generalno-
ści, aby Jp. Marszałek Litewski Pac, Wojewo-
da Pawski Granowski i Lboński Generat
przyjezdzieli do Wiednia. Ci tedy nie chie-
li wprzód jechać, potęd nie naradzę sig
z cste Generalnoscia.

Na tym tedy fundamencie byta Lessya, na
ktorej niektórych Jchmł ulegowano, lecz

ci podjąć się nie chciało, bych tedy wysta-
no, którym żadnego od Stanów skonfede-
rowanych nie dano instrumentu do tra-
ktowania interesu, byleż się Ojczy-
zny Decisive.

Jeżeli ten podział Polski będzie prawdziwy
i realny, to Francuzi mają wyjść od
do swego kraju, a wojsko cesarskie ma
wkraczać w kraj nasz.

Litewski Dywizya już od Kijku Dni ru-
szyła się w Gory, a J.M. Marszałek Ros-
skiowski jeszcze się tu przytrzymuje,
który wotowany na miejsce pewne pod
Lecyną od J.M. Księcia Radziwiłła i od J.M.
Tapięchy Regimentarza Litewskiego.

J.M. Połocki Podmarszałek Litewski Regimen-
tarz Generalny jak przedko stał w Li-
nevalności w Lecynie, tak teraz jako
Regimentarz Wojska wypełnił przysięgę,
który mający moc zupełną nad całym woj-
skiem, oświadczył się, że Rady Wojskowej
nie akceptuje, gdzie Stany Rzeczypospolitej
się napatroszyły się na reprezentację
J.M. Połockiego Regimentarza Generalne-
go skasowały Radę Wojskową.

J.M. Krasinski Marszałek Generalny ten
nawet przy Ławie siedzi, i który rozda.

je Marszałkom Koroungm, a zaś JW. Pał
Marszałek Lidewski głośno rozdaje Mar-
szałkom Lidewskim.

Komenda Rosyjska stojąca już od kil-
ku dni w Oświęcimiu nakazuje pale-
kami swęmi, aby kłopotów ze wsiów do-
dawano z siekierami, Topatanii i fur-
jak najwięcej do zwożenia Drzewa dla
fortyfikowania Tamku Oświęcimskiego,
sym to tedy pretekstem do operacye na-
czyzna czynić Komenda Oświęcimska,
aby prędzej mogła dostać fortcey Bobr-
ku, ponieważ gęcej niż z Bobrku n,
ciężają do Komendy Oświęcimskiej
rosyjskiej, upewniają, że na kilka ty-
godni nie wystarczą żywności. Na-
tem tedy konie spodziewać się nale-
ży w krótkim czasie, że forteca Bobr-
ku będzie odebrana przez wojsko ros-
yjskie.

Major Michelson z Poniedziałku na Włó-
tek Wielkanocny, to jest, ex 20 Apri-
lis in dniu 21mym podras najciem-
niejszej nocy ruszył z Oświęcimia
we 300 ludzi Kiryssyerów, Koroków
i z rana o godzinie szóstej niespodzia-
nym razem wpadł do Biatki we Wszech

Wielkonoce, jedną część wojska z Homo-
rowie polskich udyspanowawszy, aby
granicę cesarską od Ławego Biełska ku
Biełku ciągnęła. Stało się tedy, że zaraz
w Homorowicach Cesarzskich przy domu
kontumacyalnym przyśwacha cesars-
kiego Moskałe zabili, Krajem nieco
Ławego Biełska zajęli i tam niemiłosi-
com strachu dość narobili, potem w
jednym czasie nagle orar wszyści
potęgą do Białej i potęgą do Biełska
ulicami wpadli. W Biełsku napadli
całe na niegodową Kommandę Cesar-
ską, tam Dobosza cesarskiego zabili,
i dwóch generałnych zabili, nad to wię-
cejby byli dokarali, ale im Konfede-
raci poporywawszy się ze Łanczyj-
swych i skupiwszy się na odwach ce-
sarzski odpór dali, tam w niewolę do-
stało się czterech Kozaków, trzech Ki-
ryszyczów i Dwaj Kozary zabili (Jan
Kotarskiowski, Konfederat szeregowego
Kozaka z pistoletu zabił, który Dobosza
cesarskiego spiesz pretekst. Drugi zaś
Kozak w kamizdramie zginął). Mówią
ku niektórym, że Moskwa miała Kondy-
Klement z Kommandantem Cesarzkim,

17
bo lubo Niem przed tem Konfederacji Jha-
nu Kommandantowi Bielskiemu o mającej
przybyć Moskwi nadmienili i dowodnie
upewniali, on przecie do bronięcia granic
żadnego nie uczynił przygotowania.
Łaty Bielsk był w okrutnej strwodze. Genej-
ny cesarskie jak poparzone nieckaty, w je-
dnej rze ponuroch, a w drugiej brzyma-
jące szewiki. Po wykonanej takowej robo-
cie za granicę cesarską Moskwa rejtowa-
wała się do drugiej swej potowy na Białą,
tam przewidywawszy niekłóre dony, je-
zliby w nich Konfederatów nie było, wy-
należili: że dwudziestu w niewolę wzięli
a średciu narodowych zabili. Ale w tej
skryi Moskwa na Białej swoich utraci-
ła, nie można wiedzieć, bo rannych i
zabitych (na przyprowadzone z sobą wo-
zy od Oświęcimia) zaraz z miejsca po-
sypali zbierają. Znajdowało się kilku
naszich Hussarów Jhana Wierzbowskiego w au-
steryi Białaniskiej nocujących, ci dali dowód
dobrego swego serca, bo najprzód z karacmy
kilkanasie razy się odstrzelili, zatem Tru-
dy konie pokulbaczili, bron, ładunki przy-
gotowali a uorykowawszy się porządnie z
austeryi na koniach z obronną ręką wy-

padli i bronisz się do ostatniego przecie-
cie wojsko nieprzyjacielskie przebili się,
dwóch tylko z pomiędzy siebie utraciwszy
przez błąk białanicki bez szkody za granicę
cesarską uszli. Ogień w Białej z sa-
miej tylko rękowej strzelby tak gęsto był
dawany, że Obywatele Białanicki Deszczow-
ną na ścieżkę przez wasser mając sobie za do-
brodziejstwo boskie, że inaczej w suchym
i pogodnym czasie domy ich poszłyby
były w perzynę. Wiedzieli i to należało z
zadziwieniem, że radem z cesarskich przez
się całą akcją nie wystrelił, czyli prze-
to, że nie było do strzelania ordynansu,
czyli: że strach i bojaźń ogłuszyła im przy-
tomność, nie można sądzić pewnie.

Zadanych rabunków Moskwa w Białej
nie czyniła, nieco tylko ale bardzo ma-
ło z rzeczy konfederackich ruchomych,
a przy tem sześć koni JHMu Przytuł-
skiemu Marszałkowi Czerniechowskiemu
mu zabrata i zaraz blisko południa
z Białej krajem Lipnickim wymaszero-
wała na Katenów Janowice, da popa-
su do Stariej Wsi zeszła i tam sobie i
koniom wygodę uczyniwszy, przez trzy
godziny do porzeczki do Czerwieni na

zad Segor Inia 21 Aprilis wróciła się.

Dzie 22 de Aprilis Konwent w Oświęcimiu, nie stojąc okopy zarygowały czynić koło miasta w południe samo rano ordynans, aby maszerowała do Krakowa, ta nagle została wzięta okopy wymaszerowała.

Dzie 23 dia Aprilis. Nadbiegła tu sztalpa z Lwowa Donosząca, że Turcy zwinęli, więc odebrali i Moskwę mocno pobili, stąd poznali moim, że to tylko umysł, łone były bajki tak o podziale Polski, jako i o armistycium nastąpiło.

Dzie 24 ta Aprilis z Wiednia Donoszą, że niechybnie ten dwór zaczął robotę z Prusakami. Tu do Bielska już dyspozycja siedmiu batalionów piechoty i dwa regimenty Hussarów na zmocnienie kordonów, pewny General już odebrał ordynans maszerowania pod Kraków w 10.000 ludzi, jakim celem niewiadomo, ale można wnosić, że nie na pokrzywdzenie Narodu Polskiego, gdy się sąsiady myśli wrócić za Feb. Potwierdza to wiadomości listem swoim Józef Jabłonowski Wojewoda Toruński najdłuższy się w Wiedniu.

Major Michelson z wojskiem rosyjskim
manewrował z Oświęcimia do
Krawowa die 23 Aprilis stał na no-
dę w Skawinie. Tam z fortecy sygnal-
skiej piechota i jazda niespodzianie
na niego napadła. Jui Konfederaci
piłkiety moskiewską zbrali, armat
dzy wzięli i do miasta wpadłszy do-
w poręgliwacki murze stawili się. Le-
gdy wojsko rosyjskie poporywato się
i do poręgliwego Dobrego przysięło, musi-
li się Konf. deraci wycofować ku Tynowowi,
którzy potkonaliby byli swego nieprzy-
jaciela, ale jazda Konfederacka piechotę
poruciła i w niecierkę do fortecy po-
stała. Piechota tedy sama salwując
się zabrane armaty przymuszona by-
ła porucić i w tej akcji wzięta Mos-
kwa w niewolę 30, rabinów 6, ranita 11
z piechoty Konfederackiej, i ze strony
moskiewskiej była strata, ale nie mo-
żna wiedzieć liczby zabitych i ranionych.
Die 30ma Aprilis. Z wyprawdanych
inkwizycyj w Biedsku pokazano iż, że J. S.
Drozd Putkownik i J. Tumbach rolniki
od Hussarów mieli umowę z Moskami
o tej akcji, która na dniu 21 praesentis

od Rosyjskich w Białej i w Bielsku wykła-
nana. Ci tedy wspomnieni po wyprawie
dronych i skonczonych inkwizycjach (co
przedtem w politycznym okresie cesar-
skim siedzieli) pokusi się w kajdany
do dalszej dyspozycji Wiedeńskiej. Ci
żemiole dwaj (jak powiadają) mieli wie-
domość, a rani byli uczestnikami joma-
gajęcymi dwoma od Moskwy przesta-
nym ludzioru, którzy przed kilkunas-
tu dniami w nocy Cieszyu na dwóch
miejscach podpálili, lubo to było bez
wielkiej szkody, bo ogień ugaszony.
Tę całą z Krakowa za konwojem by-
nieckimi portami przejechał przez Bielsk
do Cieszyu z towarzyszem J. Strykowski
Oberstlejtnants od Leibgwardji Litew-
skiej. Jedni mówią, że na straklowa-
nie o zamian niewolnika za niewol-
nika z generalnością. Drugi powiada-
ją, że po to, aby standardy i Penigide
z Zamku Krakowskiego zabrane oddane
były, z przyrzeczeniem, iż Moskwa odda
tych ludzi, którzy z Tuorem za Kapitu-
lacyą z Zamku Krakowskiego wyszli.
W 2da Maj Uczynt wiadomo Sen, któ-
ry od poezgłku aż do Końca w Zamku

Krakowskim z Konfederatami bawit, że
po wnieńciu Pana Luarego na Zamek za,
raz wszystkie spiżarnie tamtejszych
Obywatelów zrewidowane i w jeden ma,
gazyu pospolity zetrane były, stąd
dopiero potrzebne udzielało i do konu
rozumiano czego, i wiele, prosto wie,
skaricy i dżga dość się namarli gto,
Du, że prawie samym tylko ziurem
z owsa żyli ale bez chleba, który do
owies sami sobie jak mogli na ka,
mieniasz karti, a raczej kamieniem
o kamień gnielli. Młynów tam żadnych
Konfederaci nie zastali, szczególnie
pięć młynów młynków ręcznych, dopu,
no potem za inuastrog niewolnika
moskiewskiego młynków się ręcznych
przyjeżdżo z dobranych kamieniami pi,
kami oberemigłymi i osturczymi. J.
Komendant Zamku Krakowskiego
tak w koto muru zamkowy zaopatruj
ie posyłał od Bramy Zamkowej
w okoto że intra cały Zamek muru,
mi Anny co godzina obchodziły, a co
najwięcej nocą. Mięsa, wódki, męk,
kasy, grochu żadnego nie zastali Kon
federaci w Zamku, szczególnie w ziem

nie poruczy omale, tylko więcej, a oase
i siano najwięcej zastali. Win zadnych
i depozytów mostkowatich ledwo co, i
prawie jak nie nie było na Ławku.
Jedną beczkę wina w Ławkowym koś-
ciele, która do uszy, druga u Jana Ry-
siwicza i mało co więcej nad to zas-
terions. Tui tedy Konfederaci nie mogli
by byli stwiej (od czasu poddania się to
jest od dnia 26. Aprilis) jak najwięcej
celery sygodnie wystrzymać. Armatek
byłko dwie mieli polnych, które z so-
bą przyprowadzili, a trzeci przy o-
debraniu zastali i ta im była rostru-
lana w ataku od Moskwy, szereg był
to bronili się storebą. W niedostatku
sydoniu siano kurzyli i z liścików ni-
dry niemi upatrzonych tabakę sobie robi-
li. Wroble lub sroka upatrzona zabita
był to najwistkary specyat porzuczenia
i to samych byłko dysyngwowanych.
Koni na rywności zabito 50 i z tych
wdricili się nieco i zgodniatemu Du-
clowicistwu, ludniet i micszkacicom.
Domy Drewniane, parkany i niekiedy
wizgrania, dachy na opat porbicrano.
Baszta nad Bramą Ławkową zniszczo-

na od armaty moskiewskiej, sama bra-
ma, a najbardziej Kapitulare zrynowa-
ny od Kul. Taki i amonicyi dostatkim,
ludzie i strzelby rżernej zastali Kon-
federaci i z tego trojga na niczem im
nie zbywato, oprócz co skadek do Ka-
rabinów ku osłabkowi brackto. Wk-
lewartek po Wielkiej Nocy zrana jęz-
ce Moskwa atakowata Zamek, dopie-
ro ku południowi stanęto armistii,
ciun do Przewodniej Kiedzieli, z oboj-
strony uktadano Kapitulacyę a w
samu południe die 26 Aprilis z Kam-
ku poddani Konfederaci Wyścierk-
Leminaryjstę ku Mosle wychodźrili i
wyścierkali w ten sposób: z rejestru
po imieniu zachowano Konfederatów,
a do sde narachowawszy Komendanta
Moskiewska jak swoich odbierata i
tak naprocmiany, ar: wsrzyskich Kon-
federatów licba wysrta 790 gmej-
nów, officerów Francuów 24, pols-
kich Officerów 17. Lemijnii berbron-
ni wysrli, a Officerowie i sam Kom-
mendant przy szpadach i lubo na ko-
niach jechali, ale przy kady m za wś-
dzidła konia trzymają-y Korak. Ten

maraz proszo był z Łanku około Bernar-
dynów i Missyonarów przez Stradom
wiede Grodzkiej Bramy na Wesołę, a
kwaterę tego samego dnia na Koszy-
ce ku Lwowa. Tam J. Komendant
i z niektórymi Officerami był na o-
biedzie w Browarach Starosiejskich
nad Wsłg / bo tam znajdowali się z przy-
gotowanym obiadem Pan Braniccki,
Generał Ławarow i inni wielu naj-
dystyngowani z Rosyjskiego Wojska.
Po obiedzie wszedł do Kuchli Pan Choi-
sir, to jest Ławry i z wojskiem swym
poddawem jechał z niektórymi swymi
Officerami przy asystencji Moskwy.
W Koszycach tego niewolnika bratko-
wało na odesłanie, czyli prowadzenie Pru-
sowski i odebrali pruscy Officerowie
circa 300. Pułkownik i Dżigie Mos-
kiewski obydwaj dołączyli z imienia niewia-
domi w 1000 Moskwy tego niewolnika
konwojowali, a choć bratko ku Lwowa
obrócili, niewiadomo jednak, gdzie za-
prawdę pójdą. Pan Choisir 2.000 ru-
bierzy wziął od Pana Branicckiego i
Lemninga z nich jak Officerom, taki go-
mejnym zatrzymane wypłacił, bo na

Zamku żadnych pieniędzy nie zostało,
Młka dyscyty tylko Jan Rysiewicz P.
sarz Wielkomałdki przymuszony
(niby ze Skarbu) swoich wyliczył,
i Xigia Kamkowi coś wyrył 100 złotych,
li z nakazem i przymuszenia Jłana Choi-
sir. Na odebranie tych dwóch dyscyty
Jłan Chosir dat kwit do Jłana Viomi-
niego najpierwszego Francuwa w Lie-
rynie rezydującego z dyspozycyi dwu-
mu Wersalskiego i zaraz z trebaczem
w siedm ludzi Jłan Branicki do Lie-
ryna wysłał, jako o tem wyrył. Cy-
te pieniądze przysłał, lub przysłał Jł.
Viomini dalg niewiadomo. Po wyjeździe
z Zamku Konfederatów, zaraz wesoło
Wojsko Rosyjskie, z nim (podobno Ma-
ciełkowsi) P. P. Klusrewski, nowokre-
wany Kasztelan Bielski, Badyui, Gru-
sicki i inni przyjaciele rosyjscy.
Znajdowali się tam i gd. Archipresby-
ter Koscioła Łamny Maryi, Kieterewski,
spodriewacby się, iż (jako kredytowany
u Moskwy) na ochronienie duchowień-
stwa i mieszkańców Łamkowskich, z Kło-
rymi to co się stało, czy jako zemsta z
niewinnych Kaptanów, i mieszkańców

ramkowych brata Moskwa niewiadomo.
Zabranych przez Kuzarów Konfederackich
w polycie na Białej z Komendy Majora
na Michelsona Moskalów, to jest Kierys,
szperów czterech, Horaków Dwóch, Sychre
Kussary Konfederackie jako oddali do Kuz,
dygardy Cesarzkiej. Tak wyszedł Arduans
Komendantowi Bielskiemu, aby Sych
ze niewolników oddał do Konfederackie,
go Wojska, co się zwiastuje 2 da Mai
Nadzieja tu wiadomości, że J.P. Karamba
nieco postradałszy z nieprzychylnymi
ludzi, z resztą Wojska miał pójść do War-
sawy z rekognicyą Najjaśniejszemu
Panu.

Die 4 da Mai. Dochodzą tu nas okropnie
wiadomości, że Król Pruski już dawno
wzrósłszy w Kraj Polski z Wojskiem swo-
jim, nie tylko Kontrybucyami i furari-
ami ten kraj zubożył, lecz bardziej usi-
tuje, aby go sobie pod władzę swoją po-
bił i na tym fundamencie tak Prusy
Polskie i Wielką Polskę całą już oparł,
wał i landratów na funkcyje postano-
wił.

Co przed tem od kilku lat o podziale
Polski mówiono, to teraz już publicznie

głoszą, że się to stwiera, kiedy Król
Pruski już zaczął swoje regdy cackwo,
wai' w Wielkiej Polce i w Prusach, kie
dy Cesarz Rzymski wojska liczne zgro
madza popod granicami sta wnijścia
do Polski, już ocywisty dowód przeni
kuje się, kiedy General Esterhazy w
15.000 Wojska w granice Polskie wstę
i już stwierdza, że w Nowym Targu i
w Grybowie znajduje się, tu zaś od Pol
ska coraz to więcej przysuwają się Wo
jska, a kiedy wkroczyć mają, czas od
kryje.

Dnia 8wa Mai Wielu Konfederatów zapo
krzywają się na Wojska wchodzące w Kraj
Polski utracając nadzieję, aby przymyś
ności miały sta Ojczyzny nastąpić i
na tym fundamencie wielu odstepu,
je Konfederacyi i abszył biorą, jedni
do domów wracają się, Inni porucza
ją Wojnę błąkają się i szukają miejsca
spokojnego.

Dnia 12ma ejusdem. Wojsko Cesarzkie wstę
w Kraj Polski i w Białej i w Komorowie,
cack roztokawato się, boi Wojsko nie tylko
w Białej, lecz w Białej i Gdriellolwiek
Konfederaci znajdowali się dysarmowa,

15
To wojsko Konfederackie i Drugich adrie,
rano, tak ie w Koszuli puszczano i nie,
tylko se do ohydę czyniono, lecz i w go-
rach z Barskimi pod Kommandę J.M. Pod-
czasnego Lilewskiego będącymi se spro-
moż wyrabiano.

Dni 15 la ejusdem J.M. Generał Dalton Kom-
mendę mający nad Wojskiem w Kraj Polski
wchodzącim, razas raczył swoje Ordynan-
se do exekucyi przyprowadzić i Marszał-
kom i Konsyliarcom Arcydy dawać, oba-
wigrając ich, aby Wojska swoje i Fortesse
oddali pod Kommandę Jego. Miszry wszy-
stkimi najniecierpieliwszym być się uwa-
żając Kommandę mający J.M. Walewski,
który nie tylko zaawersowany był za
Drugie cudze, ale się nie będąc podpo-
nym Ordynansom J.M. Daltona także
zmaradwiony rozstawiał. Ten widząc nie-
pomysłność Konfederacyi nie chcąc nie
czynić podejrzanego, także referował
się do dyspozycji Generalności, która co
mu karała, co mu dysponowała, do wy-
konywał, karała mu Generalność Korre-
spondencyą brzmiał z J.M. Branickim
Lowrym Koronnym, se utrzymywał i
w korespondencyach swoich także o,

ówiaderat J.M. Branickiemu i nadzieję
czynił, że nie Komu imieniu odda Fortę,
czy i Wojsko, Syłko J.M. Branickiemu, ta
korespondencya przez trzy niedziele
brwata, a radnego szkulku J.M. Branickie-
mu nie przysięsta.

Dzie 22 da ejusdem Bobrek poddał się Mo-
skwie, który Kommandantem był Jan
Major Cielecki, Moskwa cały garnizon
Konsfederacki z Bobrku wyprowadziła,
jednych wolnymi uwięziła, Drugich
pobrata do Kijowa, a garnizon moskwa-
ski oblokował się w Bobrku.

Dzie 10 ma Junii J.M. Putawski widząc, że
przy pomocy wessły w Kraj Polski, i że
na rty konie Polce się zanosi i rwa,
zając oraz ocernienie swoje względem
awantury Króla Stanisława, wawszy
Kommentar J.M. Zielinskiemu Konsyliarso-
wi, niewiele Marzatkom zwierzywszy
się, umknął za Granicę i przez Drezno
przejechał do Francji, z kąd list pisał
do Czesłochowy z prośbą i z oświad-
czeniem, że się już do Polski nie powróci.

Dzie 21 ma Junii J.M. Dzierzbicki Kommen-
dant Fortecy Łanckorowskić, widząc, że
się nie opre, choćby się chciał bronić tak

Wojaka Rosyjskiemu jako i Cesarzowskiemu,
umyslił kapitulować z Generałem Datto,
nem i poddać pod Komendę jego fortecy,
i tak się stało, oddał J.M. Marszałek Łęczy,
której Fortecę Austryjaczom, którzy wolnymi
zostali, jednych przyjmowano do służby
drugich uwolniono, Officerom zaś abo
arydy dawano. W tej Fortecy Cesarzskie Woj-
skie oblokowało się, którą coraz lepiej
fortyfikują.

Dzie 24 ta Egiptem J.M. Walewski mógł
zabrać Wojska Kawalerji i do drugich
Ordynansów powydawać, poddać pod Kom-
mendę J.M. Braniczkiego, które Wojsko nie
zaślawczy J.M. Braniczkiego poddawało
się pod Komendę J.M. Suwarowa. Forte-
cę zaś Tyńiec także dysponować było, a
by oddana była J.M. Braniczkiemu, lecz się
inaczej stało, gdyż tej Fortecy, jako przed-
tem był Komendantem Francuz, tak
jak rewolowany został musiał J.M. Walew-
ski kogo innego do oddania tej Fortecy ad-
ministrować, a kiedy J.P. Cieński Staro-
śa Dziwiesgrodzki ani J.P. Kembecki Niecz-
nik Ostreszowski nie chcieli się poddać
tej Komendy, więc J.M. Wilkouskiego, Mar-
szałka Odwiesimskiego przesłał do Fortecy na

~
Kommandy, który jak prędko objął Kommandę
rostrząsnawszy wszystko i zwrócił pomiar,
Kowawczy, a zobaczywszy na okół być się o,
Hłzonym tak od Wojska rosyjskiego, jako
ter i Cesarzkiego, zwrócił insze dyspozycje
czynić i postępować sobie inaczej z re-
ferencyj, jednak J. W. Walewskiego, który
przez dwie niedziele i Dni Wilka ałła,
ki wielkie wytrzymawczy, gdzie nieprzy-
jaciół kościół i klasztor w perzynę o,
trócił zwrócił myśleć o Kapitulacyi z
Generałem Suwarow, z którym różne
Korespondencje miał, a gdy miał
Kowat, i Kapitulacya ad favorem jego
nie skutkowała, zerwał się razem
z ludźmi gina i do ostatniego się bronił.
I na tym fundamencie wciął we wąż
tak sam oświecić, na nikogo się nie
spuszczając, z kilkoma zaopiekowanymi
mi Oficerami trzymając się bronił
się do ostatniego, a gdy widział podej-
mujących ludzi i Korespondencyj przy-
mających z nieprzyjacielem wolał
pożnać ich na samem świat, ażeby
gubić swoje życie, o czym już myśla-
no, zgubił dwóch Francuzów, jednego
Kapitana Plewka, Drugiego majora

Estuarda, brzoiego Kanoniera, którzy
jak przeto postat na samten świat,
tak zaraz insi Officerowie i gernejni
zryw sę wzięli do bronięcia się i forte-
cy. Teżarscy widząc, że się tak dobrze za
fortera broni cokolwiek używali do-
wodzi, a miarkując, że się Turcy obro-
nie nie może (poprzedził wprzód J.W.
Milkowski Generał Daltona, osiadał, a-
jąc mu, że się nikomu innemu nie
chce poddać, tylko Generalowi) wystat
krójono General Dalton Officerów i ki-
smastru Gernejnów do Fortecy, którzy jak
przeto zblizyli się, tak zaraz ich przy-
jęto, tak zaraz J.W. Milkowski oddał kom-
mendę temu Officerowi, a nieprzyjacieli
General Suwarow widząc dobrze, że tam
Austroacy znajdują się, nie zważał tego
i moim słuom ataku przypuszczał,
i kiedy do niego postan, opowiadając
mu, że tam Austroacy znajdują się,
odpowiedział, że nie wie o tem, tylko
wie, że atakuje Fortecę, gdzie Konfeder-
raci znajdują się. Późniejże Dni atak
szwał do Fortecy, alisi General Dalton
widząc upór Generala Suwarow i nie mo-
gąc go skłonić, aby odstąpił For-

Rey, marsz Karat obrobie General Dal-
ton i w ocrach Generala Suwarowa oblo-
zonego wojskiem swoim Karat mar-
rowac proslo do Fortecy. General Suwa-
row widzący się, co się dzieje Wojsku swo-
mu rozkazał rejtrować się, gdzie Die 12
Julia General Dalton objawny Fortecy Ty-
niec, razem dyspozycje swoje wydawał
i z Generalami moskiewskimi znosić się.
Bochorest na Wołoszczyźnie miasto le-
żące, w którym strakłasy między Turkim
a Moskwą Konkludują się i tych strakła-
sow mają być gwarantami cesarz Telli
Krymski i Król Pruski, do tych strakłasiw
mają być wysadzeni Jastowie Obreskow
i Ortow.

Takolwiek Francuzow zaprowało się w
Tolaczce przystanęł od Króla Fracus.
Kiegs, których Seffem był General Pio-
mini, tych wszystkich rewokowano z
Polski jak przeto Austryacy wcieli
do Polski.

Die 15 Julia J.W. Radziwiński Marszałek
Lewocki promociwszy z gór i utraciw-
szy kawatek swojej jazdy objął Kom-
mendę w Leszachowie, który rozpuszczy-
wszy się w Fortecy i Polary Kosekwenę

niepomysłny Oczynienie roztępięstwa
umysłot Kapitulować z Warszawy i na
tym fundamencie wystać Delegowanych
(związać się z innymi Karsztami i
Konsyliariami tam będącymi) W. W. Wierz-
bowickiego i Przystupskiego przez których
sank do J. K. Mł jako ad ministerium
pisał listy, rozkazał od J. W. J. Kancelera
Wielkiego Koronnego partykularną ode-
brać ze J. K. Mł jako Pan petyt Dobroci
wszystkim Krzywdy swoje darować
i daruje, lecz Tenie J. W. J. Kanceler
radzi w Resposie swoim, aby starać
się przebagać J. P. Salverna Pastą Petną
mocnego Imperatorowej J. Mł w crie
Drugą Delegaryą miała nastąpić.

I

Deklaracya Kapasniejszego Cesarza Tmci
przy wtroczeniu Korpusu Wojska Kommen-
dy Generalnej do Polski, wraz zdem osob zwie-
rzchnosci reprezentujących Obywatelów i
całego Tmnu.

(Kopia z Oryginatu Drukowanego.)
Ponieważ Kapasni Cesarz Tmci rozkazywał
się przy oblottowaniu Wojska, Kraj Polski
przyjąć i wciągnąć w swoje Proletki, za czym
mogę tego Taskawego umysła, zmie Lene,

rałnemu Kommandantowi przy wkrocie,
nin Wojska Cesarzskiego, Karłemu z osobna
rozkazat wiadomo uczyni, aby nikt z O
bywatelów jakiegokolwiek Godności nie u
chylił, ani oddał się, Cesarz Karłowi przy Godno
ści Urzędzie Funkcyi i Profeszyi swojej
jak przedtem tak i teraz zostawał, i po
klikowaci mającej się tej Dyspozycyi ja
ko najpilniej zadości uczyni, po czeim
wszystcy Obywatele wszelkie bezprzecein
stwo Proleńskiego tak jak i inni Poddani w
Państwie Dzierżawnych Jego Cesarzskiej
Mci spokojnie wzywaci spodziewaci się ma
ją, która to niniejsza Dyspozycja cesar
ska, aby po miastach, miasteczkach i
wsiach otwieszczona była i publiko
wana Obywatelom przez zwierzchność
mających, i onę zadości się stało zacię
ca się. Dla czego gdyby kto z poddanych wy
prowadzający się z kraju przez Wojsko
wych był spotkany, na ow czas do swego
domu i powinowactwa wroceny będzie.
Dane w Kwaterze Generalnej w Przemyśle
Dni 13 Junii 1772

August Graff Radek y. L.

II

Idy sięgo Cesarzka Moci Proleńska i j. p. o. d.

ska w bliskości stojące Wojska i tak wie-
dzenia Polskich Krajów; a przede w osobliw-
szości i Najłaskawszą Prośbę objąć chciał,
i dlatego przez Łaskę osobliwą i tak mi-
nowierczoną jest mowa i na do obwie-
szenia w Województwie Krakowskim
względnie na publicznych miejscach,
które ja obwieszczałem, żeby się nikt
z mieszkańców tegoż Kraju, jakiego
kolwiek by to stanu i kondycji miał wy-
nosić z Kraju, lecz każdy spokojnie i
bezpiecznie zostawał przy swoim u-
rzędzie i obowiązku, jako też i przy
swoich powinnościach, przez co ja do
publicznej donoszę i dlatego do obwiesze-
nia czynię, żeby w poufności wso-
by Obywateli i mieszkańcy wszelkie
bezpieczeństwo, sprawiedliwość mieć
mogli i równą wolność, względów jako
inni Obywateli Podani w Dzielnych
i Królewskich Państwach spodziwać się
mogą, które to jego Cesarzkiej Królewskiej
Majestacie obwieszczenie w miastach, miast-
kach i wsiach podług zwyczajów pu-
blicznie ogłoszone, przylepione a do wie-
domości podległym ludzkom przez zwie-
szczenie wygłoszone, podane być

nia, z tem przytępieniem, że wzięte są spo-
soby dla zatrzymania tych wrypsklich, któ-
ryby z kraju wynosić się checi, wrypsy
podani zatrzymani będą przez Wojsko,
i do swoich własności narażeni odestani.

Dati w Łaju. d. 29 Junii 1772

Ches Dalton

Jego Prymskiy Cesarzkiy, Królewski
Gostolskiy Majestatu prawdziwy Pod-
komory, Kawaler Orderu Wojskowego
Maryi Terezy, wyznaczony Generał.

Call. Historiograf Kapitan Fel. Magister.

Dia 25 Julii Jm Generał Dalton po objęciu
Fortecy Tyunie zjechał sam do Wieliczki
i co tylko stało, zaraz postat po Jm.
Administratorem Łupp Wielickich, który
przyszedł do niego wraz z Jm. Kietere-
wskim Podrappkiem Łupp. oświadczył
im Tuieniem Cesarza Tuii, aby się pod-
pisali na skrypcie, w którym skrypcie to
się znajdowało, to jest, aby pieniędzy
nikomu nie dawali bez dyspozycyi Jm.
Daltona i oddał, aby iadnej referencyi
i korespondencyi nie trzymać z Warszawą.
Jm. Klusrewski Kasztelan Riecki i Tuii,
ministrator Łupp wraz z Jm. Kieterewskim
Podrapp~~em~~kiem zwracali się poezgli

i podpisać się nie chcieli, i że Jm. Dalton o
świadczym, że jeżeli się nie podpiszą
na ich miejsce innych Oficjalistów in-
stallować będzie, ci widzą, Konsektur-
cyg volentes volentes musieli się pod-
pisać.

Dzie 30 Julii. Jm. Generał Dalton nie prze-
staje zwrócić za Grannie Sak Summę
jako i Mikhalia Ma Wajaka swego pod-
kłone Kigskwa Zatorskie i Oswięcimskie
nie przestaje furę dawać, nie uwaraję
na robotny czas i na sprępij ruinę,
ny, w tej tedy niegigiliwość zostaje Kig-
ska już nieraz czyniły prośby swe
do Jm. Generata Daltona, że nie nie wstę-
wali i rerolucyę Jm. Generat Dalton także
świadczym, że w tej mierze do wyisrej
Komendy adressować się trzeba, bo je st
do Jm. Generata Kadyk.

Dzie 10. Augusti. Jm. Generał
Dalton przez Officierów swoich nalcigai
na Obywatelów Polskich znajdujących
się w Bilsku, aby recessa od Konfederacyi
czytali, że ci już od Bilska niedługo
w areszcie zostający nie chcą zwolnić
na to, i milej im w areszcie zostawiać
niech recess czytać.

Wielkie tam "Functuosi" zostawata, co
za ukaram i przynagleniem do recessu
wotata "orjeczni" sig.

Cesarzcy nie przestają czynić dyspo-
zyce swoje do Komor Polskich i w tych
czasach wypadają uniwersały do Cesarzów
Komor ex Archivo sacrae cesarcae. Maji-
slatis, aby zjcziali się na miejsce wy-
znaczone M. P. ad novam plagam nos-
tram Regni do ekspedowania sig.

Excerpt z listu z Czech pisanego.

Gmbrak Morski Kasztelanie Lwowski ma-
jąc od ojca swego zlecenie, żeby się o-
jaka sta do br jego od Wojsk Austriac,
kich starał dyskrety, udat się w tej
okoliczności do Traffa Chodka Kanceliera
Cieskiego, jako mający do niego wielką
poufałość, gdy go tedy o pomoc w tym in-
teressie upraszał, dał okazyę temu
Traffowi do ostrożniejszego dyskrety,
z którego być wyrozumiał.

Imię że Podział Polski według Planu mi-
dy trzema Dworami ukarłowawej nie
moie subsistere.

2do. że ten podział był najpierwej wto-
zony między Królem Pruskim i Moskwy
pod bytności Królewicza Henryka w Peters,

burgu, który ie do skutku Synu Swietu to
swojom przyprowadzić nie było podó,
Ano bez Cesarza, więc mu projekt był
komunikowany, i Austroja w tę stronę
wplątana.

3to że waryatkie Dwory proś Interes
sowanych oświadczyć się przeciwnie,
jedna tylko Szwecya, która dołądziła
to ani czarno nie na to nie odpowiada
ta.

4to że wiążąwszy Austroję w Robotę Le
rar fej insynuj, żeby Kontentowata Fran
cya odstąpieniem Pais-Bas, bez Austroja
determinować się nie będzie na odnio
nie kraju pewnego, nie kwerysonowa
nego, i kraj niepewny, cudzy i mniej
sprawiedliwie wydarty.

5to że Austroja w Krótkim czasie ma
wydać deklaracyę, przez którą ma
werynie oświadczenie Tatwoici ze sta
ny swojej do odstąpienia uprojektowa
nego podziału.

6to że w tych dniach przybiegł Kuryer
ale nie wiem czyli od Porty z Kuch
rest z oświadczeniem Porty, i i do iad
nego traktatu nie przystąpi, jeżeliby
Polska jakikolwiek miała uszczerbek,

i jeżeli by atutem Pasa do traktatu
przyjął. i traktat jak najsołenniej
kawarta, a gdy by się potem miało „plotka”,
zać Polskę podzielenie, tedy ten traktat
za nic chce mieć. To wszystko senie
w Pań. Morzki opowiedział.

Dziś Oda Augusta przysłał list od Tull. Pa
Pasa, w którym wyraża, iż był dosyć do,
bore przyjeżdżę od J. P. Kaunitza, że stoi z
Postem Francuskim i że Dwor ten ma ja,
Kowys' skrypszt publikować favore. Polaki.
Dziś Jna. Augusta przysłał przysłałowi
Donosi z Otmunina:

1mo Ze Księcie General Wojsk Cesarzkich, Luś,
Kowski odwiadczał cegłuy zaktad sta „
wienia 100, przeciw Kardecemu jednemu
wiewowemu z Tołemu, ustrzymując iż przed
niedziel zreszt Wojska woysszkich trzech
Polencyj Cesarzkie, Pruskie i Moskiewskie
w swój kraj usłupią i podziat Polski
nie nastąpi.

2do Ze Kawaler przybyły w tym czasie
z Wiednia do Otmunina za rzecz nieod „
wiening Swierdrit, iż Postowie Francuski,
Angielski, Hiszpański i Wenecki ode „
bawrzy rorkary Dworów swoich, jacy by
li gotowi do wyjazdu z Wiednia.

3^{cie} Takoby Król Pruski miał rozpisywać listy do Panów Polskich wzywające onych, że do Tęczenia się z nim, z rąceniem niemniej, iż najsumiejszego Polskiego Króju nie dopuści zminiejszenia.

4te Że Król Francuski miał Wojsko swe już posłać do Kłiwii.

5te Że Tenir Monarcha dosyć dobrze przyjął znaczną liczbę Szefów Konfederacji, Kich, robituńcy wewnętrznej przychylności i starania przy interesach Polskich.

6te Że Dwór Wiedeński zdaje się iatować przedniego swojego postępnu przez przychylenie się nagłe do Planu Dworów Berlinskiego i Petersburskiego względem Podziatu Polski.

7me Że Państwa Cesarzowskiego Aby walec Dwie się obawiają, aby się wrystek Wielkiej Wojny zamach na nich się nie kończył.

Wypis z Listów z Wiednia d. 24 Junii 1772.

Opowia się tu adgłos, że Cesarz ma je, chacie do Transylwanii, roini w tem wielkie upatrują cele, mnie się zdaje, że tylko sta zwiedzenia tej Prowincyi. Mówią tu, że Moskwa natęga Cesarzowi u,

silnos do opatrocenia Wojaskiem i amurski,
cyami Ocrakowa, zawsze zostaję w upra-
żnieniu utrzymywania się przy Krymie,
ale i Portla ma ten kraj za zastępcę Tro-
ninyj swoich europejskich, wypytują
"leq" trudności niemierna sta pokój. Le
Zasrowie w liście doest nominowani
od Partu Petrowochnikami przybyli do Bu-
chorestu, ale nie tak skłonni na propozycje
Moskwy jak sobie obiecywata, prze-
stółka i zaktadanie trudności pragnieniem
Rosyji przypinuje się Francji sta odwro-
cenia Korupcji Moskiewskich i Podziatu Pol-
ski. Jeżeli Francya oprow racy moie co
wiecej czynić, robie swoje, bo Dwór Ni-
deński mimo traktatu z Moskwą i Prusą,
Kiem dosyć się chwyci, ale jenać się to na-
leży ubolewać nad Polską, bo Turcy
dosyć będzie miały szereg, Kupić so-
bie Krymem pokój. Dwór sudejszy jak
się daje poruczać z najwiadośmierzek, co
staje w stanie niedeterminowanym nie
wierząc jeszcze, co ma czynić. Ma trak-
tat z Carową i Krolew Pruskim, którzy go
porozgaję do Korupcji i Podziatu Polski,
ma traktat z Portą, która go wywala do
wzmocnienia się w negocjacych lub orgum

10 wyrwania Porty z Krytycznego stanu.
Jeżeli Polacy o całość Turcyi na interes,
sowane i sprzymierzone nie ruszą się,
Wiedeń wzięcie w konieczność typów
Polskich, jeżeli zaś śmiało czynić zaczęł,
zostanie Wiedeń przy dawniejszym systemie,
ma i tężąc się z temi Polakami odmie-
ni na gwałt obraz wszytkiego. W takim re-
czy stanie nie pewnego wyprawic'nie mo-
żna, ale wkrótce jasniejszy nastąpi wyrost,
Miejsce widzenie.

De Die tna Julii. Ostatnie listy od granicy
Szwedkiej upewniają, że na koniec 30. Mai po-
pisane jest armistycjum i że do Bochora,
tu przybyli wszyscy Petnomocnicy mający
należnie do robienia pokoju. Szerekiwa się
krótkiemi wiadomościami o skutkach tego zja-
wisku, względem których dwa są zdania
podzielone, jedne nieuchybne pokój doj-
dzie, drugie zerwanie rozpoczętych ugod
wrożeń. Pierwszemu daje pozor świad-
czenia, które już ma być czynione od
Porty Sta Moskwy, że jej pieniądze goto-
wemi nadgródzi Wotaweryng i Mulkany,
że lubo za trzymi Krym, wyrzuci się z
Prawa jednak depnowania Hanów Ta-
larskich i że pozwoli panować osadzone,

mu lekar od Carowej, oraz i wolny na si-
gany na trawnem Morzu. Takowe oswia-
dzenia jako sta. Moskwy Korzystne bardzo
by były przyjele, ale Drugie zdanie ma
większy fundament, z natężonego Fran-
cyi usiłowania na obalenie Korzystu Ro-
syjsi, a zatem i pokoju Łaskiego. Wi się po-
znaje, że Dwór Łukajski wreszciej wywa-
usilności do pojednania się gruntownego
z Francyą, gdy bowiem postępuje, że ta
uwaga jakowemś obojętności Łukajski-
ni Krokami racysta i wawie czynić in-
trygi w gabinetach, a osobliwie gdy się
racysta bardzo porozumiewał z Królem
Pruskim. przez Ministrów wzajemnie u
siebie mianych, dojrawszy Dwór Łukaj-
ski probudki Łaskowskiej Francyi czynno-
ści, wzięt przed się olwarciej z nią po-
stępować i wreszciej staraniem przy-
wrócić jej sobie zupełne zaspokojenie i
przyjemność, czego jasne już daje się wi-
dzieć znaki.

My, Marya Teresya z Łaski Boskiej
Cesarzowa Rzymska Wdowa, Królowa Wę-
gierska, Czech, Dalmacyi, Krowacy, Sla-
wonii etc, Arcyksiężna Austrii, Księżna
Burgundyi, Syryi, Karyntyi i Karnioli,
Wielka Księżna Siedmiogrodzkiej Ziemi, Mar-
grałowa Morawii, Księżna Braganey, Lim-
burgu, Lucemburgu i Geldryi, Witeμβur-
gu, Wyśszego i Niższego Palatyna, Medyo-
lani, Mantui, Parmy, Placencyi i Gwardii
Księżna Luwii, Księżna Habsburgu,
Flandryi, Tyrolu, Hannonii, Kiburgu, Go-
rydy i Gradyzku, Margrafka S. Pawła
Rzymskiego, Burgonii, Wyższej i Niższej Lu-
zacyi, Księżna Namurgu, Pani Margrabs-
ka Slavonii i Mehlunii, Lotaryngii i Ba-
ru Księżna, Wielka Księżna Kiburyi.

Wiem w obec i Narademu z osob. o Honu
o tem wiedzieć należy, lub wiedzieć będzie
należało, umiarsat ten widzącym, czy-
tającym albo wystającym styszącym,
Łaskę i Dobroczytność naszą Cesarzką
Królewską i wszystkie Dobro.

Domem i przeprawami niemieckimi z Łan
Polski, z Imperatorowej Rosyjskiej
i Króla Pruskiego Dworem i Tęczywą
się radę ucywilisimy, które z osobna
nam do niekłótych tego Królestwa Pro-
wincyj i dawna należą Prawa, one odry-
sunkiem i rzeźbą samą teraz odebrać, my
ten kraj jako częścią prawem naszym
powinno Wojsku nasremu objąć Rozali-
smy. Które w następujących granicach
zawiera się: Prawy brzeg od Kiełku
Przyskiego powyżej Łandomierza, aż do
Łędy, gdzie się z Łanem Tęczy. Łanem
postępując przez Frankopol ku Łamosi-
ciowi i Prebieszczowi, aż do rzeki Bugu,
po tem pora Ruziem wschodnią w lasiowych
granic Czerwonej Rusi, z Łędy do Wołyni
i Podole Drick, aż do granic Łabarwa,
z Łanem prosto do Dniestru z matką czę-
ścią Podola, która potokiem Podorem zwa-
nym przecina się, gdzie w Dniestr wpła-
da, na koniec granice, które Pokucie od
Mołdawii odgraniczają.

Gdy więc wspomniany wyżej kraj w pos-
sessję brać mamy, J.W. Wiernego Nam
Jana Antoniego L. Państwa Rzymskiego
Grappa Pana a Perzen Pana na Pokli i Ob.

25
Ced, Radkomorego i Konsyliarza naszego poud-
anego stawnego Indeu P. Stefana Krota L,
poselskiego, Wielkiego Kozia Kavalera, Mi-
nistra i Księża Laski. Marszałka unep-
ce rasępujzego, Kommissarzem petnomo-
cym wyznaczysim, aby Imieniem Ma-
srym odjętymi Prowincjami wTadati co,
Kotwicek do radzenia i sprawiedliwego
wTadania będzie się zdawał, do skutku przy-
prowadził.

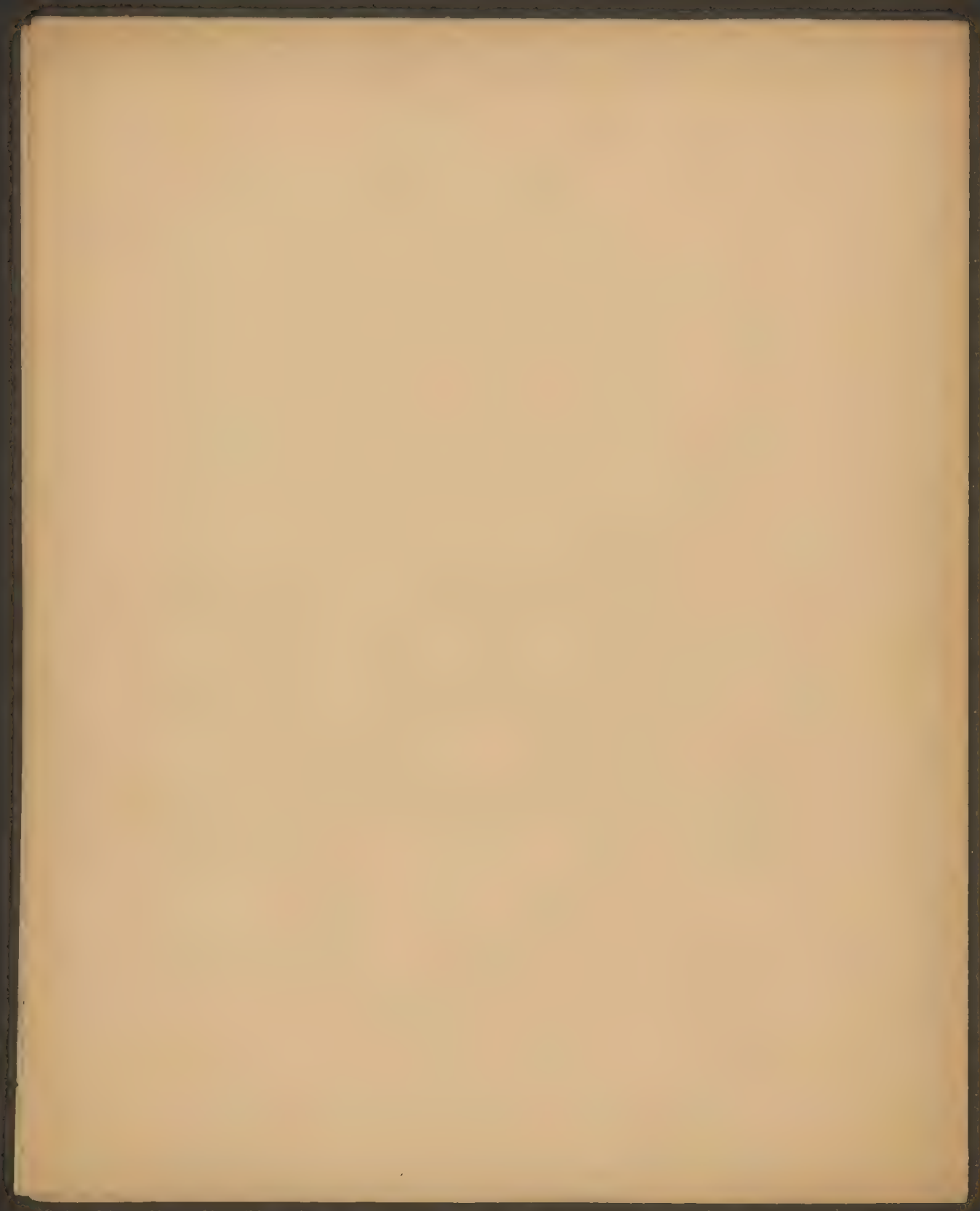
Rozkazujemy więc wszytkim, którzy się
tylko między granicami temi znajduję
Kotdownikom, Obywatelom, Possessorom
jakokolwiek Plani, Obrędku i Kondycji
sz, Duchownym i Świeckim, Magistratom
miejstem, wszytkim nakoniec i Karde-
mu z osobna, nikogo nie wyłączać, ani
by pomienionego Graffa a Pergem jako na-
szego petnomocnego Kommissarza i Guber-
natora widali, wrnali i ucili, i aby niko-
go innego, ale tego tylko rozkazów stu-
chali i cokolwiek Imieniem Masrym roz-
kaze, bez odwrotki wiernie wykonywali.
Tancuwar zaś jezerze Inia wyznaczono-
go nie masz do oświadczenia kroczys-
cie obowiazków, wkrótce jednak wyzna-
czony być ma, Obywateli którzy zwierni

chwoici i mowej opiece naszej poddani są,
jakoby uroczyście przysięgę Poddaństwa
już wykonali, spokojnie i posłusznie
sprawować się powinni, a tym sposobem
na Łaskę naszą cesarską zasłużyć. Jęci-
liby zaś Kto (czego się nie spodziewamy)
porokom naszym sprzeciwić się wa-
żył, ten niech wie, iż lubo niechętni, a-
le przynaglani słowami urodzonej Nam
Łaskawości, surowo z nim postąpić bę-
dziemy przymuszani. Na co Na Lepiej-
wagi uniwersał ten Ręką naszą pod-
pisaliśmy i pieczęcią naszą większą
stwierdzić rozkazaliśmy.

Dan w mieście naszym Wiedniu
Dnia 11 Wierśnia R. P. 1772. Królestwo na-
szyć 32. Marya Teresza. Locus Sigilli
W. A. Xigie Kaunie Ryberg. na rozkaz
4° Cesarzkiej Mł. Henryk Labryol a. J. J.
Lenbach.

La jacie

Najlepiej się siebie postawi. warzawa
 mu Oginiśkiemu, co za przyrzeczna ote-
 brania żup solnych przez wojsko
 strackie Królowi jego. zamiast ote-
 brania w tajemnicy pytał: czy są
 jakieś wojska w Polsce jak węgierskie?
 a gdy Oginiśki odpowiedział, że są
 jakieś wojska, porównał się do wojska
 i do wojska, wtedy Czarniak powiedział:
 że nie ma czasu czasu rozmawiać z
 szan. Oginiśkiego w tym, a za to
 go nie ma. Powtórzył: Gdy Oginiśki
 powiedział, że go minister, o przy-
 czynę wojny węgierskiej w
 Polsce, Czarniak powiedział: pod koniec
 tamże, odpowiedział minister: prze-
 ciw przyjacielu nie odpowiedział
 mogą, ponieważ: w tym, że w tym
 sekret. Odpowiedział: Gdy postawie auden-
 cję w tym, że w tym, że w tym, że w tym
 nie zgromadzić Oginiśkiemu, że w
 tym, że w tym, że w tym, że w tym
 między pytał ich o przyrzeczenie nie-
 czynie ceremonii i grzechu i grzechu

ja, że wojska austriackie tu wnikną
i że g. r. P. i. a. k. t. u. s. t. u. y minister
stał od dworu wiedeńskiego w krótkim
przyszłości, dla ustanowienia nowej for-
my rządu, którą Dom austriacki wra-
żanym chce ufundować Krajowi naszemu.

Lis z Lwowa d. 1. 16 Septembris.

W tenże sam czas, gdy garnizon warszaw-
ski wycofał się z Łubieskiego i z Łub-
skich, austriacy do niego weszli
krakowską. Mieli tu się w przyszłości
zostawiać odprawować sejmiki
poselskie i na ten koniec przaczą
! Czekać, ależ to niełatwo!

Generał Fladitz również zapowiedział
i że, że ponieważ graf Torgau mi-
nister stał od dworu wiedeńskiego
przyszłości tu za dni kilka, więc ten
nocen będzie utoryć, porządek win-
nych cywilnych. Porządek tu by
Fajersze jedna kompania z regimenu
tu Fladitana W. Koronnego dla straż-
zamku i archiwum ale z r. r. r. r. r. r.
nera Fladitz musiła wymaszerować

Zachowania nieprawnej, nieczystej przy-
siggi i nieposzanowania aternosci pro-
zucowana byla na dniu Dzisiejszym
J. M. Generałowi Kadryk, która i proso-
bule naszym zapisana być ma
inższa prosta.

Surmistrzowie i Państwo Kłonek J. M. W.
San na dniu wtorecznym wierzac i nie
nie mówiąc, ponieważ i tak i Państwo o roz-
kazach tego, aby i tak i tak mia-
ło wprowadzać publicznie J. M. F. i
de Terglen, Ministera cesarskiego i
Kłonek my z najgłębszym szczerem re-
spektem, ale że taka czynność nasza
oznaczałaby iznawanie nowego Państwa
a nas przysięgę wierności i poddaństwo
oddaliśmy i kłonek i szczerem Państwa
i Państwa i szczerem Państwa
a naszym Państwu przysięgę, że ko-
ry nikt inny tylko tenie sam, i tak
i tak i tak i tak nas może proso-
idze za przykładem przodków naszych
w ich i tak i tak Kłonek wierności, nie
proszkowaliśmy i nie chcąc od nas

Dajmy mi łochany. Przyjacielu spóźni-
 nie moje czekaniem, abym ci miał co do-
 niesti. i nas na Polacy spodziewamy
 się więcej. i raczej ze ci. Bóla widać
 że nasza Krasnawanna austriacka
 iakoby to jest. i nasza iakoby to jest.
 Kłopoty nasze negują. Bóla nas co nasza
 iakoby to jest. i nasza iakoby to jest.
 i nasza iakoby to jest. i nasza iakoby to jest.

zruci miedza się na pyłel gorzej będzie
wzrostłszy.

O wyzszym pierwszym uniwersale cesa-
rskim, który nakazywał wyzysk nowego
gubernatora i nakazywał mu, po-
stuszczenie, po wierze, po
po przylepieniu na niego
głaz, zwrócić się do niego, a także nakaza-
ł, aby w całym koronie austriackiej
obowiązywał. O tym, co się stało
wracali pod niewygodną, po wy-
szym się czasie. Dobr Konfiskatę mi
wymową z... a o ko-
munię... nie... nie...
mi z przysięgą odawać, na imię niedzieli
co nam nowego z... obicując, a to
podobno na...
or z...
Ziśi się w planie...
tego kraju postali oba swoje projekta
to... podobno rezolu-
cyi wyglądają.

Porzucili ich sami. Wskazywać, iż cesa-
rską... nie...
równą... nie...
równą... nie...

Adbis

Pana Bartelli do Dyry De Emigrovi.

He Dziwny się बना mój, że w skoli
całk. wazuch spódniewanie się Drowin
znu, Kiedy Kwaraunka na szę nie ma.
He mnie też Kwaraunka Dziwi sa,
ma ławien nasz mójca zima zrazę
się powietrza przez kółki a najiniej
sza ława zraz mój ostrziność wstrę
mac go morie. Tunc mój bierze o tej
Kwaraunka porozumienie. Oba,
mian się racie by ja cię zię pa
łże w samym mójca mójca
nia Tęgo Przewiaćtu nowym spo
sobem nie winowito się i Obywale
by zraz mójca w ławie zraz
całk. mójca zraz mójca zraz
Droze ławien niedłwa mnie zraz
łże mój zraz mójca mójca
O He Tana De Tępa, Tępa zraz
w nim a racie zraz mójca, zraz
aby zraz mójca zraz mójca zraz
zobach zraz mójca zraz mójca zraz

22. Deklarowana amnestia w. József
Pensyji. Głównie. Te dwa artykuły
mają być wzięte do uwagi a
winną, że ta deklaracja będzie idzie
go będzie, aby nowego nam rodzajowi
właściwości. Dwa artykuły wzięte
właściwości ani. Tęcza ani, która nie
wiel, Kordonem austriackim ab. wzięte
przebiegi, nie dobieżeli, a przynajmniej
nie zaważ ony dobieżeli.

Właściwości oharuizeli się na oko
głównie ludzi kłóci i przynajmniej
nowym wzgłędem do obywateli, że ta
ścisła angus służy herba i more ten za
dnie wzięte jak z. Właściwości
wzięte jowiszy wzięte i wzięte
Tebe a more pokazuje i wzięte. Trzebo
i to co wzięte austriacki z. Wzięte
o przynajmniej Tebe wzięte i wzięte
Tebe wzięte nie jest Tebe wzięte
już bowiem 8 lat ceterum czy dani
jak nie wzięte ale wzięte i jest
wzięte i wzięte wzięte i wzięte
Tebe wzięte more pokazuje wzięte wzięte

roku jaki to Karol na zagmatwanie
bywałoby naszych a przede wszystkim
omych i nas wyniszczenie podany.

He Dziwność się też że nie Jorge o no
magium nie przypominają to na jednym
że przypiera się do domowego tak do no
magium jako i niedozwolenie przez
Daru inowoskiego starostwa.

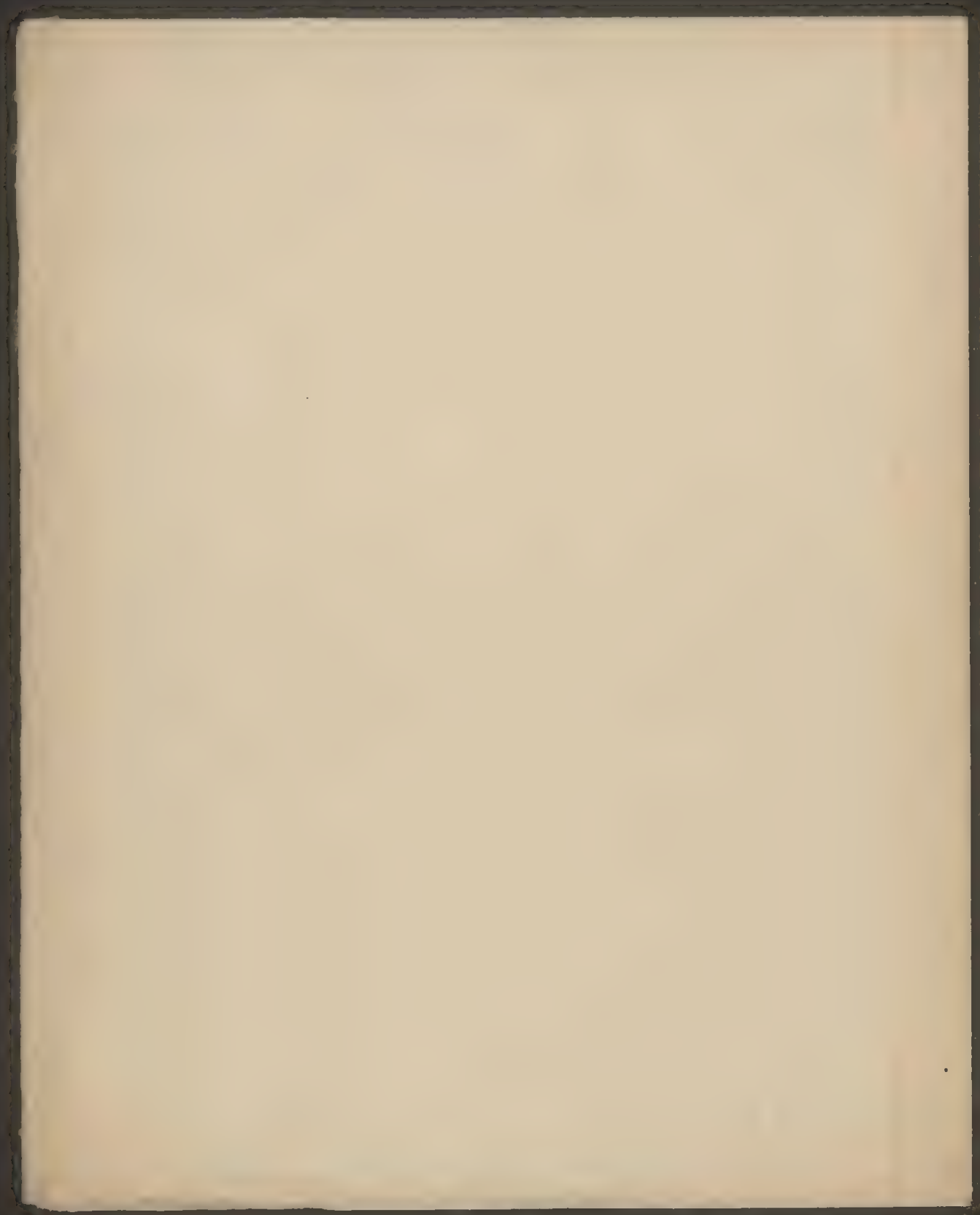
Jeżeli cokolwiek przeciwno pierz.
wybacz przysięgi, to jeszcze ni-
szu nie powinniśmy być tylko jeszcze
Dodaje, że gdy sam obaczysz Ligia
Kolewofy ruskiego Małżatka W. H.
Półkomornego Koronnego Braniczki,
go i wielu innych kłóć się Ligii, wtenczas
Dziwność uznasz Braniczki, że to
Dziwność co nie było Krowidzianego.
a... listów... na dojrzo
stwier.

Chciał być tylko miemu Lissima gwałtem
uolować i miemu Dziwność to czasem
nie... najszkryt-
nie dochodzi się tajemnice.

Tak Pan Stanisław tak w swych szyn,

naszej potraci się ucinamy, jak
stać myśliwych rze. i d. u.
i Wierzy, die 5. kwietnia 1772
de Białym

135

Zajęcie Księstwa Oświęcimskiego i Zatorskiego przez Król Austriacki w r. 1772.

D. 20 Kwiecia 1772 doszła obywateli wiadomość o zamierzonym podziale Łożki. Tegoż dnia w nocy 3 Moskale pod wodzą majora 30inkelwon wyruszywszy w 300 ludzi z Oświęcimia przeciw Konfederatom baronim wpadli d. 21 Kwiecia do Białej i do Piłska gdzie z cesarskiej austriackiej komendy doborza i z ludźmi zabili; lecz gdy im odpór dano, przeczem 4 Kozaków z kirasjerów w niewolę wzięto, a 2 Kozaków padło, cofnęli się na Białe, gdzie znowidowawszy domy 20 Konfederatów w niewolę wzięli a zabili i na Hatinow, Janowiec do Oświęcimia wrócili; skąd 22 Kwiecia pod Kraków wymaszerowali; i d. 23 Kwiecia na nocleg w Sławinie stanęli, porzem poszli dobywać fortecy w Tyniu.

D. 12 Maja 1772 wojsko cesarskie austriackie wkroczyło w kraj polski do Białej i rozlokowało się w Komorowicach pod komendą generała D'Alton; zaczęto swą czynność od tegoż Konfederatów ścigać i rozbrajać. - D. 22 Maja poddał się Major Cielecki komendant Dobórka Moskale. 2)
Generał Esterhazy
w 15000 wojska
wkroczył przez
Nowy targ i Gryn-
bow

D. 24 Junii Dzierżbicki marszałek Tęczyński widząc że się nie oprze, poddał fortecę daną Koronie przez kapitulacyję z generałem D'Alton, Austriakom; d. 12 Julii Wilkoński marszałek oświęcimski oblegany na Tyniu przez Suworowa, poddał się austriackiemu generałowi D'Alton podkomorzemu cesarskiemu generałowi, kawalerowi orderu Maryi Terezyi. Tenże D'Alton stojąc kwatery w Łaju d. 29 Junii 1772 wydał proklamacyję, aby się nikt z kraju nie wynosił, lecz przy swych powinnościach pozostał, Madyx również
wkroczył przez
Duklę

obiecując swoją protekcją.

Symonem Młodziejowski B. D. Kamlerz Koronny z Her-
szawy d. 2 Lipca 1772 pisał do Piotra Matuszowskiego Staros-
ty oświęcimsk. wyznaczając go w imieniu Króla, aby z powodu Kon-
federatów i Sposobu Która po 2 razy anhiem grodu Kie. węgry
podarła, węgry zabita, rozporząd w imieniu Króla jurys-
dykcję grodu Kie.

D. 25 Julii Generał D'Alton zjechałszy do Wieliczki rozkazał
Kluszewskiemu Kasztelanowi bieleckiemu Administratorem
Zup i Kieleskowi Łodziu Kowi, aby pieniądze nikomu
nie dawali odtąd bez dyspozycji D'Altona i aby się z Warsza-
wą nie nosili ani korespondowali. Wrazie oporu groził
im usunięciem, wskutek czego ci deklarację podpisali musieli.
Także same dyspozycje dał i do Komor polskich; z Kie-
stwa Zatorskiego i Oświęcimskiego Kazał dawać z wielkiem
zmniejszeniem jurys dla zwolnienia amunicji i Wiktuałów.

Andrzej hr. Hadyk de Futak c. k. tajny radca, generał kawale-
ryi i kawaler orderu Maryi Terezy dotarłszy do dworu wycał
z tamtą z ratusza d. 5 August. 1772 proklamacją, aby w przeciągu
14 dni Konfederaci broni stęgli, groząc, iż ci co z bronią pojmani
będą "non secus ac latrones publici considerabuntur atque
igne et ferro exterminabuntur." Każdemu zaś który pojma-
nego dostawi obiecuje 2 czetw. zł. nagrody.

Generał D'Alton mianował w Tarnowie d. 20 August. 1772
Łętowskiego pisarza ziemsk. Krak. Komisarzem do reparty-
cji oddawania furazjów i zwolnienia takowych do Magazynów
dla wojska t. j. dla 3 batalionów polskich, dla 4 batalionów garmu-
rowych i dla 16 szwadronów stojących za tożę w Kolbuszowej,
Tarnowie Północnej, Wieliczce, Tyniu, Łan Koronie, Zatorze. Dłak-
zano dawać z Tarnu i Korzei żyta lub pszenicy, 4 Korzei i 5 garcy jęczmie-
nia, 10 garcy jęczmienia siana, 10 porcy jęczmienia siana, 1/3 agg drzewa
młakkiego. Na powiat Oświęcimski i Zatorski z 860 Tanow na Kozano
dostawie 860 Korcy żyta lub pszenicy, 3574 Korcy ^{12 garcy} jęczmienia lub owsa, 716 3/4
i 270007 ^{12 garcy} jęczmienia lub owsa, 2275 1/2 wagów drzewa.

D. 24 Septembr. 1772 minister cesarski i nowy gubernator za Kordono-
wego kraju hr. Lergen zjechał do Zatora dążąc do Łowowa, gdzie
15 Octobr. ma odbierać przysięgę.

D. 20 Octobr. 1772 obywatele i urzędnicy Księstwa Zatorskiego i
Oświęcimskiego widząc wielki ucisk przez nałożenie furarów na
Tany, jakoteż przez nieustanne dawanie fur, gdy przez wysta-
nych Józefa Jaklińskiego kasztelana oświęcimsk. i Piotra Mata-
chowskiego starostę oświęcim. u generała D'Alton nie wskoraci-
niemogli, wystali do Ministerium wiedeńskiego Majora Jordana
zyna podcarszego Księstwa Zatorsk. i Oświęcimsk. i d. 22 Octobr. 1772
znowu wystali Spytka Jordana podcarszego Księstwa Zator do Warsza-
wy do Młodziejowskiego bisk. poznań. Namierza Koron. zasięgając rady
Krolewskiej, co mają robić skoro od nich Rząd austriacki żąda homagium
i przysięgi wierności. - Tym czasem starosta d. 26 Octobris reasumu-
wał sądy grodzkie oświęcimskie. - Ponieważ oprócz furarów D'Alton
na Księstwo Oświęcimskie nałożył Kontrybucyj 2000 złp. i drugi
raz 500 złp. na mundury dla wojska cesarskiego stojącego ratoga
w Łanikoronie i Tyniu, gdy oraz 1400 beczek soli ruheńniowej
z złp. wielickich dla szlachty Oświęcimskiej już nadal wydawać
niechcą, wystano do Łowowa do hr. Lergen w Nowembie 1772 za-
jalenie (d. 18 Decembis)

D. 10 Novembr. 1772 odpowiedział Młodziejowski Matachows-
kiemu przez wystanego Spytka Jordana.

(Z Łamiętników Piotra Matachowskiego starosty
oświęcim.)

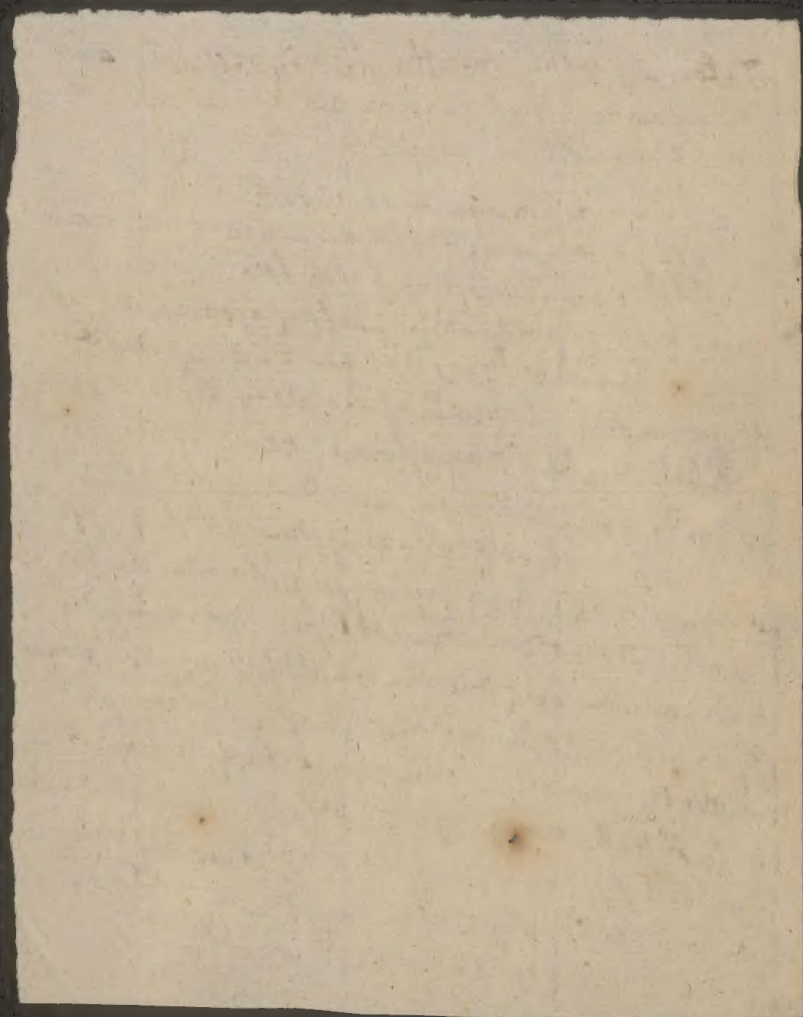

Zator w środku miała piękny kościół nad
sklepieniem dożył inayna biblioteka, ramek
fłoi na wyniośle w górach

167

Ofwiecim na prawym brzegu rzeki Sali
r. 1873 powołał mury ramku wywołata rząd
duszeby pnieuyp na fxtad fali potem ten
ramek do rozebrania prywatnej ofobie pnedat.
tu pnieywał w tym ramku Dremyftaw Drie
Ofwiecimski z domu Piaftów który będąc bezżennym
poślubił Cecylię Brandyfoinę, której rodzicom
należała publika leica wief Brandy od Ligist
Brandyfoim nadana Cec Dremyftaw zabit przy
polaqn córke i fyna niechząc potomka mieć
z poddanką potem ^{chciał} rozwiać się z nią Cec gdy
chciał poślubić córkę Liginy opolpici wychowania
gdy ta przyjechała pytając Cecylię jakby jej się
podobata odnektu. „Oby nowa twa i o nę rowne
nie fnotkaty przykrofi” - wtedy ufuftat Ligine
i pogodził się z dobrą Cecylią gdyż ona Ligine
była to córka Cecylii i Dremyftawa która
Ligina opolpka do siebie wzięła.

~~scribbled text~~

11

